

KESKIVIKKO 24. SYYSKUUTA 2008

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

2. Puhemiehen julkilausuma

Puhemies. - (DE) Otimme hyvin raskain mielin vastaan uutisen Kauhajoella Länsi-Suomessa sattuneesta erittäin traagisesta tapahtumasta, jossa 11 ihmistä sai surmansa koulussa tapahtuneessa murhenäytelmässä. Rikoksentehtijä myös haavoitti vakavasti useaa ihmistä, minkä jälkeen hän suuntasi aseensa itseään kohti.

Haluan ilmaista Euroopan parlamentin puolesta syvimmän osanottomme ja osoittaa solidaarisuuttamme uhrien perheille ja kaikille heidän sukulaisilleen. Kaikki uhrit olivat viattomia nuoria opiskelijoita ammattioppilaitoksessa, jossa he opiskelivat palvelualojen ammatteihin.

Tuskin vuotta oli ehtinyt kulua edellisestä vastaavanlaisesta kauhistuttavasta surmatyöstä, joka tehtiin Jokelan lukiossa. Kuten me kaikki tiedämme, Suomea pidetään yhtenä Euroopan rauhallisimmista ja turvallisimmista maista, joten ymmärrämme, että suomalaiset ovat järkytyksestä sanattomina, ja me yhdyimme heidän ahdinkoonsa.

Valitettavasti tällaiset verilöylyt usein noudattavat samanlaista kaavaa. Tässä tapauksessa murhenäytelmää ei voitu estää tapahtumasta, vaikka rikoksentehtijä oli lähettänyt uhkausvideoita Internetiin ennen surmatyötä. Vastuuntuntoisina Euroopan unionin ja kaikkien jäsenvaltioiden päätöksentekijöinä meidän on pyrittävä kaikin keinoin varmistamaan, että tällaiset väkivallanteot paljastetaan ja estetään ajoissa.

Haluan vielä kerran ilmaista Euroopan parlamentin puolesta syvimmän osanottomme ja osoittaa solidaarisuuttamme uhreille ja heidän perheilleen.

3. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

4. Euroopan parlamentin painopisteet komission vuoden 2009 lainsäädäntö- ja työohjelmaa varten (keskustelu)

Puhemies. - (DE) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Euroopan parlamentin painopisteistä komission vuoden 2009 lainsäädäntö- ja työohjelmaa varten.

Hartmut Nassauer, PPE-DE-ryhmän puolesta. - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tänä aamuna keskustelemme komission lainsäädäntö- ja työohjelmasta vuodeksi 2009, joka on vaalivuosi. Ensi vuonna valitaan uusi parlamentti ja myös komissio vaihtuu uuteen. Kenenkään asema ei ole varma: ei komission jäsenten eikä edes komission puheenjohtajan, joka ei valitettavasti päässyt paikalle esittelemään itse ohjelmaansa.

Kaikkina vaalivuosina tulee kiusaus tehdä oikein kaikkien äänestäjien kannalta olettaen tietenkin, että tiedämme, mitä he haluavat tai ainakin mitä heidän pitäisi haluta. Kysymys kuuluukin, miten Euroopan unionin pitäisi toimia suhteessa kansalaisiinsa tulevana vuonna? Kaikkien muiden poliittikkojen tavoin tehtävänäämme on yrittää vastata ihmisten huolenaiheisiin. Euroopan unionilla on siihen erinomainen mahdollisuus. Meillä on monia mahdollisia keinoja vastata kansalaisten tarpeisiin ja huolenaiheisiin.

Rauha on ollut tärkeä huolenaihe kautta ihmiskunnan historian, ja Euroopan unioni on turvannut rauhan Euroopassa jo useiden vuosikymmenten ajan. Pystymme löytämään vastauksia ulkoisiin uhkiin, kuten kansainväliseen terrorismiin tai niiden suurten naapurimaiden käyttäytymiseen, jotka toisinaan tallovat kansainvälisen oikeuden sääntöjä jalkoihinsa. Samalla kun teemme kaikkemme ilmaston suojelemiseksi, voimme auttaa varmistamaan Euroopan unionille varmaa ja kestävää energiahuoltoa. Voimme turvata sosiaaliturvan ja oikeudenmukaisuuden Euroopan unionissa vapauttamalla Euroopan unionin menestyneen

talouden kasvukykyä. Voimme myös turvata Euroopan unionin innovoinnin ja kilpailukyyn sekä näihin liittyvän mahdollisuuden luoda ja turvata työpaikkoja. Euroopan unionista voi tulla turvasatama muuttuvassa maailmassa. Kollegani puhuvat pian yksityiskohtaisemmin monista näistä näkökohdista.

Mitä menestyskäs toiminta Euroopan unionissa edellyttää? Haluaisin mainita erityisesti seuraavat kaksi seikkaa: ensinnäkin tarvitaan tarkoituksenmukainen institutionaalinen perusta, ja se todellakin tarkoittaa Lissabonin sopimusta. Sopimus lisää avoimuutta ja demokratiaa ja parantaa Euroopan unionin toimintavalmiuksia ja lisää näin unionin mahdollisuuksia suoriutua tehokkaammin tehtävistään. Voimme vain pyytää Irlannin kansalaisia harkitsemaan uudelleen kantaansa tähän sopimukseen. Olen suurelta osin samaa mieltä Euroopan unioniin kohdistuvasta kritiikistä, mutta emme voi sivuuttaa sitä tosiasiaa, että Lissabonin sopimus tarjoaa monia järkeviä vastauksia näihin kritiikin aiheisiin. Tästä syystä Lissabonin sopimus on elintärkeä.

Toiseksi tarvitsemme kuitenkin tukea myös unionin kansalaisilta, ja se on hälyttävästi vähentynyt. Tämä kävi selväksi Ranskassa, Alankomaissa ja ennen kaikkea Irlannissa pidetyissä kansanäänestyksissä. Kysymys ei ole siitä, tarvitsemmeko enemmän vai vähemmän Eurooppaa, kuten minulla oli äskettäin tilaisuus todeta komission puheenjohtajalle. Kysymys on todellisuudessa siitä, missä asioissa me tarvitsemme Eurooppaa ja missä emme tarvitse sitä. Siitä meidän on päätettävä. Esimerkkinä haluaisin mainita – ja myönnän tämän olevan minun suosikkiesimerkkini – että maaperän suojelu ei ole asia, jota meidän olisi käsiteltävä Euroopan unionin tasolla. Maaperän suojelulla luodaan työtä, mutta sillä ei luoda uusia työpaikkoja. Tämän vuoksi Euroopan unioni kyllä menestyy ja pystyy tukemaan kansalaisia, mikäli se toimii sellaisissa asioissa, joissa yhteisön tukea kiistämättä tarvitaan ja joissa yhteisön toiminnalla voidaan saavuttaa enemmän kuin kansallisella toiminnalla.

Näin ollen komission oli mielestäni järkevää kiinnittää ensi vuonna toiminnassaan enemmän huomiota toissijaisuusperiaatteen. Tämä lisää unionin kansalaisten hyväksyntää, ja ehkäpä meidät kaikki valitaan uudelleen ja sen tekee vielä suurempi joukko unionin kansalaisia kuin viime vaaleissa.

Hannes Swoboda, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, Euroopan komissio on tehnyt viime vuosina erinomaista työtä monella alalla, erityisesti ympäristö- ja ilmastopolitiikassa, ja täällä parlamentissa me muunnamme parhaillaan tätä työtä lainsäädännöksi. Yhteismarkkinoiden kehittämisessä on kuitenkin vakavia puutteita, jotka liittyvät erityisesti sosiaaliseen ulottuvuuteen.

Tämänhetkinen finanssikriisi on riittävä syy käsitellä tätä aihetta, ja niin olemme tehneet Rasmussenin mietinnön yhteydessä. Minun ryhmäni, minä sekä todellakin monet muut emme ole ainoita, jotka olemme syvästi pettyneet siihen, mitä komission jäsen McCreedy on täällä sanonut – tai jättänyt sanomatta. Tämä on suurin ongelma.

Kun luemme pääartikkeleita mistä tahansa konservatiivien lehdestä, olipa se sitten *Financial Times* tai *Frankfurter Allgemeine*, otsikot olisivat voineet syntyä parlamentin sosiaalidemokraattisten ryhmien kynästä, mutta ei komission puheenjohtajan eikä taatusti ainakaan komission jäsenen McCreedyyn kynästä.

Esimerkiksi *Financial Times* -lehdessä on ollut seuraavanlaisia otsikoita:

"Modern history's greatest regulatory failure" (Nykyhistorian pahin epäonnistuminen lainsäädännössä) tai "After the crash: why global capitalism needs global rules" (Romahduksen jälkeen: miksi kapitalismissa tarvitaan globaaleja sääntöjä).

Samalla kun Damien Hurstin "Kultainen vasikka" -teos rikkoi ennätyksiä taidehuutokaupassa, rahoituslaitokset olivat kärsineet ennätyksellisiä tappioita ja saaneet aikaan seuraavan kommentin *Financial Times* -lehdessä:

"How we were all blinded by the golden calf" (Kuinka kultainen vasikka sokaisikaan meidät kaikki).

(DE) Valitettavasti tämä kaikki pätee komissioon, tai ainakin niihin komission jäseniin, joiden pitäisi olla vastuussa näistä asioista. *Frankfurter Allgemeine Zeitung* -lehden päätoimittaja Frank Schirrmacher kirjoittaa, että uusliberalistinen ideologia loi yksilön ja globalisaation välille rationaalisen ja satunnaisen yhteyden, joka perustui ainoastaan talouteen, ja hän pahoittelee sosiaaliturvaa koskevan keskustelun itsetuhoa.

Olisi ollut mukavaa huomata komission puheenjohtajan tai komission jäsenen McCreedyyn heijastavan tätä puheessaan edes jollakin tavalla. Loppujen lopuksi en kuitenkaan vaadi mitään valtaisa vasemmisto- tai itsekriittisyyttä, vaan me vaadimme yhä uudelleen, kuten Martin Schulz äskettäin teki hyvin selväksi, että

sosiaalista ulottuvuutta vahvistetaan ja että komissio toimii kurinalaisemmin kaikkiin hankkeisiinsa liittyvien sosiaalisten vaikutusten osalta. Valitettavasti näin ei vieläkään tehdä. Komissio ei vastaa tähän pyyntöömme.

Vaadimme myös vahvempaa Euroopan yhteistä talouspolitiikkaa, jonka avulla voitaisiin myös lieventää tai ehkäistä tällaisia kriisejä, joka nyt läikkyy ylitse Yhdysvalloissa. Myös täällä komissio on tehnyt huomattavia laiminlyöntejä. Toinen asia, jossa komissio on epäonnistunut – ja pahoittelen, että kohdistan sanani teille, koska tiedän, että te ette voi tehdä asialle paljoakaan – on se, että se taistelisi oma-aloitteisesti Euroopan kasvavaa eriarvoisuutta vastaan tai kehottaisi jäsenvaltioiden hallituksia toimimaan. Keskustelemme aiheesta iltapäivällä käsitellessämme energiaköyhyyttä, joka on toinen toistuvasti esiin ottamamme aihe, johon emme ole saaneet minkäänlaista vastausta komissiolta. Komissio ei ole vielä tehnyt minkäänlaista todellista aloitetta tässä asiassa.

Komissio ei voi – koska se on sitoutunut edistämään sosiaalisen osallisuuden ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden periaatetta – vain seistä ja katsoa vierestä, miten sosiaalinen eriarvoisuus Euroopassa kasvaa tasaisesti nyt kun talous ja yhteiskunta elävät erityistä vaihetta. Tämä ei ole hyväksyttävää, emmekä saisi hyväksyä sitä.

Euroopan unionin kansalaiset odottavat, että komissio suhtautuu vakavasti heidän tarpeisiinsa ja huolenaiheisiinsa, että komissio esittää asianmukaisia ehdotuksia ja toimii moraalisena auktoriteettina erityisesti finanssikriisin aikana. Selkeän kannan esittäminen tähän asiaan ei saisi olla vain neuvoston puheenjohtajana toimivan Ranskan presidentin Sarkozyn vastuulla. Meidän pitäisi kuulla tämä selkeä kanta myös komission, komission puheenjohtajan ja asiasta vastaavan komission jäsenen suusta.

Arvoisa komission varapuheenjohtaja, pyritte tiedottamaan kansalaisille komission työstä hyvin kaunopuheisesti, ja me arvostamme ja tuemme täysin teidän pyrkimystänne. Kysymys ei kuitenkaan ole vain asioiden esitystavasta vaan myös asiasisällöstä. Komission jäsenten on tarjottava teille asianmukaista sisältöä. Kun kysymys on finanssikriisistä, sääntelystä ja sosiaalisesta ulottuvuudesta, sosiaalinen markkinatalous tarjoaa liian vähän sisältöä. Sen vuoksi teidän on toisinaan vaikea esittää asiaanne kansalaisille uskottavasti.

Suhtaudumme myönteisesti taloutemme ja yhteiskuntamme ekologiseen rakenneuudistukseen. Tuemme teitä tässä asiassa täydellisesti ja muutamme sanat myös toiminnaksi. Minulla on teille kuitenkin erittäin tärkeä viesti: meidän on otettava askel taaksepäin – tai miksei eteenpäin – kohti yhteiskunnalliseen vastuuseen perustuvia toimintatapoja, ja se koskee myös komissiota. Me nimittäin saamme nyt liian vähän ja liian myöhään. Pyydän teitä varmistamaan, että tilanne korjataan tulevien kuukausien aikana.

Silvana Koch-Mehrin, ALDE-ryhmän puolesta. –(DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, ensi vuosi 2009 on Euroopan unionille todellakin hyvin tärkeä vuosi, sillä silloin pidetään Euroopan parlamentin vaalit. Yleisemmällä tasolla ensi vuonna on myös löydettävä vastaus Euroopan unionin tulevaisuuden suuntaa koskevaan kysymykseen.

Vaalit pidetään, sen me jo tiedämme, mutta vielä emme tiedä, millainen on tarkalleen se perusta, jolla me työskentelemme yhdessä vaalien jälkeen. Tähän kansalaiset odottavat täysin oikeutetusti vastausta. Millaisena näemme Euroopan unionin tulevaisuuden toimielinten näkökulmasta?

Komission lainsäädäntö- ja työohjelma tarjoaa tietenkin mahdollisuuden antaa kattavan vastauksen tähän kysymykseen. Tästä syystä olemme parlamenttina sopineet, että esitämme ensin komission ohjelmaa koskevat omat vaatimuksemme, sen jälkeen komissio esittelee ohjelmansa, minkä jälkeen vielä kommentoimme sitä.

Euroopan unioni kohtaa suuria haasteita, jotka liittyvät suoraan sen tulevaisuuteen. Mitä tulevaisuus tuo mukanaan? Samanaikaisesti maailmassa tapahtuu paljon asioita, joilla on suora vaikutus kansalaisten jokapäiväiseen elämään, kuten energian hinnannousu ja finanssikriisi. Tässä tilanteessa Euroopan unionin on selitettävä meille selkein sanoin, miten se aikoo vastata näihin haasteisiin. Siihen tarvitsemme vakuuttavuutta ja johtajuutta.

Tämän vuoksi on tärkeää, että Euroopan komissio esittää hyvin selkeästi, miten se aikoo vastata näihin kriiseihin ja määritellä työohjelmassaan tarkasti, mitkä ovat sen poliittiset painopisteet.

Tässä tilanteessa pidämme tärkeänä, että komissio pitää mielessään Euroopan unionin kilpailukyvyn. Jatkuvasti globaalistuvilla markkinoilla meidän on tärkeää asettaa tämä yhdeksi jatkuvaksi poliittiseksi painopisteeksi.

Muita yhtä tärkeitä näkökohtia ovat kansalaisoikeuksien vahvistaminen ja suojeleminen, tutkimustyön laajentaminen ja ratkaisun löytäminen ilmastonmuutokseen. Nämä ovat niitä kysymyksiä, jotka ovat olleet hyvin tärkeitä aiheita täällä parlamentissa monien vuosien ajan. Komission olisi määritettävä toimintaa näillä aloilla ja sen pitäisi ennen kaikkea myös varmistaa, että Euroopan unioni pystyy ottamaan kunnian saavutetusta menestyksestä. Usein käy niin, että kun saavutetaan jotain, mikä on täysin kansalaisten etujen mukaista ja edistää heidän hyvinvointiaan, jäsenvaltiot ottavat siitä kunnian. Toivoisin komission kiinnittävän tähän enemmän huomiota tulevaisuudessa.

Arvoisa komission puheenjohtaja, minulle on siis suuri ilo nähdä teidät tänään täällä. Muutamien kollegoistani on pakko hyväksyä se, että komission puheenjohtaja Barroso oli sopinut täksi päiväksi jotain muuta menoa. Arvoisa komission varapuheenjohtaja, olen hyvin iloinen, että olette tänään täällä, sillä te vastaatte viestinnän edistämisestä Euroopan unionissa, ja siksi tämä saattaa tarjota mahdollisuuden tämpäpäiväisen aiheen – nimittäin komission työohjelman – kattavalle käsittelylle myös jäsenvaltioiden parlamenteissa, niin että meillä olisi tällaista vuorovaikutusta heti alusta alkaen. Saksan liittopäivillä ohjelmaa käsitellään nyt useimmissa valiokunnissa, mutta se pitäisi epäilemättä lisätä myös kansallisten parlamenttien täysistuntojen esityslistalle kaikkialla Euroopassa.

Euroopan unionin aika on tullut, sen pitäisi olla päivän selvää. Kohtaamme maailmanlaajuisia haasteita, eikä Euroopan unionilla ole muuta mahdollisuutta kuin laatia niihin yhteinen vastaus.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, arvoisat komission jäsenet, tämä työohjelmaa koskeva keskustelu on kuten aina totuuden hetki. Siinä näemme, mikä on niin monessa eri tilanteessa julkisesti annettujen lausuntojen todellinen arvo. Kun tarkastelemme ohjelmaa tarkemmin, käy ilmi, että valitettavasti näistä sanoista ei ole ryhdytty tekoihin etenkin rahoitusnäköymien tai komission etukäteissuunnittelun osalta.

Edessämme on ilmastonsuojeluohjelma, joka antaa ymmärtää, ettei Balin konferenssia ole koskaan pidettykään, aivan kuin Euroopan unioni ei olisi koskaan ryhtynyt edelläkävijäksi ilmastonmuutoksen vaarojen maailmanlaajuisessa torjunnassa. Autoteollisuus on painanut jarrua ja komissio katselee vierestä. Jäsenvaltiot saavat tehdä mielensä mukaan ja niiden annetaan kilpailla keskenään siitä, kuka esittää yhä väljempää ympäristövaatimuksia omille teollisuudenaloilleen ja kuka antaa yhä suurempia myönnytyksiä omille autonvalmistajilleen.

Valitettavasti sama toistuu kaikilla teollisuudenaloilla. Kuten tavallista, painopiste on ydinenergiassa: se on teollisuudenala, jolla tuhlataan voimavaroja, rahaa ja energiaa. Vaikka Euroopan unionissa uusiutuvien energiamuotojen ala on erittäin innovatiivinen, yhteisöltä liikenee sille vain pieni muutos entiseen sen jälkeen, kun yhteisö on ensin antanut sitoumuksensa ja suunnannut sekä määrärahasa että suunnitteluresurssinsa toisaalle. Tätä ei voida missään tapauksessa hyväksyä. Jos aiomme pysyä markkinajohtajina tällä alalla, meidän on annettava selkeä ja yksiselitteinen viesti, ja se tarkoittaa, että painopiste on asetettava sinne, mihin se kuuluu.

Valitettavasti sama ongelma on nähtävissä myös työsuhteissa. Korostaisin tässä yhtä kysymystä. Se on työaikadirektiivi, josta on nyt päästy sopimukseen ja jossa on selvästi tehty huomattavia myönnytyksiä. Se on isku vasten kasvoja kaikille nuorille, jotka haluavat rakentaa tulevaisuutta itselleen. Emme saisi kohdella työntekijöitämme näin.

Lopuksi käymme keskustelua myös finanssimarkkinoista. Voin vain tukea sitä, mitä edellinen puhuja Swoboda totesi. Viimeiset finanssimarkkinoiden itsesääntelyn mestarit ovat täällä parlamentissa. Jopa Yhdysvalloissa harkitaan sääntelyä, mutta Atlantin tällä puolella näköjään teeskentelemme, että tämä kaikki tapahtuu itsestään. Meidän olisi ilmaistava halukkuutemme luoda terve järjestelmä, jotta finanssimarkkinat eivät voisi enää kehittyä samaan suuntaan kuin ennen, kun järjettömät rahoitustuotteet asetettiin järkevä talouspolitiikan edelle. Minun mielestäni koko tämä ohjelma on valtava pettymys.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, tässä erittäin huolestuttavassa vaiheessa, jossa Euroopan ja maailman kansalaiset kohtaavat perustavanlaatuisia haasteita, ei voida hyväksyä sitä, ettei Euroopan komissio ole esittänyt minkäänlaisia ehdotuksia, joilla muutetaan niitä toimintatapoja, jotka ovat pahentaneet yhteiskunnallista tilannetta, lisänneet työttömyyttä, työn epävarmuutta ja huonosti palkattua työtä, aiheuttaneet finanssi-, elintarvike- ja energiakriisin – joka vahingoittaa erityisesti heikomman talouden maita sekä yhteiskunnan suojattomimpia osa-alueita – ja lisännyt kansainvälisten suhteiden militarisoitumista ja kaikkia niitä vaaroja, joita tämä aiheuttaa maailman rauhalle.

Euroopan komissio on tietoinen, että työntekijät, kuluttajat ja julkisten palvelujen käyttäjät vastustavat selkeästi yksityistämistä ja talouden vapauttamista, epäoikeudenmukaisia terveydenhoidon ja sosiaaliturvan uudistuksia sekä sitä, että tulot jakautuvat yhä enemmän talous- ja rahoitusryhmille, mikä pahentaa yhteiskunnallista eriarvoisuutta. Siitä huolimatta komissio haluaa ehdottomasti säilyttää ja jatkaa niitä samoja välineitä ja menettelytapoja, jotka ovat johtaneet tähän tilanteeseen, erityisesti vakaussopimuksen ja sen järjestämät kriteerit, liberaalin Lissabonin strategian sekä Euroopan keskuspankin keinotekoisien riippumattomuuden. Komissio pitää tiukasti kiinni työaikadirektiivin kaltaisista ehdotuksista, vaikka niitä on mahdoton hyväksyä.

Tällaisena aikana on pyrittävä ensisijaisesti keskeyttämään Lissabonin sopimusluonnoksen ratifointiprosessi sekä kunnioittamaan demokratiaa ja Irlannin kansanäänestyksen tulosta, sillä se oli Irlannin kansalaisten riippumaton päätös, joka tehtiin Ranskan ja Alankomaiden vastaavien tulosten jälkeen. Euroopan unionin johtajien on aika ottaa opikseen näistä äänestyksistä sekä siitä, miten työntekijät ja kansalaiset vastustavat uusliberalistista, militaristista ja demokratianvastaista politiikkaa.

Tällä hetkellä on pyrittävä ensisijaisesti tekemään esimerkiksi sellaisia ehdotuksia, joka sisältyy ryhmämme päätöslauselmaesitykseen ja joka koskee vakaussopimuksen kumoamista sekä yksityistämisen ja talouden vapauttamisen lopettamista. Lisäksi on toteutettava sellaista rahapolitiikkaa ja suunnattava uudelleen Euroopan keskuspankin politiikkaa niin, että annetaan etusija oikeuksin varustetulle työlle, köyhyyden poistamiselle ja yhteiskunnalliselle oikeudenmukaisuudelle. Tämä olisi tehtävä sosiaalista edistämistä ja kehittämistä koskevan sopimuksen avulla. Meidän on annettava toivoa kansalaisillemme, luotava oikeuksin varustettuja työpaikkoja nuorille ja varmistettava naisten tasa-arvo ja yhtäläiset oikeudet.

Graham Booth, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, koko ilmastonmuutosta koskeva ohjelma on antanut Euroopan unionille jälleen yhden syyn pullistella lihaksiaan ja näyttää maailmalle, miten tärkeä se on, ja väittää, että tätä asiaa kansallisvaltiot eivät pysty hoitamaan yksin. Iskulause ”20-20-20” on tyypillinen esimerkki tarttuvasta fraasista, jonka kanssa työskennellään: 20 prosenttia EU:n energiasta tuotetaan uusiutuvista energianlähteistä, 20 prosentin vähennys hiilipäästöissä – ja kaikki tämä vuoteen 2020 mennessä. Tärkein asia on kuitenkin unohtunut: onko mikään tästä välttämätöntä?

Hallitusten välinen ilmastonmuutospaneeli (IPCC) kertoi meille äskettäin, että 2 500 tiedemiestä on samaa mieltä siitä, että hiilidioksidi on aiheuttanut ilmaston lämpenemisen ja että tämä on meidän ihmisten syytä. Tämä näkemys vahvistetaan Al Goren surullisenkuuluisassa elokuvassa. Sen jälkeen kuitenkin yli 30 500 tiedemiestä ja ilmastotutkijaa on allekirjoittanut Oregonin vetoomuksen ja Manhattanin julistuksen, joissa haastetaan suoraan IPCC:n päätelmien paikkansapitävyys hyvin kiinnostavilla todisteilla. Samalla kun meitä siis kehoitetaan uskomaan IPCC:n 2 500:aa tiedemiestä, meitä käsketään sivuuttamaan kokonaan ne 30 500 tiedemiestä, jotka antavat asioista erilaisen kuvan.

Samalla kun maailma on vaikeissa talousongelmissa, Euroopan unioni suostuttelee kansakuntaa kaikkialla maailmassa käyttämään miljardeja veronmaksajien rahoista johonkin, mikä saattaa olla täysin tarpeetonta ja millä saattaa jopa olla kielteisiä vaikutuksia, mikäli viimeisimmät todisteet maapallon jäähtymisestä osoittautuvat oikeiksi. Meidän on käytävä kokonaisvaltaista ja avointa keskustelua, jotta voimme osoittaa täsmällisesti, kuka on oikeassa. Mitä IPCC:n kannan puolustajilla on pelättävänä?

Olette varmaan iloinen kuullessanne, että tämä on minun ehdottomasti viimeinen puheenvuoroni täällä parlamentissa, sillä jään eläkkeelle tämän istunnon jälkeen.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Euroopan parlamentin päätöslauselmaesitys komission työohjelmasta vuodeksi 2009 voidaan periaatteessa hyväksyä samoin kuin se asiakirja, jossa ohjelmaa käsitellään laajemmin.

Itse haluaisin kiinnittää huomiota siihen monipuoliseen tapaan, jolla parlamentin päätöslauselmassa korostetaan, miten tärkeää on varmistaa finanssimekanismin vakaus ja rauhoitella kuluttajia tämänhetkessä finanssikriisissä. On selvää, että on laadittava sääntelytoimenpiteitä, joiden avulla voidaan parantaa investointien avoimuutta ja arviointiperiaatteita sekä valvoa liiketoimintaan liittyvää varovaisuutta ja luottokelpoisuusluokituskäytösten työtä. Komission on laadittava yksityiskohtainen suunnitelma rahoituspalveluja koskevien oikeudellisten sääntöjen parantamiseksi sekä luottolaitoksista ja omien varojen riittävyydestä annettujen direktiivien muuttamiseksi. Näin on mahdollista parantaa rahoitukseen liittyvää sääntelykehystä ja lisätä markkinaosapuolten luottamusta.

Päätöslauselman 27 kohdassa komissiota pyydetään oikeutetusti harkitsemaan, millaisia siirtymäajan sopimuksia tarvitaan oikeus- ja sisäasioissa ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa. Mikäli kuitenkin todella joudumme tilanteeseen, jossa Lissabonin sopimus ei tule voimaan ennen vuoden 2009 vaaleja, on

komissiolle esitetyn vaatimuksen oltava paljon laaja-alaisempi. Muussa tapauksessa rakas Euroopan komissiomme tulee yllätetyksi housut kintuissa.

Ryszard Czarnecki, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, haluan esittää parlamentille kysymyksen. Mistä parlamentin lainsäädäntötyössä ja komission ehdotuksissa on kysymys? Vastaus on, että niissä on kysymys arvovallan luomisesta eurooppalaisten keskuudessa, Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisten keskuudessa. Olen vahvasti sitä mieltä, että parlamentin ja Euroopan komission pitäisi keskittyä lainsäädäntötyössään työpaikkojen luomiseen ja talouskasvun edistämiseen. Voimme lisätä Euroopan unionin toimielinten arvovaltaa ainoastaan osoittamalla, että unioni ja sen rakenteet ovat lähellä kansalaisia. Unionin toimielimet ovat viime vuosina hieman menettäneet arvovaltaansa.

Mielestäni ensisijainen tavoitteemme ei ole tällä hetkellä Lissabonin sopimuksen ratifiointi. Sen sijaan meidän pitäisi keskittyä tekemään unionin kansalaisille erittäin selväksi, että haluamme luoda lisää työpaikkoja ja että olemme huolissamme nykyisistä työpaikoista. Myös tietoverkkorikollisuus on täysin uusi ongelma, joka koskettaa monia ihmisiä. Pyydän, että painopisteissä noudatetaan sopivaa hierarkiaa. Nyt en pysty itse sellaista esittämään.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, ensimmäiseksi haluan kiittää parlamenttia siitä, että tartuitte ehdotukseen tehdä komission työohjelmaa koskevasta toimielinten välisestä vuoropuhelusta poliittisempi tapahtuma ottamalla poliittiset ryhmät, täysistunto ja valiokunnat mukaan keskusteluun. Mielestäni esittämämme puheenvuorot ovat antaneet tälle toistaiseksi hyvän alun.

Tämän vuoden työohjelma on viimeinen nykyisen komission laatima työohjelma. Se on laadittu hyvin erikoisissa ja erityisissä oloissa, joita ovat leimanneet Georgian sodan jälkikäsitteleminen, naapurimaittemme tilanne, Lissabonin sopimukseen liittyvä epävarmuus Irlannin kielteisen tuloksen jälkeen, polttoaineen ja kulutushyödykkeiden hinnannousu, ostovoimaa uhkaava inflaatio ja viimeisimpänä muttei vähäisimpänä – ja te kaikki jo mainitsittekin tämän – pankkien ja muiden luottolaitosten kohtaama finanssikriisi.

Minun ei tarvitse muistuttaa siitä, että se, mitä teemme ensi vuoden alkupuoliskolla, valmistaa myös tietä Euroopan parlamentin vaaleille. Tämän vuoksi korostimme viime vuonna vuotuisen toimintastrategiamme esittelyssä, että aiomme pysyä tavoitteessamme ja luoda tulosten Eurooppaa ja tuoda kansalaisille konkreettisia etuja.

Barroson komission tärkeimmät poliittiset painopisteet ensi vuodelle rakentuvat edelleen viiden pilarin ympärille, mutta olosuhteet ovat nyt erilaiset ja kohtaamme uusia ja kiireellisiä haasteita.

Ensimmäisessä pilarissa edistetään kestävästä kasvusta ja luodaan työpaikkoja. Nyt jos koskaan meidän on puututtava tämän päivän ongelmiin: mitä voimme tehdä edistääksemme kasvua, luodaksemme työpaikkoja ja sosiaalista vakautta kasvavan inflaation aikana, miten voimme parantaa rahoituksen vakautta rakentaen ja vahvistaen unionin käytettävissä olevia välineitä – jotka ovat myös komission käytettävissä, mikä on myös tärkeä kysymys. Kuten tiedätte, myös finanssikriisi on esityslistamme kärjessä joka viikko, ja olemme laatineet eräänlaisen etenemissuunnitelman. Olemme kuitenkin myös keskustelleet siitä, että laatisimme pankeille ehdotuksen pääomavaatimuksista nykyisten sääntöjen tiukentamiseksi. Aiomme laatia ehdotuksen myös luottokelpoisuusluokituslaitosten sääntelystä, sillä kuten tiedätte, niillä oli merkittävä rooli finanssimarkkinoilla ja tässä kriisissä. Olemme tietenkin sitä mieltä, että perusteellisesti harkitut ehdotukset ovat tärkeässä asemassa, kun haluamme varmistaa, että pystymme selviämään finanssikriisin seurauksista. Olemme siis aktiivisia nyt ja olemme aktiivisia myös jatkossa. Toinen huolenaiheemme on, miten voimme vastata öljyn, ruoan ja kulutushyödykkeiden hinnannousuun. Meidän tehtävämme ei ole päivittäinen mikrotason johtaminen, mutta yhtenäismarkkinoilla meidän on pohdittava tarkasti, miten voimme tuoda rahoitusjärjestelmään pitkäkestoista vakautta. Tämä on ensimmäinen pilari.

Toinen asia, johon panostamme vahvasti, on siirtyminen vain vähän päästöjä tuottavaan ja tehokkaasti luonnonvarojen käyttävään talouteen. Kööpenhaminan kokous on tärkeä maailmanlaajuinen kohtaaminen, jossa pyritään saamaan aikaan maailmanlaajuinen ilmastomuutos sopimus vuoden 2012 tai Kioton jälkeiselle ajalle. Euroopan unionin on valmistauduttava hyvin ja myös säilytettävä asemansa ilmastomuutoksen edelläkävijänä. Meidän on myös jatkettava työtä ilmastomuutoksen vaikutuksiin sopeutumisessa, jotta voimme olla edelläkävijöitä järkevän kasvun kehittämisessä.

Kolmas pilari liittyy yhteiseen maahanmuuttopolitiikkaan. Haluamme toteuttaa yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa ja jatkaa kesäkuussa antamassamme tiedonannossa aloitettua työtä sekä työskennellä maahanmuuttoa koskevan sopimuksen aikaan saamiseksi. Meidän on myös siirryttävä sopimuksista toimintaan, jos haluamme, että tämä myös toteutuu.

Neljäs pilari liittyy siihen, miten kohdistamme aikeemme toteuttaa politiikkaa, jossa kansalaiset asetetaan etusijalle. Myös tarkistettu sosiaalinen toimintaohjelma ja EU:n terveysstrategia ohjaavat toimintaamme tällä alalla samoin kuin kysymys, miten voimme vahvistaa edelleen kuluttajien oikeuksia.

Lopuksi pyrimme lujittamaan Euroopan unionin asemaa maailmanlaajuisena toimijana. EU:n haasteet sen ulkorajoilla vuonna 2009 tiedetään hyvin. Niitä ovat laajentumisprosessi, suhteemme naapurimaihin, Dohan neuvottelujen kohtalo, kehitysapumme lisääminen sekä täysipainoisen yhteistyön vakiinnuttaminen Yhdysvaltojen uuden hallinnon kanssa.

Tämä keskustelu tarkoittaa sitä, että parlamentti on päässyt mukaan varhaisessa vaiheessa, koska ohjelmaa ei ole vielä olemassa. Lisäämme siis esittämämme asiat keskusteluun ja otamme ehdotuksenne huomioon. Toisaalta, jotta parlamentin komissiolle esittämät vaatimukset olisivat uskottavia ja jotta niillä olisi todellista vaikutusta, niiden on oltava täsmällisiä, ja tämä koskee erityisesti vuotta 2009. Istuntosalin eri puolilla on erilaisia mielipiteitä siitä, miten meidän pitäisi priorisoida työtämme ensi vuonna.

Toivottavasti suurin osa meistä on samaa mieltä siitä, että meidän on tehtävä yhteistyötä muovataksemme vuodeksi 2009 myönteisen työohjelman, jossa keskitytään olennaisiin asioihin. Mielestäni meidän pitäisi ottaa huomioon vain sellaiset aloitteet, joilla voidaan saada todellista muutosta aikaan. Jotta unionin kansalaiset voivat arvioida oikeudenmukaisesti sitä, mitä EU tekee ja mitä se voi tehdä heidän hyväkseen, meidän on paitsi valittava ehdotuksemme huolellisesti myös tiedotettava niistä hyvin.

Olen siis kiitollinen, että tämä keskustelu käydään nyt samaan aikaan kun valmistelemme ohjelmaa. Aiomme hyväksyä sen ensi kuussa ja esitellä sen täysistunnolle 19. marraskuuta kaikkien komission jäsenten läsnä ollessa. Olen merkinnyt näkemyksenne tarkasti muistiin, ja voitte olla varmoja, että ne auttavat meitä laatimaan työohjelman, jossa on konkreettisia aloitteita, jotka tuovat todellisia muutoksia Euroopan unionin kansalaisille.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kuten jäsen Nassauer jo totesi, PPE-DE-ryhmä on erittäin tyytyväinen vuotuisen lainsäädäntöohjelman sisältöön. Parannetun prosessin ansiosta parlamentti on mielestäni jo päässyt mukaan ohjelman laatimiseen, ja tästä syystä meidän on hyvin helppo parantaa vuotuista lainsäädäntöohjelmaa.

Talous- ja raha-asioiden valiokunnan edustajana haluaisin keskittyä ensimmäiseen pilariin – kasvuun, työpaikkoihin ja Euroopan unionin kilpailukykyyn. Mielestäni tässä on keskeinen merkitys sillä, miten vastaamme finanssikriisiin. PPE-DE-ryhmässä uskomme, että koska voimassa oleva EU:n lainsäädäntö on jo melko hyvä, kaiken tekemisemme pitäisi nyt perustua voimassa olevaan lainsäädäntöön ja sen parantamiseen. Mielestämme Eurooppa ei tarvitse kovin perusteellista huoltoa. Mielestämme olisi ensinnäkin harkittava oikeudellisesti sitomattomia sääntelytoimia, sillä ne ovat myös kaikista tehokkain keino vastata maailmanlaajuisiin ongelmiin. Finanssimarkkinat ovat luonteeltaan hyvin maailmanlaajuiset, emmekä voi teeskennellä olevamme Euroopassa jonkinlaisessa tyhjiössä. Mielestämme nykyisessä sääntely- ja valvontakehyksessä, niin sanotussa Lamfalussyn kehityksessä, on monia parannuksia, ja tuemme täysin komission työtä tällä alalla.

Toinen asia on ilmastonmuutos. Ilmastonmuutos vaikuttaa Euroopan unionin kasvuun ja työpaikkojen luomiseen. Emme saisi omaksua ilmastonmuutokseen fundamentalisista kantaa, jonka mukaan Euroopan unionin on toimittava nyt ja tehtävä kaikki kerralla ilman maailmanlaajuisia tukea. Vaikka joutuisimmekin menemään niin pitkälle, että vähentäisimme päästöjä 30 prosenttia, se ei riittäisi ilmastonmuutoksen torjumiseen. Tarvitsemme maailmanlaajuisen ja tehokkaan sopimuksen, ja sellaisen ehkä saamme Kööpenhaminassa. Sitä odotellessa emme saisi rangaista itseämme. Emme saisi rangaista Euroopan unionin kilpailukykyä liikaa, vaan meidän olisi omaksuttava realistinen lähestymistapa Euroopan unionin ilmastonmuutosta koskevaan politiikkaan.

Lopuksi kolmantena asiana haluan puhua pienistä ja keskisuurista yrityksistä. Pienet ja keskisuuret yritykset ovat avain Euroopan unionin kasvuun. Esimerkiksi sosiaalipaketissa meidän olisi aina otettava huomioon niiden näkemykset ja käsitykset sosiaalisesta kehityksestä Euroopan unionissa. Sosiaalipaketti ei saisi olla taakka Euroopan unionin pienille ja keskisuurille yrityksille.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan keskittyä EU:n sosiaaliseen näkökulmaan. Kun sosiaalipoliittinen toimintaohjelma julkaistiin, totesimme sen tarjoavan liian vähän ja liian myöhään. Kun nyt tarkastelemme komission työohjelmaa sekä yhteistä päätöslauselmaa, näemme, ettei työllisyyttä eikä sosiaalistasoa ole asetettu niissä kovin tärkeään asemaan. Ne ovat ensisijaisia tavoitteita kansalaisille, mutta eivät komissiolle. Tämä ei vastaa keskivertokansalaisten vaatimuksia.

Sosiaalidemokraattien laatimassa päätöslauselmassa esitämme useita kysymyksiä. Yksi niistä koskee epätyypillisessä työsuhteessa olevia henkilöitä, joiden määrä kasvaa koko ajan, sekä epätyypillisissä työsuhteissa olevien tarvetta kunnolliseen suojeluun. Nämä henkilöt ovat heikommassa asemassa ja heitä irtisanotaan perusteettomasti. Yhteisillä työmarkkinoilla on oltava tätä asiaa koskevat vähimmäisvaatimukset. Meidän on myös tarkistettava Euroopan globalisaattiorahastoa ja katsottava, voimmeko parantaa rakennemuutosten vuoksi työttömiksi jääneiden tulevaisuudennäkymiä, jotta he voisivat saada koulutusta ja uuden työpaikan. Meillä on useita työoloja koskevia ehdotuksia.

Lopuksi haluan tuoda esiin kysymyksen, josta keskusteltiin maanantaina työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen antamien tuomioiden vuoksi kansalaiset pelkäävät nyt tosissaan, että EU:ssa aletaan toteuttaa sosiaalista polkumyyntiä, että tästä tulee unionin toimintatapa. Onnistuimme laatimaan ehdotuksia, joilla laajennetaan työntekijöiden lähettämisestä annettua direktiiviä, jotta voidaan taata yhtäläinen kohtelu ja vahvistaa primaarioikeudessa periaate, että perusoikeudet, kuten lakko-oikeus, eivät ole alempiarvoisia kuin liikkumisvapaus. Toivon, että komissio ottaa tämän asian nyt käsiteltäväksi. On hyvä tietää, että olette järjestämässä foorumia, mutta teidän täytyy myös esittää konkreettisia ehdotuksia, joilla voidaan ehkäistä sosiaalista polkumyyntiä ja tarjota työntekijöille kohtuullista palkkaa ja kohtuullisia työoloja.

Diana Wallis (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, kun viimeksi kävimme tätä työohjelmaa koskevaa keskustelua komission puheenjohtaja Barroson kanssa, totesin olleen hyvä, että komissio yritti välttää niin sanottua vaalikauden lopun tautia. Parlamentille se on kuitenkin todella vaikeaa aivan Euroopan parlamentin vaalien alla. Jokainen ryhmä haluaa jättää jälkensä ohjelmaan. Se on vain luonnollista, mutta meidän täytyy myös yrittää puhua teille tässä vuoropuhelussa yhteisellä äänellä, jotta voimme esittää asian kohtalaisen selkeästi. Huomaatte, että liberaalidemokraattien ryhmä on liittynyt yhteiseen päätöslauselmaan. Poimimme kuitenkin asioita myös muilta ryhmiltä, sillä pyrimme tarjoamaan sen, mikä tehtävämme usein on, eli säilyttämään parlamentissa jonkinlaisen tasapainon.

Tämä on todella hermostuttavaa aikaa unionin kansalaisille. Kaikki ovat epävarmoja tulevaisuudestaan, sillä finanssimaailman maailmanlaajuinen kuohunta aiheuttaa huolta veloista, työttömyydestä, terveydenhoitokuluista ja eläkkeistä, ja se luo pelon ilmapiiriä, jossa oikeudenmukaisuus ja tasa-arvo voivat lentää ikkunasta ulos, kun kaikki kamppailevat säilyttääkseen oman asemansa.

Ilmastonmuutos tuo mukanaan omia huolenaiheita. Jotka liittyvät elintapojemme mukauttamiseen ja polttoainekustannuksiin hyvin erilaisessa maailmassa.

Tänä maailmanlaajuisten ongelmien aikana EU:n pitäisi tietenkin näyttää kyntensä, sillä meidän toiminta-alueemme on monikansallinen. Kuten liberaalidemokraatit kuitenkin toteaisivat, hyvä on, hyödyntäkäämme monikansallista toiminta-alueitamme, mutta älkäämme menkö liian pitkälle. Tämän ulottuvuuden pitäisi luoda suojaa ja hallintaa, mutta sen pitäisi myös tarjota yksilöille mahdollisuutta tehdä valintoja, jotta yksittäiset kansalaiset voivat jälleen alkaa tuntea, että asiat ovat heidän hallinnassaan näinä epävarmoina aikoina.

Sanomme siis ”kyllä” finanssimarkkinoiden ja rahoitusalan toimijoiden valvonnan lisäämiselle mutta myös kuluttajien suuremmalle valinnanvapaudelle ja kuluttajien paremmille oikeussuojakeinoille. Emme halua toista Equitable Life –yhtiötä Eurooppaan. Sanomme ”kyllä” suuremmalle työvoiman liikkuvuudelle, ”kyllä” vahvemmalle yhteiselle sosiaaliturvalle, mutta sanomme ”kyllä” myös oikeudenmukaisuudelle ja syrjinnän poistamiselle. Sanomme ”kyllä” paremmille valinnan mahdollisuuksille terveydenhuollossa ja potilaiden liikkuvuudelle. Annetaan siis kansalaisille vaihtoehtoja oman elämänsä elämiseen.

Kun on huolissaan tulevaisuudesta, yksi turvallisuudentunnetta lisäävä tekijä on, että pystyy itse tekemään tulevaisuudelleen jotain, että asiat ovat omassa hallinnassa, ja tämä on se teema, joka sisältyy kaikkiin liberaalidemokraattien tekemiin valintoihin tässä päätöslauselmassa. Sanomme ”kyllä” Euroopan unionille mutta myös sille, että yksilöille annetaan vaihtoehtoja ja valtuuksia.

Seán Ó Neachtain (UEN) - (GA) Arvoisa puhemies, komission, neuvoston ja tietysti myös parlamentin suurimpana huolenaiheena on saada Euroopan unionin talous kohenemaan viipymättä. Ellei siinä onnistuta, Euroopan unionilla ei ole sosiaalista käteisrahastoa, jolla se auttaisi heikommassa asemassa olevia. Meidän on vastattava tähän haasteeseen välittömästi.

Kun otetaan huomioon finanssimarkkinoiden tapahtumat, emme mielestäni voi jatkaa samalla tavoin kuin tänä vuonna. Nykyinen finanssimarkkinoiden sääntöihin puuttuminen on lopetettava. Kansalaiset ovat tästä todella huolissaan, ja meidän on rauhoiteltava heitä. Meidän on toimittava todella pian.

Meidän kaikkien on investoitava Euroopan unionissa enemmän tutkimukseen ja kehittämiseen. Olen iloinen, että näihin aloihin käytetään 55 miljardia euroa vuosina 2007–2013. Meidän on pysyttävä ajan tasalla, ja kilpailu näillä aloilla on varmistettava, jotta voidaan luoda työllisyyttä ja taata, että nykymaailmalla on vahva talouspohja.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Arvoisa puhemies, käsissämme on nyt räjähdysaltis sekoitus sosiaalista taantumista, kulttuurien välisiä ristiriitoja, yhä kasvavaa demokratiavajetta, toimitusongelmien uhkaa, inflaatiota, muista maista tulevia turvallisuusriskejä sekä spekulointikuplaa, joka voi puhjeta milloin vain. Työmarkkinoiden huolestuttava kehitys ja ihmisten huolenaiheet on jätetty huomioimatta aivan liian kauan.

On korkea aika asettaa asiat oikeaan tärkeysjärjestykseen. Elintarvikekriisin osalta olen sitä mieltä, että maatalouspolitiikan uudelleenkansallistaminen on ehdottoman tärkeää, jos haluamme säilyttää omavaraisuutemme. Laittomien maahanmuuttajien vyöryyn liittyvät ongelmat on viimein ratkaistava, ja Euroopan syntyperäistä väestöä varten on otettava käyttöön järkevä perhe- ja synnytyspolitiikka. Kansalaisia on suojeltava EU:n tukemalta yritysten siirtämiseltä, ja veronmaksajien rahojen tuhlaaminen ja veropetokset on myös saatava loppumaan. Meidän on pysäytettävä EU:n ”perhekalleuksien” myyminen, sillä niitä uhrataan nyt yli-innokkaisiin yksityistämishankkeisiin. Meidän on vihdoin myös hyväksyttävä, että Lissabonin sopimushanke on epäonnistunut.

Mikäli EU osoittautuu tässä asiassa myötämieliseksi, voimme selviytyä tämänhetkisestä kriisistä. Muussa tapauksessa saamme todennäköisesti todistaa, miten Euroopan unioni jatkuvasti taantuu.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, ryhmäni haluaa vain korostaa, että nykyisen vuosiksi 2007–2013 laaditun talousarvio- ja rahoituskehityksen vuoksi on erittäin vaikeaa vastata tehokkaasti uusiin poliittisiin painopisteisiin. Sekä parlamentti että ryhmäni totesivat, että on mahdotonta hyväksyä uusia poliittisia painopisteitä ilman varmuutta riittävästä rahoituksesta.

Näemme nyt, ettei neuvoston ja komission uusille poliittisille aloitteille, kuten ruoka-avulle tai Georgian tukemiselle, ole tilaa nykyisessä rahoituskehityksessä, ja siksi meidän täytyy löytää ratkaisuja. Emme saa kuitenkaan antaa tehtyjen ratkaisujen vahingoittaa toimielinten välisen sopimuksen puitteissa tehtyjä suunnitelmia ja niihin käytettäviä varoja. Tämän osalta meidän on mielestäni oltava erittäin tarkkoja.

Meidän on varmistettava, että tarvittavat varat ovat täysimääräisesti käytettävissä. Meidän on hyödynnettävä kaikkia toimielinten välisen sopimuksen näkökohtia sen voimassaolon aikana varmistaaksemme painopisteiden riittävän rahoituksen. Meidän on myös käytettävä hyväksemme jotain, jonka olemme jossakin määrin unohtaneet, nimittäin tämänhetkistä talousarvion tarkistamista, jotta voimme ratkaista ne ongelmat, joita nousee esiin sitä mukaa kun muuttuva tilanne tuo mukanaan uusia poliittisia hätätilanteita.

Tämän vuoksi pyydämme komissiolta lisäponnistuksia talousarviota koskevan muutosehdotuksensa eteenpäin viemiseksi mahdollisimman pian.

Evelyn Gebhardt (PSE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, kansalaisten epäily Euroopan unionia kohtaan voidaan kokea nykyisin hyvin voimakkaana, ja siihen on olemassa syy. Se johtuu viime vuosina toteuttamastamme politiikasta ja siitä tavasta, jolla se on välittynyt kansalaisille.

Tämän vuoksi on erittäin tärkeää, että Euroopan komissio ja muut Euroopan unionin toimielimet suuntaavat päätöksentekoaan selkeämmin lähemmäs kansalaisten elämää ja välittävät heille vaikutelmaa ja myös osoittavat heille, että Euroopan unioni tekee aidosti jotain kansalaistensa puolesta.

Tässä tarkoituksessa on myös tärkeää – esimerkiksi analysoidessamme, mitä tarvitaan – keskittyä vahvemmin siihen, mitä meidän pitäisi tehdä. Esimerkiksi kuluttajille tarkoitettu tulostaulu on hyvin tärkeä väline, jota on laajennettava, niin että voimme ottaa paremmin huomioon kansalaisten huolenaiheet ja edut tällä alalla.

Toinen tärkeä asia tässä yhteydessä on EU:n lainsäädännön vaikutusten tehokkaampi seuranta. Ei riitä, että arvioimme vain sen taloudellisia vaikutuksia. Tarvitsemme selkeää vaikutustenarviointia myös sosiaalialalla, jotta tiedämme, miten säätämämme lait vaikuttavat kansalaisiin, ja jotta voimme osoittaa, että tiedämme mitä haluamme ja mitä teemme ja että teoillamme voi olla myönteisiä seurauksia kansalaisten elämään.

On myös tärkeää myöntää samat oikeudet kaikille Euroopan unionin kansalaisille. Sen vuoksi kehottaisin teitä jatkamaan ryhmäkanteiden ja yleisten lakisäätelien oikeuksien kehittämistä. Tämä antaisi kansalaisille hyvin tärkeän signaalin.

Bernard Lehideux (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, komissio näyttää käyttäytyvän kuin hajamielinen koululainen, joka yrittää hätiköiden saada kotiläksyt ajoissa tehtyä. Kyllä, sosiaalipaketti on olemassa, mutta siinä on puutteita ja sen voidaan katsoa olevan vain yksi askel kohti komission täysimääräistä sitoutumista sosiaalisiin huolenaiheisiin.

Komission puheenjohtaja ei ole ymmärtänyt, miten vakavan varoituksen Ranskan, Alankomaiden ja Irlannin kansalaiset ovat antaneet. Se olisi annettu myös muualla, jos kansanäänestyksiä olisi järjestetty. Näillä tuloksilla EU:ta vaaditaan palaamaan päiväjärjestykseen. Jos kansalaiset haluavat enemmän Eurooppaa, he haluavat sitä voidakseen rakentaa parempaa yhteiskuntaa eivätkä vain voidakseen hyväksyä entistä epämääräisempiä direktiivejä.

Sisämarkkinoita koskevaa lainsäädäntöä todellakin tarvitaan, mutta se ei ole läheskään tärkein huolenaihe. Vuoden 2009 ohjelmassa muuten keskitytään edeltäjänsä tavoin epäolennaisiin asioihin. Ihmiset eivät odota, että komissio vain tekee lisäyksiä lainsäädäntöön tai edes suoraviivaistaa sitä. He odottavat komission olevan perussopimuksissa sille annettavan tehtävän tasalla ja toimivan unionin liikkeellepanevana voimana, sen "aloitelaatikkona".

Tämän vuoksi ei riitä, että komission puheenjohtaja vain istuu hiljaa ja kiltisti neuvoston puheenjohtajan takana. Odotamme komission esiintyvän keskeisenä toimijana, kun tarkastellaan, millaista yhteiskuntaa haluamme rakentaa. Millaisena yhteiskunta tässä ohjelmassa nähdään? Vuoden 2009 työohjelmassa ei ole vakavia puutteita, mutta se ei ole se ohjelma, jota kansalaisemme tarvitsevat.

Arvoisa puhemies, tulevan komission on itse päätettävä, hoitaako se tehtävänsä. Toivon vain, että se kuuntelisi tarkemmin Euroopan unionin kansalaisten ääntä kuin edeltäjänsä.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät kollegat, emme voi olla huomaamatta, miten erilaisia viestejä parlamentti tänään antaa komissiolle. Sen vuoksi yritän mahdollisuuksien mukaan keskittyä muutamaa avainkohtaan, joita toivon kollegojeni tukevan.

Mielestäni voimme olla samaa mieltä siitä – ja arvoisa komission varapuheenjohtaja, te mainitsitte tämän aiemmin – että Euroopan unionin on jatkettava sitoutumistaan sosiaalisen markkinatalouden tärkeään periaatteeseen samalla kun se valvoo sekä yritysten että kuluttajien etuja. Yksilötasolla tämä merkitsee vaikeaa tasapainoilua, jonka tulokset saattavat tietenkin vaihdella kunkin poliittisen näkökannan mukaan. Uskon kuitenkin – ja tässä haluaisin jatkaa siitä, mitä jäsen Nassauer totesi – että tulevana kuukausina komission on muodostettava parempi käsitys siitä, mitä toissijaisuusperiaatteen alalla tarvitaan.

Jos tarkastelemme niitä ympäristöä säästävien ajoneuvojen hankintaan liittyviä ehdotuksia, joita esitätte, tai niitä ympäristöä säästävää hankintaa koskevia ehdotuksia, joita aiotte ehdottaa työohjelmassanne, otatte selvästi sen kannan, etteivät kaupunkiemme johtajat tavallisina kuolevaisina pysty tekemään itse ympäristöä säästäviä päätöksiä, ja siksi katsotte tarpeelliseksi määrätä Euroopan unionin keskeisestä asemasta, mitä heidän pitäisi tehdä. Me pidämme tätä vääränä lähestymistapana. Haluamme yksilöiden ymmärtävän itse, että ympäristöä säästävät hankinnat ovat heidän omien etujensa mukaisia. Tässä tarkoituksessa näillä aloilla tarvitaan enemmän toissijaisuusperiaatteen soveltamista, enemmän parhaita käytäntöjä ja vähemmän määräilyä.

Arvoisa komission varapuheenjohtaja, haluan myös kannustaa komissiota toteuttamaan tulevaisuudessa rohkeampaa lähestymistapaa neuvotellessaan jäsenvaltioiden kanssa esimerkiksi siitä, miten meidän pitäisi yhdenmukaistaa Euroopan unionissa kuluttajansuojaa koskevaa lainsäädäntöä yritysten ja kuluttajien etujen mukaisesti. Tämän yhdenmukaistamisen jatkaminen on järkevää vain jos me aidosti yhdenmukaistamme koko kuluttajansuojaa koskevan lainsäädännön emmekä jätä enää jäsenvaltioille mahdollisuutta näperrellä yhdenmukaistetun säännösten reuna-alueilla. Muussa tapauksessa se on turhaa työtä.

Claudio Fava (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, vuonna 2009 emme käy pelkästään äänestämässä vaan meidän on myös annettava vastauksia valitsijoidemme esittämiin kysymyksiin. Yksi näistä kysymyksistä liittyy vapaaseen, turvalliseen ja oikeudenmukaiseen alueeseen: miksi aiomme luoda sen, miten aiomme luoda sen ja milloin aiomme luoda sen. Meidän on annettava vastaus kunnianhimoisen oikeuspoliittisen ohjelman muodossa, jota, arvoisa komission jäsen, komissio ei ole vielä esittänyt.

Odotamme vahvoja lainsäädäntöehdotuksia maahanmuuttopolitiikassa, erityisesti maahan pääsyä ja turvapaikkaa koskevassa politiikassa, jotta voimme turvata tämän perusoikeuden kaikkialla Euroopan unionissa ja välttää tekemästä eroa laillista ja laitonta maahanmuuttoa koskevan politiikan välillä. Se nimittäin

tuntuu täysin sopimattomalta. Mielestämme tarvitaan yhteistä poliittista kehystä ja sääntely-ympäristöä. Hillitsevien toimien rinnalle tarvitsemme kotouttamistoimia sekä laillisia maahanmuuttokanavia.

Odotamme vahvoja rikosoikeudelliseen yhteistyöhön ja poliisiyhteistyöhön liittyviä ehdotuksia, jotka perustuvat menettelyllisten takeiden keskinäiseen tunnustamiseen. Keskinäistä tunnustamista ei vielä sovelleta, ja ilman tällaisia ehdotuksia järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjunta jää todennäköisesti vain puheeksi.

Lopuksi odotamme komissiolta rohkeampaa lähestymistapaa perusoikeuksien suojaamiseen ja turvaamiseen, joka pysyy oikeudellisten toimien päätavoitteena. Uudesta perusoikeusvirastosta pitäisi tulla tämän toiminnan tärkein väline, kunhan Lissabonin sopimus tulee voimaan.

Arvoisa komission varapuheenjohtaja, odotamme, että tässä ohjelmassa, jonka komissio julkaisee muutaman päivän päästä, on todisteita tästä aikomuksesta.

Jean Marie Beupuy (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät kollegat, komission varapuheenjohtaja totesi, että hän itse haluaisi Euroopan, joka on näkyvämpi ja jolla on jonkinlainen merkitys kansalaisille.

Tällä hetkellä Euroopan unionin suurin budjettikohta, jonka osuus on 36 prosenttia unionin talousarviosta, liittyy koheesiopolitiikkaan. Juuri koheesiorahastossa kansalaiset voivat nähdä Euroopan unionin saavutusten ja päättäväisyyden käytännöllisiä ja konkreettisia vaikutuksia.

Kuten on jo todettu, vuosi 2009 on merkittävä vuosi, sillä saamme nähdä, miten vasta valittu parlamentti ja komissio muodostuvat. Tämä merkitsee sitä, että vuosi tulee olemaan ”tyhjä” vuosi, jolloin tietyillä aloilla pidetään taukoa. Koheesiopolitiikassa meillä ei kuitenkaan ole varaa pitää taukoja. Emme voi keskeyttää käynnissä olevia ohjelmia emmekä varsinkaan voi keskeyttää niiden tehokasta vaikutusta. Varmasti jokainen muistaa ne parannukset, joita on tuotu Portugalin, Espanjan, Irlannin ja kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisten jokapäiväiseen elämään koheesiopolitiikan ansiosta.

Tämän vuoksi komission on pystyttävä esittämään meille yksityiskohtainen koheesiota koskeva työohjelma vuodeksi 2009, sillä toistan, että se on Euroopan unionin laajin budjettikohta ja myös konkreettisin osoitus kansalaisille meidän saavutuksistamme. Näin vuodesta 2009 ei tulisi ”tyhjä” vuosi, vaan edistyksen vuosi ohjelmakaudella 2007–2013.

Kiitän etukäteen komission varapuheenjohtajaa ja hänen kollegoitaan tähän liittyvistä ehdotuksista.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, vuosi 2008–2009 on siirtymäkausi, sillä elämme ennennäkemättömässä talouskriisissä. Se on myös Euroopan unionin vaalivuosi, mikä valitettavasti tarkoittaa sitä, että vuosi on vaarassa valua hukkaan.

Sen vuoksi meidän on tehtävä kaikkemme, jotta voimme säilyttää kilpailukykyämme ja yrityksemme, ja vakuutettava kansalaisille, että Euroopan unioni on vastaus heidän kysymyksiinsä. Valitettavasti ohjelma on jo täynnä – liian täynnä – ja se tulee liian myöhään, eikä tämä johdu siitä, ettei meitä olisi varoiteltu asiasta jo useiden vuosien ajan.

Varapuheenjohtaja Wallström totesi ilmastonmuutoksen osalta, että meidän pitäisi olla järkevän kasvun edelläkävijöitä. Olemme kaikki samaa mieltä, mutta meidän on pyrittävä tähän yhdessä tai sitten ei ollenkaan. Euroopan unioni ei pysty tähän yksin. Sen ei pitäisi ampua itseään jalkaan. Tekemillämme päätöksillä on erittäin tärkeä merkitys sekä sosiaalisesti että taloudellisesti. Emme voi puhua maailmanlaajuisesta ilmastonmuutossopimuksesta, elleivät Kiina, Yhdysvallat, Brasilia ja Intia ole siinä mukana. Sopimus, jossa ei ole Kiinan allekirjoitusta, ei ole sopimus.

Terveysturvallisuuden osalta meille on kerrottu, että ohjelmaan sisältyy lääkepaketti. Vihdoinkin! Olemme pyytäneet tätä pakettia vuosien ajan. Saimme sen juuri, kun olemme valmistautumassa vaaleihin. Siitä huolimatta se on erittäin turhauttava. Miten voimme perustella hidasteluamme lääkkeiden vääräntämisen torjunnassa, kun se on todellinen uhka ja vakava rikos? Olisimme jo kauan sitten voineet alkaa kehittää lääkkeiden jäljitettävyyttä ja uudelleen pakkaamisen kieltämistä.

Lopuksi totean, että on välttämätöntä vahvistaa kuluttajansuojapolitiikkaamme, varsinkin kun otetaan huomioon kaikki tämänhetkiset kriisit ja elintarvikeskandaalit maailmalla.

Varapuheenjohtaja Wallström, näin ollen kehotan teitä varmistamaan, ettei vuosi 2009 mene hukkaan!

Puhetta ryhtyi johtamaan*varapuhemies Adam BIELAN*

Libor Rouček (PSE). - (CS) Hyvät kollegat, Euroopan unioni on viime aikoina saanut tottua suhteellisen voimakkaaseen talouskasvuun ja vaurauteen. Pelkään pahoin, että tämä aikakausi on nyt päättymässä ainakin tilapäisesti. Tämän vuoksi komission, parlamentin ja myös neuvoston tärkeimmät painopisteet pitäisi ensi vuonna olla talouskasvun palauttamisessa ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden vahvistamisessa. Unionin finanssimarkkinoiden sääntelyjärjestelmää on parannettava. On tärkeää pyrkiä koordinoimaan tehokkaammin taloutta ja verotusta, myös suoraa verotusjärjestelmää sekä selkeitä veropetosten torjuntatoimia. On ehdottoman tärkeää laatia energia-alan ulkopoliittikkaa koskeva moniulotteinen ehdotus, johon sisältyy energiainfrastruktuurin rakentamisen aktiivinen tukeminen. Taloudellisen epävarmuuden aikana komission on myös tärkeää vahvistaa uudelleen, että se on sitoutunut sosiaalioikeuksien paljon aiempaa voimakkaampaan tukemiseen, eikä minun tarvitse muistuttaa, että ensi vuoden tärkeimpiin painopisteisiin pitäisi sisältyä myös Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessin loppuun saattaminen ja tietenkin myös sopimuksen täytäntöönpano.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, komission varapuheenjohtaja Wallström puhui juuri lähelle kansalaisia pääsemisestä. Koheesiopolitiikkaa tuhansine pienen mittakaavan alueellisine ja kunnallisine järjestelmineen on näkyvin muoto Euroopan yhteisön toiminnasta. Niiden avulla pyrimme tulevaisuudessa aktiivisesti lähelle kansalaisia. En ajattele nyt ainoastaan esimerkiksi alueita ja kuntia käsitteleviä tulevia Open Days –teemaviikkoja täällä Brysselissä, vaan myös monia muita toimintoja jäsenvaltioissa. Tähän asti kaikki on hyvin.

Kuitenkin myös muutoksia kaivataan, ja mainitsen niistä kaksi. Ensinnäkin parlamentin kiihkeänä toiveena on, että Euroopan unionin solidaarisuusrahaston joustavuutta lisätään. Kansalaiset haluavat nopeaa toimintaa luonnonkatastrofeissa ja tulvissa. Meillä on oma kantamme asiaan, ja Eurooppa-neuvosto on estänyt asiasta keskustelun jo muutaman vuoden ajan. Varmistakaamme kuitenkin, että keskustelu käynnistetään.

Toiseksi alueellista koheesiota käsittelevässä vihreän kirjan, jota odotamme julkaistavaksi lokakuussa, on oltava koheesiopolitiikan perusta vuoden 2013 jälkeen. Emme halua uudelleen kansallistamista vaan pitkän aikavälin ponnistuksia Euroopan hyväksi, yhtä yhtenäistä yhteisön politiikkaa. Monilla Euroopan alueilla on nähtävissä keskittymistä. Se on seurausta globalisaatiosta ja se on välttämätöntä. Samanaikaisesti meillä on kuitenkin oltava näkemys siitä, miten mahdollistetaan tasapainoinen kehitys kaikilla Euroopan unionin alueilla niiden erityispiirteet huomioon ottaen muun muassa maatalouden kehittämisen, tutkimus ja kehittämistoiminnan sekä ympäristönsuojelun alalla.

Sisämarkkinat ovat tuoneet monenlaisia etuja, ja ne ovat jo melkein toteutuneet, mutta koheesiopolitiikassa siirrytään nyt uuteen vaiheeseen. Vihreä kirja tarjoaa tälle perustan, ja uudessa vaiheessa tarvitaan sitten myös lainsäädäntötoimia.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää komission varapuheenjohtajaa Wallströmiä. Hänen osallistumisensa on todella antanut meille mahdollisuuden löytää yhteinen maaperä viestintämenettelyn sekä Euroopan komission ja Euroopan parlamentin painopisteitä koskevan aikataulun osalta toimielinten välisessä sopimuksessa, jonka olemme vahvistaneet ja jonka esittelemme myöhemmin.

Arvoisa komission varapuheenjohtaja, kuten aivan oikein totesitte, me kaikki tiedämme, että ensimmäiseen pilariin sisältyvän sosiaalipoliitiikan on oltava viestintäpolitiikan painopisteenä ja osa sellaisen Euroopan unionin ydinrakennetta, joka paitsi kunnioittaa kansalaisia myös haluaa itse määrittää oman toimintalinjansa, rakenteensa ja järjestyksensä tässä globalisaation aiheuttamassa kansainvälisessä kriisissä.

Tästä asiasta kaikki ovat samaa mieltä. Haluan silti todeta, että ehdotuksestanne puuttuu tiettyjä yksittäisiä ehdotuksia, jotka kohdistuvat tiettyihin markkinoihin tai joissa käsitellään tekijänoikeuksien suojaamisen kaltaisia tärkeitä kysymyksiä. Vastedes komission on pyrittävä ratkaisemaan ongelma lopullisesti, sillä edellisessä tiedonannossaan se välttää antamasta täsmällisiä suosituksia ja keskittyy ”teknokraattisiin” kysymyksiin sisällöllisten kysymysten sijasta.

Mielestäni teidän pitäisi korostaa tekstissänne koulutukseen ja maahanmuuttoon liittyviä kysymyksiä.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, haluaisin laimentaa parlamentilta saamianne kehuja – joskin vain vähän – varsinkin matkustajien oikeuksia koskevassa kysymyksessä.

Kehotamme komissiota esittämään koko kuljetusalaa koskevan matkustajien oikeuksia käsittelevän kattavan ehdotuspaketin. On ilahduttavaa, että lentoliikenteessä meillä on jo käytössä matkustajien oikeudet, vaikka niitä pitäisikin tarkistaa kiireellisesti, sillä monet lentoyhtiöt eivät sovelle asiaankuuluvaa asetusta toivomallamme tavalla. Tänä vuonna olemme myös päässeet sopimukseen matkustajien oikeuksista rautatieliikenteessä, ja ne pannaan täytäntöön ensi vuonna.

Arvoisa komission varapuheenjohtaja, meille ilmoitettiin, että kaukoliikenteen linja-autojen matkustajien oikeudet otettaisiin käyttöön ja että keskustelu lauttamatkustajien oikeuksista olisi jo käynnistetty. Kumpikaan näistä ehdotetuista toimenpiteistä ei sisälly työohjelmaan. Me tarvitsemme näitä ehdotuksia, koska haluamme saada matkustajien oikeudet koko liikennealalle, sillä olemme komission kanssa samaa mieltä: jos haluamme asettaa kansalaiset etusijalle, yksi parhaista keinoista tehdä se on ottaa käyttöön matkustajien oikeudet, joita voidaan soveltaa koko liikennealalla.

Toinen asia, jonka haluan lyhyesti mainita, on tämä: toivomme, että komissio panee täytäntöön suunnitellut liikenteenhallintajärjestelmät niin kuin se on aikonut. Tämä tarkoittaa erityisesti SESARIA eurooppalaisen ilmaliikenteen ja ERTMS:ää eurooppalaisen rautatieliikenteen hallintajärjestelmäksi. Arvoisa komission puheenjohtaja, näiden järjestelmien avulla me teemme liikenteestä turvallisempaa ja halvempaa ja autamme myös suojelemaan ympäristöä. Tuemme teitä siis täysin näiden järjestelmien pikaisessa käyttöönotossa.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät kollegat, talousarvion valvonnan alalla ei ole uusia kysymyksiä. Talousarvion valvontaa jatketaan, ja olisimme ilahduneet, jos alaa koskevissa aiemmissa kysymyksissä olisi tapahtunut jotain edistymistä.

Haluan esittää viisi huomiota. Ensinnäkin haluamme pyytää kiireellisesti apua Romanian ja Bulgarialle oikeusvaltion ja tuomioistuinjärjestelmän perustamisessa ja varainhoidon valvonnassa. Emme halua olla samassa tilanteessa kahden vuoden päästä, joten tämä asia on meille erittäin tärkeä.

Toinen huomio liittyy siihen koko talousarviota koskevan tarkastuslausuman antamiseen vaiheittaisen valvontamenettelyn jälkeen, johon kansalliset tilintarkastustuomioistuimet osallistuvat. Komission virkakaudesta jäljellä olevan puolen vuoden aikana olisi hyvä saavuttaa asiassa huomattavaa edistystä tai ainakin päästä sopimukseen yhteisestä etenemistavasta. Talousarvion valvojina odotuksemme ovat melko vaatimattomia.

Kolmas huomio liittyy yksinkertaistamiseen. Meidän pitäisi tukea enemmän jäsenvaltioiden hallinnon alempia tasoja EU:n lainsäädännön täytäntöönpanossa. On selvää, että nämä hallinnon tasot hukkuvat monia aloja koskevaan EU:n lainsäädäntöön, ja sen takia laiminlyöntejä on niin paljon.

Neljäs huomio liittyy kehitysapuun, ja tässä kohtaa haluaisin mainita erityisesti Kosovon ja yhteistyön Yhdistyneiden Kansakuntien kanssa. Talousarvion valvontavaliokunta on käynyt Kosovossa, ja haluaisin ilmoittaa tässä kohtaa, että Kosovo tulee olemaan jonkinlainen ongelma talousarvion vastuuvapautta myönnettäessä. Mielestäni emme hyödynnä läheskään kaikkia Euroopan unionin mahdollisuuksia, ja meillä on vielä paljon tehtävää tässä asiassa.

Viides huomio liittyy jäsenvaltioiden välisen yhteistyön kehittämiseen petostentorjunnassa. Tässä asiassa työtä riittää varsinkin neuvoston jäsenille. Marraskuussa parlamentti äänestää asetuksesta, joka tarjoaa oikeudellisen perustan petostentorjunnalle, ja meidän on harkittava, miten jatkamme siitä, jos haluamme saavuttaa tällä alalla parempia tuloksia. Tästä me ainakin olemme olleet aina samaa mieltä tähän asti.

Genowefa Grabowska (PSE). - (PL) Arvoisa puhemies, komission strategiasta on sanottu tässä salissa paljon. Komission tärkeimpänä tavoitteena on tuoda unioni lähemmäs kansalaisia. Toistamme tätä vuosi toisensa jälkeen. Mitään ei ole kuitenkaan saavutettu huolimatta komission varapuheenjohtajan päättävistä ponnistuksista, joita todellakin arvostan, ja huolimatta toimista, joista olen kiitollinen. Unioni ei ole päässyt lähemmäs kansalaisia. Olen edelleen sitä mieltä, että syy tähän tilanteeseen löytyy tiedotuspolitiikasta. Olen tutkinut Euroopan unionia koskevaan tiedotukseen liittyvää kohtaa. Komission viittaa yhteen tärkeään toimenpiteeseen, nimittäin perusoikeuskirjan sosiaalista ulottuvuutta koskevan ruohonjuuritason kampanjan käynnistämiseen. Tämä on hyvä asia. Loput toimista liittyvät kuitenkin pikemminkin Euroopan unionin työhön ja aikomuksiin kuin sen toimintaan. Kansalaiset haluavat saada tietoa tuloksista eivätkä siitä, mitä unioni suunnittelee tai aikoo tehdä. Kadunmies haluaa tietää, mitä unioni on saavuttanut ja miten se on vaikuttanut häneen.

Lopuksi haluaisin kysyä komissiolta, miksi Ganleyn kampanja Irlannissa sai aikaan parempia tuloksia kuin Irlannin hallituksen ja Euroopan unionin toteuttama Lissabonin sopimusta koskeva kampanja? Oliko tässä

kysymys jostain mystisestä voimasta vai oliko Ganleyn rahoilla jotain tekemistä tuloksen kanssa? Ehkäpä komission pitäisi pohtia asiaa.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Vuonna 2009 Euroopan unionin on vahvistettava Eurooppa-hankkeen sisäisen ulottuvuuden lisäksi myös ulkoista vaikutusvaltaansa toteuttamalla sellaista ulkopoliittikkaa, jolla voidaan vastata johdonmukaisesti ja tehokkaasti nykyisen maailmantilanteen asettamiin haasteisiin.

Tässä tarkoituksessa meidän on tasapainotettava suhteitamme Venäjään Kaukasuksen kriisin jälkeen. Meidän on pakko mukauttaa tavalla tai toisella naapuruuspolitiikkaamme ensiksi Euroopan alueella vakautus- ja assosiaatiosopimusten sekä laajentumispolitiikan avulla ja tämän jälkeen Euroopan ulkopuolella Välimeren unionin avulla.

Mielestäni meidän on tärkeää myös jatkaa läsnäoloamme Keski-Aasian, Irakin, Iranin, Afganistanin ja nyt myös Pakistanin konflikteissa, jotta voimme vahvistaa asemaamme Lähi-idän konfliktissa ja säilyttää suhteemme nopeasti kehittyviin maihin Kiinaan ja Intiaan. Meidän on erityisesti kehitettävä assosiaatiosopimustamme Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden kanssa.

Mielestäni meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota Yhdysvaltojen vaalitulokseen ja, viimeisenä muttei vähäisimpänä, meidän on myös asetettava etusijalle assosiaatiosopimusten tekeminen Mercosurin, Andien yhteisön ja Keski-Amerikan kanssa.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, lopuksi totean, että tämä on valtava tehtävä, josta olisi mielestäni paljon helpompi selvitä, jos voisimme käyttää niitä Lissabonin sopimuksen meille tarjoamia ulkopoliittikan välineitä.

Arvoisa komission varapuheenjohtaja, lopuksi minun on todettava, että voitte luottaa parlamentin tukeen, te kyllä tiedätte sen.

Szabolcs Fazakas (PSE). – (HU) Arvoisa puhemies, kiitos, että annoitte minulle puheenvuoron. Toisin kuin odotettiin, vuosi sitten Yhdysvalloissa alkanut finanssikriisi ei todellakaan ole laantunut vaan sen kasvavat aallot ovat lyöneet yhä uudelleen ympäri maailman, myös Euroopan unionin finanssimarkkinoille ja näin ollen myös sen kansantalouksiin.

Varmistaakseen finanssimarkkinoiden selviytymisen, keskuspankin on pumpattava niille valtavia rahasummia. Korjatakseen finanssikriisin taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia komission on kuitenkin edistytävä kahdella alueella.

Ensimmäiseksi komission on perustettava mahdollisimman pian yhteinen Euroopan rahoitustarkastusviranomainen, jonka tehtävänä olisi huolehtia siitä, että vastaavat keinottelun vaarat voidaan välttää, ja varmistettava näin, että Euroopan unioni ottaa Yhdysvaltojen nyt romahtaneille rahoitus- ja pääomamarkkinoille aiemmin kuuluneen roolin. Toiseksi komission on huolehdittava siitä, että Euroopan unionin rahoituslalla keskitytään keinottelun sijasta tähän asti laiminlyödyn reaalityöryöryyden rahoittamiseen. Tämä edellyttäisi tietenkin sitä, että Euroopan keskuspankki asettaa talouskasvun ja työpaikkojen luomisen ensisijaisiksi tavoitteikseen ja pitää inflaation tiukasti kurissa. Paljon kiitoksia.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, vuosi 2009 on lievästi sanottuna ratkaiseva vuosi Lissabonin prosessin tavoitteiden saavuttamisen kannalta. Haluan mainita tänään neljä asiaa. Ensimmäinen niistä on tarve saada aikaan todellista edistymistä paremman sääntelyn prosessissa. Olemme kaikki sitä mieltä, että hallinnollista taakkaa olisi vähennettävä 25 prosenttia vuoteen 2012 mennessä, ja mielestäni komission pitäisi osoittaa täällä parlamentissa joka vuosi, että se todella edistyy sääntelyn parantamisessa.

Toisena asiana ovat tutkimus ja innovaatio. Talousarvion tarkistaminen on loppusuoralla, ja nyt on ratkaisevan tärkeää varmistaa, että menemme eteenpäin ja viemme Euroopan unionin tutkimuksen ja innovaation eturintamaan antamalla tälle toiminnalle riittävästi rahoitusta.

Kolmantena asiana on työntekijöiden liikkuvuus. Tämä on yksi niistä Euroopan unionin dynaamisimmista osa-alueista, joilla tehdyillä merkittävillä saavutuksilla on ollut myönteisiä vaikutuksia paitsi Euroopan unionin talouteen myös yksilöiden elämään kaikkialla Euroopan unionissa. On tärkeää, ettemme vaikeuta tätä liikkuvuutta – että puolustamme mahdollisuuksiamme – ja että myös helpotamme sitä keskustelemalla ja uudistamalla koulutusta Bolognan prosessin puitteissa ja tekemällä liikkuvuudesta todellisuutta yhä useammalle ihmiselle.

Lopuksi totean, että vuonna 2009 on tärkeää toteuttaa energiapoliittisia toimia, ja useita asioita koskevia lainsäädäntöasiakirjoja on jo käsiteltävänä. Nämä koskevat energiamarkkinoita (jotka on vielä toteutettava), uusiutuvia energiamuotoja, velvoitteiden jakoa ja päästökauppaa. Nyt on aika myös varmistaa, että voimme saattaa prosessin päätökseen ja panna sen täytäntöön, niin että meillä on sekä vuotta 2010 että tulevaisuutta ajatellen hyvä perusta luoda paras tietoon perustuva talous maailmassa.

Jan Olbrycht (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, vuosi 2009 on vaalivuosi. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että parlamentin ja komission pitäisi keskittyä vaaliohjelmaan kaiken muun kustannuksella. Näissä ohjelmissa on tapana luvata sangen monia asioita. Pidämme erittäin tärkeänä, että yhteistä toimintaa toteutetaan vuoden 2009 puoliväliin asti sekä vuoden jälkimmäisellä puoliskolla. Kansalaiset odottavat saavansa myös selkeää ja ymmärrettävää tiedotusta.

Haluaisin viitata yhteen näistä seikoista, nimittäin siihen perustavanlaatuiseen muutokseen, jonka Euroopan komissio aikoo esitellä lokakuussa. Muutos tarkoittaa koheesiopoliittikan tarkistamista lisäämällä siihen alueellinen näkökulma, nimittäin alueellinen koheesio. Komissio puhui lokakuusta, mutta asiaan ei viitata millään tavoin vuoden 2009 työohjelmassa. Tiedämme kuitenkin jo nyt, että asia herättää sekä suurta kiinnostusta että väittelyä. Tässä yhteydessä haluaisin korostaa, että vuosi 2009 on erittäin merkityksellinen koheesiopoliittikan kannalta, nimittäin alueellisen koheesion ja yhdenmetyjen toimien kannalta. Luotan siihen, että lisätietoja on tulossa.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) On tietenkin ilo keskustella ohjelmasta, jonka pitäisi olla jatkoa edellisvuosien ohjelmille. Ensimmäisessä pilarissa näemme taistelun maailmanlaajuisista finanssikriisistä vastaan. Se muistuttaa sammutustyötä. Kriisi on jatkunut nyt vuoden ajan, emmekä ole huomanneet sitä. Mihinkään toimiin ei ole ryhdytty.

Haluan kiinnittää huomionne energiapolitiikkaan. Kolme vuotta sitten päätimme laatia yhteisen energiapolitiikan. Tämä on pitkälinen ja monimutkainen prosessi, jossa on tehtävä kovasti töitä. On tärkeää, että toimimme johdonmukaisesti. Toistaiseksi mitään energiakysymyksiin liittyviä toimia ei tietääkseni ole mainittu. Pelkästään hyväksymillämme säädöksillä ei luoda energiapolitiikkaa, yhteistä energiapolitiikkaa, eikä niiden avulla tätä politiikkaa myöskään toteuteta.

Mitään yhteyksiä ei ole, vaihtoehtoisia energianlähteitä ei etsitä eikä arktisen alueen ongelmille, arktisen alueen mahdollisia energianlähteitä koskeville ongelmille tehdään mitään. Itse asiassa pitkän aikavälin energianäkymiä ei esitetä, ja tämä voi johtaa finanssikriisistä vastaavaan tilanteeseen. Kun jotain tapahtuu energiatilanteessa, se tulee meille täydellisenä yllätyksenä, ja vasta sitten ryhdymme toimiin. Ehdotan, että jatkamme aloittamaamme työtä.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Haluan korostaa kahta painopistettä, jotka Euroopan komission pitäisi ottaa ensi vuonna huomioon sosiaali- ja työllisyyspolitiikassa.

Ensinnäkin Euroopan komission pitäisi edistää nuorten työllistämistä. Tuore eurooppalainen tutkimus osoittaa, että yhä harvemmat nuoret pääsevät työmarkkinoille, koska esteenä on esimerkiksi heidän koulutustaan vastaavan työn puuttuminen, kokemuksen puute ja ammattitaidon puute. On erittäin tärkeää, että kaikilla nuorilla on mahdollisuus saada paras mahdollinen koulutus ja että he saavat työmarkkinoilla vaadittavan pätevyyden. Tämän vuoksi olen sitä mieltä, että koulutusjärjestelmän pitäisi vastata työmarkkinoita ja että teoriasta käytäntöön siirtymisen pitäisi tapahtua sujuvasti erilaisten ammattikoulutusohjelmien ja EU:n harjoitteluohjelmien avulla.

Toiseksi Euroopan unionin on tuettava urheilua, koordinoitava ja kehitettävä jäsenvaltioiden toimia urheilualalla edistämällä kilpailuhenkisyyttä ja lasten ja nuorten liittymistä urheiluseuroihin sekä ennakkoluulotonta ja avointa asennetta kilpailuissa. Urheilussa tarvitaan myös taloudellista tukea, ja kannatan uuden budjettikohdan luomista Euroopan unionin urheiluohjelmia varten.

James Nicholson (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää muutaman kommentin tästä asiasta ja olen iloinen, että minulla on siihen mahdollisuus. Haluan puhua solidaarisuusrahaston tilanteesta. Kannatan rahastoa, koska mielestäni se auttaa Euroopan unionia ja komissiota pääsemään lähemmäs kansalaisia.

Euroopan unionissa on nyt 27 jäsenvaltiota, joten sillä ei ole kovin suurta merkitystä, onko kysymys tulvista omalla alueella Pohjois-Irlannissa vai metsäpaloista Kreikassa, Espanjassa tai Portugalissa. On nähty tapauksia, joissa ihmiset on lähestulkoon pyyhkäisty pois. Kysymys ei siis ole siitä, että annamme heille suuria rahasummia vaan että annamme heille hieman toivoa aloittaa alusta. Haluan todella pyytää, että solidaarisuusrahasto säilytetään ja että sitä tuetaan. Pyydän myös, ettei sitä tehdä liian monimutkaiseksi.

Pitäkää se yksinkertaisena, niin että joko kansallinen tai alueellinen hallinto voi tehdä hakemuksen ja palata alueelle kertomaan ihmisille, että rahoitus tulee Euroopan unionilta ja että Euroopan unioni tukee heitä.

Tehkäämme asia siis yksinkertaiseksi, mutta älkäämme luopuko solidaarisuusrahastosta.

Margot Wallström, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitos tästä keskustelusta. Mielestäni se kuvastaa todella hyvin koko sitä kysymysten kirjoa, jonka parissa Euroopan unioni työskentelee, ulottuen urheilusta – urheilun budjettikohdasta – siihen, miten merkitsemme lääkkeitä, mitä teemme Kaukasuksella tai miten yritämme helpottaa Lähi-idän tilannetta. Teemme kaikkia näitä asioita samaan aikaan. Keskustelu edustaa myös suurinta haastettamme viestinnän näkökulmasta.

Olemme kuulleet täällä tänään myös muutamia hyvin yksityiskohtaisia ehdotuksia. Haluan vakuuttaa teille, että komission tehtävä on varmistaa, että voimme sovittaa kaikki nämä intressit yhteen, sillä komissio ei voi puolustaa vain yhtä etua tai yhtä sidosryhmää tai vain yhtä asiaa. Toimintamme on katettava kaikki poliittiset haasteet. Joskus voimme valita itse asiat, toisinaan taas asiat valitaan meidän puolestamme, ja luulenpa, että vaikka toiset sanovat varoittaneensa finanssikriisistä, kukaan ei tiennyt tarkkaan, milloin se tapahtuisi tai millaisia seurauksilla sillä olisi. Meidän täytyy siis selvittää siitäkin. Meidän on pystyttävä löytämään siihen ratkaisu.

Teemme sen tietenkin olemalla perussopimusten vartija, ja toisinaan tämä myös rajoittaa kykyämme toimia. Emme voi yhtäkkiä myöntää itsellemme uusia toimivaltuuksia tai puuttua asioihin sellaisilla aloilla, joiden tiedämme itse asiassa kuuluvan jäsenvaltioiden toimivaltaan tai joilla pystymme joka tapauksessa tekemään vain rajallisia ehdotuksia tai joilla meidän on tehtävä yhteistyötä muiden toimielinten kanssa. Nämä ovat ne puitteet, joissa teemme työtämme.

Kun tapasimme viimeksi pienessä seminaarissa – ja tämän viestin haluan välittää myös parlamentille – totesimme ennen kaikkea, että pysymme asiassa. Emme muuta yleisiä vaurauden, solidaarisuuden ja turvallisuuden tavoitteitamme. Ne ohjaavat edelleen kaikkea mitä teemme, ja vauraus tarkoittaa kasvun ja työpaikkojen turvaamista Euroopan unionissa. Kenenkään ei pitäisi epäillä päättäväisyyttämme jatkaa taistelua Euroopan unionin kasvun ja työpaikkojen puolesta. Viimeaikaiset tapahtumat ja finanssikriisi ovat vain vahvistaneet päättäväisyyttämme. Tämän vuoksi on sitäkin tärkeämpää, että toteutamme voimakasta politiikkaa ja että katsomme tarkkaan, mitä juuri nyt teemme. Uskon kaikkien tietävän, että tämä on yksi tärkeimmistä painopisteistämme, että se on ollut aivan alusta lähtien ja on jatkossakin yksi tärkeimmistä painopisteistämme.

Solidaarisuuden osalta totean, että kysymys on energiasta ja ilmastonmuutoksesta ja siitä, miten käytämme solidaarisuusrahastoa. Suojautuminen tarkoittaa nykyisin nimitäin myös suojautumista luonnonkatastrofeilta tai sellaisilta uhilta, joita ei vielä ollut esimerkiksi 10–20 vuotta sitten. Nyt tarvitaan kunnollista yhteistyötä ja suojautumista myös näiltä asioilta.

En pidä siitä synkästä ilmapiiiristä, joka ympäröi energia- ja ilmastonmuutoksikysymyksiä. Tiedättekö, mielestäni Euroopan unionilla on nyt erinomainen tilaisuus. Mielestäni meillä on tarvittavaa taitotietoa, meillä on teknologiaa, meillä luonnonvaroja, meillä on ihmisiä ja meillä on uskoa tulevaisuuteen, ja vaikka tällä kaikella olisikin hintansa, uskon, että pystymme siihen ja että se tuo vielä mukanaan jotain hyvin myönteistä Euroopan unionille. Se tuo mukanaan parempaa elämänlaatua, ja mielestäni se myös tarjoaa uusia mahdollisuuksia luoda työpaikkoja Euroopan unioniin.

Mielestäni meidän on katsottava asiaa toisesta näkökulmasta eikä pidettävä sitä vain kustannuksena, taakkana ja ponnistuksena vaan itse asiassa osana tulevaisuutta. Tämä on ratkaisu tulevaisuuden ongelmiin, ja Euroopan unioni pystyy näyttämään esimerkkiä, luomaan Euroopassa innovaatiota, työpaikkoja ja luovuutta. Se parantaa elämänlaatuamme erityisesti siksi, että se tuo kerralla tulevaisuuden ja myös muun maailman mukaan työhömmme.

Jatkamme myös lupaustemme täyttämistä. Konkreettiset tulokset ovat tälle komissiolle tärkein asia. Emme aio tyytyä vain talonmiehen rooliin. Aiomme jatkossakin esittää parlamentille ja neuvostolle ehdotuksia kautemme loppuun saakka.

Kiitan teitä kaikista konkreettisista ehdotuksista ja haluan vastata niistä muutamiin, sillä pidän esimerkiksi koko kuluttajansuojakysymystä erittäin tärkeänä, ja meidän hankkeemme on erittäin kunnianhimoinen. Aiomme ehdottaa kuluttajansuojaa koskevan voimassa olevan lainsäädännön täydellistä tarkistamista yksinkertaistamalla sitä ja parantamalla kaikkien mahdollisuuksia saada siitä tietoa. Toivomme, että parlamentti pystyy käsittelemään tätä tärkeää ehdotusta ennen vaaleja. Ennen vuoden loppua esitämme myös ehdotuksen toisen tärkeän rahaston, Euroopan globalisaatorahaston, toimintamahdollisuuksien

laajentamisesta. Me haluamme myös mahdollisuuden käyttää rahastoa globalisaatioon liittyvissä kysymyksissä ja vastata sen avulla globalisaation vaikutuksiin.

Koska Jan Andersson myös mainitsi koko sosiaalisen kysymyksen – ja jälleen kerran on komission tehtävä varmistaa, että sovitamme yhteen kaikki kysymykset, joissa sosiaalipoliittisella ohjelmalla on tärkeä merkitys – toivon, että komission marraskuussa järjestämässä foorumissa voidaan tarkastella myös työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin toimivuutta ja auttaa päättämään, miten tästä edetään. Me emme karttele myöskään näiden kysymysten tarkastelua. Tiedämme nyt, miten tärkeitä ne ovat ja millainen vaikutus niillä oli jopa Irlannin kansanäänestykseen.

Jatkaakseni samasta aiheesta, jäsen Grabowska, tekin tunnette sanonnan, jonka mukaan valhe on ehtinyt jo puolitiehen matkalla Damaskokseen, kun totuus vasta vetää saappaita jalkaan. En tiedä, onko tämä täsmälleen sanonnan englanninkielinen muoto, mutta te tiedätte, mitä sillä tarkoitetaan. Mielestäni tämä on siitä osa. Jos on varakas ja jos pystyy hyödyntämään ja levittämään pelkoa, se on yleensä paljon tehokkaampaa kuin se, että joutuu selittämään sopimustekstiä, joka ei ole aina niin selkeää tai joka auttaa yksinkertaistamaan asioita. Samanaikaisesti te olette kuitenkin antaneet tässä keskustelussa parhaita esimerkkejä siitä, miksi tarvitsemme uutta sopimusta, miksi se auttaisi meitä toimimaan ja puhumaan yhteisellä äänellä maailmassa ja myös tehostamaan päätöksentekoamme, ja miksi se auttaisi kansalaisia.

Jatkamme lupaustemme täyttämistä esimerkiksi eilen esitetyllä televiestintäalan pakettia koskevalla ehdotuksella, jossa luvataan halvempia hintoja kaikille matkapuhelimen käyttäjille ja varmistetaan, että verkkovierailumaksut laskevat.

Lopuksi haluan todeta myös talousarvion tarkistamisesta, että tämä niin sanottua keskusteluasiakirjaa koskeva kuulemisprosessi voi marraskuun lopun jälkeen auttaa meitä laatimaan ehdotuksen talousarvion uudenaikaisesta rakenteesta. Tässä on mielestäni tilaisuus tarkastella kysymystä, mikä Euroopan unioni on ja miten sen pitäisi toimia tulevinä vuosina. Nämä olivat siis kommentteja muutamii niistä yksityiskohtaisemmista aiheista, joita otitte esiin.

Vien kaikki nämä asiat mukanani komissiolle, ja otamme ne huomioon työohjelmaa koskevissa keskusteluissamme. Arvostan suuresti sitä, että täällä otettiin esiin niin paljon ja monenlaisia kysymyksiä. Palaan muutaman viikon päästä uuden ehdotuksen kanssa ja esittelen sen koko kollegion kanssa. Haluan myös korostaa, miten tärkeää on, että meillä on puitesopimus, jota myös noudatamme, ja että voimme sopia siitä, miten toimielimet voivat työskennellä yhdessä tehokkaasti ja demokraattisesti.

Puhemies. – (PL) Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona.

Kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 142 artikla)

Tunne Kelam (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Vuosi 2009 on ratkaiseva vuosi, koska silloin pidetään Euroopan parlamentin vaalit, valitaan uusi komissio ja toivottavasti myös ratifioidaan Lissabonin sopimus.

Lissabonin sopimus pysyy vuoden 2009 alkupuoliskon tärkeimpänä poliittisena painopisteenä. Yhtenäisyys ja toimivimmat järjestelmät ovat ratkaisevia tekijöitä, jos haluamme pysyä vahvana kansainvälisenä toimijana.

Nyt jos koskaan tarvitsemme yhtenäisempää energiapolitiikkaa sekä parempaa energiaomavaraisuutta koskevia tulevaisuudennäkymiä. Jäsenvaltioiden välisestä solidaarisuudesta ja vaihtoehtoisten energianlähteiden etsimisestä pitäisi tehdä EU:n painopisteitä.

Lissabonin sopimuksessa asetettujen tavoitteiden saavuttamista on vauhditettava. Innovaatio, yrittäjyys ja tieteeseen perustuvan talouden edistäminen ovat keskeisiä näkökohtia, jotka on pidettävä mielessä. Sisämarkkinoiden toteuttaminen on saatettava loppuun. Pienille ja keskisuurille yrityksille on tarjottava tehokkaampia välineitä, joilla tuetaan niiden tehtävää työpaikkojen luojina.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

On otettava käyttöön uusi lähestymistapa, joka tuo EU:n lähemmäs kansalaisia. Sen on oltava vastavuoroinen. Me poliitikot emme ole vain johtajia vaan ennen kaikkea tehtävämme on myös palvella ja kuunnella tarkasti kansalaisiamme.

Magda Kósáné Kovács (PSE), kirjallinen. – (HU) Vuonna 2004 annetuista tehtävistä komissio ei ole onnistunut suorittamaan kaikkein tärkeintä, nimittäin lopettamaan tai merkittävästi vähentämään välinpitämättömyyttä ja luottamuksen puutetta Eurooppa-ajatusta kohtaan.

Ensi vuotta koskevassa ohjelmassa ei myöskään esitetä näkemystä, ettei Euroopan unioni ole enää sama kuin ennen. Nykyisellä EU-27:llä on paljon suuremmat taloudelliset mahdollisuudet kuin EU-15:llä, ja sen asemaan maailman taloudessa suhtaudutaan paljon vakavammin. Samanaikaisesti EU-27:n taloudelliset ja sosiaaliset ongelmat ovat erilaiset, ja myös sisäiset jännitteet ja pelot ovat erilaiset ja voimakkaammat kuin ennen.

Työvoiman ja palvelujen vapaa liikkuvuus on nostanut pintaan voimakkaita ristiriitoja. Tämän osoittivat selvästi ranskalaisten antamat "ei"-äänet, jotka suistivat perustuslakiluonnoksen raiteiltaan, ja Irlannin kansanäänestys vaikeuttaa Lissabonin sopimuksen kohtaloa entisestään osittain erityisedustuston työntekijöitä ympäröivien jännitteiden vuoksi.

Vuoden 2009 työohjelmassa ei myöskään mainita, miten komissio on aikonut valvoa työvoiman liikkuvuuden etujen nimissä niitä jäsenvaltioita, jotka haluavat jatkaa rajoittavien toimien soveltamista vielä 5 vuoden jälkeen.

Kun kaikki nämä asiat otetaan huomioon, on valitettavaa, etteivät yhä pelottavampi rasismi ja muukalaisviha Euroopan unionissa ole saaneet komissiota ryhtymään toimiin.

Näitä ongelmia ei voida välttää, ja ne palaavat aina bumerangin tavoin. Kysymys on vain siitä, puutummeko ongelmiin nyt kun jännitteelle voidaan vielä tehdä jotain vai vasta sitten, kun vihaa täynnä olevien uusfasistien ryhmät nousevat kapinaan Euroopan unionin kaupungeissa. Toivon, että valitsemme jälkimmäisen vaihtoehdon.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unioni on kohdannut suuria vaikeuksia, koska kansainvälinen tilanne on ollut odottamattoman hauras.

Finanssimarkkinoiden epävakaus, polttoaineen hinnan heilahtelu, terrorismi, kylmän sodan haamu, energiavarmuuden akuutti tarve ja ilmastonmuutoksen kasvavat vaikutukset ovat uhkia, joista Euroopan unioni voi selvitä ainoastaan yhtenäisyyden ja yksimielisyyden avulla.

Georgian kriisin ja Yhdysvaltojen finanssikriisin seurausten ja terrorismin lisääntymisen pitäisi antaa selkeät toimintalinjat komission lainsäädäntö- ja työohjelmalle.

Lissabonin sopimuksen vuoksi vuosi 2009 on ratkaiseva institutionaalisen vakauden kannalta, ja sopimuksen ratifiointiin pitäisi olla seuraavan kauden tärkein painopiste. Ohjelman pitäisi sisältää Euroopan unionin tulevan kehityksen kannalta ratkaisevat näkökohdat. Näitä ovat yhteinen energiapolitiikka, yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka, naapuruuspolitiikan uudistaminen ja sitoumusten vahvistaminen Länsi-Balkanin maihin, Moldovaan ja Ukrainaan, jotka tarvitsevat Euroopan unionia ja joita Euroopan unioni tarvitsee myös.

Vuonna 2009 pidetään myös Euroopan parlamentin vaalit, eikä Eurobarometri näytä kovin lupaavalta. Komission lainsäädäntö- ja työohjelmasta pitäisi näkyä, että EU:n toimielinten tärkeimpänä tavoitteena on vastata Euroopan kansalaisten tarpeisiin ja taata heidän hyvinvointinsa.

5. EU:n ja Intian huippukokouksen valmistelu (Marseilles, 29. syyskuuta 2008) (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat 29. syyskuuta 2008 Marseilles'sa pidettävän EU:n ja Intian huippukokouksen valmistelusta.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen tyytyväinen siihen, että haluatte vahvistaa suhteitamme Intiaan. EU:n ja Intian huippukokous, joka pidetään 29. syyskuuta 2008 Marseilles'ssa, kuten komission varapuheenjohtaja Wallström muistutti, ja johon osallistuu Intian pääministeri Manmohan Singh, komission puheenjohtaja Barroso ja neuvoston puheenjohtaja Nicolas Sarkozy, on yksi niistä noin kymmenestä huippukokouksesta, jotka pidetään Ranskan puheenjohtajakaudella.

Huomaatte, että kokouskalenterissa on monta huippukokousta merkittävien nopeasti kehittyvien maiden kanssa. Heinäkuussa pidettiin huippukokous Etelä-Afrikan kanssa ja – toivottavasti – huippukokous pidetään myös Kiinan, Korean ja Brasilian kanssa joulukuussa. Nämä kokoukset ovat Euroopan unionille ainutkertainen mahdollisuus käydä vuoropuhelua nopeasti kehittyvien maiden kanssa yhteisesti kiinnostavista aiheista, ja Intian huippukokous on täysin tämän lähestymistavan mukainen.

Tiedän parlamentin ulkoasioiden valiokunnan osallistuneen äskettäin EU:n Intian suhteita käsittelevään hedelmälliseen työpajaan, johon osallistui myös useita asiantuntijoita. Valiokunta on ilmaissut voimakasta halua parantaa vuoropuhelua ja yhteistyötä Euroopan unionin ja Intian välillä.

Puheenjohtajavaltiota ohjaa sama halu kuin parlamenttia. Intian väkiluku on yli miljardi, ja sen pitäisi ylittää Kiinan väkiluku vuonna 2025. Vuodesta 2005 alkaen maan vuotuinen talouskasvu on ollut yli 8 prosenttia. Näin ollen Intiasta on tulossa tärkeä kumppani Euroopan unionille, joten haluamme huippukokouksen syventävän merkittävästi suhdettamme tähän maahan.

Vuonna 2000 pidetyn ensimmäisen huippukokouksen jälkeen olemme laajentaneet vuoropuheluumme ja yhteistyötämme. Euroopan unioni on nyt Intian tärkein kauppakumppani. EU on myös yksi suurimmista investoijista maassa ja maan monilla keskeisillä talouden aloilla, erityisesti energia-, liikenne- ja televiestintäalalla. Pidetyt huippukokoukset ovat ratkaisevasti auttaneet vahvistamaan suhdettamme.

Näin tapahtui vuonna 2004, kun nostimme yhteistyömme strategisen kumppanuuden tasolle. Vuonna 2005 laadimme toimintasuunnitelman kumppanuuden kehittämiseksi, ja vuonna 2006 tehtiin vapaakauppasopimus. Meidän on kuitenkin tehtävä enemmän ja varmistettava, että poliittinen vuoropuhelumme ja yhteistyömme Intian kanssa vastaa maan todellisia mahdollisuuksia.

Toivomme, että Marseilles'n huippukokous palvelee tätä tarkoitusta. Toivomme myös, että voimme vahvistaa yhteistyötämme Intian kanssa niillä aloilla, jotka ovat tällä hetkellä Euroopan unionin painopisteitä, eli ilmastonmuutoksen alalla ja energia-alalla. Nämä keskustelut nopeasti kehittyvien kumppanimaidemme kanssa eivät ole todellakaan helppoja, mutta niitä on käytävä ja meidän on työskenneltävä intialaisten kollegojemme kanssa saavuttaaksemme tietyt tavoitteet.

Ensinnäkin haluamme hyväksyä huippukokouksessa uuden toimintasuunnitelman, joka on lyhyempi ja toimivampi ja jonka avulla voimme sovittaa kumppanuutemme uusiin energiavarmuutta ja kestävää kehitystä koskeviin huolenaiheisiin. Haluamme myös turvata tulevaisuudessa yhteistyömme tutkimuksen ja uusien tekniikoiden alalla esimerkiksi aurinkoenergian ja ITER-hankkeen osalta.

Toimintasuunnitelman lisäksi olisi laadittava työohjelma, joka koskee energiaa, puhdasta kehitystä ja ilmastonmuutosta ja johon pitäisi sisältyä yhteistyö energiatehokkuuden sekä puhtaan hiilen ja uusiutuvien energiamuotojen käytön alalla.

Uusi Euroopan kauppaja- ja teknologiakeskus voisi tukea näitä toimia tarvittaessa. Uusi keskus on tarkoitus avata New Delhissä ennen vuoden loppua. Keskustelemme huippukokouksessa tietenkin myös kansainvälisen vakauden kannalta keskeisistä alueellisista huolenaiheista, jotka liittyvät Afganistaniin, Pakistaniin, Burmaan ja Iraniin.

Toivomme myös, että pystymme huippukokouksessa edistämään strategista kumppanuuttamme käynnistämällä tai jatkamalla erityisiä yhteistyöhankkeita. Toivomme, että voimme allekirjoittaa erittäin tärkeän lentoliikenteen alaan liittyvän sopimuksen. Neuvottelijat panivat sopimuksen alulle vuoden alussa. Haluamme kovasti allekirjoittaa sopimuksen, sillä sen avulla voimme saattaa maan kansallista lainsäädäntöä yhteisön lainsäädännön mukaiseksi samalla kun sopimus parantaa EU:n toimijoiden oikeusvarmuutta. Viittaamme nyt ainoastaan Intian ja Euroopan unionin väliseen lentoliikenteeseen. Toivon, että muilta osin toiminta onkin yhteisön lainsäädännön mukaista.

Toivon meidän pystyvän antamaan uutta vauhtia neuvotteluille kauppaja- ja investointisopimuksella. Vastuu tässä on tietenkin komissiolla, joka neuvottelee sopimuksesta. Haluamme vakuuttaa komissiolle varapuheenjohtaja Wallströmin välityksellä, että tuemme komissiota täysin, sillä suhteitamme Intiaan kannattaa vahvistaa. Kauppaja- ja investointisopimuksen allekirjoittaminen olisi tärkeä edistysaskel.

Vaikka Intian suhteiden kehittämiseen onkin erinomaiset mahdollisuudet, kannattaa muistaa, että maa on vasta yhdeksänneksi tärkein EU:n kauppakumppani Etelä-Korean jälkeen, mikä on todella yllättävä tilanne.

Niistä kolmesta asiakirjasta, jotka aiomme hyväksyä huippukokouksessa – tarkistetusta toimintasuunnitelmasta, energiaa koskevasta työohjelmasta ja juuri mainitsemastani sopimuksesta – käydään

parhaillaan neuvotteluja Intian kanssa, ja samalla neuvotellaan yhteisestä lehdistötiedotteesta. Tänä en pysty kertomaan näistä asiakirjoista yksityiskohtaisesti, koska keskustelut intialaisten kumppaneidemme kanssa ovat vielä kesken, mutta voin todeta, että suhtaudumme optimistisesti siihen, mitä huippukokouksessa voidaan saavuttaa.

Lopuksi haluan onnitella parlamenttia sen erittäin rakentavasta roolista Euroopan unionin ja Intian välisissä suhteissa. Vuonna 2007 perustettu suhteista Intiaan vastaava valtuuskunta on edistänyt viestintää Intian parlamentin Lok Sabhan kanssa, ja sitä voidaan todella pyytää ottamaan tulevaisuudessa ohjat erityisesti Intian ja Euroopan unionin välisiin suhteisiin vaikuttavia arkaluonteisia aiheita koskevien parlamentin päätöslauselmien laatimisessa.

Lopuksi haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni ja antaa erityismaininnan suhteista Intiaan vastaavan valtuuskunnan puheenjohtajalle Gillille ja kiittää häntä siitä dynaamisesta tavasta, jolla hän hoitaa tehtäväänsä.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, neuvoston puheenjohtaja Jouyet, puhun kollegani Benita Ferrero-Waldnerin puolesta, ja minun on ilo puhua teille tänään Marseilles'ssa 29. syyskuuta 2008 pidettävästä EU:n ja Intian huippukokouksesta.

Olen nyt oppinut, että Euroopan unionin ja Intian välisten suhteiden merkitys on kasvanut useiden vuosien ajan paitsi lisääntyneen kaupankäynnin ja lisääntyneiden investointien vuoksi myös siksi, että olemme yhdessä sitoutuneet monikieliseen ja monikulttuuriseen demokratiaan, josta kummallakin on kokemusta. Tämä parlamentti on viime aikoina osoittanut EU:n ja Intian suhteiden poliittisen merkityksen perustamalla uuden parlamentaarisen valtuuskunnan ja kutsumalla viime vuonna presidentti Abdul Kalamin puhumaan parlamentille. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun Intian valtionpäämies on tehnyt niin.

Toivomme, että voimme huippukokouksessa muuttaa tämän kasvavan poliittisen sitoutumisen vahvaksi ja konkreettisesti yhteistyöksi. Voimme kertoa, että paljon edistystä on jo tapahtunut sen jälkeen kun teimme sopimuksen strategisesta kumppanuudesta vuonna 2004 ja yhteisestä toimintasuunnitelmasta vuonna 2005.

Ensimmäiseksi mainitsen vahvistuneen poliittisen vuoropuhelun ja yhteistyön. Nykyisin pidämme säännöllisesti huippukokouksia ja ministeritapaamisia. Lisäksi on otettu käyttöön vuotuinen turvallisuutta koskeva vuoropuhelu sekä uusia vuoropuhelun muotoja Aasian ja Euroopan välisissä ASEM-kokouksissa ja Etelä-Aasian alueellisen yhteistyön järjestön kokouksissa. Tämä on edistänyt yhteistyötä myös esimerkiksi terrorismin torjuntaa koskevissa arkaluonteisissa kysymyksissä.

Toiseksi EU:n ja Intian suhteet vahvistuvat erityisesti koulutuksen alalla, jolla Euroopan unioni on tarjonnut intialaisille opiskelijoille rahoitusta yli 900:aa stipendiä varten Erasmus Mundus -ohjelmastaan, ja rahoitusta jatketaan vähintään vuoteen 2013 saakka.

Kolmanneksi taloudellinen ja tekninen yhteistyö ovat syventyneet. Toiminta ja vaihto tieteen ja tekniikan aloilla on tehostunut, ja se on myös nostettu ministeritasolle. On avattu uusia vuoropuheluja, on perustettu EU:n ja Intian energiapaneeli, ja kansainvälistä lämpöydinreaktoria – niin sanottua ITER-hanketta – koskeva sopimus, jonka osapuolina sekä Intia että EU ovat, on nyt voimassa.

Myös kaupankäyntiä ja investointia on edelleen lisätty. EU:n ja Intian kahdenvälinen kauppa on vuodesta 2000 kaksinkertaistunut 55 miljardiin euroon, ja EU on nyt suurin suorien ulkomaisten investointien lähde Intialle samalla kun Intiasta ulospäin suuntautuvia investointeja virtaa yhä enemmän EU:hun.

Kehitysyhteistyö on jatkanut kasvuaan, ja alustavaan budjettiimme sisältyvästä Intialle vuosiksi 2007–2013 varatusta 470 miljoonasta eurosta käytämme pääosan erityisesti vuosituhatien kehitystavoitteisiin liittyvien terveys- ja koulutusohjelmien tukemiseen.

Olemme siis saavuttaneet melko paljon, mutta tehtävää on vielä, ja mielestämme meidän olisi suhteissamme pyrittävä edistämään rauhaa, ihmisoikeuksia ja kattavaa turvallisuutta, ympäristönäkökohdat huomioon ottavaa kestävä kehitystä, sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja taloudellista vaurautta sekä vahvistamaan kulttuuri- ja koulutusvaihtoa. Yksi huippukokouksen tärkeimmistä tavoitteista on päästä yhteisymmärrykseen yhteisestä toimintasuunnitelmasta, jossa nämä tavoitteet otetaan huomioon.

Kansainvälisinä toimijoina kummallakin osapuolella on velvollisuus vastata maailmanlaajuisiin haasteisiin, ja tiettyjä maailmanlaajuisia kysymyksiä aiotaan ottaa esiin.

Maailmankaupan osalta toivomme, että Intia ja Yhdysvallat voivat ratkaista WTO:n neuvottelukierrosta koskevat erimielisyytensä, niin että neuvotteluja voitaisiin taas jatkaa normaalisti. Ilmastomuutos ja energiakysymykset ovat myös painopisteitämme huippukokouksessa, ja toivomme, että voimme allekirjoittaa

energiaa, puhdasta kehitystä ja ilmastonmuutosta koskevan työohjelman, jossa keskitytään uusiutuviin ja puhtaisiin energiamuotoihin, sekä kaksi ilmastonmuutoksen liittyvää Euroopan keskuspankin lainaa. Keskustelemme myös maailman finanssikriisistä ja siitä, mitä maailman ruokatilanteelle voitaisiin tehdä.

Kahdenvälisissä asioissa aiomme keskustella muutamasta yhteisestä intressistä. Viime vuonna käynnistetyissä vapaakauppasopimusta koskevissa neuvotteluissa on edistytty hyvin, ja nyt pyrimme saamaan ne varhaiseen ja tasapainoiseen päätökseen. Toivomme, että allekirjoitamme huippukokouksessa siviili-ilmailua koskevan horisontaalisen sopimuksen. Pyrimme myös vauhdittamaan merenkulkualan sopimuksen tekemistä.

Kulttuurin ja koulutuksen alalla tavoitteenamme on päästä sopimukseen menettelytapoja koskevasta vuoropuhelusta.

Myös tiede ja teknologia ovat painopisteenämme, ja huippukokouksessa suhtaudutaan varmasti myönteisesti New Delhiin perustettavaan Euroopan kaupp- ja teknologiakeskukseen ja parlamentin sille antamaan tukeen.

Lopuksi totean, että pidän myönteisenä Intian parlamentin perustamaa Euroopan parlamentin parlamentaarista ystävyysryhmää. Olen varma, että sen avulla te kaikki voitte vakuuttaa intialaiset kumppaninne siitä, että EU on menestynein ja eniten tulevaisuuteen suuntautuva kansainvälisen hallinnon ilmiö nykyaikana ja että meillä on paljon annettavaa toisillemme.

Charles Tannock, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n strateginen kumppanuus demokraattisen ja sekulaarisen Intian kanssa on ratkaisevan tärkeä näinä vaarallisina ja arvaamattomina aikoina, sillä Intialla ja meillä on yhteiset arvot ja tavoitteet.

Meillä on yhteisiä haasteita: terrorismin torjunta – ja tässä yhteydessä pyydän Europolia myöntämään Intialle etuoikeutetun aseman tiedustelutietojen vaihtamisessa ja terrorismin torjunnassa – ympäristönsuojelun tarve ja ilmastonmuutosta koskeva kysymys sekä globalisaation etujen hallinnan merkitys.

Viimeaikaiset pommitukset Delhissä ovat korostaneet, miten vakavasti islamilainen terrorismi uhkaa Intiaa. Kun otetaan huomioon Intian naapurimaiden epävakaa tilanne Pakistanista Sri Lankaan, pitäisi meille kaikille olla päivänselvää, että meidän on tuettava kaikin tavoin Intiaa sekä Etelä-Aasian alueellisena mahtina että valtiona, jolla on tärkeä, rakentava ja maailmanlaajuinen rooli SAARCin, ASEANin ja YK:n kaltaisissa monenvälisissä elimissä. Olisi myös jo korkea aika, että Intialle myönnettäisiin pysyvä paikka YK:n turvallisuusneuvostossa.

Päätöslauselmassa ilmaistaan oikeutetusti huolestamme viimeaikaisten Orissan maakunnassa tapahtuneiden kristittyjen surmien sekä Jammun ja Kashmirin levottomuuksien vuoksi ja vaaditaan näistä vastuussa oleville rangaistuksia, koska ihmisoikeudet ja oikeusvaltio ovat etusijalla EU:n ja Intian strategisessa kumppanuudessa. Tämä tilanne on täydellinen vastakohta EU:n ja Kiinan tasavallan väliselle kanssakäymiselle, sillä Kiina katsoo olevansa immuuni vetoomuksillemme kunnioittaa kansalaistensa ihmisoikeuksia.

Toivon todella, että tuleva huippukokous lujittaa Intian ja EU:n välistä kukoistavaa suhdetta erityisesti kaupan alalla. Intian ystävyysryhmän yhteispuheenjohtajana ja perustajana sekä EU:n ja Intian vapaakauppasopimuksen esittelijänä ulkoasioiden valiokunnassa haluan nähdä vapaakauppasuhteiden luomisen edistävän nopeasti. Se olisi kummankin osapuolen edun mukaista, sillä merkittäviä suoria ulkomaan investointeja virtaa nyt Intiasta EU:hun ensimmäistä kertaa. PPE-DE-ryhmässä haluamme kuitenkin nähdä myös parempaa poliittista yhteistyötä niissä monissa haasteissa, joita me molemmat kohtaamme tulevaisuudessa, kuten nykyisessä rahoitusalan epävakautta koskevassa kysymyksessä.

Emilio Menéndez del Valle, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Parlamentin laaja enemmistö uskoo, että Intia on maailman suurin demokratia ja että meidän on lisättävä yhteistyötä maan kanssa.

Meillä on samat periaatteet ja realiteetit kuin Intialla, demokratiasta monenvälisiin kansainvälisiin suhteisiin. Joistakin asioista olemme myös eri mieltä, esimerkiksi kuolemanrangaistuksesta, jonka haluamme intialaisten poistavan oikeusjärjestelmästä. Kehotamme Intiaa myös liittymään kansainväliseen rikostuomioistuimeen.

Monet pahoittelevat, ettei Intian hallitus ole vielä ratifioinut kansainvälistä kidutuksen vastaista yleissopimusta. Näin ollen ja tästä huolimatta suhtaudumme myönteisesti Intian ja YK:n ihmisoikeusneuvoston yhteistyöhön, ja kiitämme Intian ihmisoikeustoimikuntaa sen työstä uskonnollisen syrjinnän, kastijärjestelmän ja muiden kysymysten parissa.

Olemme tietoisia hindufanaatikkojen äskettäisistä julmuuksista Orissan osavaltiossa. Tuomitsemme epäröimättä nämä julmuudet, mutta samalla myönnämme niiden olevan poikkeustapauksia, jotka verisyydestään huolimatta eivät ole levinneet laajalle alueelle. Vakuutamme siis, että Intia on kulttuurisen ja uskonnollisen moniarvoisuuden esikuva.

Intialla on tärkeä rooli ympäristössään, ja se on meidän tavoin huolissaan tulenarasta poliittisesta tilanteesta Pakistanissa ja, kuten monet meistä, yhä turvattomammasta ja epävarmemmasta tilanteesta Afganistanissa ja Sri Lankassa.

Olisi todella kiitettävää, jos Intian hallitus yhdistäisi voimansa Euroopan unionin kanssa ja auttaisiimme Myanmaria heräämään tämänhetkisestä painajaisestaan.

Lopuksi totean, että Intiaa voidaan pitää alueella rauhan ja vakauden edistäjänä. Toisin kuin muut maat, Intia on nyt vastuullinen ydinasevaltio. Olen kuitenkin sitä mieltä, että se olisi vieläkin vastuullisempi, jos se allekirjoittaisi ydinsulkusopimuksen. Tämä parantaisi sen imagoa maailmalla, ja sivumennen minun on sanottava, että tämä koskee myös Pakistania, Pohjois-Koreaa ja Israelia.

Näin ollen – ja pian lopetan – ymmärrän, että yhteisistä tavoitteista huolimatta meidän ei pitäisi unohtaa perusteltua ja järkevää kritiikkiä, ja olen vakuuttunut, että lähestyvä EU:n ja Intian huippukokous on menestys.

Nicholson of Winterbourne, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, on aina ilo puhua asioista, jotka edistävät Euroopan unionin ja Intian tasavallan suhteen tasaista kehittymistä. Se on yksi maailman tärkeimmistä kansainvälisistä suhteista. Päätöslauselmassa kehotamme huippukokoukseen osallistuvia tutkimaan uusia keinoja parantaa tätä suhdetta, ja odotamme kovasti konkreettisia tuloksia, joista tiedotetaan parlamentille.

Huippukokous pidetään kriittisenä aikana. Osoitamme päätöslauselmassa kunnioitusta Intiassa syyskuussa terrorismin uhreiksi joutuneille, myös niille, jotka kuolivat Intian suurlähetystöön Kabulissa tehdyssä iskussa. Tänäpäin meidän on kuitenkin ehdottomasti osoitettava kunnioitusta myös niille sankareille, jotka pelastivat henkiä Islamabadissa, ja meidän on muistettava, että Intia sijaitsee keskellä aluetta, jolla on vakavia turvallisuusongelmia. On syytä ottaa huomioon ja kunnioittaa päätöslauselmassa esittämämme toivetta, että tiedustelutietojen jakamista lisätään, ja että kaikkia toimia, joilla tuetaan Intiaa yhteisessä taistelussamme terrorismia vastaan, kannatetaan. Mielestämme tähän sisältyy myös paikka Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvostossa.

Pyydämme päätöslauselmassamme myös rauhanomaista tulevaisuutta entisen ruhtinasvaltion Jammun ja Kašmirin alueelle, joka ulottuu rajan molemmille puolille ja joka on nyt jakautunut kahdeksi kansaksi. Kuten Euroopan unionissa hyvin tiedämme, rauha saadaan aikaan työn – työpaikkojen – avulla, ja on erityisen miellyttävää kuulla, että Intia rakentaa parhaillaan Jammun ja Kašmirin alueella maailman pisintä rautatietunnelia, josta tulee lähes 11 kilometriä pitkä ja joka on osa 148 kilometrin pituista rataosuutta. Tunnelista tulee maailman pisin, ja siitä on valmiina 95 prosenttia. Tunneli tarjoaa suoraan 3 900 uutta työpaikkaa ja olen varma, että tämän lisäksi sen avulla luodaan vielä monta tuhatta uutta työpaikkaa.

Kulttuurin osalta totean, että pyydämme tiiviimpiä yhteyksiä myös kulttuurin alalla. Tämä on vuoropuhelun teemavuosi, ja Intialla on paljon opetettavaa Euroopan unionille tässä asiassa. Kehotamme lisäämään kansojen välistä vuoropuhelua, ja olen varma, että sen avulla pääsemme eteenpäin. Lopuksi kehotan kollegojani kannattamaan tätä erinomaista päätöslauselmaa.

Konrad Szymański, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Intia on yksi strategisista kumppaneistamme kaupan ja politiikan alalla. Sillä on rakentava rooli alueellaan. Intian hallituksen on kuitenkin tullut aika ottaa vastaan voimakkaita sanoja uskonvapauden räikeästä rikkomisesta alueellaan. Intian kristillinen neuvosto (All India Christian Council) toteaa, että kristityt joutuvat Intiassa eriarvoisten hyökkäysten ja suvaitsemattomuuden kohteeksi keskimäärin joka kolmas päivä. Ihmisiä kuolee ja kirkkoja hävitetään samalla kun oikeuslaitos suhtautuu tilanteeseen poikkeuksellisen passiivisesti.

Emme voi suvaita tietyillä Intian alueilla sovellettavaa lainsäädäntöä, joka kieltää kääntymisen kristinuskoon. Edellytämme päättäväisiä toimenpiteitä sekä tämän asian että niiden korvausten osalta, joihin kristilliset yhteisöt ovat oikeutettuja omaisuudelleen aiheutuneiden vahinkojen vuoksi.

Neuvoston puheenjohtaja Jouyet, arvoisa komission varapuheenjohtaja, kehotan tekemään nämä asiat erittäin selviksi myöhemmin tässä kuussa pidettävässä EU:n ja Intian huippukokouksessa.

Gisela Kallenbach, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, aluksi haluan korostaa, että ryhmäni on todella kiinnostunut kumppanuuteen perustuvista hyvistä suhteista Intiaan, jota pidetään maailman suurimpana demokratiana.

Tasapuolinen kumppanuus kuitenkin – tätäkin on korostettava – tarkoittaa ongelmien käsittelyä rehellisesti. Intian kanssa näin ei vielä tehdä, eikä sitä myöskään osoiteta selvästi käsiteltävänä olevassa päätöslauselmassa. Sen vuoksi emme valitettavasti voi kannattaa tätä kompromissia.

Miten voimme väittää, että Intia tarjoaa mallin kulttuurisen ja uskonnollisen moniarvoisuuden hallitsemiselle, kuten päätöslauselmassa todetaan, kun lukemattomia ihmisiä on kuollut Orissassa kristittyihin ja Kashmirissa muslimeihin kohdistuneissa ääriilikkeisiin kuuluvien hindujen väkivaltaisissa hyökkäyksissä. Gujaratissa joukkovainoihin syyllistyneitä ei ole vielääkään saatettu oikeuden eteen. Noin 200 tapausta on edelleen Intian hitaan oikeuslaitoksen käsiteltävänä.

Onko todella ryhdytty päättäväisiin toimiin radikaalien ryhmien raakuuksien ja kristittyihin ja muslimeihin kohdistuneiden verilöylyjen selvittämiseksi? Kuinka tasa-arvoisia dalitit todella ovat? Ovatko ihmisoikeudet todella yleismaailmallisia? Suojellaanko lapsia viimeinkin työnteolta ja hyväksikäytöltä? Näistä kysymyksistä meidän pitäisi keskustella rehellisesti intialaisten kumppaniemme kanssa.

Viimeisten viiden vuoden aikana Intian kansallinen ihmisoikeustoimikunta on rekisteröinyt yli 14 000 ihmisen kuolleen poliisin tai armeijan pidättäminä. Kehotan Intiaa uudistamaan asevoimien erityisvaltuuksia koskevaa lakia. Juuri tämä mielivaltainen lainsäädäntö lietsoo kapinaliikkeitä monissa Intian osavaltioissa.

Köyhyys on edelleen Intiassa vakava huolenaihe, eivätkä edes laadukkaat ohjelmat ole riittäviä. On tehtävä paljon enemmän, sillä 40 prosenttia maailman vakavimmin aliravituista lapsista elää Intiassa.

Osaamisen ja teknologian siirrolla Euroopan unioni voi edistää huomattavasti aidosti kestävästä kehitystä Intiassa.

Jaromír Kohlíček, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, kun Intia itsenäistyi vuonna 1947, sen 18 prosentin lukutaidottomuus, epävakaa poliittinen ympäristö ja taloudellisen kehityksen taso eivät antaneet minkäänlaista vihjettä siitä, millaisia ongelmia kohtaisimme 60 vuoden päästä. Maan kehitysongelmia ei ole vielä läheskään ratkaistu. Lukutaidottomia, työttömiä ja sosiaalisesti syrjäytyneitä on vielä useita miljoonia, mutta nyt kysymyksessä on ydinasevaltio, jonka BKT:n kasvu on ollut 8 prosenttia jo usean vuoden ajan. Maassa on rakennettava kiireellisesti kymmeniä voimalaitoksia, uudistettava alkeellista rautatie- ja maantieverkostoa ja ratkaistava pieniä kaupunkeja koskevat ongelmat. Pienet kaupungit ovat Intiassa noin miljoonan asukkaan kaupunkeja, jotta tiedämme, mistä on kysymys. Maan joissakin osissa on edelleen voimakkaita väestöpaineita, mutta nyt ongelmana on ulkoistaminen.

Intialaiset yritykset ottavat Euroopan unionista vastaan pätevyyttä vaativaa työtä, ohjelmointityötä, esimerkiksi kirjanpidon alalla, ja tämä työ annetaan yleensä Intiassa asuvien työntekijöiden tehtäväksi. Monet maat tuovat maahan päteviä asiantuntijoita. Olemme tottuneet siihen, että Lakshmi Mittalin yhtiö on suurin teräsyhtiö Euroopan unionissa. Tiedämme, että muutkin teollisuusyritykset ovat alkaneet kiinnostua markkinoistamme. SAARC:n sisäisiä ongelmia ei ole vielä läheskään ratkaistu, ja arkaluonteista Kashmirin kysymystä käsitellään yhä neuvottelupöydässä. Tässä on kuitenkin nähtävissä myös myönteisiä merkkejä, ja näyttää siltä, että politiikan ja talouden aloilla on monia keskustelunaiheita. Haluan todella kehottaa tukemaan suuria infrastruktuuriohjelmia Intiassa ja muissa SAARC-maissa. Yksi niistä on Iranin, Pakistanin ja Intian yhdistävä kaasuputki. Meillä on yhteisiä intressejä tässä ja muissa hankkeissa. Turvallisuus, energiavarmuus ja maailmanlaajuinen kansainvälinen yhteistyö – nämä ovat hyviä merkkejä ennen huippukokousta.

Bastiaan Belder, *IND/DEM-ryhmän puolesta.* – (NL) Arvoisa puhemies, yhteisen päätöslauselman lopussa mainitaan kristityn vähemmistön epävarma tilanne Intiassa. Haluan korostaa neuvostolle ja komissiolle, että tilanne on toivoton erityisesti Orissan osavaltiossa, ellei ongelman poliittisiin ja sosioekonomisiin perussyihin todella puututa. Kerrotaan, että 23. elokuuta maolaiset murhasivat Orissassa radikaalin hinduorganisaation VHP:n paikallisjohtajan Swami Laxmanananda Saraswatin. Kristillinen yhteisö joutui kuitenkin maksamaan siitä. Mailoin, kirvein ja soihduin aseistettuina kansallismieliset hindut etsivät käsiinsä kristittyjä maanmiehiään ja tekivät tuhojaan viikkokausia yhteen menoon, jopa pakolaisleireillä.

Tämä väkivalta on ilmeisesti ollut puhtaasti uskonnollista, mutta sillä on todella myös selkeä poliittinen merkitys. Kysymys on siitä, että paitsi Orissassa nyt myös Intian muilla alueilla hindujen kansallismielinen

BJP-puolue on saamassa vahvaa kannatusta. Sen ideologiassa ei ole tilaa uskonnollisille vähemmistöille, kristillisestä vähemmistöstä puhumattakaan.

Kuulin juuri, että neuvosto ja komissio tapaavat Intian pääministerin Singhin Marseilles'ssa 29. syyskuuta. Ministeri Singh sanoi Orissan tapahtumien olevan kansallinen häpeäpilkku. Teidän on puhuttava tästä hänelle Marseilles'ssa. Teidän on lisättävä tämä asia, nimittäin uskonnollinen suvaitsemattomuus ja kristittyjen vainoaminen, kokouksen esityslistalle ja keskusteltava siitä yksityiskohtaisesti, sillä on mahdoton hyväksyä strategisen kumppanuuden jatkamista tällä tavoin.

Philip Claeys (NI). - (NL) Arvoisa puhemies, minäkin haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni ja ilmaista huoleni Intiassa viime viikkoina kristittyihin kohdistuneesta väkivallasta. Kymmeniä ihmisiä on murhattu ja tuhansia ajettu pois kotoaan. Satoja taloja on sytytetty tuleen eikä edes kirkkoja ole säästetty.

Euroopan unionin on kehotettava paitsi Intian keskushallintoa myös osavaltioiden hallituksia tekemään kaikkensa väkivaltaisuuksien lopettamiseksi ja syyllisten saattamiseksi oikeuden eteen. Ensi viikolla Marseilles'ssa pidettävässä huippukokouksessa on paitsi vahvistettava kaupan alan strategista kumppanuutta Intian kanssa myös laajennettava yhteistyötä terrorismin torjunnassa. Viime viikolla Islamabadissa tehty pommi-isku on jälleen kerran osoittanut, miten suuri vitsaus islamilainen terrorismi on naapurimaassa Pakistanissa. Pakistanin poliittisen siirtymäkauden aikana on erittäin tärkeää, etteivät Intian ja Pakistanin väliset suhteet pääse huononemaan. Euroopan unionin on autettava kaikin mahdollisin tavoin jatkamaan maiden välistä vuoropuhelua ja lisäämään sitä edelleen.

Intian nopealla talouskasvulla on vaikutuksia energian kysyntään. Euroopan unionin on siksi varmistettava, ettei Intia tule liian riippuvaiseksi Iranin ja Venäjän kaltaisista maista.

Mario Mauro (PPE-DE). - (IT) Arvoisa puhemies, neuvoston puheenjohtaja Jouyet, komission varapuheenjohtaja Wallström, hyvät kollegat, kiinnitän kohteliaasti huomionne kollegojeni puheiden ja teidän alustustenne väliseen eroon. Ette nimittäin uskaltaneet puhua alustuksissanne viime päivien verilöylyistä ettekä tuomita voimakkaasti uskonnonvapauden puutetta Intiassa. Tämä on hyvin vakava merkki. Se saa meidät uskomaan, että osallistumme tulevaan huippukokoukseen uskaltamatta käsitellä sitä keskeistä ongelmaa, joka vaikuttaa Euroopan unionin ja Intian väliseen todelliseen suhteeseen ja todelliseen ystävyyteen.

Kysymys ei itse asiassa ole vain kristittyjen joukkosurmasta vaan uskonnonvapauden periaatteesta, ja uskonnonvapaus on vertaansa vailla oleva vapaus. Uskonnonvapaus määrittää demokratian laadun. Kuulimme Intian presidentin kertovan täällä parlamentissa, miten hän oppi kristillisessä koulussa paitsi rakastamaan tietoa myös erottamaan uskonnon ja politiikan toisistaan.

Mikäli tämä on totta, vaadimme painokkaasti, että Euroopan unioni pyhittää Euroopan unionin ja Intian huippukokouksen päivät sille, että se muistuttaa, miten tärkeä merkitys uskonnonvapaudella on demokratian kehitykselle. Unionin täytyy myös tehdä selväksi, että meillä on yhteinen tehtävä: ystävyyden hengessä meidän on muistettava, että ihmisoikeuksien loukkaaminen katkaisee todella rakentavat suhteet kahden osapuolen välillä, jotka voisivat saavuttaa todella paljon rakentamalla tulevaisuutta yhdessä.

Arvoisa komission varapuheenjohtaja, meillä on oltava tähän rohkeutta, arvoisa ministeri, meillä on oltava tähän rohkeutta, sillä ellemme ota vastuuta tästä asiasta, mekin syyllystymme väistämättä demokratian laadun murentamiseen.

Neena Gill (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, parlamentin suhteista Intiaan vastaavan valtuuskunnan puheenjohtajana olen todella tyytyväinen tähän keskusteluun. Haluan korostaa, että Intian ja Euroopan unionin välillä jatkuvasti ja toistuvasti käytävällä vuoropuhelulla monista asioista, joihin meillä on yhteinen lähestymistapa – sekä neuvoston ja komission että parlamentin tasolla – on keskeinen merkitys. Sen vuoksi suhtaudun myönteisesti Intian parlamenttiin perustettuun ystävyysryhmään ja toivon, että se vierailee Euroopan parlamentissa aivan lähitulevaisuudessa.

Vaikka päätöslauselmassa tehdään selväksi, että sitoutuminen demokratiaan, moniarvoisuuteen, oikeusvaltion periaatteeseen ja monenvälisyyteen ovat Euroopan unionin ja Intian tärkeinä pitämiä arvoja, myös se on tärkeää, että olemme luontaiset kumppanit. Mielestäni päätöslauselmassa olisi pitänyt keskittyä enemmän tärkeimpiin ongelmiin, kuten terrorismiin, ilmastonmuutokseen ja kumppanuuden taloudelliseen vahvistamiseen, ja toivon, että huippukokouksessa niitä päästään jossakin määrin käsittelemään.

Haluan myös ilmaista syvää myötätuntoa äskettäin Intiassa tehtyjen pommi-iskujen uhreille ja heidän perheilleen. Tämän vuoksi meidän on mielestäni myönnettävä, että sekä Euroopan unionilla että Intialla on paljon vihamiehiä, jotka haluavat tuhota yhteiset arvomme. Huippukokouksessa meillä pitäisi olla

mahdollisuus tiivistää suhdettamme, mutta mielestäni meidän on myönnettävä, että toistaiseksi edistyminen on ollut hidasta ja että yhteinen toimintaohjelmamme tarvitsee lisää resursseja, jotta voimme saavuttaa asettamamme tavoitteet.

Lopuksi totean, että monessa ystävyys-suhteessa voidaan antaa rakentavaa kritiikkiä, mutta on kummankin osapuolen velvollisuus varmistaa, että se tehdään vastavuoroisesti. Intian ongelmiin ja epäonnistumisiin kohdistuvan kritiikin vastineeksi meidän on siis myönnettävä täysin ja rehellisesti myös omat ongelmamme ja epäonnistumisemme. Olemme oikeutetusti tuominneet vähemmistöjen kurjan kohtelun, mutta Euroopan unionin on otettava huomioon myös omat yhteisöjen välisiin väkivaltaisuuksiin liittyvät ongelmansa ja epätydyttävä tilanne rotujen välisissä suhteissa joillakin alueilla.

Wojciech Roszkowski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, Intia on maailman suurin demokratia. Sillä on myös valtavasti demografista potentiaalia ja sen talous kasvaa nopeasti. Tämän vuoksi Intia on tärkeä kumppani Euroopan unionille ja länsimaille. On tärkeää, että tällaiset suhteet rakennetaan terveelle pohjalle. Intian kehityksessä on monia myönteisiä piirteitä. Äskettäinen kristittyihin Orissassa ja muilla alueilla kohdistunut vainoalto on tietenkin huolestuttava asia. Asiasta vastaavat paikallisviranomaiset eivät ole ryhtyneet minkäänlaisiin toimiin maan kansalaisten suojelemiseksi fanaatikkojen hyökkäyksiltä. Tämä ei ole erityisen yllättävää, sillä Intian tietyissä osavaltioissa on hyväksytty laki, joka kieltää hinduja kääntymästä muihin uskontoihin. Laissa ei myöskään rajoiteta mitenkään niiden hindujen äärijärjestöjen toimintaa, jotka vaativat Intian puhdistamista kristityistä. Intia ylpeilee demokratiajärjestelmällään, mutta tällainen järjestelmä edellyttää etnisten ja uskonnollisten vähemmistöjen kunnioittamista. Haluaako Mahatma Gandhin kotimaa todella jättää tämän asian nyt huomioimatta? Jos asia on todella näin, kysymys on otettava esiin tulevassa huippukokouksessa.

Angelika Beer (Verts/ALE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan selittää lyhyesti, miksi ryhmäni aikoo hylätä kompromissipäätöslauselman äänestyksessä.

Neuvotteluissa osoittautui mahdottomaksi muodostaa kriittistä kantaa Yhdysvaltojen ja Intian väliseen ydinalan sopimukseen. Katsomme Euroopan parlamentin epäonnistuneen tässä, sillä edellytämme parlamentilta rohkeutta kritisoida Euroopan unionin vaitioloa ydinalan viejäm maiden ryhmän (NSG) neuvottelujen aikana. Se, etteivät kaikki jäsenvaltiot ja varsinkaan NSG:n puheenjohtajamaa Saksa pysty puolustamaan Euroopan turvallisuusstrategiaa näin tärkeässä kokouksessa, osoittaa silkkää pelkuruutta.

Yksi kompromissimme painopisteistä on ydinaseiden leviämisen estäminen. Pysymällä vaiti olemme kuitenkin menettäneet – todellakin romuttaneet – aseidenriisuntapolitiikan uskottavuuden. Vaaditaanko kompromississa ydinaseiriisuntaa? Ei todellakaan! Vahvistetaanko siinä ydinsulkujärjestelmää? Ei todellakaan! Säilyykö uskottavuus Iranin kanssa käytävissä neuvotteluissa? Ei todellakaan! Sen sijaan otamme huomioon Ranskan taloudelliset intressit, jotka liittyvät erityisesti ydinteknologiaa koskevan sopimuksen tekemiseen Intian kanssa. Tämä on kompromississa esitetty keskeinen kanta, ja siksi hylkäämme sen.

Erik Meijer (GUE/NGL). - (NL) Arvoisa puhemies, Euroopan tavoin Intia on niemimaa, jolla asuu useita kansoja ja jolla puhutaan eri kieliä ja joka yrittää unohtaa menneisyyteensä kuuluvan sodan ja sorron. Intiassa kuitenkin käytetään edelleen kidutusta ja kuolemanrangaistusta, ja Kashmirissa kansa kärsii edelleen väkivaltaisuuksista. Alueella ei koskaan pidetty vuonna 1947 tapahtuneen jakautumisen jälkeen kansanäänestystä, jota kansalaiset olisivat tarvinneet perustaakseen valtion, johon he halusivat kuulua.

Euroopan unioni ei saisi sulkea silmiään vuonna 2004 Intian kanssa solmitun strategisen kumppanuuden vuoksi siltä, että Intiassa sorretaan 170:tä miljoonaa paariaa, jotka eivät kuulu mihinkään kastiin ja joilla ei ole mitään oikeuksia. Vuonna 2007 Intian pääministeri vertasi oikeutetusti dalitien syrjintää Etelä-Afrikan rotuerottelupolitiikkaan. Monet dalitit ovat kääntyneet kristinuskoon tai islamiin. BJP-puolueen äärioppositio yrittää käyttää hyväkseen tulevia vaaleja ja värvätä hinduja kristittyjä ja muslimeja vastaan sekä pakottaa dalitit alistumaan elämään jatkuvasti köyhyydessä ja ilman oikeuksia.

Miten voimme auttaa Intian hallitusta lopettamaan nämä väkivaltaisuuudet ja miten voimme varmistaa, että myös tulvien jälkeinen EU:n apu saavuttaa dalitit?

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, tämä kahden maailman suurimman demokratian suhde on hyvin erityislaatuinen. Intiasta on tulossa uusi taloudellinen ja poliittinen jättiläinen, mutta meitä yhdistää sitoutuminen oikeusvaltion periaatteeseen, monikulttuuriseen demokratiaan, maailmanlaajuiseen vakautteen ja terrorismin torjuntaan. Toivottavasti yhdeksäs huippukokous vie meidät lähemmäs vapaakauppasopimusta ja vielä avoimet muun muassa palveluihin, kilpailuun ja tekijänoikeuksiin liittyvät kysymykset voidaan ratkaista.

Minäkin olen huolissani äskettäin Orissassa kristittyihin kohdistuneesta hyökkäysten aallosta. Ei ole ensimmäinen kerta kun tällaista tapahtuu. Edellisen kerran joukkoväkivaltaisuuksia oli joulukuussa. On erittäin tärkeää – ja pyysin neuvostoa ja komissiota kiinnittämään intialaisten kollegojensa huomion tähän – että Intian viranomaiset ryhtyvät kaikkiin mahdollisiin toimiin korvatakseen vahingoittuneen omaisuuden, antaakseen täydellistä suojelua ihmisille, jotka eivät uskalla palata kyliinsä, ja auttaakseen heitä kunnostamaan kirkkonsa sekä saattaakseen rikolliset oikeuden eteen.

Samalla myös ymmärrämme tämän valtavan maan monimutkaisuuden, ja haluan ilmaista syvää myötätuntoa niiden monien terrori-iskujen uhreille, joita Intiassa on tehty. Kannatamme intialaisten ystäviemme kanssa yhteisiä arvoja, oikeusvaltion periaatetta ja ihmishengen ehdotonta kunnioittamista, arvoja, joiden vahva ruumiillistuma oli Mahatma Gandhi.

Thijs Berman (PSE). - (NL) Arvoisa puhemies, lähes vuosi sitten Burmassa noustiin kapinaan. Sen tukahduttamista jatketaan edelleen. Intialle olisi kunniaksi, jos hallitus panisi välit poikki Burman rikollisen hallituksen kanssa. Yhä useammat intialaiset pyytävät tätä, sillä he ovat järkyttyneitä siitä, miten hallitus reagoi pyörremyrskyn seurauksiin.

Viime vuosina Intian talous on kasvanut uskomattomalla tavalla. Maassa on yhä enemmän korkeasti koulutettuja ihmisiä ja valtava kiinnostus innovaatiota kohtaan. Intia on luonut uuden suhteen kehitysmailhin oman ”kaikkea paitsi aseita” -ohjelmansa avulla. Intia on uusi avunantajamaa. Euroopan unionin ja Intian välinen vuoropuhelu on myös muuttunut, ja se on toisinaan kiivasta, kuten tasavertaisten kumppanien vuoropuhelun voidaan odottaa olevan. Valtava talouskasvu voi luoda olosuhteet ja mahdollisuudet sosiaalisen oikeudenmukaisuuden lisääntymiselle Intiassa. Valitettavasti kastittomia koskeva ongelma on edelleen ajankohtainen.

Euroopan unioni haluaa Intian myös noudattavan lapsityövoimasta tehtyjä ILO:n yleissopimuksia. Tähän ei ole olemassa helppoa ratkaisua. Intiassa kokonaiset perheet elävät lasten ansaitsemilla rahoilla. Lapsityövoima on kuitenkin sekä köyhyyden syy että sen seuraus. Kun lapset tekevät työtä, halpaa työvoimaa on liian paljon tarjolla ja aikuisten palkat pysyvät alhaalla. Tällä tavoin rikkaiden ja köyhien välinen kiulu pysyy Intiassa liian leveänä. Kun tehdään työtä mahdollisuuksien tarjoamiseksi kaikille, kysymys on selviytymisestä. Tämä estää sellaisia sosiaalisia jännitteitä, joita ei voida hyväksyä, ja kysymys on samalla myös oikeudenmukaisuudesta miljoonia intialaisia kohtaan. Tämä on EU:n, Intian ja koko maailman yhteinen velvollisuus.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin on poikettava tavastaan nöyristellä ja antaa myönnytyksiä, jos se haluaa vastata tulevaisuuden haasteisiin. Yksi esimerkki tästä menettelytavasta on unionin asenne Venäjää kohtaan ja väite, että tällainen menettely on perusteltua Venäjän energiavarojen vuoksi.

Nykyisessä nopeasti muuttuvassa maailmassa unionia pyydetään edistämään ja puolustamaan oikeuksia ja luovuttamattomia periaatteita, kuten yksilön oikeutta vapauteen ja suvaitsevaisuuteen sekä kansakunnan itsemääräämisoikeutta. Keskustelut ja tapaamiset Intian, uuden maailmanmahdin, kanssa paljastavat, onko unioni valmis ottamaan vastaan tämän tehtävän ja toimimaan sen mukaisesti.

Yksi keskeisistä kysymyksistä, jotka Euroopan unionin täytyy ottaa esiin, on kristittyjen oikeus uskonnonvapauteen. Tarkoitan erityisesti katolisen kirkon jäsenten oikeuksia. Parhaillaan tätä kirkkoa vainotaan ja uhkaillaan sen hävittämisellä. Kirkkoja poltetaan ja kristittyjä surmataan parhaillaan Intiassa, mutta silti Eurooppa antoi Intian kansalle Kalkutan Äiti Teresan. Hän oli pyhä henkilö, joka toi hyvyyttä ja ystävällisiä tekoja sinne, missä niitä eniten tarvittiin. Euroopan unionin pitäisi hakea Äiti Teresasta inspiraatiota siihen, miten hoitaa suhteitaan Intiaan. Intian täytyisi ottaa Äiti Teresasta esimerkkiä siihen, miten kehittää eri uskontojen edustajien välisiä suhteita.

Sajjad Karim (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, pitkäaikaisena asian esittelijänä parlamentissa suhtaudun myönteisesti EU:n ja Intian huippukokoukseen, joka pidetään hyvin pian.

Näen Intian monin tavoin Euroopan unionin luontaisena kumppanina. Meidän on pyrittävä saamaan huippukokouksessa aikaan edistystä, ja olen tyytyväinen neuvoston ja komission tämänpäiväisiin julkilausumiin. Esittelijänä minun on kuitenkin todettava, että meiltä on mennyt liian kauan päästä tähän, missä nyt olemme. Nyt meidän on aika saada aikaan tuloksia.

Kuulen monen kollegani esittävän tänään ihmisoikeuksiin ja uskonnonvapauteen liittyviä huomautuksia. Muistutan heille, että parlamentti taisteli kovasti saadakseen ihmisoikeuslausekkeen kaikkiin

vapaakauppasopimuksiinsa. Arvoisa komission jäsen, meidän on korostettava sitoumustamme tähän lausekkeeseen. Olipa kysymys siis tuhansista kadonneista tai Jammun ja Kashmirin joukkohaudoista tai kristittyjen murhaamisesta Orissassa ja heihin kohdistuvista hyökkäyksistä, meidän on edelleen sitouduttava ihmisoikeuksiin ehdoitta ja varauksetta.

Vapaakauppasopimuksen osalta totean, että nyt tarvitaan tuloksia. Kattava kahdenvälinen sopimus EU:n ja Intian välillä ei ole tärkeä vain meille ja Intialle, vaan sillä on myös maailmanlaajuisia merkityksiä.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin perustana on kristinusko, ja kristillisten arvojen pitäisi aina olla ohjenuoranamme. Uskonnonvapaus on yksi Euroopan unionin perusoikeuksista. Tätä pitäisi korostaa Euroopan unionin suhteissa muihin maihin. Intiassa kristittyihin kohdistuneet hyökkäykset, heidän vainoamisensa ja heidän kirkkoilleen aiheutetut vahingot ovat erittäin huolestuttavia. Intian viranomaiset eivät ole ryhtyneet toimiin, ja näin ne ovat osoittaneet hyväksyvänsä lisääntyvät terrori-iskut. Tulevassa EU:n ja Intian huippukokouksessa keskustelua olisi jatkettava vain sillä ehdolla, että Intian viranomaiset antavat selkeän sitoumuksen. Intian viranomaisten olisi luvattava, että ne ryhtyvät välittömästi kaikkiin mahdollisiin toimiin lopettaakseen kristittyjen vainoamisen ja varmistaakseen, että näihin tekoihin syyllistyneitä rangaistaan. Euroopan unioni ei myöskään voi tehdä mitään myönnetyksiä, ei edes kaupan alalla, sellaisille maille, joissa ihmisoikeuksia loukataan rangaistuksetta. Euroopan parlamentin on annettava selkeä viesti, että se pitää näitä arvoja tärkeämpinä kuin lyhyen aikavälin taloudellisia etuja.

Christa Klafß (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, EU:n ja Intian huippukokous on uusi vaihe EU:n ja Intian suhteiden syventämisessä. Haluamme edistää Intian talouskehitystä.

Seuraamme kuitenkin myös hyvin tarkasti, mitä tapahtuu ihmisoikeuksien ja ihmisarvon kunnioittamisen alalla eri puolilla Intiaa. Lähes kaikki edelliset puhujat ovat puhuneet viimeaikaisesta kristittyjen vainoamisesta. Myös näistä asioista on keskusteltava huippukokouksessa. Tämä konflikti sai alkunsa siitä, kun henkinen johtaja ja Maailman hinduneuvoston jäsen surmattiin 23. elokuuta. Tämä ei ole ensimmäinen kristittyihin kohdistunut hyökkäys, ja sen vuoksi 60 000 kristittyä on nyt paennut kodeistaan pelkästään Orissan osavaltiossa. Kristityt ovat joutuneet vainon, nöyryytyksen, pahoinpitelyn ja murhien kohteeksi. Koteja, kirkkoja ja luostareita rosvotaan ja tuhotaan kristillisissä yhteisöissä.

Intian hallituksen on taattava maassa asuville kristityille oikeus elämään ja vapauteen. Taloudellinen vauraus ja vakaus voidaan saavuttaa ainoastaan antamalla kansalle vapaus.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, Intia ja Euroopan unioni tarvitsevat yhä parempia keskinäisiä suhteita kaikilla tasoilla, mutta erityisesti tavallisten kansalaisten välillä, esimerkiksi liikemiesten, matkailijoiden ja opiskelijoiden välillä.

Haluan esittää lyhyen kommentin, joka liittyy myös komission lainsäädäntöohjelmaan, josta keskustelimme aiemmin. Kansainvälisessä lentoliikenteessä tarvitsemme hyvät turvallisuussäännöt, jotka ovat aidosti hyödyllisiä ja tehokkaita eivätkä vain symbolisia eleitä. Yksi järkevä ja todella tarpeellinen toimenpide olisi näin ollen kumota viimeinkin ne järjettömät säännöt, joilla matkustajia estetään tuomasta nesteitä lentokoneeseen, ja löytää tähän järkevämpi ratkaisu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, EU:n ja Intian huippukokouksen lähestyessä meidän olisi pohdittava mahdollisuuksia lisätä Intian kanssa tehtävää yhteistyötä. Merkittävistä edistymisistä huolimatta yhteistyömme Intian kanssa ei ole vielä läheskään yhtä dynaamista kuin Kiinan suhteissamme. Euroopan unioni on Intian tärkein talouskumppani, mutta yritykset voisivat edelleen parantaa asemaansa niillä Intian talouden sektoreilla, joilla tapahtuu dynaamista kehitystä. Tarkoitin energia-, televiestintä- ja konealaa. Samalla meidän on varmistettava, etteivät kaupankäyntimahdollisuudet Intian kanssa saa meitä katsomaan läpi sormien maan väestön kohtaamia ongelmia. Suurimpia näistä ongelmista ovat laajalle levinnyt köyhyys, terveydenhuolto- ja koulutusjärjestelmien puutteet, aids-epidemia ja selkeät yhteiskunnalliset erot. Nyt kun lähetämme Intiaan poliitikkoja, rahoittajia, tavaraa ja taitotietoa, emme saa unohtaa maan humanitaarisen avun ja lääkkeiden tarvetta. Emme saa unohtaa Intiassa etenkin uskonnonvapauden asiaa.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia tästä keskustelusta, joka on osoittanut, miten tärkeänä pidämme Intian kumppanuutemme kehittämistä. Tämä johtuu siitä, että Intia on valtio, joka edistää kansainvälistä ja alueellista vakautta, sillä, kuten todettu, se on alueen suurin, väestörikkain ja demokraattisin maa ja se on maa, joka mainituista vaikeuksistaan huolimatta vaalii kulttuurista ja uskonnollista moniarvoisuutta.

Vastaa jäsen Tannockin ja muiden ilmaisemiin huolenaiheisiin, että terrorismin torjunta on keskeinen aihe Euroopan unionin ja Intian välisessä vuoropuhelussa. Intiaa kohdanneen terroristisen väkivallan osalta totean, että unioni tuomitsee kaikki maassa tehdyt iskut, ja kuten jäsen Gill totesi, tunnemme myötätuntoa näiden iskujen uhreja kohtaan, sillä iskujen tavoitteena on tuhota monietnisyys ja moniuskontoisuus Intian yhteiskunnasta.

Monet puhujat ovat oikeutetusti viitanneet väkivaltaan, vainoihin ja iskuihin, jotka ovat kohdistuneet kristillisiin yhteisöihin yleensä ja erityisesti Orissan kristilliseen yhteisöön. Olemme seuranneet näitä tapahtumia erittäin tarkasti, ja otamme ne ilman muuta esiin huippukokouksessa. Kuten jäsen Gill totesi, meidän on kuitenkin annettava rakentavaa kritiikkiä ja meidän on varmistettava, että kiitämme Intian pääministeriä hänen rohkeasta asenteestaan, johon monet puhujat ovat viitanneet. Hän kuvasi näitä tapahtumia kansalliseksi häpeäpilkuksi ja lähetti Orissaan pikaisesti 3 000 poliisia. Olemme edelleen erittäin huolissamme eri uskontoa tunnustavien ja erityisesti kristittyjen yhteisöihin kohdistuneista hyökkäyksistä ja väkivaltaisuuksista. Toistamme, että terrorismin torjunnassa on kunnioitettava oikeusvaltion periaatetta ja kansainvälisen oikeuden sääntöjä.

Muun muassa Menéndez del Vallen ja Bermanin esiin ottaman alueellisen vakauden osalta totean, että Euroopan unioni on pyytänyt Burman tilanteen lisäämistä huippukokouksen esityslistalle. Unioni toivoo voivansa vakuuttaa Burman naapurimaat siitä, että maan demokratiaudistuksesta ja rauhanomaisesta siirtymävaiheesta on niille etua. Aiomme keskustella asiasta Intian ja muiden maiden kanssa. Haluamme myös, että tilanne vakautuu, ja toivomme, että neuvotteluissa saadaan aikaan tuloksia Kashmirin tilanteen sekä Intian ja Pakistanin suhteiden osalta.

Myös neuvosto on huolissaan mainituista sosiaalisista kysymyksistä, mukaan lukien jäsen Kallenbachin mainitsemasta lapsityövoimasta, eikä ainoastaan Intiassa. Neuvottelemme intialaisten kumppaneittemme kanssa toimintasuunnitelmasta, jonka tavoitteena on vahvistaa sitoutumista yritysten yhteiskunnallisen vastuun, ihmisarvoisen työn ja lapsityövoiman torjuntaan liittyvien toimien aloilla. Olemme ottaneet Kansainvälisen työjärjestön vaatimusten mukaiset työntekijöiden perusoikeuksia koskevat ehdot osaksi kauppa- ja investointisopimusta koskevia arkaluonteisia neuvotteluja. Kuten totesin, kannatan osittain jäsen Gillin mielestäni hyvin tasapainoista mielipidettä. Meidän on puolustettava kaikkien terrori-iskujen uhreja ja kritisoidava Intiaa silloin kun sen vastatoimet eivät ole mielestämme riittäviä, mutta meidän on myös tuettava Intian viranomaisia silloin kun ne ryhtyvät asianmukaisiin toimenpiteisiin.

Ydinalan yhteistyöstä esitettyjen kommenttien osalta haluan muistuttaa, että 6. syyskuuta 2008 ydinalan viejämaiden ryhmän tekemässä sopimuksessa hyväksyttiin lykkäys, jonka seurauksena oli mahdollista luoda kauppasuhte Intiaan siviilikäyttöön tarkoitettun ydinvoiman alalla Kansainvälisen atomienergiajärjestön ehtojen valvonnassa, niiden mukaisesti ja niitä noudattaen. Korostan myös, että Intia on luvannut jatkaa ydinaseiden testauskieltoa ja ettei siviili- ja sotilasohjelmia pitäisi sekoittaa keskenään.

Lopuksi toistan, että Euroopan unioni on ainoa, joka kehittää vakaata vuoropuhelua kaikkien nopeasti kehittyvien maiden kanssa ja joka soveltaa jokaiseen kumppaniin samoja ihmisoikeusvaatimuksia lisäämällä kaikkiin uusiin sopimukseen vuodesta 1995 alkaen pakollisen lausekkeen, jossa edellytetään kansainvälisen oikeuden sääntöjen noudattamista, olipa kysymys sitten kansainvälisestä rikostuomioistuimesta, poliittisia oikeuksia koskevasta Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksista tai sosiaalisten oikeuksien ja ympäristöoikeuksien soveltamisesta. Tämä koskee kaikkia nopeasti kehittyviä maita, myös kumppanimaatamme Intiaa.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan vastata todella lyhyesti joihinkin yksityiskohtaisiin kysymyksiinne ja lisätä muutaman huomion.

Ensinnäkin yksi tieto, joka on mielestäni tärkeä kaikille teille EU:n ja Intian välisen yhteistyön alalla työskenteleville, liittyy äskettäiseen tulvaan Biharin osavaltiossa, jossa Euroopan komissio tarjoaa apua katastrofin uhreille. Komissio otti käyttöön 2 miljoonan euroa hätäavun kaikkein kiireellisimpien ruoan, suojan, veden, saniteettijärjestelyjen ja lääkintäavun tarpeiden kattamiseksi. Apua on tarjottu sekä kotiseudultaan siirtymään joutuneille että katastrofialueella sijaitseviin kyliin jääneille ihmisille. Mielestäni teidän on tärkeää tietää tämä.

Täällä esitettiin siviili-ilmailua koskeva kysymys. Periaatteessa horisontaalisen sopimuksen allekirjoittamisen lisäksi huippukokouksessa on tarkoitus allekirjoittaa myös uutta siviili-ilmailualan yhteistyöohjelmaa koskeva 12,5 miljoonan euron rahoitussopimus. Tämä on suurin summa, jolla Euroopan yhteisö on rahoittanut minkään kolmannen maan ilmailualaa.

Haluan sanoa muutaman sanan ilmastomuutoksesta, koska tietenkin meidän etumme on, että Intia osallistuu Kioton jälkeisen järjestelmän valmisteluun. Kuten tiedätte, toisin kuin intialaiset, me olemme sitä mieltä, että ilmastomuutokseen liittyvät toimenpiteet voidaan sovittaa yhteen talouskehityksen kanssa. Niistä voi todella olla meille hyötyä, ja kehotamme Intiaa osallistumaan aktiivisesti Kioton jälkeisen järjestelmän valmisteluun Poznańin konferenssissa sekä Kööpenhaminassa tehtävää sopimusta koskevista neuvotteluista. Meillä on syytä odottaa, että energiaa ja ilmastomuutosta koskeva työohjelma hyväksytään huippukokouksessa, ja se on olennainen osa yhteistyötämme Intian kanssa.

Seuraamme tietenkin hyvin tarkasti Orissan osavaltion yhteisöissä tapahtuvia valitettavia väkivaltaisuuksia. Otimme Orissan kysymyksen esiin edellisessä helmikuussa pidetyssä ihmisoikeuksia käsittelevässä vuoropuhelussa ja pyysimme viranomaisia ehkäisemään tällaisia väkivaltaisuuksia. Otimme asian esiin myös Intian kansallisessa ihmisoikeustoimikunnassa ja kansallisessa vähemmistötoimikunnassa. Otamme asian esiin myös huippukokouksessa Delhin edustuston päälliköiltä pyydetyn raportin pohjalta.

Lopuksi Intian kanssa käymämme vuoropuhelun osalta haluan todeta jäsen Gillille, että komissio on valmis tiedottaman parlamentille tarkistetun yhteisen toimintasuunnitelman painopisteistä. Ulkosuhteiden osastomme kokoontuu säännöllisesti kaikkien sellaisten yksiköiden kanssa, joiden työ liittyy suoraan Intiaa koskeviin asioihin, ja parlamentin sihteeristön edustaja kutsutaan aina näihin kokouksiin. Mielestäni on kuitenkin tärkeää, että asiaa käsitellään hyvin käytännön läheisellä tavalla.

Paljon kiitoksia tästä keskustelusta. Välitämme tietenkin komissiolle kaikki teidän seikkaperäiset ja perustellut näkemyksenne.

Puhemies. – (PL) Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona.

Kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 142 artikla)

Sylwester Chruszcz (NI), kirjallinen. – (PL) Ennen Marseilles'ssa 29. syyskuuta pidettävää EU:n ja Intian huippukokousta haluan kiinnittää huomiota tiettyihin dramaattisiin tapahtumiin. Viitataan Intiassa ja erityisesti Orissassa tämän vuoden elokuussa kristittyihin kohdistuneeseen väkivallan aaltoon ja kristittyjen joukkosurmiin. Euroopan parlamentin pitäisi tuomita voimakkaasti tällaiset tapahtumat. Myös poliisin toiminta uskonnollisten vähemmistöjen joukkosurman aikana on huolestuttavaa. Olen syvästi murheissani ja huolissani Orissassa ja erityisesti Kandhamalin alueella kristittyihin kohdistuneiden hyökkäysten vuoksi. Haluan myös korostaa, että uhreille on tarjottava välittömästi apua ja tukea.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Intia on tärkeä kumppani Euroopan unionille. Sekä politiikan että talouden alalla Intian saavutukset ovat vaikuttavia. Intian ja Euroopan unionin suhteita voidaan jatkuvasti parantaa. Tällaisista suhteista voisi olla hyötyä kummallekin osapuolelle. Intian kehitykselle ja keskinäisten suhteittemme kehitykselle näyttää kuitenkin olevan vakava este, joka vähentää merkittävästi Intian potentiaalia. Mielestäni tämä este on Intiassa nykyisin käytössä oleva kastijärjestelmä. Intian viranomaisten on tehtävä kaikkensa puhdistaa Intian yhteiskunnan tämän järjestelmän kielteisistä ja toisinaan todella myös traagisista seurauksista. Tällaisissa tapauksissa lainsäädäntötoimet ja poliittiset julistukset eivät yksin riitä. Tärkeää on yhteiskunnallisten suhteiden ja epäinhimillisten perinteiden todellinen muuttaminen. Se ei ole helppo tehtävä, eikä tuloksia voida odottaa välittömästi. Emme saisi luovuttaa siksi, että prosessista tulee todennäköisesti pitkä. Sen sijaan meidän on tuettava Intian pyrkimyksiä tässä tärkeässä hankkeessa. Luotan siihen, että tuleva EU:n ja Intian huippukokous auttaa heikentämään kastijärjestelmää Intiassa ja parantamaan ihmisoikeusmääräyksiä ja kansalaisten oikeuksia maailman suurimassa demokratiassa.

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

Puhetta johti
varapuhemies **Luigi COCILOVO**

6. Äänestykset

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

6.1. Kanteen nostaminen yhteisöjen tuomioistuimessa (työjärjestyksen 121 artiklan muuttaminen) (A6-0324/2008, Costas Botopoulos) (äänestys)

6.2. Siirtyminen toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) (A6-0351/2008, Carlos Coelho) (äänestys)

6.3. Siirtyminen toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) (A6-0352/2008, Carlos Coelho) (äänestys)

6.4. Alusliikennettä koskeva yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmä (A6-0334/2008, Dirk Sterckx) (äänestys)

6.5. Meriliikennealan onnettomuuksien tutkinta (A6-0332/2008, Jaromír Kohlíček) (äänestys)

6.6. Merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuu onnettomuustapauksessa (A6-0333/2008, Paolo Costa) (äänestys)

6.7. Satamavaltioiden suorittama valvonta (uudelleenlaatiminen) (A6-0335/2008, Dominique Vlasto) (äänestys)

6.8. Tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutetut laitokset (uudelleenlaatiminen) (A6-0331/2008, Luis de Grandes Pascual) (äänestys)

6.9. Tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutetut laitokset (uudelleenlaatiminen) (A6-0330/2008, Luis de Grandes Pascual) (äänestys)

6.10. Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut (A6-0321/2008, Catherine Trautmann) (äänestys)

Komission kanta parlamentin tarkistuksiin

Trautmannin mietintö (A6-0321/2008)

Komissio on hyväksynyt seuraavat tarkistukset:

- tarkistukset 12, 16, 19, 24, 32, 39 (johdanto-osan kappaleet)
- tarkistukset 40, 41, 42, 45, 56, 58, 59, 60, 61, 79, 84, 89, 92, 96, 99, 105, 111, 112, 113, 115, 116, 117, 124 (artiklat)
- täysistuntotarkistus 136

Komissio on hyväksynyt seuraavat tarkistukset periaatteessa tai osittain:

- tarkistukset 2, 5, 6, 7, 14, 15, 17, 26, 27, 31, 35, 36, 37, 38 (johdanto-osan kappaleet)

- tarkistukset 43, 44, 46, 48, 52, 53, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 74, 75, 85, 86, 91, 95, 98, 100, 101, 102, 103, 106, 107, 108, 121, 123, 125 (artiklat)

- täysistuntotarkistukset 128, 132, 134

Komissio on hylännyt seuraavat tarkistukset:

- tarkistukset 1, 3, 4, 8, 9, 10, 11, 13, 18, 20, 21, 22, 23, 25, 28, 29, 30, 33, 34 (johdanto-osan kappaleet)

- tarkistukset 47, 49, 50, 51, 54, 55, 57, 73, 76, 77, 78, 80, 81, 82, 83, 87, 88, 90, 93, 94, 97, 104, 109, 110, 114, 118, 119, 120, 122 (artiklat)

- täysistuntotarkistukset 126, 127, 129, 130, 131, 133, 135, 137, 138, 139, 141, 142, 143

– Ennen äänestystä:

Catherine Trautmann, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, äänestämme hetken kuluttua televiestintäpaketista, joka on yksi tämän vaalikauden loppupuolen arkaluonteisimmista ehdotuksista.

Esittelijöinä toimineet kollegani jäsen del Castillo Vera ja jäsen Harbour ja minä olemme työskennelleet tiiviisti saadaksemme aikaan johdonmukaisen ja tehokkaan ehdotuksen näiden direktiivien lopullisille käyttäjille, nimittäin komissiolle ja sääntelyelimille. Ehdotus on samalla myönteinen ja hyödyllinen myös niille, jotka haluavat alalle oikeudellista varmuutta, kannustusta investointeihin sekä kehittyvät ja tasapainoiset markkinat, toisin sanoen operaattoreille ja niiden työntekijöille sekä kuluttajille, jotka ensisijaisesti hyötyvät kohtuulliseen ja sopivaan hintaan tarjottavista lukuisista palveluista ja laadusta.

Me kaikki, mietinnön esittelijät, valmistelijat ja varjoesittelijät, olimme yhtä mieltä näistä tavoitteista, ja tämän ansiosta onnistuimme saavuttamaan yhtenäisen kompromissin, mistä on osoituksena vain muutama tarkistus, joista pian äänestämme.

Haluaisin ilmaista kiitollisuuteni kaikille esittelijöille, asiasta vastaavien valiokuntien puheenjohtajille sekä lausunnon antaneille valiokunnille, niiden sihteeristöille sekä kaikille poliittisille ryhmille. Lisäksi haluan kiittää niitä kollegoja, jotka ovat osoittaneet kiinnostusta tähän asiaan ja tuoneet oman panoksensa työhömmme. Kehotan nyt jäseniä antamaan tukensa mietinnön esittelijöille ja valmistelijoille äänestämällä siitä ja myöntämällä heille selkeät ja ratkaisevat valtuudet tulevaa yhteispäätösmenettelykautta varten.

Lopuksi toivon, että komissio ja neuvosto suhtautuvat myönteisesti parlamentin tarkistuksia sisältävään sääntelypaketin versioon, joka poikkeaa monin paikoin komission alkuperäisestä versiosta mutta joka kuitenkin sisältää monia sellaisia asioita, joista kolmella toimielimellämme on yhtenäinen kanta.

– Ennen tarkistuksesta 132 toimitettua äänestystä:

Ruth Hieronymi (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, viittaan tarkistukseen 132 sen allekirjoittajien puolesta ja haluan peruuttaa tarkistuksen, koska valitettavasti pyrkimyksemme saavuttaa parlamentissa teollis- ja tekijänoikeuksia vahvistava kompromissi ovat osoittautuneet tuloksettomiksi.

– Ennen tarkistuksesta 138 toimitettua äänestystä:

Catherine Trautmann, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, meidän on tehtävä melko vaikea päätös tarkistuksesta 138, josta on esitetty toimitettavaksi kolme erillistä äänestystä. Esitin henkilökohtaisesti tarkistuksen ensimmäiseen osaan suullisen tarkistuksen, joka on liitetty äänestyslistaan ja jossa sanotaan seuraavaa: ”soveltamalla periaatetta, jonka mukaan loppukäyttäjien perusoikeuksia tai -vapauksia ei rajoiteta”. Tämä on ensimmäinen suullinen tarkistus. Siitä asti olemme pyrkineet saavuttamaan ratkaisun, jonka pohjalta kaikki poliittiset ryhmät voisivat hyväksyä tarkistuksen kolmannen osan.

Niinpä ehdotan uutta suullista tarkistusta tukenani tarkistuksen allekirjoittaneet, joihin kuuluvat muun muassa teollisuus-, tutkimus- ja energiavalikunnan puheenjohtaja Niebler ja muita jäseniä, ja luen sen nyt: ”paitsi niissä tapauksissa, joissa yleinen järjestys on uhattuna, jolloin ennakkopäätös voidaan pitää toissijaisena”. Tämä korvaisi kolmannen osan ja selkiyttäisi asioita, koska jäsen Bonon ehdottama kolmas osa on epäselvä ilmauksen ”poikkeus” vuoksi. Tämän selvennyksen myötä tarkistus on helppolukuinen ja tyydyttävä. Tällä ei muuten ole jäsen Hieronymin onneksi mitään tekemistä teollis- ja tekijänoikeuksien kanssa, joista hän äsken puhui.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

7. Tervetuloivotukset

Puhemies. – (IT) Äänestykset keskeytetään pieneksi hetkeksi sen ajaksi, kun otamme vastaan libanonilaisten kansanedustajien valtuuskunnan, joka seuraa työskentelyämme ja jonka tietenkin toivotamme lämpimästi tervetulleeksi.

Libanonin parlamentin valtuuskunta, jota johtaa Boutros Harb, vierailee Euroopan parlamentissa parlamenttien välisten kokousten puitteissa. Haluan korostaa, miten tärkeänä pidämme tätä vierailua niiden vaikeiden vuosien jälkeen, joita Libanon on kokenut 15 vuotta kestäneen sisällissodan ja sitä seuranneen miehityksen vuoksi. Lisäksi se on vasta hiljattain käynyt läpi sodan, joka jatkui kiivaana kesän 2006 aikana ja joka lamaannutti sen valtiolliset instituutiot. Olemme erityisen iloisia saadessamme vastaanottaa valtuuskunnan aikana, jona poliittinen tilanne paitsi Libanonissa myös koko alueella on huomattavasti parantunut, erityisesti Dohan sopimuksen ja tasavallan presidentin valinnan myötä.

Toivomme, että kun uudesta vaalilaista äänestetään lähipäivien aikana, ensi vuodeksi suunnitellut parlamenttivaalit toimitetaan mahdollisimman asianmukaisesti ja että ne antavat uuden sysäyksen Libanonin demokratialle, jolle Euroopan parlamentti antaa täyden tukensa. Niinpä toivotan Euroopan parlamentin puolesta valtuuskunnan jäsenet tervetulleeksi, ja toivon, että keskustelut, joihin he Euroopan parlamentissa osallistuvat, ovat hyvin hedelmällisiä. Kiitän valtuuskuntaa vielä kerran.

8. Äänestykset (jatkoa)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana jatkoa äänestyksille.

8.1. Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomainen (A6-0316/2008, Pilar del Castillo Vera) (äänestys)

Komission kanta parlamentin tarkistuksiin

del Castillo Veran mietintö (A6-0316/2008)

Komissio on hyväksynyt seuraavat tarkistukset:

- tarkistukset 6, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 20, 21, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 33, 34, 35, 36, 42, 43, 44 (johdanto-osan kappaleet)
- tarkistukset 47, 48, 50, 54, 57, 59, 62, 66, 68, 73, 77, 78, 79, 91, 92, 94, 97, 98, 100, 103, 104, 105, 106, 115, 117, 125, 133, 136, 140, 141, 143, 144, 145, 146, 147, 149, 153, 156, 163, 166 (artiklat)

Komissio on hyväksynyt seuraavat tarkistukset periaatteessa tai osittain:

- tarkistukset 12, 17, 22, 32 (johdanto-osan kappaleet)
- tarkistukset 49, 53, 60, 61, 63, 64, 65, 69, 70, 81, 83, 85, 87, 88, 89, 93, 99, 101, 102, 107, 126, 131, 152, 159, 160, 161 (artiklat)
- täysistuntotarkistus 168

Komissio on hylännyt seuraavat tarkistukset:

- tarkistukset 4, 5, 7, 13, 16, 18, 19, 24, 37, 38, 39, 40, 41, 45, 46 (johdanto-osan kappaleet)
- tarkistukset 51, 52, 55, 56, 58, 67, 71, 72, 74, 75, 76, 80, 82, 84, 86, 90, 95, 96, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 116, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 127, 128, 129, 130, 132, 134, 135, 137, 138, 139, 142, 148, 150, 151, 154, 155, 157, 158, 162, 164, 165, 167 (artiklat)

– Ennen äänestystä:

Pilar del Castillo Vera, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, en aio puhua pitkään, koska tiedän, että aika on vähissä. Myös minä haluan kuitenkin kiittää kaikkia tämän mietinnön laadintaan osallistuneita ja korostaa erästä hyvin tärkeää seikkaa: se, mitä parlamentti tarjoaa tänään sähköisen viestintäalan lainsäädännön uudistamiseksi, kuten jäsen Trautmann jo totesi, on johdonmukainen kokonaisuus, ja uskomme, että se on

hyvin myönteinen asia alan markkinoiden kehittämisen kannalta. Nyt alkavat neuvottelut on saatava päätökseen tämän vaalikauden aikana. Katson, että tämä on alan kannalta ratkaisevan tärkeää.

8.2. Eurooppalaisen taajuuslijäämän täysimääräinen hyödyntäminen: Yhteinen lähestymistapa digitalisoinnin yhteydessä vapautuvien lähetystaajuuksien käyttöön (A6-0305/2008, Patrizia Toia) (äänestys)

Puhetta ryhtyi johtamaan
puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

9. Juhlaistunto – ekumeeninen patriarkka Bartholomos

Puhemies. – (DE) Teidän Pyhyyttenne, patriarkka Bartholomos, meillä on suuri kunnia toivottaa teidät tervetulleeksi tähän Euroopan parlamentin juhlaistuntoon Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuoden 2008 aikana. Ensimmäinen vieras, joka puhui tammikuussa Euroopan parlamentille osana Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuotta, oli Damaskusin suurmufti. Hän on Syyriasta, ja hän puhui meille rauhanomaisen islamin sanansaattajana.

Teidän Pyhyyttenne, te edustatte kristinuskoa, ja päärabbi Jonathan Sacks tulee marraskuussa puhumaan Euroopan parlamentille juutalaisten edustajana.

Näiden kolmen uskonnon, kristinuskon, juutalaisuuden ja islamin, edustajat ovat eläneet rinta rinnan vuosisatojen ajan. Valitettavasti tämä rinnakkaiselo ei ole aina ollut rauhanomaista. Jopa tällä hetkellä Lähi-idässä ja muualla on alueita, joita leimaavat näiden yhteisöjen väliset jännitteet.

Euroopan parlamentti tukee kaikkia pyrkimyksiä, joilla edistetään uskontojen ja kulttuurien välistä rauhanomaista rinnakkaiseloä Lähi-idässä ja muualla maailmassa. Lähi-idästä on saatu esimerkkejä myös uskonnollisesta suvaitsevaisuudesta ja sopusointuisista suhteista eri uskontoja edustavien ihmisten välillä. Kun vierailin Syyriassa vähän aikaa sitten, minulla oli tilaisuus tavata eri uskonnollisten yhteisöjen hengellisiä johtajia, jotka vakuuttivat minulle, että heidän maassaan on luotu hyviä suhteita, jotka tukevat uskontojen ja kulttuurien välistä vuoropuhelua.

Euroopan unioni on arvoihin perustuva yhteisö, ja yksi tärkeimmistä arvoistamme on arvokkuus, joka kuuluu jokaiselle yksilölle. Tässä mielessä uskonnonvapaus on keskeinen osa ihmisarvoa ja ohittaa tärkeydessään valtiiovallan käyttämät valtuudet. Kirkon ja valtion erottaminen, mitä arvostamme hyvin paljon, takaa uskonnollisille yhteisöille vapauden hoitaa omia sisäisiä asioitaan ja ulkosuhteitaan. Nämä periaatteet on vahvistettu Lissabonin sopimuksessa, jonka voimaantulon pyrimme varmistamaan.

Konstantinopolin ekumeeninen patriarkka, jonka keskus on Fanarissa Istanbulissa, perustettiin 1300-luvulla, ja se on tärkeä hengellinen keskus 300 miljoonalle ortodoksikristitylle kaikkialla maailmassa. Fanar merkitsee perikuvaa, ja te, Teidän Pyhyyttenne, olette aina toiminut yhteensovittamisen ja rauhan perikuvana ortodoksisen maailman uskovaisten ja myös muille.

Euroopan unionin viimeisimmän laajentumisvaiheen myötä Euroopan unioniin liittyi maita, joissa valtaväestö on ortodokseja, kuten Kypros, Bulgaria ja Romania, kun taas Kreikka on ollut jäsenvaltio jo vuodesta 1981 asti. Edesmennyt paavi Johannes Paavali II käytti seuraavaa vertauskuvaa tämän kuvaamiseen: hän sanoi, että hajaannuksesta selvittyään Eurooppa hengittää jälleen molemmilla keuhkoillaan. Voisimme käyttää tuota vertauskuvaa jälleen tänään kuvailemme sitä laajentuneen Euroopan rikkautta, jota läntisen ja itäisen kristinuskon erilaiset näkökulmat saavat aikaan.

Teidän Pyhyyttenne, kiitämme teitä vierailustanne. Olette yksi harvoista merkkihenkilöistä, joka puhuu Euroopan parlamentille toista kertaa. Olette täällä vuonna 1994, ja osoitate meille kunniaa puhumalla meille uudestaan Euroopan kulttuurienvälisen teemavuoden yhteydessä. Olemme iloisia saadessamme kuunnella puhettanne.

Kutsun teidän nyt puhumaan Euroopan parlamentille. Kiitos.

(Suosionosoituksia)

Hänen Pyhyytensä ekumeeninen patriarkka Bartholomeos I. – (EN) Arvoisa Euroopan parlamentin puhemies, arvoisat Euroopan parlamentin jäsenet, arvoisat vieraat ja hyvät ystävät, aluksi haluan välittää

teille tervehdyksen Konstantinopolin ekumeenisesta patriarkasta, joka on lukuisien vuosisatojen ajan sijainnut siellä, mitä nykyisin kutsutaan Istanbuliksi. Tämä tervehdys on täynnä arvostusta ja kunnioitusta. Eritoten ilmaisemme kiitollisuutemme vanhalle ystävälle, Euroopan parlamentin puhemies Hans-Gert Pötteringille. Lisäksi haluamme ilmaista arvostavamme vilpittömästi tätä poikkeuksellista kunniaa saada puhua Euroopan parlamentin täysistunnossa toista kertaa (kuten puhemies jo mainitsi) erityisesti tässä tilaisuudessa, joka järjestetään Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuoden puitteissa.

Puhtaasti hengellisenä instituutiona ekumeenisella patriarkaatillamme on todellinen kutsumustyö, jolla pyritään lisäämään ja laajentamaan tietoisuutta ihmisten yhteisestä perheestä ja auttamaan ihmisiä ymmärtämään, että elämme kaikki samassa maailmassa. Perusmerkityksessään tämä on sanan "ekumeeninen" merkitys, sillä sana "*oikumene*" tarkoittaa asutettua maailmaa, ja maailma ymmärretään taloksi, jossa kaikki kansat, suvut, heimot ja kielet asuvat.

Kuten hyvin tiedetään, uskonnollisen instituutiomme ydin on akselijassa, syvällä kristinuskon historiassa, jolloin Jeesus Kristuksen ensimmäiset seuraajat elivät. Koska Pyhä Istuin, institutionaalinen keskuksemme, oli yhteinen kristityn Rooman valtakunnan keskuksen ja pääkaupungin kanssa, sitä alettiin kutsua "ekumeeniseksi", ja sille kuului tiettyjä etuoikeuksia ja vastuualueita, jotka kuuluvat sille nykyäänkin. Yksi sen tärkeimmistä vastuualueista oli välittää Rooman valtakunnan ulkopuolelle sanomaa pelastavasta evankeliumista. Ennen tutkimusmatkojen aikaa useimmilla sivilisaatioilla oli niin kaksinaapainen näkemys maailmasta, että ihmisten katsottiin elävän joko "meillä" tai "muualla". Maailma oli jakautunut kahteen osaan: sivilisaation pallonpuoliskoon ja sivistymättömyyden pallonpuoliskoon. Olemme historian aikana saaneet todistaa niitä seurauksia, joita ihmisten toisistaan vieraantumisesta on ollut.

Nykyään, kun meillä on teknologian tarjoamat välineet ylittää oman kulttuurisen itsetietoisuuden rajat, joudumme edelleenkin todistamaan ihmiskunnan pirstoutumisen vakavia vaikutuksia. Heimojärjestelmä, fundamentalismi ja fyletismi – äärintationalistinen oppi, joka ei piittaa muiden oikeuksista – kaikki yhdessä ovat olleet syyllisiä hirmutekujen loputtomaan listaan, mikä panee miettimään, voimmeko ylipäänsä vakuuttaa olevamme sivistyneitä.

Kaupankäynnistä, muuttoliikkeistä ja kansojen levittäytymisestä, uskonnollisista mullistuksista ja uusista kukoistuskausista sekä suurista geopolittisistä muutoksistakin huolimatta viime vuosisadoilta periytyvää joustamatonta ja monoliittista tavasta ymmärtää itseämme ei edelleenkään kyetä irrottautumaan. Ekumeeninen patriarkaatti on purjehtinut vuosisatojen aaltojen läpi ja luotsannut aluksensa halki historian myrskyjen ja vaikeuksien. Kahden vuosisadan ajan, halki Pax Romanan (Rooman rauhan), Pax Christianan, Pax Islamican, Pax Islamican, jotka ovat kaikki kulttuurienvälisen taistelujen, konfliktien ja suoran sodan leimaamia aikakausia, ekumeeninen patriarkaatti on jatkanut tehtävänsä ihmisperheen ja kristillisen kirkon tiennäyttäjänä. Historian syvissä vesissä purjehtimisen tarjoamien vahvojen kokemusten pohjalta välitämme nykymaailmalle ihmisarvon ajattoman viestin.

Nykyään patriarkaattimme ekumeeninen tavoite on paljon enemmän kuin olla fyysisesti läsnä Euroopan ja Aasian välillä, samassa kaupungissa, jossa olemme eläneet 17 vuosisadan ajan aina patriarkaatin perustamisesta lähtien. Pienestä määrästä huolimatta kattava kokemuksemme on johdattanut meidät tähän kunnianarvoisaan istuntoon tänään, jotta voisimme jakaa tuosta kokemuksesta jotakin, mistä on hyötyä kulttuurienväliselle vuoropuhelulle, ja tämä on ylevänä ja ajankohtaisena asiana ihanteellinen tapahtuma nykymaailmalle.

Kuten olette itsekkin todenneet tämän kunnianarvoisan elimen omin sanoin: "Euroopan yhdentymisen kannalta on tärkeää tarjota keinoja kulttuurienväliseen ja kansalaisten väliseen vuoropuheluun, jotta voitaisiin edistää kulttuurisen monimuotoisuuden kunnioittamista ja auttaa hallitsemaan yhteiskuntiemme monitahoista todellisuutta ja erilaisten kulttuuri-identiteettien ja vakaumusten rinnakkaiselo" (Päätös N:o 1983/2006/EY), ja kuten myös viime vuonna Euroopan neuvoston parlamentaarisessa yleiskokouksen täysistunnossa Strasbourgissa pitämässämme puheessa haluaisimme nöyrästi liittää siihen seuraavan lausnon: vuoropuhelu on välttämätöntä ennen kaikkea siksi, että se on ihmiselle luontainen ominaisuus.

Tämä on pääsanoma, jota haluamme teidän pohtivan tänään: kulttuurienvälisessä vuoropuhelussa on pohjimmitaan kyse siitä, mitä merkitsee olla ihminen, sillä mikään yksittäinen ihmiskunnan kulttuuri ei voi sulkea sisäänsä jokaista ihmistä. Ilman tällaista vuoropuhelua ihmisperheen väliset erot pelkistetään toisen osapuolen pitämiksi objekteiksi, mikä johtaa hyväksikäyttöön, konflikteihin, vainoon ja suuressa mittakaavassa ihmiskunnan itsemurhaan, sillä viime kädessä olemme kaikki osa yhtä ja samaa ihmiskuntaa. Mutta silloin, kun meidän väliset erot johdattelevat meidät kohtaamaan toisia, ja kun tuo kohtaaminen pohjautuu vuoropuheluun, silloin voidaan saavuttaa keskinäinen ymmärrys ja arvostus, jopa rakkaus.

Kuluneen 50 vuoden aikana ihmiskuntamme on ottanut sellaisia harppauksia teknisissä saavutuksissa, jollaisista esi-isämme eivät voineet uneksiakaan. Monet ovat luottaneet siihen, että tämänkaltaiset saavutukset kaventavat sitä kuilua, joka pirstoo ihmiskuntaa. Aivan kuin saavutuksemme olisivat antaneet meille keinon nujertaa moraalimme perimmäisen tilan ja voisimmeko sanoa, hengellisen tilan. Kaikista mahdollisista eduista ja teknisistä taidoista – taidoista, jotka vaikuttavat jättävän jälkeensä antropologisen älymme – huolimatta joudumme kuitenkin kohtaamaan maailmanlaajuisia nälänhätää, janoa, sotia, vainoa, epäoikeudenmukaisuutta, suunniteltua kurjuutta, suvaitsemattomuutta, fanaattisuutta ja ennakkoluuloja.

Keskellä tätä kehää, joka ei vaikuta rikkoutuvan, Euroopan yhdentymisen merkitystä ei voida aliarvioida. Euroopan unionin yksi tunnusmerkeistä on se, että se on onnistunut edistämään keskinäistä, rauhanomaista ja satoisaa yhteiseloä sellaisten kansallisvaltioiden välillä, jotka elivät alle 70 vuotta sitten keskellä veristä konfliktia, joka olisi voinut tuhota Euroopan perinnön ikiajoiksi.

Täällä Euroopan parlamentin suuressa täysistuntosalissa te pyritte kaikin keinoin tekemään valtioiden ja poliittisten maailmojen väliset suhteet mahdollisiksi, mikä tekee ihmisten välisen sovinnon mahdolliseksi. Näin ollen olette tunnistanee kulttuurienvälisen vuoropuhelun merkityksen, erityisesti sellaisena aikana Euroopan historiassa, jolloin jokaisessa maassa ja kautta kaikenlaisten yhteiskunnallisten rajojen tapahtuu muutoksia. Konfliktien valtavat liikkeellepanevat voimat sekä taloudellinen turva ja mahdollisuudet ovat saaneet kansoja liikkeelle kaikkialla maapallolla. Niinpä erilaista kulttuurista, etnistä, uskonnollista ja kansallista taustaa edustavat ihmiset löytävät itsensä läheltä toisiaan. Joissakin tapauksissa nämä samat kansat karttavat suurempia kokonaisuuksia ja sulkevat itsensä hallitsevan yhteiskunnan ulkopuolelle. Mutta olipa kyse kummasta tahansa tapauksesta, kun aloitamme vuoropuhelun, sen ei pidä olla pelkkää keskinäisen kunnioituksen akateeminen harjoitus.

Voidaksemme käydä sellaista tehokasta ja muuntautumiskykyistä vuoropuhelua, jonka avulla saadaan aikaan ratkaisevia muutoksia ihmisissä, vuoropuhelu ei voi perustua pelkästään siihen, että yksi osapuoli on subjekti ja toinen on objekti. Toisen osapuolen arvon on oltava ehdoton, ilman, että toista pidetään pelkkänä objektina, jotta jokaista osapuolta ymmärretään kokonaan omana itsenään.

Ortodoksikristityille ikoni tai kuva merkitsee paitsi ihmisen esteettisen saavutuksen huipentumaa, se on myös konkreettinen muistutus ikuisesta totuudesta. Aivan kuten jokaisessa maalauksessa, olipa se uskonnollinen tai ei ja taiteilijan lahjakkuudesta riippumatta, objekti esitetään kaksiulotteisena. Ortodoksikristityille ikoni ei ole pelkkä uskonnollinen maalaus, eikä se ole sinänsä uskonnollinen objekti. Ikoni on subjekti, jonka kautta sen katsoja, palvoja, astuu sanattomaan vuoropuheluun näköaistinsa avulla. Ortodoksikristityille ikonin kohtaaminen luo yhteyden ikonissa esitetyn henkilön kanssa. Miten paljon useammin kohtaamisemme elävien ikonien – Jumalan kuvan ja hänen näköistensä ihmisten kanssa – pitäisikään johtaa yhteyden luomiseen.

Jotta vuoropuhelustamme muodostuisi enemmän kuin pelkkä kulttuurivaihto, meidän olisi ymmärrettävä syvemmin täydellisen keskinäisen riippuvuuden merkitys, eikä tämä koske pelkästään politiikan ja talouden toimijoita, vaan jokaisen ihmisen keskinäistä riippuvuutta jokaisesta toisesta ihmisestä. Tällainen arvostus on tehtävä riippumatta mistään rotuun, uskontoon, kieleen, etnisyyteen, kansalliseen alkuperään perustuvasta yhteisöstä tai kriteereistä, joiden kautta pyrimme tunnistamaan itsemme ja luomaan oman identiteettimme. Maailmassa, jossa asuu miljardeja ihmisiä, miten tällainen keskinäinen yhteys on mahdollista saavuttaa?

Minkäänlaista keinoa luoda yhteys jokaisen ihmisen kesken ei itse asiassa olekaan, vaan se on Jumalalle kuuluva oikeus. On kuitenkin olemassa tapa ymmärtää maailmankaikkeutta, jossa elämme ja jonka me kaikki jaamme, sellainen olemassaolon taso, joka pitää sisällään kaikkien ihmisten elämän. Se on meidät kaikki sisällään pitävä ekosfääri.

Tästä syystä ekumeeninen patriarkaatti on pyrkinyt kantamaan oman vastuunsa maailman talosta, *oikoksesta*, ja kaikista siellä asuvista. Vuosikymmenten ajan se on toiminut ympäristöasioiden puolesta ja kiinnittänyt huomiota ympäristökriiseihin kaikkialla maailmassa. Antaudumme tähän tehtävään ilman minkäänlaisen oman edun vuoksi. Kuten kaikki hyvin tiedätte, patriarkaattimme ei ole kansallinen kirkko, vaan pikemmin evankeliumin sanoman ekumeenisen ulottuvuuden ja sen kirkolliseen elämään kuuluvan vastuun perimmäinen kanoninen ilmentymä. Tämä on se perimmäinen syy, miksi kirkkoisat ja kirkolliskokoukset ovat antaneet sille nimen ”ekumeeninen”. Konstantinopolin kirkon rakkauden täyttämä huolenpito ylittää kaikki kielelliset, kulttuuriset, etniset ja jopa uskonnolliset määritelmät, kun kirkko pyrkii palvelemaan kaikkia kansoja. Vaikka ekumeeninen patriarkaatti on kiinteästi juurtunut erityiseen historiaan minkä tahansa muun instituution tavoin, se on ylittänyt historialliset kategoriat ikuisessa palvelutehtävässään 1700 vuoden ajan.

Tehtävässämme ympäristön hyväksi olemme tähän mennessä sponsoroineet seitsemän tieteellistä symposiumia, jotka kokoavat yhteen koko joukon erilaisia tieteenaloja. Tehtävämme sai alkunsa saarella, joka antoi maailmalle Ilmestyskirjan. Tuo saari oli Egeanmeressä oleva Patmoksen saari. Juuri Egeanmerellä aloitimme vuonna 1995 kunnianhimoisen ohjelman, jonka tavoitteena on liittää valtameriä koskeva tieteen nykytieto siihen hengelliseen tapaan, jolla maailman uskonnot suhtautuvat veteen ja erityisesti maailman valtameriin. Patmoksen tapahtuman, vuoden 1995 jälkeen, olemme kulkeneet halki Tonavan, Adrianmeren, Baltianmeren, Amazonin, Pohjoisen jäämeren (viime syyskuussa), ja parhaillaan teemme valmisteluja Egyptin Niilillä ja Yhdysvaltojen Mississippi-joella tapahtuviin purjehduksiin, jotka molemmat tehdään ensi vuonna.

Pyrimme saamaan aikaan paitsi sellaisen jatkuvan vuoropuhelun, joka palvelee käytännön tarpeita, myös sellaisen, joka lisää ihmisten tietoisuutta. Samalla, kun pyrimme löytämään vastauksia ekologisiin huoliin ja kriiseihin, johdatamme osallistujat ymmärtämään yhä syvemmin itseään ja sitä, että he kuuluvat ja liittyvät suurempaan kokonaisuuteen. Emme pyri mieltämään ihmisen olemassaolon ekosfääriä jonkinlaisena kohteena, jota on valvottava, vaan kanssataistelijana kasvun ja parannuksen polulla. Kuten apostoli Paavali, jonka 2000-vuotista perintöä sekä ortodoksinen kirkko että roomalaiskatolinen kirkko tänä vuonna juhlivat, sanoo yhdessä kuuluisimmista epistoloistaan, Roomalaiskirjeessä: ”Me tiedämme, että koko luomakunta yhä ja vaikeroi synnytystuskissa”.

Jokainen ekosysteemi tällä maapallolla on kuin kansakunta, joka on itsessään rajoittunut tiettyyn paikkaan. Joensuu ei ole sama kuin tundra, eikä savanni ole sama kuin autiomaa. Mutta kuten jokaisella kulttuurilla, myös jokaisella ekosysteemillä on vaikutuksia, jotka ulottuvat sen luonnonmukaisten – tai kulttuurien tapauksessa kansallisten – rajojensa ulkopuolelle. Sitten, kun ymmärrämme, että jokainen ekosysteemi on osa ainutlaatuista ekosfääriä, jossa asuu joka ainoa maailman hengittävä olento, vasta silloin käsitämme yhteenliittymisen, kaiken elämän vahvan yhteyden ja todellisen keskinäisen riippuvuussuhteemme syvän merkityksen. Ilman tällaista ymmärrystä ajaudumme ekomurhaan, yhden sellaisen ekosfäärin itsensä tuhoutumiseen, joka pitää yllä koko ihmiskunnan olemassaoloa.

Niinpä olemme tulleet luoksenne korostamaan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuotta ja esittämään vertauskuvia luonnon maailmasta vahvistaaksemme ylimalilliset ihmisarvonne. Instituutiona ekumeeninen patriarkaatti on elänyt vuosisatojen ajan suhteellisen pienenä ekosysteeminä paljon suuremman kulttuurin keskellä. Saanemme tämän pitkän kokemuksen pohjalta esittää teille hyvin tärkeitä käytännöllisiä tunnusmerkkejä, jotka edesauttavat kulttuurienvälisen vuoropuhelun onnistumista.

Etupäässä ja ennen kaikkea jokaisen enemmistön keskuudessa on osoitettava kunnioitusta vähemmistöjen oikeuksia kohtaan. Kun ja siellä missä vähemmistöjen oikeuksia kunnioitetaan, yhteiskunta on silloin suurimmaksi osaksi oikeudenmukainen ja suvaitsevainen. Kaikissa kulttuureissa jokin osa on aina hallitseva, perustuipa hallitseva asema rotuun, uskontoon tai mihin tahansa muuhun kategoriaan. Osiin jakaminen on väistämätöntä kirjavassa maailmassamme. Miten kovin pyrimmekään tekemään lopun tällaisesta osiin jakamisesta. Yhteiskunnat, jotka on rakennettu pois rajaamisen ja sorron periaatteille, eivät voi elää kauan. Kuten jumalallinen rauhan prinssi Jeesus Kristus sanoi: Jokainen valtakunta, joka jakautuu ja taistelee itseään vastaan, tuhoutuu, eikä myöskään kaupunki tai perhe kestä, jos sitä riidat repivät.

Neuvomme kaikkia tunnustamaan sen, että vasta sitten, kun omaksumme kokonaisuudessaan ajatuksen siitä, että jaamme muiden kanssa ihmiskunnan olemassaolon tässä ekosfäärissä, kykenemme kohtaamaan ympärillämme olevien, kuuluvien tai vähemmistöön tai vähemmistöön, toiseuden niin, että tunnemme todellista veriheimolaisuutta ihmisperheessämme. Silloin voimme katsoa keskuudessamme olevaa vierasta niin, ettei hän ole muukalainen, vaan ihmisperheen, Jumalan perheen, veli tai sisar. Apostoli Paavali selitti ihmisten välisiä suhteita ja veljeyttä varsin kaunopuheisesti ja ytimekkäästi puhuessaan ateenalaisille ensimmäisellä vuosisadalla.

Tämän vuoksi Euroopan on otettava Turkki mukaan Euroopan laajentumisprojektiin ja Turkin on edistettävä kulttuurienvälistä vuoropuhelua ja suvaitsevaisuutta, jotta se hyväksyttäisiin Euroopan unionin jäsenvaltioksi. Euroopan ei pitäisi nähdä itselleen vieraana mitään uskontoa, joka on suvaitsevainen ja kunnioittava muita kohtaan. Suuret uskonnot ja opit, kuten Euroopan laajentumisprojekti, voivat toimia voimana, joka nousee nationalismiin yläpuolelle ja saattaa nousta jopa nihilismin ja fundamentalismin yläpuolelle kohdistamalla uskovaistensa ajatukset siihen, mikä yhdistää meitä ihmisiä, sekä edistämällä vuoropuhelua niissä asioissa, jotka erottavat meidät.

Kotimaassamme Turkissa tunnemme olevamme tervetulleita uutena talous- ja kaupankäytikumppanina, mutta lisäksi tunnemme, että maata, jonka valtaväestö on muslimeja, hieman epäroidään ottaa vastaan tasavertaisena kumppanina. Kuitenkin Euroopassa on miljoonia muslimeja, jotka ovat tulleet tänne

kaikenlaisista taustoista ja erilaista syistä. Yhtä lailla Euroopassa asuisi vielä suuri määrä juutalaisia, ellei toisen maailmansodan kauheuksia olisi tapahtunut.

Eurooppalaisten onkin kohdattava paitsi muut kuin kristityt, myös sellaiset kristityt, jotka eivät sovi katolilaisten tai protestanttien kategorioihin. Ortodoksikirkon uusi nousu Itä-Euroopassa rautaesiripun kaatumisen jälkeen on ollut maailmalle todellinen ihme. Itä-Euroopan jakautuminen osiin on johtanut sirpaloitumiseen monissa paikoissa. Paitsi että keskus ei pysy koossa, se on jopa vaivoin havaittavissa. Kautta tämän prosessin, jonka aikana kansallisvaltiot ovat pyrkineet luomaan rakenteensa uudelleen, juuri ortodoksikristitty usko on noussut jopa talouden mittareiden yläpuolelle ja sellaiseen uuteen arvoon, jollaista ei olisi voitu ennustaa edes 20 vuotta sitten.

Yksi ekumeenisen patriarkaatin keskeisistä tehtävistä on auttaa siinä kasvun ja laajentumisen prosessissa, joka on käynnissä perinteisissä ortodoksimaissa, pitämällä tiukasti kiinni kanonisista normeista maailmanlaajuisessa ortodoksikirkossa, johon kuuluu yli neljännesmiljardi ihmistä ympäri maailmaa. Haluamme nyt ilmoittaa teille, hyvät ystävät, että lokakuussa, ensi kuussa, meidän kutsustamme kaikki ortodoksisten patriarkaattien ja autokefaalisten kirkkojen päämiehet tapaavat Istanbulissa keskustellakseen yhteisistä ongelmista ja vahvistaakseen panortodoksista yhtenäisyyttä ja yhteistyötä. Samaan aikaan juhlimme kansojen apostolin Paavalin syntymää 2000 vuotta sitten.

Elämme Istanbulin kaupungissa parhaillaan suuren ilon ja innostuksen vallassa valmistellessamme Euroopan kulttuuripääkaupungin juhlintaa vuonna 2010. Kaupunki, jolla on pitkä historia, on ollut risteys, joka on koonnut yhteen kansoja ja toiminut eri uskontojen ja kulttuurien yhteisenä asuinsijana. Viime viikolla otimme osaa viralliseen lounaseen, jota isännöi Turkin pääministeri Espanjan pääministerin vierailun kunniaksi. Kuten kuulijat tietävätkin, molemmat pääministerit tukevat yhdessä Yhdistyneiden Kansakuntien alaista sivilisaatioiden allianssi -hanketta. Saimme kuulla heidän hienot puheensa, jotka olivat sopusoinnussa kaupunkimme diakronisen suvaitsevan ilmapiirin kanssa.

Nyt, hyvät ystävät, haluaisimme päättää puheenvuoromme ranskaksi Ranskan puheenjohtajakauden kunniaksi ja myös siksi, että tällä viikolla juhlitte Euroopan kielten teemapäivää, ymmärtääkseni ensi perjantaina.

Arvoisa puhemies, hyvät Euroopan parlamentin jäsenet, ekumeeninen patriarkaatti toistaa haluavansa tehdä kaiken voitavan edistääkseen rauhaa ja hyvinvointia Euroopan unionin alueella. Olemme valmiit osallistumaan kanssanne muihinkin sellaisiin rakentaviin keskusteluihin, jollainen tänään on käyty, ja olemme valmiit kuuntelemaan tarkkaavaisesti puheita nykypäivän ongelmista.

Tällaisessa hengessä patriarkaattimme on vaalinut ja edistänyt merkityksellistä keskustelua islaminuskon ja juutalaisuuden edustajien kanssa viimeisen 25 vuoden aikana. Olemme järjestäneet monia kahdenvälisiä ja kolmenvälisiä tapaamisia. Näissä puitteissa tapaamme Ateenassa marraskuun alussa jatkaaksemme 12:tta kertaa akateemista vuoropuhelua islaminuskon edustajien kanssa.

Näiden keskustelujen ohella jatkamme teologisia keskusteluja roomalaiskatolisen kirkon, anglikaanikirkon, luterilaisen kirkon ja reformoidun kirkon sekä vanhojen itämaisten kirkkojen kanssa, joita ovat muun muassa armenialainen, koptilainen kirkko ja niin edelleen. Lokakuun lopussa meillä on paavin kutsusta tilaisuus, sanoisin jopa etuoikeus, puhua maailmanlaajuisessa piispojen yleisessä kirkolliskokouksessa Vatikaanissa.

Tämän pitäisi osoittaa, että ekumeeninen patriarkaatti toimii erittäin aktiivisesti ekumeenisen vuoropuhelun hyväksi ja pyrkii osaltaan edesauttamaan entistä parempaa yhteisymmärrystä kansojen, yhteensovittamisen, rauhan, solidaarisuuden sekä fanaattisuuden, vihan ja kaikenlaisen pahan vastaisen toiminnan välillä.

Haluaisimme kiittää teitä tästä ainutlaatuisesta tilaisuudesta puhua Euroopan parlamentille toista kertaa ja pyydämme Jumalalta rajatonta siunausta kaikissa oikeudenmukaisissa tomissanne.

Haluaisin vielä esittää täältä arvostetulta korokkeelta esittää parhaat terveiset muslimiille kaikkialla maailmassa suuren Ramadan-juhlan lähestyessä sekä myös juutalaisille kaikkialla maailmassa juutalaisen uuden vuoden aaton kunniaksi. Olemme kaikki veljiä ja sisaria, saman Taivaan Isän lapsia, ja tällä hienolla maapallolla, josta me kaikki olemme vastuussa, on tilaa kaikille, mutta tilaa ei ole sodalle tai niille, jotka tappavat toisiaan.

Vielä kerran kiitämme teitä täydestä sydämestämme siitä, että saimme suuren kunnian ja etuoikeuden puhua teille tänään.

(Parlamentti osoittaa puhujalle suosiota seisallaan.)

Puhemies. – (DE) Teidän Pyhyytenne, Euroopan parlamentti on osoittanut teille suosiota seisaallaan osoittaakseen, miten suuresti se arvostaa puhettanne. Käytitte puheessanne sanaa *pax*, rauha, jota ihmisten koti ja luomakunta tarvitsee. Rauha on ihmisarvon kunnioituksen huipennus.

Meidän ei tarvitse olla yhtä mieltä kaikista olemassa olevista vakaumuksista, eikä meidän tarvitse hyväksyä jokaista mielipidettä. Se, miten meidän on kuitenkin tehtävä, on kunnioittaa kanssaihmissiämme. Tämä kunnioitus on ihmisarvon ydin, ja se on suvaitsevaisuuden ydin.

Tässä hengessä haluaisimme vielä kerran ilmaista teille mitä lämpimimmät kiitoksemme osallistumisestanne Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuoteen. Tämä on arvokas panos, joka edistää maanosamme ja maailman ihmisten välistä ymmärrystä sekä sovinnontekoa, rauhaa ja vapautta.

Lämpimät kiitokset, Teidän Pyhyytenne.

(Suosionosoituksia)

Puhetta ryhtyi johtamaan
puhemies **Luigi COCILOVO**

10. Äänestykset (jatkoa)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana jatkoa äänestyksille.

10.1. Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut, yksityisyyden suoja ja kuluttajansuoja (A6-0318/2008, Malcolm Harbour) (äänestys)

Komission kanta parlamentin tarkistuksiin

Harbourin mietintö (A6-0318/2008)

Komissio on hyväksynyt seuraavat tarkistukset:

- tarkistukset 2, 4, 5, 7, 8, 13, 15, 16, 20, 21, 32, 38, 41, (johdanto-osan kappaleet)
- tarkistukset 43, 48, 51, 54, 55, 56, 60, 61, 63, 64, 65, 66, 68, 70, 72, 73, 77, 79, 88, 89, 90, 97, 100, 106, 110, 111, 112, 115, 116, 118, 129, 137, 141, 143, 145, 149, 150, 151, 152 (artiklat)
- täysistuntotarkistukset 191, 192, 167, 182

Komissio on hyväksynyt seuraavat tarkistukset periaatteessa tai osittain:

- tarkistukset 3, 6, 9, 11, 12, 14, 18, 19, 22, 23, 25, 26, 27, 31, 37 (johdanto-osan kappaleet)
- tarkistukset 44, 47, 53, 62, 67, 71, 74, 75, 76, 80, 82, 86, 87, 91, 92, 93, 94, 99, 103, 105, 109, 114, 122, 127, 132, 134, 135, 136, 138, 139 (artiklat)
- täysistuntotarkistukset 170, 154, 171, 194, 189, 193, 188, 152, 159, 180, 181, 183, 185

Komissio on hylännyt seuraavat tarkistukset:

- tarkistukset 1, 10, 17, 24, 28, 29, 30, 33, 34, 35, 36, 39, 40, 42 (johdanto-osan kappaleet)
- tarkistukset 45, 46, 49, 50, 52, 57, 58, 59, 69, 78, 81, 83, 84, 85, 95, 96, 101, 102, 104, 107, 108, 113, 117, 119, 120, 121, 123, 124, 125, 126, 128, 130, 131, 133, 140, 142, 144, 146, 147, 148 (artiklat)
- täysistuntotarkistukset 169, 153, 160, 177, 190, 176, 165, 178, 155, 172, 168, 173, 166, 157, 163, 174, 156, 158, 175, 179, 184, 186, 187

– Ennen äänestystä

Malcolm Harbour, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, tiedän, että tässä vaiheessa ei ole kovin toivottavaa käyttää pitkää puheenvuoroa, mutta kaksi esittelijäkollegaani, joiden kanssa olen tehnyt tiivistä yhteistyötä tiiminä, ovat esittäneet lyhyet lausunnot, joten haluan pitää kiinni tiimin hengestä.

Haluaisin vain todeta, että mietinnössäni on enemmän tarkistuksia kuin muissa, koska valiokuntani on halunnut tehdä muita kunnianhimoisempia parannuksia komission ehdotukseen. Pyydän tukeanne sen varmistamiseksi, että sähköisiä viestintäpalveluja käyttävät kuluttajat voivat olla luottavaisin mielin ja saada riittävästi tietoa ja että he voivat olla varmoja siitä, että heidän henkilökohtaiset tietonsa ovat suojassa.

Haluaisin kiittää kaikkia valiokuntaan kuuluvia kollegojani, jotka tekivät kanssani työtä saadaksemme aikaan varsin merkittäviä kompromissitarkistuksia, joiden puolesta haluamme tänään äänestettävän. Haluan erityisesti kiittää Alexander Alvaroa ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokuntaa, jonka kanssa olemme työskennelleet hyvin tiiviisti, heidän osuudestaan henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin puitteissa. Toivon, että te kaikki kannatatte tätä aloitetta, jotta siinä vaiheessa, kun neuvottelemme siitä komission ja neuvoston kanssa, teemme parhaamme eurooppalaisten kuluttajien hyväksi.

– Äänestyksen jälkeen:

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää mietinnön esittelijöitä heidän erinomaisesta työstään. Tehtävä ei ollut helppo. He ovat saaneet aikaan ihmeitä, ja arvostan heidän työtään. Lisäksi haluan kiittää Euroopan parlamentin jäseniä siitä vahvasta signaalista, jonka he ovat tänään toimitetun äänestyksen kautta antaneet. Tämä on signaali avoimille ja kilpailukykyisille televiestintäalan sisämarkkinoille samoin kuin 500 miljoonalle kuluttajalle.

Eilen komission piti tehdä ehdotus uusista säännöistä, joiden avulla voidaan käsitellä tekstiviestien ja verkkovierailujen ylihinnoittelua Euroopan unionin alueella. Nämä ehdotukset tarjoavat nopean ratkaisun yhteen näkyvimmistä merkeistä siitä, että televiestintäalan sisämarkkinoilla on puutteita, joista sekä yritykset että kuluttajat kärsivät. Tänään Euroopan parlamentti on ottanut tärkeän askeleen eteenpäin ehdottamalla ratkaisua ongelmaan lopullisesti ja perusteellisesti. Alan pirstaleisuudesta pyritään pääsemään eroon tasoittamalla tie sisämarkkinoille sääntelyn avulla.

Olen erityisen tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentti äänesti tiiviin keskustelun päätteeksi ja todennäköisesti monien tilannetta seuranneiden yllätykseksi tehokkaan eurooppalaisen televiestintäalan sääntelyelimen puolesta. Tämä väline helpottaa kansallisten sääntelyelinten yhteen saattamista ja vuoropuhelua kansallisten sääntelyelinten ja komission välillä. Tämä on hyvä uutinen, koska se merkitsee sitä, että televiestintäalan palvelujen tarjoamiselle ja käytölle tarjotaan tasapuoliset toimintaedellytykset kautta Euroopan rajojen. Tämä uusi eurooppalainen sääntelyelin edesauttaa merkittävästi mahdollisuuksia parantaa rajat ylittävää kilpailua ja kuluttajien valintamahdollisuuksia.

Hyvät parlamentin jäsenet, nyt meidän kaikkien, parlamentin, neuvoston ja komission, on pidettävä yhtä saadaksemme tämän televiestintäalan paketin sellaiseen muotoon, että se voi tulla voimaan vuoteen 2010 mennessä. Aikaa ei ole paljon jäljellä. Meidän on hoidettava asia perusteellisesti. Meidän on hoidettava se nopeasti, nyt. Kaikki se, mitä komissio voi tehdä auttaakseen asioiden eteenpäin viemisessä, se tekee.

Olen vakuuttunut siitä, että parlamentin tänään antama signaali ulottuu Euroopan ulkopuolelle. Se on signaali, joka kuuluu kautta koko maapallon. Se osoittaa, että Euroopan televiestintäalan sisämarkkinat ovat avoimet liiketoiminnalle vahvan alan ja uusia mahdollisuuksia saavan kuluttajan eduksi. Kiitän ja onnittelen teitä.

(Suosionosoituksia)

10.2. Kansainvälinen trooppista puuta koskeva sopimus 2006 (A6-0313/2008, Caroline Lucas)

10.3. Kansainvälinen trooppista puuta koskeva sopimus 2006

10.4. Euroopan parlamentin painopisteet komission vuoden 2009 lainsäädäntö- ja työohjelmaa varten

10.5. EU:n ja Intian huippukokouksen valmistelu (Marseille, 29. syyskuuta 2008)

– Ennen kohdasta 20 toimitettua äänestystä:

Emilio Menéndez del Valle (PSE). – (ES) Ryhmäni haluaa esittää tarkistuksen kohtaan 20. Viimeiseltä riviltä alkaen tekstissä pitää lukea seuraavaa:

(EN) ”toivoo, että Intia ja EU tekevät erityisesti Euroopan unionin Burman/Myanmarin erityislähettilään välityksellä yhteistyötä saadakseen Burman sotilasjuntan vapauttamaan poliittiset vangit ja kunnioittamaan ihmisoikeuksia”.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

– Ennen kohdasta 25 toimitettua äänestystä:

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan esittää suullisen tarkistuksen kohdan 25 alkuun. Haluan lisätä seuraavat sanat: ”tuomitsee jokaisen väkivallan teon kristittyjä yhteisöjä kohtaan ja”, minkä jälkeen seuraa alkuperäinen teksti. Syy tähän on se, että asiakirjan missään kohdassa ei tuomita selkeästi Orissan tapahtumia, vaan käytetään sen sijaan paljon tehottomampia sanoja.

(Suullista tarkistusta ei hyväksytty, ja eräät parlamentin jäsenet toistivat iskulausetta ”Eurooppa on kristitty, ei islaminuskoinen”).

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, silloin, kun rasistiset äänet huutavat ”Eurooppa ilman islaminuskoisia”, pyydän teitä puuttumaan asiaan.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (IT) Jäsen Cohn-Bendit on toden totta pitänyt puheenvuoron.

11. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

– **Mietinnöt: Carlos Coelho (A6-0351/2008 ja A6-0352/2008)**

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, päätin lopulta äänestää kahden Schengenin tietojärjestelmää koskevan mietinnön puolesta. Haluaisin kuitenkin lisätä, että olen edelleen sitä mieltä, että Schengenin sopimusten täytäntöönpano on tehnyt maittemme rajoista jonkinlaisen hieman tehottoman seulan ja että rajat eivät ole enää niin varmoja ja valvottuja kuin aikaisemmin.

Schengenin sopimuksen voimaantulon jälkeen olemme todellakin kaikki yhtä suojattomassa tilassa kuin rajavalvonnan heikoin lenkki, mikä aiheuttaa erityisen vakavia ongelmia. Jos tämä järjestelmä kuitenkin on olemassa ja sitä edelleen noudatetaan, velvollisuuteni on tietenkin tukea valvontatoimia, joita sovelletaan mahdollisimman tehokkaasti, sekä tietojenvaihtoa. Tämän vuoksi äänestin mietinnön puolesta, mutta tätä ei todellakaan pidä ymmärtää niin, että hyväksyn Euroopan unionin avoimien rajojen politiikan.

– **Mietinnöt: Luis de Grandes Pascual (A6-0330/2008 ja A6-0331/2008)**

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Valitettavasti minusta riippumattomien syiden vuoksi en voinut eilen osallistua keskusteluun alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevasta direktiivistä. Haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni ja todeta, että olen tyytyväinen siihen, että parlamentti hyväksyi tämän direktiivin ja liikenne- ja matkailuvaliokunnan siihen tekemät suositukset.

Pari asiaa eivät olleet riittävän selkeitä tai niitä ei ollut käsitelty asianmukaisesti neuvoston hyväksymässä yhteisessä kannassa. Ensimmäinen on se, että kun aluksia luokittelevat järjestöt toimivat kansallisten hallintoelinten puolesta – koska lippuvaltioiden vastuulla on varmistaa alusten turvallisuus – samojen oikeudellisten takeiden on koskettava myös niitä aivan samoin kuin asiasta vastaavia kansallisia hallintoelimiä.

Toiseksi katson, että olemme selventäneet asianmukaisesti onnettomuustapauksiin liittyvää rahoitusvastuuasiasa. Neuvoston yhteisessä kannassa ei eroteltu selkeästi näitä kolmea mahdollista tapausta: kun onnettomuuksista aiheutuu kuolemantapauksia, kun ne aiheuttavat henkilövahinkoja tai kun pelkästään omaisuus vahingoittuu niiden vuoksi. Niinpä parlamentti ratkaisi tämän asian ja varmisti, että nämä asiat on selvennetty.

Toivon, että neuvosto hyväksyy nämä ehdotukset.

– Mietintö: Catherine Trautmann (A6-0321/2008)

Neena Gill (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tämän mietinnön puolesta, koska uskon, että sen avulla otamme aimo harppauksen kohti kilpailua, jollaista Euroopan sähköinen viestintäala todella tarvitsee. Liian pitkään britannialaiset televiestintäalan yritykset ovat kamppailleet muualla Euroopassa muita yrityksiä vastaan, koska todellisuudessa niitä johdetaan edelleenkin kuin monopolia. Taajuuskauppa on tuonut merkittävän määrän tuloja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle, ja nämä tulot on sijoitettu menestyksekkäästi uudelleen. Tämän mietinnön etu on kuitenkin se, että siinä luodaan palvelun, teknologian ja riippumattomuuden periaatteet, joilla voidaan entistä varmemmin taata se, etteivät suuret yritykset hallitse markkinoita, kun luovutaan sellaisesta käytännöstä, jonka mukaan taajuuksien käytön on oltava sidottu johonkin tiettyyn palveluun, ja luovutaan samalla sovellettavista teknisistä standardeista.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa British Telecommunications on kulkenut pitkän tien kansallisesta palveluntarjoajasta menestyväksi sääntelyalaiseksi yritykseksi. Olen kuitenkin havainnut omassa vaalipiirissäni vielä ongelmia, jotka liittyvät suurten palveluntarjoajien hallitsevaan asemaan. Erityisen ongelmallisia ovat maaseutualueet, joissa kuluttajat kärsivät, koska näitä alueita pidetään kaupallisesti niin toimintakyvyttöminä, ettei sinne voida tarjota riittävää laajakaistakattavuutta. Toivon, että mietinnön sisältämät määrätietoiset keinot näiden eroavaisuuksien poistamiseksi toteutetaan.

Jan Březina (PPE-DE). - (CS) On totta, että kun televiestintäalalla puuttuu toimiva kilpailukykyinen ympäristö, uusien sääntelypuitteiden hyväksyminen on toivottava, jopa välttämätön, teko. Katson, että valittu ratkaisu on ehdottoman tärkeä panos vapaaehtoiisiin sitoumuksiin perustuvalla toimintojen eriyttämiselle. Jokainen jäsenvaltio voi näin ollen päättää paikallisen tilanteen perusteella, suostuuko se toimintojen eriyttämiseen vai pidetäänkö tilanne ennallaan. Itse suhtaudun varauksellisesti toimintojen eriyttämiseen sekä sen vuoksi, että asiasta ei ole riittävästi kokemusta että siitä syystä, että pidän kahden erityyppisen verkon välistä kilpailua, jota unionin olisi toimillaan kannustettava, paljon tärkeämpänä kuin kilpailua yhden verkon puitteissa. Joissakin tapauksissa sääntelyllä mennään kuitenkin liian pitkälle. En voi esimerkiksi olla samaa mieltä siitä, että Euroopan komissiolla pitäisi olla veto-oikeus korvaavissa toiminna, jotka kansalliset sääntelyelimet ovat hyväksyneet omien markkinoittensa puitteissa. On valtaoikeuksien jakamisen periaatteen vastaista, että komissio puuttuu asioihin, jotka kuuluvat kansalliseen, eivätkä Euroopan unionin soveltamisalaan. Pidän tarpeellisena tasapainoista lainsäädännöllistä sääntelyjärjestelmää, jossa otetaan huomioon operaattoreiden ja niiden asiakkaiden tarpeet ja jolla ei säännellä jotakin pelkän sääntelyn vuoksi, vaan säännellään asioita, joilla voidaan parantaa televiestintäalan palvelujen laatua ja saatavuutta.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Minun on myönnettävä, että yllätyin niistä erimielisyyksistä, joita ilmaantui keskusteluissa tarkistusluonnoksesta 138, kun eräät jäsenet eivät kyenneet tulkitsemaan tarkistusluonnosta tekstin mukaisesti. Yhtenä mietinnön laatijoista haluan korostaa, että säännökset takaavat sen, että Internetin käyttäjiltä voidaan katkaista yhteys ainoastaan sääntelyneuvoston suostumuksella. Käyttäjien oikeuksia voidaan kuitenkin rikkoa, jos tämä on yleisen turvallisuuden kannalta välttämätöntä. Käyttäjien perusoikeutta yksityisyyteen ei rikota torjumalla tai suodattamalla sisältöä ilman toimivaltaisten viranomaisten suostumusta. Sain tähän ehdotukseen ajatuksen Ranskasta, jossa Euroopan asioista vastaavan ministeriön sivut ja eräät junalippujen varaussivut suljettiin Pariisin kaupungintalon julkisessa verkossa, kun niiden sisällön arvioitiin virheellisesti olevan pornografista. Arvoisat jäsenet, kiitän teitä mahdollisesta tuestanne tasapainoiselle ehdotuksellemme, ja kiitän Ranskaa, joka päätyi samankaltaiselle kannalle.

– Mietintö: Pilar del Castillo Vera (A6-0316/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Varjoesittelijänä olen iloinen siitä, että eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelin säästää Euroopan parlamentin hyväksymien tarkistuksen perusteella kymmeniä miljoonia euroja eurooppalaisten veronmaksajien rahoja joka vuosi. Toisin kuin komission ehdotuksessa esitettiin, nyt on perustettu entistä kapea-alaisempi ja joustavampi yhteistyöelin, joka hyödyntää maksimaalisesti yhtenäismarkkinoiden tarjoamia etuja samalla, kun se säilyttää kansallisten televiestintäalan viranomaisten itsenäisyyden. Olen iloinen siitä, että aloitteeni ansiosta kuluttajajärjestöjen asemaa on vahvistettu. Lisäksi tuen laajalti yksimielisyyttä asiassa, joka koski yhteistyöelimen budjetin rahoittamista, mutta haluan uudelleen korostaa niitä riskejä, joita saattaa ilmetä, kun jäsenvaltioiden osuudet eroavat toisistaan. Tämä saattaa johtaa epätasapainoon siinä, miten erityisesti suuret jäsenvaltiot vaikuttavat päätöksiin maansa televiestintäalan rajatylittävistä säännöistä.

– **Mietintö: Malcolm Harbour (A6-0318/2008)**

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Aivan ensimmäiseksi haluaisin kiittää mietinnön esittelijää hänen monivuotisesta työstään ja johdonmukaisesta lähestymistavastaan elektronisen viestintäalan lainsäädäntöpaketin parissa. Tuin hänen mietintöään tämänpäiväisessä äänestyksessä.

Televiestintäalan paketti on välttämätön päivitys nykyisiin säännöksiin, erityisesti niihin, jotka koskevat yksilöiden yksityisyyttä ja henkilötietoja. Tämä seikka on yksi ehdotuksen tärkeimmistä tavoitteista, ja annoin tukeni sille näkemykselle, että tietojen suoja- ja turvallisuustekijät on ymmärrettävä laajempaan kokonaisuutena, eikä pelkästään Euroopan kannalta, sillä viestintäpalvelujen ja Internet-palvelujen tarjoajia on kaikkialla maailmassa, ja ne tekevät työtä henkilötietojen parissa erilaisten oikeusjärjestelmien pohjalta.

Annoin tukeni myös ehdotukselle parantaa ja vahvistaa kuluttajien oikeuksia, erityisesti ehdotusta lisätä televiestintäpalveluiden käyttöön sovellettavista hinnoista sekä vakioehdoista tarjottavia tietoja sekä niiden avoimuutta. Lopuksi haluan sanoa sen tärkeän asian, että suhtauduin myönteisesti mietintöluonnokseen sisällytettyihin tavoitteisiin parantaa vammaisten mahdollisuuksia käyttää verkkopalveluja.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Arvoisa puhemies, juuri hyväksytty mietintö liittyy omaan vuoden takaiseen mietintöni kuluttajien luottamuksesta digitaaliseen ympäristöön, ja sen vuoksi olen tyytyväinen siihen, että loppukäyttäjien ja kuluttajien oikeuksia vahvistetaan merkittävästi. Olen erityisen tyytyväinen siihen, että olemme onnistuneet yhden päivän aikana käsittelemään numeron siirrettävyyden kaltaisia asioita, mikä merkitsee matkapuhelinoperaattoreiden joustamattomien markkinoiden vapauttamista, sekä hätänumeroa 112 siltä osin, että soittajan sijainnin selvittäminen mahdollistetaan, jolloin moni ihmishenki säästyy. Parannuksia on paljon, ja mainitsen niistä seuraavat: eurooppalainen puhelinnumero 116 laajennetaan koskemaan muitakin kuin kadonneita lapsia, sopimusten ja hintojen avoimuudessa on saavutettu edistysaskel, sopimussuhteet on entistä helpompi päättää varhaisessa vaiheessa, vammaisille käyttäjille taataan tasavertainen pääsy palveluihin, ja roskaposti määritellään entistä tarkemmin.

– **Mietintö: Caroline Lucas (A6-0313/2008)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Arvoiset kuulijat, haluan ilmaista erimielisyyteni kiistasta, jota ei ollut selvitetty edes eilen komission kanssa käydyn keskustelun päättyessä ja joka liittyy kestävästä ja laillisesta trooppisten metsien puunhakkuusta tehtyyn kansainvälisen sopimuksen oikeusperustan hyväksymiseen. Olen vahvasti sitä mieltä, että tämä edellyttäisi parlamentin hyväksyntää, eikä pelkästään sen kuulemista. Sopimus on riittämätön, mutta meillä ei tällä hetkellä ole muuta, minkä vuoksi olen tyytyväinen siihen, että hyväksyimme sen tänään niin selvästi. Otamme kantaa trooppisten metsien ryöstelyyn, mutta pelkään, että miljoonia tonneja trooppista puuta virtaa edelleen Eurooppaan polkuhinnoilla, koska ympäristövaatimuksia ei ole onnistuttu sisällyttämään Euroopan kauppapolitiikkaan. Tilanne on ristiriitainen, koska ylpeilemme sillä, että olemme edelläkävijöitä hiilidioksidipäästöjen vähentämisessä kaikkialla maailmassa. Jokin ei ole nyt aivan kohdallaan. Ehkä oikea käsi ei tiedä, mitä vasen käsi tekee, ja päinvastoin.

– **Päätöslauselma: Euroopan parlamentin painopisteet komission vuoden 2009 lainsäädäntö- ja työohjelmaa varten (RC B6-0420/2008)**

Peter Baco (NI). - (SK) Äänestin komission vuoden 2009 lainsäädäntö- ja työohjelmasta laaditun Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta, koska se oli kaiken kaikkiaan laadittu asiantuntevasti.

Mielestäni on erityisen hyvä päätös antaa perusteellinen tuki Euroopan parlamentin toimille vakauttaa rahoitusmarkkinat nykyisen rahoituskriisin keskellä. Katson kuitenkin, että tässä ohjelmassa ei oteta huomioon elintarviketurvallisuutta, joka on turvattava konkreettisin menetelmin, sillä pelkät pahoittelun ilmaisut riittää.

Yksi erityisen tärkeistä asioista on maatalouden potentiaalinen maksimointi uusissa jäsenvaltioissa, koska nykyinen syrjivä yhteinen maatalouspolitiikka johtaa maatalouden tilan vakavaan heikkenemiseen näissä uusissa jäsenvaltioissa.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Arvoisa puhemies, ne suositukset, jotka Euroopan parlamentti laati komission vuoden 2009 työohjelmaa varten olivat kaikin puolin melko voimakkaita. Olisi kuitenkin ollut toivottavaa, että parlamentti olisi ensisijaisesti vaatinut kunnioitusta Euroopan demokraattista oikeusjärjestystä kohtaan niin, että tämä koskisi myös Euroopan komission poliittisesti nimitettyjä byrokraatteja.

Mitä tämä siis tarkoittaa käytännössä? Esitän vain kaksi esimerkkiä. Ensinnäkin kunnioitattakaa nyt ihmeessä ensin irlantilaisten päätöstä, joka epäilemättä kuvastaa myös eurooppalaisten kansalaisten suuren enemmistön

toiveita. Näillä ihmisillä ei ole edes tilaisuutta ilmaista kantaansa Lissabonin sopimuksesta, joten hylätäkää naamioitu Euroopan perustuslaki.

Toinen ja kaikkein ratkaisevin esimerkki on se, että liittymisneuvottelut Turkin kanssa on lopetettava, koska niille ei ole todellakaan minkäänlaista demokraattista perustaa. Olemme tietenkin jo pitkään tietäneet, että eurokraatit eivät piittaa tipan vertaa kansalaisten toiveista, vaikka nämä kansalaiset kuitenkin maksavat verojensa kautta heidän ylenpalttisen elämäntyyliinsä.

– Päättöslauselma: EU:n ja Intian huippukokouksen valmistelu (Marseille, 29. syyskuuta 2008) (RC B6-0426/2008)

Bogdan Pęk (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, tätä päättöslauselmaa koskevan äänestyksen aikana oli tyrmistyttävä hetki, kun suullinen tarkistus hylättiin. Tämä tapahtui jäsen Shulzin, yhden ihmisoikeuksien suurimman puolustajan ja syrjinnän torjumisen puolestapuhujan, pyynnöstä. Jäsen Cohn-Bendit, joka tunnetaan hyvin siitä, että hän puolustaa ihmisoikeuksia laaja-alaisesti, oli myös asiaan osallisena. Olemme kuitenkin kaikki varsin tietoisia hirvittävästä tapahtumasta Intiassa ja maassa valuneesta verestä. Nimenomaan kristittyjä vahingoitettiin. Sen vuoksi en voi ymmärtää, mistä tämä Euroopan johtavien politiikkojen ilmaisema uusrasismi on saanut alkunsa. En kykene ymmärtämään, miten nämä ihmiset voivat hylätä näin selkeän mietintöön tehdyn tarkistuksen tässä istuntopöydässä. Pitäisihän Euroopan parlamentin kuitenkin perustua ihmisoikeuksien puolustamiseen ja syrjinnän torjumisen periaatteisiin. Uskon, että tämä asia todennäköisesti ruokkii yltäkylläisesti parlamentin ja kansalaisten ajatuksia.

Jo Leinen (PSE). - (DE) Arvoisa puhemies, äänestin EU:n ja Intian huippukokouksen valmistelua koskevaa päättöslauselmaa vastaan, mutta en sen vuoksi, että vastustaisin yhteistyötä Intian kanssa. Päinvastoin parlamentin Intian ystävät -ryhmän toisena puheenjohtajana kannatan selkeästi yhteistyön lisäämistä Intian kanssa. Tämä päättöslauselma on kuitenkin kuin pelkkä ostoslista kaikista niistä mahdollisista asioista, joita mieleemme tulee, kun ajattelemme suhteitamme tuohon valtavaan maahan.

Kohta 29 on malliesimerkki. Tuossa kohdassa kehoitamme komissiota laatimaan edistymiskertomuksen Intian ihmisoikeuksista ja esittelemään EU:n ja Intian välisen ihmisoikeusvuoropuhelun tuloksia. Tästä huolimatta päättöslauselma sisältää lukuisia kohtia, joissa viitataan erityisiin kansanryhmiin, kuten Orissan kristittyihin, Kašmirin muslimeihin sekä kastittomiin muissa maan osissa. Näiltä osin se, mitä juuri kuulimme edellisen puhujan sanovan, oli melko järjetöntä, kun ottaa huomioon, että kyseinen aihe mainitaan päättöslauselmassa hyvin usein.

Uskon, että kaikella on oikea aikansa ja paikkansa. Kuvitelkaa nyt, jos Intian parlamentin pitäisi hyväksyä päättöslauselma romanien asemasta Tšekin tasavallassa, unkarilaisten asemasta Slovakiassa ja venäläisten asemasta Virossa ja Latviassa. Emme ole riittävän kypsiä keskittymään kaikkein tärkeimpiin asioihin, vaan sen sijaan keskitämme aina huomiomme pitkään listaan kaikenlaisia asioita, mikä todellakin kaventaa vaikutusvaltaamme. Tiedämme, että tämän vuoksi meihin ei suhtauduta vakavasti.

Tämän vuoksi äänestin päättöslauselmaa vastaan. Se on suuri vahinko, sillä tämä yhdeksäs huippukokous on tärkeä. Parlamentti on puhunut uudistuksesta, jota nimenomaan tarvitaan. Meidän on pohdittava myös tämänkaltaisten päättöslauselmatekstien uudistamista.

Suulliset äänestysesitykset

– Mietintö: Costas Botopoulos (A6-0324/2008)

David Martin (PSE), kirjallinen. - (EN) Costas Botopoulosen mietinnössä Euroopan parlamentin työjärjestyksen kanteen nostamista yhteisöjen tuomioistuimessa koskevan 121 artiklan muuttamisesta käsitellään pientä muutosta parlamentin työjärjestyksen sääntöihin. Sen vuoksi äänestin sen sisältämien suositusten hyväksi.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. - (PL) Äänestin Euroopan parlamentin työjärjestyksen kanteen nostamista yhteisöjen tuomioistuimessa koskevan 121 artiklan muuttamista koskevan mietinnön puolesta. Tein näin siksi, että aihe on esimerkki laillisuusperiaatteen kunnioittamisesta.

Parlamentin työjärjestyksen 121 artiklan 3 a kohdassa todetaan, että puhemies nostaa parlamentin puolesta asiasta vastaavan valiokunnan suosituksen mukaisesti kanteen yhteisöjen tuomioistuimessa. Tällä määräyksellä viitataan nimenomaisesti ja yksinomaan yhteisöjen tuomioistuimelle esitettyihin valituksiin. Tällaisissa tapauksissa ei ole mahdollista soveltaa laajempaa tulkintaa, jonka mukaan tätä määräystä voitaisiin soveltaa muihin toisentyypisiin tapauksiin tuomioistuimessa. Määräystä sovelletaan ainoastaan sellaisissa tapauksissa,

jotka koskevat valituksen tekemistä silloin (esimerkiksi oikeustoimen kumoamisesta), kun parlamentti aloittaa tuomioistuinkäsittelyn.

Oikeudellisen varmuuden ja tasapainoisuuden vuoksi esittelijä ehdotti oikeutetusti uuden kohdan lisäämistä 121 artiklaan. Uusi kohta säilyttäisi sen vakiintuneen käytännön, jonka mukaan Euroopan parlamentin puhemies esittää tuomioistuimelle huomautuksia oikeudellisten asioiden valiokunnan suosituksesta. Ehdotetulla tarkistuksella luodaan menettely, jota noudatetaan, jos puhemiehen ja asiasta vastaavan valiokunnan näkemykset poikkeavat toisistaan. Tämän tarkistuksen ansiosta nykyisin noudatettavasta menettelystä muodostuu demokraattinen oikeusperusta.

– **Mietinnöt: Carlos Coelho (A6-0351/2008 ja A6-0352/2008)**

Genowefa Grabowska (PSE), kirjallinen. – (PL) Haluan ilmaista tyytymättömyyteni, koska siitä huolimatta, että Schengenin tietojärjestelmä on hyvin tärkeä asia Euroopan unionin kansalaisille, se on alistettu kuulemismenettelyyn, jonka mukaan parlamentti pelkästään esittää asiaa koskevia näkemyksiä. Näkemykset eivät sido neuvostoa.

Schengenin tietojärjestelmä symboloi rajatonta Eurooppaa, joka takaa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden koko unionin alueella. SIS on luonut mahdollisuuden tehdä rikosasioihin liittyvää poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä vanhoissa jäsenvaltioissa. Se on mahdollistanut ainutlaatuisen yksittäisiä ihmisiä ja kohteita koskevan eurooppalaisen tietokannan perustamisen. Tämä on erityisen tärkeää viisumien ja oleskelulupien myöntämisen kannalta. Kun 12 uutta jäsenvaltiota liittyi unioniin, oli välttämätöntä sisällyttää ne SIS-järjestelmään. SIS II on täyttänyt tämän tarpeen. Tämä on uuden sukupolven järjestelmä, joka kattaa kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot ja mahdollistaa sellaisten täydellisten tietojen keruun, joihin sisältyvät biometriset tiedot ja eurooppalaisia pidätysmääräyksiä koskevat tiedot.

Unionilla on nyt edessään monimutkainen tehtävä siirtää kaikki tiedot uuteen SIS II-järjestelmään. Tämä on erityisen tarpeellinen, mutta myös monimutkainen työ. Sen vuoksi peräänkuulutan huolellisuutta ja varovaisuutta. Niin sanottuun vanhaan järjestelmään kerätyn tiedon ei pidä antaa vuotaa ja ajautua luvattomiin käsiin. Tietoja on käsiteltävä varovasti, koska Euroopan unionin kansalaisten ja jäsenvaltioiden turvallisuus riippuu niistä.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Teemme kaikkemme varmistaaksemme, että Euroopassa noudatetaan todellista ihmisten vapaan liikkuvuuden periaatetta. Tämän vuoksi katsomme, että vaikka Schengen-alueella (johon eivät kuulu kaikki Euroopan unionin maat eivätkä liioin kaikki Euroopan maat) rajat on poistettu siihen kuuluvien maiden väliltä, alueen rajat muiden maiden kanssa (erityisesti sellaisten maiden kanssa, jolla Portugalilla on historialliset siteet) ovat itse asiassa tiukentuneet.

Näin ollen emme voi olla piittaamatta siitä asiasta, että käyttämällä ”vapaata liikkuvuutta” tekosyynä perustetaan tietojärjestelmä ja tietokantoja, mikä on paljon enemmän kuin tavoitteen tarkoitus on, kun näistä luodaan yksi turvallisuutta puolustavan hyökkäyksen (jota Euroopan unioni johtaa) keskeisistä tukivälineistä (tai ”selkäranka”) ja ”yhteisöllistetään” oikeus- ja sisäasiat, jotka ovat jäsenvaltioiden suvereenisuuden keskeisiä tekijöitä.

Toisin sanoen emme voi olla yhtä mieltä siitä, mitä neuvoston puheenjohtajamaa ehdottaa: ensin luodaan järjestelmä, ja sen jälkeen määritetään tavoitteet. Tämä on erityisen tärkeä asia, koska tavoitteet on määritelty jo kauan sitten (eurooppalaisen pidätysmääräyksen ja biometrinen tietojen käyttöönotto, uusille tahoille annettava käyttömahdollisuus, mihin sisältyy tietojenvaihto kolmansien maiden kanssa ja niin edelleen).

Kuten olen aikaisemmin todennut, nämä toimet ovat uhka kansalaisten oikeuksien, vapauden ja takeiden suojalle.

Carl Lang and Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Tätä mietintöä lukiessani tulee mieleen yksi asia: senkö vuoksi, että ensimmäisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmä ei toiminut tai oli ainakin tehoton siltä osin, ettei se taannut turvallisuutta Schengen-alueella, toteutetaan nyt toisen sukupolven järjestelmä, jonka tarkoitus on korjata nämä puutteet?

Ikävä kyllä näin ei ole, koska toisen sukupolven järjestelmä on pelkästään päivitetty versio jo ennestään puutteellisesta versiosta.

Komission esittämien lukujen mukaan 400 000 laitonta maahanmuuttajaa ylittää joka vuosi unionin rajat. Vaikka oletettaisiin, että biometriset tiedot ovat pian saatavilla ja käytettävissä tiedostojen luomiseksi sekä jo laittomasti maahan rekisteröityjen maahanmuuttajien kotiin lähettämiseksi, Euroopan unioni ei kykene

pysäyttämään massiivista maahanmuuttoa, jota tapahtuu sen rannikoilla ja maarajoilla, koska tarkastukset ovat puutteellisia jäsenvaltioiden sisä- ja ulkorajoilla.

Schengenin tietojärjestelmä on jatkossakin hyödytön väline niin kauan kuin vaaralliset Schengenin sopimukset ovat voimassa.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) SIS II:n käyttöönottoa oli lykättävä useaan kertaan teknisten vaikeuksien vuoksi. Siihen aikaan uudet itäeurooppalaiset jäsenvaltiot joutuivat kohtaamaan suuria ongelmia rajoillaan, ja sen vuoksi ne vaativat aukottoman ohjelman käyttöönottoa. Lähestymistapa oli kaikesti järkevä silloisen tilanteen valossa, mutta epäilemättä siitä aiheutui lisäkustannuksia.

Nykyisestä SIS-mallista saadut kokemukset vaikuttavat myönteisiltä. Pitkällä aikavälillä ohjelmaa on tietenkin kehitettävä entisestään. Improvisoidut tilapäisratkaisut voivat kuitenkin aiheuttaa puutteita turvallisuudessa, minkä vuoksi hylkäsin improvisoidun version suunnitellun käyttöönoton, koska tämä on mielestäni ennenaikaista.

– Suositus toiseen käsittelyyn: Dirk Sterckx (A6-0334/2008)

Jim Higgins (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Sterckxin mietinnön tarkistuksista 1, 3, 4, 5, 6 ja 7, joista toimitettiin nimenhuutoäänestys, totean, että minä ja irlantilaiset PPE-DE-ryhmän kollegani äänestimme niitä vastaan tai pidättäydyimme äänestämästä niistä osoittaaksemme sen, että olemme huolestuneita kysymyksistä, jotka liittyvät riippumattoman viranomaisen toimivaltaan ja direktiivin soveltamisalaan, jolla heikennettäisiin jäsenvaltioiden toimivaltaa lukuisilla aloilla. Annamme täyden tukemme direktiivin yleistavoitteille, ja toivomme näkevämmme parlamentin ja neuvoston välillä syntyvän onnistuneen sopimuksen.

Carl Lang and Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Eurooppa haluaa suojella itseään merellä sattuvilta onnettomuuksilta ja saasteilta sen alueen merillä ja valtamerillä. Suhtaudumme tähän myönteisesti. *Prestigen* ja *Erikan* haaksirikkojen kaltaiset viimeaikaiset vakavat tapahtumat muistuttavat meitä paitsi velvollisuudestamme olla varovaisia ja seurata alusten turvallisuutta, myös vastuustamme ympäristökatastrofin sattuessa.

Lisäksi on erityisesti viitattava ehdotukseen laatia ehdotus direktiiviksi, joka koskee onnettomuuksien jälkeen tehtäviä tutkimuksia. Ensimmäistä kertaa on saavutettu yhteisymmärrys siinä, että on perustettava tutkimuselin, jonka vastuulla on päättää täysin itsenäisesti ja puolueettomasti, aloitetaanko tutkimus onnettomuuden syistä ja olosuhteista, vai eikö aloiteta. Aikomukset ovat hyvät, toivotaan vain, että ne eivät unohdu valtavien taloudellisten etujen tavoittelussa.

Vincent Peillon (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin belgialaisen kollegani Sterckxin meriliikenteen sääntelyä koskevan mietinnön puolesta. *Erika* vuonna 1999 ja *Prestigen* vuonna 2002 tapahtuneesta haaksirikosta lähtien olemme turhaan odottaneet Euroopan laajuisia ratkaisuja sen varmistamiseksi, ettei tällaisia katastrofeja enää tapahdu. Sen sijaan, että riskit olisivat vähentyneet, ne päinvastoin lisääntyvät roimasti joka päivä, kun meriliikenteen pitäisi kolminkertaistua seuraavien 30 vuoden aikana.

Tästä huolestuttavasta ennusteesta huolimatta valtaosa jäsenvaltioista on nopeasti antanut komission esittämien ja Euroopan sosialistien tukemien toimien ”upota”. Erityisesti on poistunut ajatus rahavakuuteen perustuvasta vakuutus sopimuksesta, jonka avulla merionnettomuuksien uhreille olisi helpompi maksaa korvausta.

Tämän mietinnön hyväksyminen merkitsisi valtioiden kyynisyyden ja vastuuttomuuden vastustamista. Parlamentti voi olla ylpeä tällaisesta yhtenäisyydestä, koska tämpäpäiväisellä äänestyskellään se osoittaa sitoutuvansa täydellisesti turvallisten ja vähemmän saastuneiden Euroopan aluevesien turvaamiseen.

– Suositus toiseen käsittelyyn: Jaromír Kohlíček (A6-0332/2008)

Jim Higgins (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja irlantilaiset PPE-DE-ryhmän kollegani pidättäydyimme äänestämästä Kohlíčekin mietintöön tehdyistä tarkistuksista. Teimme niin, koska olemme huolestuneita teknisen tutkinnan ja rikostutkinnan erottamisen vaikutuksista sekä niistä ongelmista, joita tämä saisi aikaan Irlannin lainsäädännön kannalta. Tuemme tämän ja kaikkien tänään täysistunnossa hyväksytyjen merenkulkua koskevien mietintöjen yleislinjaa.

Ian Hughton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Skotlannin edustajana ymmärrän meriliikenteen merkityksen, ja uskon, että tämä ala on sellainen, jolla on valtavia mahdollisuuksia tulevaisuuden kehityksen kannalta. On ratkaisevan tärkeää, että ryhdytään asianmukaisiin toimiin meriturvallisuuden maksimoimiseksi ja

onnettomuuksien ehkäisemiseksi tämän ehdotuksen mukaisesti. Ehdotuksen avulla voidaan välttää onnettomuuksien toistuminen, mihin suhtaudun myönteisesti.

– Suositus toiseen käsittelyyn: Paolo Costa (A6-0333/2008)

Ian Hudgton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Jäsen Costan mietinnössä käsitellään kaikkien merialueiden kannalta tärkeitä asioita. On ratkaisevan tärkeää, että Euroopan unioni suhtautuu vakavasti meriturvallisuusstandardien parantamiseen ilman, että kuljetusaluksille asetetaan epärealistista vastuuta. Annan täyden tukeni sille näkemykselle, että kansallisilla viranomaisilla ja satamaviranomaisilla on ratkaisevan tärkeä rooli tähän alaan liittyvien riskien tunnistamisessa. Kokonaisuudessaan olen täysin tyytyväinen parlamentin tänään hyväksymiin toimiin.

– Suositus toiseen käsittelyyn: Dominique Vlasto (A6-0335/2008)

Jim Higgins (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja irlantilaiset PPE-DE-ryhmän kollegani pidättäydymme äänestämästä satamavaltioiden valvonnasta laadittua mietintöä, koska olemme huolestuneita siitä, että esitetyt tarkistukset heikentäisivät ja monimutkaistaisivat Pariisin pöytäkirjan alueella sijaitsevien satamien tilaa. Olemme myös sitä mieltä, että lippuvaltioita koskevaa kysymystä olisi parempi käsitellä erillisessä direktiivissä ja että tällaisten tarkistusten sisällyttäminen direktiiviin monimutkaistaisivat sitä tarpeettomasti.

Dominique Vlasto (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Olemme tänään äänestämällä asiasta muistuttaneet neuvostoa siitä, että Erika III-paketti muodostaa kokonaisuuden, jollaisena sitä pitäisi käsitellä. Tämän vuoksi suostuin siihen, että jäsen Savaryn mietintöön tehtyjä tarkistuksia sisällytetään omaan mietintööni satamavaltioiden valvonnasta. Sen lisäksi olemme ensimmäisen käsittelyn aikana esitettyihin näkemyksiin palataksemme kieltäytyneet noudattamasta neuvoston kantaa hylätä kaksi tärkeää ehdotusta lippuvaltioiden suorittamasta valvonnasta ja alusten omistajien siviilioikeudellisesta vastuusta, koska emme saavuttaneet näissä asioissa yhteistä kantaa.

Puheenjohtajavaltio Ranska, jonka tekemä kova työ ja jatkuvat pyrkimykset löytää ratkaisu tähän ongelmaan ansaitsevat maininnan, on vakuuttanut neuvoston aloittamaan uudelleen työn kahden puuttuvan ehdotuksen osalta. Olen varma siitä, että se onnistuu pääsemään umpikujasta ja että sovittelumenettelyllä saadaan aikaan yleinen sopimus Erika III-paketista. Toivon, että tämä menettely voidaan panna alkuun viipymättä, jotta saamme asian päätökseen ennen vuoden loppua. Meriturvallisuuden pitäisi edelleen olla yksi tärkeimmistä asioista Euroopan poliittisessa agendassa, ja tämän aikomuksen mukaisesti pidän kiinni ehdotuksistamme.

– Suositus toiseen käsittelyyn: Luis de Grandes Pascual (A6-0331/2008)

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Maltilliset jäsenet tukevat periaatteessa ehdotusta direktiivin antamiseksi alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista, ja äänestimme myös sen puolesta ensimmäisessä käsittelyssä huhtikuussa 2007.

Tehdessään valmisteluja toista käsittelyä varten liikenne- ja matkailuvaliokunta päätti sisällyttää tähän direktiiviin laajoja osia direktiivistä lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta. Neuvosto hylkäsi tämän ehdotuksen.

Direktiivi lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta oli yritys laajentaa Euroopan unionin toimivaltaa alueelle, jolla jo sovelletaan Yhdistyneiden Kansakuntien sääntöjä. Äänestimme tuota laajennusehdotusta vastaan ensimmäisessä käsittelyssä maaliskuussa 2007, ja sen vuoksi emme myöskään tue pyrkimystä ottaa käyttöön tällaiset säännöt takaoven kautta. Olemme näin ollen päättäneet äänestää jäsen de Grandes Pascualin mietintöä vastaan.

– Suositus toiseen käsittelyyn: Luis de Grandes Pascual (A6-0330/2008)

Brian Simpson (PSE), kirjallinen. – Tuen tätä parlamentin mietintöä, joka koskee alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia, ja tuen parlamentin muita mietintöjä, jotka yhdessä ensiksi mainitun kanssa muodostavat merenkulun lainsäädäntöpaketin.

Kysymys kahdesta ”puuttuvasta” asiakirjasta, jotka koskevat siviilioikeudellista vastuuta ja lippuvaltioita, on ratkaistava neuvostossa tavalla tai toisella, joten on tärkeää, että parlamentti jatkaa painostamista sisällyttämällä ne yhteisesti Sterckxin mietintöön alusliikenteen seurannasta, Vlaston mietintöön satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta sekä tähän mietintöön.

Paljon työtä on tehty, ja mielestäni voimme helposti saavuttaa yksimielisyyden niissä viidessä asiakirjassa, joista olemme tänään äänestäneet. Ilman siviilioikeudellista vastuuta ja lippulaivoja koskevia asiakirjoja emme kuitenkaan kykene siirtymään yhtään eteenpäin. Neuvoston on löydettävä ratkaisu sisäiseen umpikujaansa, tai muuten emme kykene saamaan aikaiseksi turvallisempaa merenkulkualan lainsäädäntöä Euroopan unionin kansalaisten hyväksi.

– Suositukset toiseen käsittelyyn: Dirk Sterckx (A6-0334/2008), Jaromír Kohlíček (A6-0332/2008), Paolo Costa (A6-0333/2008), Dominique Vlasto (A6-0335/2008), Luis de Grandes Pascual (A6-0331/2008 - A6-0330/2008)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), kirjallinen. – (FR) Öljytankkereiden Erika ja Prestige haaksirikon jälkeen Euroopan sosialistit tekivät merkittävän aloitteen Euroopan unionin meriturvallisuutta koskevan lainsäädännön aikaansaamiseksi.

Kolmannesta meriturvallisuuspaketista laaditut seitsemän mietintöä ovat merkittävä askel kohti tuon tavoitteen saavuttamista, kunhan neuvosto ei poista niiden sisältöä.

Vuonna 2007 pidetystä ensimmäisestä käsittelystä lähtien neuvosto on hylännyt valtaosan parlamentin suosituksista viiden muun kohdalla.

Toisessa käsittelyssä ja lukuihin tarkistuksiin johtaneen työn jälkeen parlamentti vahvistaa, että se pitää ehdottoman tärkeänä sellaisen eurooppalaisen merenkulupolitiikan luomista, jolla taataan korkeatasoinen suoja seuraavissa asioissa:

- lippuvaltion suorittama valvonta,
- yhteisön alusliikennettä koskeva seurantarjestelmä
- matkustajaliikenteen harjoittajan vastuu,
- tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutetut laitokset,
- riippumattoman toimivaltaisen viranomaisen nimeäminen merihädässä olevien alusten vastaanottamiseksi,
- saastuttaja maksaa -periaatteen soveltaminen merenkulkualalla.

Kannatan voimakkaasti tämän sanoman toimittamista neuvostolle.

Vetoan Nicolas Sarkozyyn ja Dominique Bussereauun sen varmistamiseksi, että puheenjohtajavaltio Ranska mahdollistaa sellaisen turvallisen merenkulkualan luomisen Euroopassa, joka voi toimia mallina kaikille.

Seán Ó Neachtain (UEN), kirjallinen. – (GA) Jokin aika sitten 30 kilometriä Ranskan rannikolta sattui purjehoneonnettomuus. Miehistö ja Erikalla olleet ihmiset olivat hyvin onnekkaita pelastuessaan vammoitta. Heidän ei kuitenkaan tarvinnut jäädä pelkän onnen varaan. He nimittäin pelastuivat Ranskan pelastustiimin tarjoaman avun ansiosta. Irlannin ja Ranskan merenkulun tutkimusyksiköt tekivät tiivistä yhteistyötä tutkiessaan onnettomuuden syitä.

Erikan tapauksessa korostuu se, mitä tapahtuu, kun miehistöt viivyttelevät avun pyytämisessä. Kuten mietintöjen laatija on todennut, veneessä olevien henkeä ja ympäristön hyvinvointia ei koskaan pitäisi vaarantaa olemaan ottamatta yhteyttä lähimpään satamaan tai pelastustiimiin onnettomuuden sattuessa.

Meriturvallisuuden kannalta kansainvälistä yhteistyötä tarvitaan kipeästi. Sen vuoksi toivon, että ratkaisu onnistutaan saavuttamaan merenkulkualan paketin toisen käsittelyn aikana, ja sen johdosta olen iloinen voidessani tukea näitä mietintöjä.

– Mietintö: Catherine Trautmann (A6-0321/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Koko lääketuotteita koskevan lainsäädännön päätarkoitus on oltava yhteiskuntamme terveyden suojeleminen. Tämä tavoite pitäisi kuitenkin saavuttaa sellaisin menetelmin, jotka eivät estä alan kehittymistä Euroopan unionin alueella tai lääketuotteiden kauppaa. Siitä huolimatta, että aikaisemmillä asetuksilla on laadittu lista elintarvikkeistä, eri maat soveltavat eri lakeja. Nämä erot saattavat vaikeuttaa tällaisia väriaineita sisältävien lääkkeiden kauppaa, ja sen vuoksi asetusta on tarkistettava. Näin asetus olisi aikaisempaa selkeämpi ja helpottaisi monenkin instituution työtä.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tällä ehdotuksella pyritään muuttamaan sähköisten viestintäverkkojen sääntelyjärjestelmää sen tehokkuuden lisäämiseksi, entistä yksinkertaisemman ja tehokkaamman radiotaajuuksien käyttömahdollisuuden takaamiseksi sekä asetusten täytäntöönpanemiseen tarvittavien hallintokulujen vähentämiseksi.

Tämän vuoksi missä tahansa Euroopan kansalaiset ovatkin, heidän pitäisi voida hyötyä entistä tehokkaammista ja edullisemmista viestintäpalveluista, huolimatta siitä, käyttävätkö he matkapuhelimia, laajakaistayhteyksiä Internetiin vai kaapelitelevisiota.

Uuden radiotaajuusjärjestelmän tarkoituksena on edistää uusiin infrastruktuureihin tehtäviä investointeja ja tarjota kaikille kansalaisille laajakaistan käyttömahdollisuus.

Moitteettomasti toimivat sisäisen viestinnän markkinat ja kilpailukykyinen tietoyhteiskuntatalous, josta hyötyvät sekä yksityisasiakkaat että liikeyritykset, voivat toimia ainoastaan, mikäli televiestintäalan sääntelyjärjestelmää sovelletaan johdonmukaisesti. Tätä varten komission koordinoitavaksi olisi vahvistettava, ja sen olisi toimittava tiiviissä yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten ja uuden televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten elimen (BERT) kanssa, jotta voitaisiin parantaa sekä kansallisten päätösten sisämarkkinoihin kohdistuvan vaikutuksen sekä määrättävien parannuskeinojen johdonmukaisuutta.

Sen vuoksi tuen tätä mietintöä ja sen tärkeimpiä tarkistuksia, joilla pyritään laajentamaan kuluttajille suunnattavaa tarjontaa vahvistamalla kilpailua.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Catherine Trautmannin sähköisistä viestintäverkoista ja -palveluista laatiman mietinnön puolesta, koska mielestäni elektronisen viestinnän lainsäädäntöä on parannettava, jotta kuluttajille voitaisiin tarjota entistä enemmän valinnanvaraa, parempaa suojaa sekä halvempaa palveluja ja parempaa laatua.

Sen lisäksi, että on luotu uusi televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten elin, tämä uusi lainsäädäntö takaa sen, että kuluttajien henkilötietoja suojataan entistä paremmin, että kuluttajilla on entistä enemmän valinnanvaraa ja että sopimusehdot ovat aikaisempaa selkeämpiä. On myös syytä korostaa, että tämä lainsäädäntöpaketti tarjoaa vammaisille paremmat mahdollisuudet käyttää televiestintäpalveluja.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Kuten kaikki muutkin luonnonvarat, lähetystaajuudet ovat yleinen etu. Sen vuoksi se on ala, joka olisi säilytettävä julkisen hallinnan piirissä sen varmistamiseksi, että se palvelee yleistä etua. Tämä on ainoa keino tarjota yleisiä etuja, jotka ovat välttämättömiä kaikille kuuluvan tietoyhteiskunnan kehittämiseksi. Tämä on se olennainen syy, miksi emme kannata päätöslauselmaa, joten äänestimme sitä vastaan.

Kokemus on osoittanut, että lähestymistapojen yhdistäminen (politiikan alat ja markkinat) johtaa aina siihen, että edut koituvat taloudellisten ryhmien, eivätkä kansan hyväksi. Sama pätee taajuuksien vapauttamiseen digitaalilähetyksiin siirtymisen myötä. Tässä asiassa olisi korostettava sosiaalista, kulttuurista ja taloudellista arvoa (parempaa julkista palvelua, langaton laajakaista alueille, joille ei ole tarjottu palvelua, kasvua ja työpaikkoja ja niin edelleen), eikä julkisten tulojen kasvua.

Taajuuksien hallinnan on kuuluttava yksinomaan kunkin jäsenvaltion toimivaltaan. Tässä päätöslauselmassa on kuitenkin eräitä seikkoja, joista olen yhtä mieltä, kun ottaa huomioon, että taajuudet eivät ole rajoihin sidottuja ja että taajuuksien tehokas hyödyntäminen jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin välisessä yhteistyössä on hyödyllistä, erityisesti yleiseurooppalaisten palvelujen kehittämisen sekä kansainvälisistä sopimuksista neuvottelemisen kannalta. Olemme kuitenkin eri mieltä siitä ehdotuksesta, että alalla sovellettaisiin samanlaista lähestymistapaa kuin kauppapolitiikan alalla.

Petru Filip (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Televiestintäpaketti on yksi tärkeimmistä paketeista, joita Euroopan parlamentti on saanut tarkasteltavakseen tällä istuntokaudella, kun ottaa huomioon, että yksi maailmanlaajuistumisen tärkeimpiä tukipilareita on tosiaikainen viestintä sekä kotimaan laajuisesti että kansainvälisesti. Tästä johtuu suuri määrä tarkistuksia, jotka juontavat 27 jäsenvaltiota erilaisista näkemyksistä ja omista kansallisista järjestelmistä. Keskustelujen aikana esiin tulleista näkemyseroista huolimatta olen sitä mieltä, että Trautmannin mietintö on askel eteenpäin koko Euroopan alueella, vaikka esimerkiksi tarkistukset 132 tai 138 herättivät kiivasta keskustelua. Katson, että Euroopan parlamentin hyväksymällä nykyisellä versiolla varmistetaan sekä yhteinen lähestymistapa viestinnän kehittämiseen Euroopan alueella että verkkoavaruuden rakentava valvonnan muoto, joka koskee tietoturvan tai verkkoavaruuden kautta toimivan

järjestäytyneen rikollisuuden kaltaisia seikkoja. Sen vuoksi äänestän parlamentin jäsenen ominaisuudessa tämän mietinnön puolesta.

Ruth Hieronymi (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Olen 40 allekirjoittajan puolesta peruuttanut Trautmannin mietintöön tehdyn tarkistuksen 132, koska emme onnistuneet saavuttamaan kompromissia teollis- ja tekijänoikeuksiin liittyvien perusoikeuksien lujittamisesta Euroopan parlamentin televiestinnän sääntelyjärjestelmästä käytyjen keskustelujen aikana.

Tarkistuksen 132 tavoitteena oli kehittää uusia tapoja saavuttaa entistä tasapainoisempi suhde yhtäältä tietojen ja Internetin maksuttomaan käyttömahdollisuuteen liittyvän perusoikeuden ja toisaalta Internetissä harjoitettavan piratismiin dramaattiseen kasvuun reagoimiseksi teollis- ja tekijänoikeuksien suojaan liittyvän perusoikeuden välillä.

PPE-DE-ryhmä päätti olla enää tukematta tätä tarkistusta sen jälkeen, kun vasemmistoryhmät (PSE, Verts/ALE, GUE/NGL) antoivat tukensa tässä asiassa jäsen del Castillo Veran mietinnölle (Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomaisen perustaminen).

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Televiestintäala kehittyy sellaista vauhtia, että sääntelyjärjestelmää oli tarpeen sovittaa sen mukaisesti. Minusta oli kuitenkin ilmiselvää, että tämän järjestelmän pitäisi olla selkeä ja täsmällinen, ja ennen kaikkea sen ei pitäisi tehdä loppua eurooppalaisiin televiestintäalan yrityksiin tehtävistä investoinneista, koska ne käyvät ankaraa kilpailua Amerikan ja Aasian markkinoiden kanssa. Meidän yritysten on pystyttävä suunnittelemaan uusia tekniikoita ja investoimaan niihin viipymättä.

Vaikka televiestintäalan sisämarkkinoiden vahvistaminen on kaikkien etu, olen iloinen siitä, että komissio ei ole onnistunut käyttämään määräysvaltaansa meitä kohtaan, vaan että parlamentti on tehnyt ehdotuksen televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten elimestä. Se on uskottava vaihtoehto, jonka ansiosta voidaan tehostaa yhteistyötä kansallisten sääntelyviranomaisten välillä ja välttää ylimääräinen byrokratia, jota Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomaisen toiminta olisi aiheuttanut. Esimerkiksi Luxembourgin televiestintäalan markkinat (4,7 prosenttia työväestöstä on suoraan tai epäsuoraan tämän alan työllistämä) edellyttävät kansallista sääntelyviranomaista, joka on lähellä sen erityisominaisuuksia ja tietoinen niistä. Tässä tapauksessa toissijaisuusperiaatteen soveltaminen oli oikea päätös.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Televiestintäala on nopeasti kehittyvä ala. Näin ollen tarvitaan uusia toimia kuluttajansuojan ja televiestintäpalvelujen käyttäjien oikeuksien säilyttämiseksi ja parantamiseksi. Catherine Trautmannin sähköisistä viestintäverkoista ja -palveluista laatiman mietinnön tavoitteena on edistää seuraavan sukupolven televiestintäverkkojen kehittämistä Euroopassa. Katson tämän olevan televiestintäalan sääntelyn kehittymisen kannalta myönteinen panos, joka edistää investointeja uusiin viestintäinfrastruktuureihin ja vahvistaa kuluttajien oikeuksia. Antamani ääni vastaa tätä näkemystä.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston tekemien tarkistusten puolesta. Ne takaavat entistä laajemman vapauden Internetissä, koska tämänkaltaisen sananvapaus on yhtä tärkeä asia demokratialle kuin lehdistövapaus. On myönteinen asia, että lobbausryhmien laajasta painostuksesta huolimatta parlamentti on ilmaissut vastalauseensa siitä, että joiltakin tahoilta evättäisiin sattumanvaraisesti pääsy Internetiin, eikä se hyväksynyt sitä, että keneltä tahansa käyttäjältä voidaan kieltää pääsy Internetiin.

Tästäkin huolimatta mietintö on viime kädessä sisällöltään kielteinen. Euroopan unionin olisi kiinnitettävä entistä enemmän huomiota julkiseen vuoropuheluun sekä sananvapauden että henkilötietojen suojan takaamiseksi yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan kanssa.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Minun on sanottava, että televiestintäalan paketti on yksi vaikeimmista lainsäädäntöehdotuksista, joita olen nähnyt siitä lähtien, kun olen täällä ollut. Näin on yhtäältä siksi, että ehdotus on teknisesti monimutkainen osittain päällekkäisten lainsäädäntöehdotusten vuoksi, ja toisaalta siksi, että luottamuksellisuuden ja turvallisuuden välinen tasapaino edellyttää erityispiirteidensä vuoksi huolellista tarkastelua. Päädyin siihen, että vaikka Internetiä ei voi jättää täysin vailla sääntelyä, laillisuusperiaatteen alaisen yhteiskunnan periaatteita ei kuitenkaan pidä heikentää. En voi hyväksyä lainkäytön yksityistämistä, mikä tapahtuisi, jos yksityisille yrityksille annettaisiin lupa puuttua verkon sisältöön ja sensuroida sitä, ennen kuin käyttäjät ovat voineet sanoa sanaakaan. Jos katsotaan, että avoimuuden olisi oltava pääperiaate, suodattaminen on hyvin ongelmallinen asia.

Samaan aikaan, kun on tehtävä selväksi, että verkkoa käyttävien kansalaisten valvontaa ei pidä koskaan sallia kaupallisista syistä, en tietenkään hyväksy sellaista lainsäädäntöä, jolla esimerkiksi estettäisiin poliisia

tutkimasta lapsipornografiaa tai joka jollakin muulla tavoin muodostaisi riskin kansalaisten turvallisuudelle. Oli tärkeää olla hyväksymättä sellaista eurooppalaista lainsäädäntökehystä, joka estäisi teknologian kehityksen ja rajoittaisi Internetin demokraattista, sosiaalista ja ammatillista ulottuvuutta ja mahdollisuuksia.

Päätteeni katsoin, että riittävät suojelumekanismit olivat kohdallaan niin, että saatoin äänestää televiestintämarkkinoiden vapauttamisen puolesta, mikä on muutoin niin tärkeä asia.

Dominique Vlasto (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Halusin äänestää jäsen Trautmannin laatiman mietinnön puolesta, koska siinä pidetään kiinni radiotaajuuksien sosiaalisesta, kulttuurisesta ja taloudellisesta arvosta samalla, kun radiotaajuuksia hallitaan entistä paremmin kaikkien operaattoreiden ja kuluttajien hyväksi.

Ensimmäisen käsittelyn ansiosta voimme ehdottaa tasapainoisempaa vaihtoehtoa komission alkuperäiselle ehdotukselle tekemällä komissiosta pikemmin sovittelijan kuin tuomarin kilpailun seuranta koskevassa kysymyksessä. On tärkeää, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on edelleen mahdollisuus hoitaa täysipainoisesti tehtävänsä.

Olen kuitenkin pahoillani siitä, että jäsen Trautmannin suullinen tarkistus hyväksyttiin. Vaikka tarkistus vaikuttaakin täysin hyväksyttävältä, käytännössä se asettaa loppukäyttäjien perusoikeudet arvojärjestykseen, kun kaikki ennalta ehkäisevät toimet kielletään ilman aikaisempaa oikeuden päätöstä viestinnästä ja sisällön online-jakelusta. Eiliset tapahtumat suomalaisessa koulussa todistavat enemmän kuin koskaan sen, että meidän olisi syytä luoda hyvin harkitut ja tasapainoiset varomekanismit. Juuri tästä oli kyse yhteistyönä laaditusta tarkistuksesta, jota kannatin, ja sen vuoksi pahoittelen parlamentissa vallitsevaa tilaa.

Marian Zlotea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Sisämarkkinoiden ja kuluttajansuojan valiokunnan mietinnön esittelijänä olen iloinen huomattessani, että kollegojeni viimeisen kolmen kuukauden aikana tekemä työ on konkretisoitunut tässä tasapainoisessa mietinnössä, joka sisältää merkittäviä parannuksia sähköisen viestinnän alalla. Olen sitä mieltä, että nämä muutokset ovat kuluttajille hyödyksi, kun heille tarjoutuu laaja valintojen kirjo. Olen myös varma siitä, että nämä muutokset tukevat kilpailukykyisiä markkinoita.

Katson, että säilyttämällä toiminnallisen erottelun valintamahdollisuus kansallisilla viranomaisilla on tilaisuus edistää alan kilpailua. Euroopan talouskasvu ja kuluttajien hyvinvointi ovat riippuvaisia dynaamisesta ja kilpailukykyisestä televiestintäalasta. Kilpailukykyisillä markkinoilla on tarjolla aikaisempaa enemmän laajakaistan käyttömahdollisuuksia, ja markkinoiden uudet toimijat ovat tarjonneet entistä nopeampia verkkoja ja innovatiivisia palveluja.

Tällä tavoin on saavutettu uuden direktiivin sisältämät tavoitteet, joita ovat: uudistettu taajuuksien hallinta, sisäisiä sähköisen viestinnän markkinoita hallitsevien sääntöjen entistä parempi johdonmukaisuus sekä turvallisuuden ja eheyden parempi taso. Kaikki ovat palvelujen käyttäjien edun mukaisia.

– Mietintö: Pilar del Castillo Vera (A6-0316/2008)

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Vuoden 2001 alussa tapahtunut televiestintäalan vapauttaminen on antanut vapaat kädet Euroopan markkinoille, jotka ovat nyt aikaisempaa kilpailukykyisemmät, innovatiivisemmat ja hyvin tuottoisat. Eurooppalaiset kuluttajat ovat epäilemättä olleet tämän kehityksen pääasiallisia hyötyjiä, kun tarjolla on ollut enemmän ja parempia palveluja, muotoja ja sisältöä, ja ovat olleet paremmin saatavilla. Tämä oli teknologinen, taloudellinen sekä sosiaalinen ja kulttuurinen kehitysaskel ja vallankumous.

Tästä selvästi myönteisestä arviosta huolimatta emme voi levätä laakereillamme.

Edelleen on olemassa pullonkauloja, jotka estävät aidosti yhtenäisten markkinoiden luomisen. Ne johtuvat perimmiltään eurooppalaisista säännöksistä, joista jokainen kansallinen sääntelyviranomainen on vastuussa.

Sen vuoksi tuen BERTin eli televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten elimen perustamista, koska se on ajantasaistettu ja vahvistettu versio sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelyviranomaisten ryhmästä (ERG). Sen vastuulla on säännösten entistä johdonmukaisempi soveltaminen, ja se voi luottaa siihen, että sen työhön osallistuvat kansalliset sääntelyviranomaiset, joilla on arvokasta tietoa päivittäisestä tilanteesta omalla maaperällä. Perustamalla BERT koko Euroopan unionin alueella voidaan soveltaa johdonmukaisesti säännöksiä, jotka koskevat kansallisten sääntelyviranomaisten korjaustoimia, ja tämä tapahtuu kokonaan hallituksesta ja teollisuudesta riippumattomasti.

BERTillä on myös tärkeä rooli kuluttajien tietoisuuden lisäämisessä. Tässä mielessä Euroopan unionilla on jo syytä olla tyytyväinen, kun ottaa huomioon, että sen ansiosta verkkovierailujen hinnat laskevat tuntuvasti.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (LT) Euroopan televiestintäalan markkinoiden vapauttaminen on ollut eduksi koko Euroopan unionille. Entistä aktiivisemmasta tämän alan kilpailusta on tullut investointien ja innovaatioiden tärkein liikkeellepaneva voima. Yhdyn komission näkemykseen siitä, että televiestintäalan markkinoita on edelleen valvottava, kunnes ne alkavat toimia yleisten kilpailulakien mukaisesti.

Periaatteessa en voi kuitenkaan tukea komission ehdotusta perustaa toinen elin näitä markkinoita sääntelemään, koska se kasvattaisi entisestään byrokraattista taakkaa ja olisi etäinen jäsenvaltioiden säännellyistä markkinoista. Äänestyselläni annan tukeni teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan tekemille tarkistuksille, joiden tavoitteena on vahvistaa olemassaolevan televiestinnän eurooppalaisen sääntelyelimen roolia sekä antaa Euroopan komissiolle lisää toimivaltaa.

Televiestintäalan kansallisten markkinoiden sääntelyviranomaisten olisi tehtävä tiiviimpää yhteistyötä BERTin ja Euroopan komission kanssa. Mielestäni teollisuusvaliokunnan ehdotus mahdollistaisi markkinoiden toimijoiden tehokkaamman sääntelyn ja takaisi sen, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat osallistua sääntelyyn entistä tehokkaammin ja hyödyntää kokemustaan Euroopan laajuisesti. Tämä vuorostaan auttaisi sen ehkäisemisessä, että veronmaksajien rahoja tuhlataan entistä byrokraattisemman laitoksen perustamiseen.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Suhtaudun myönteisesti Pilar del Castillon Veran mietintöön Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomaisesta. Mietinnön ajatus siltana toimivasta eurooppalaisesta sääntelyneuvostosta sekä komission että kansallisten sääntelyviranomaisten välillä on sellainen, jossa otetaan asianmukaisesti huomioon markkinoiden monimuotoisuus ja sen jatkuvasti laajeneva muoto. Antamani ääni kuvastaa tätä ajatusta.

– Mietintö: Patrizia Toia (A6-0305/2008)

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tämän ehdotuksen tarkoituksena on edistää yhteensovittettua toimintaa Euroopan unionissa taajuusylijiämän tehokkaan käytön varmistamiseksi.

Siirtyminen analogisista digitaalisiin maanpäällisiin televisiolähetysiin vuoteen 2012 mennessä, mikäli digitaalteknologian ylivoimainen lähetystehokkuus vapauttaa ennennäkemättömän määrän lähetystaajuuksia, tarjoaa Euroopan unionille ainutlaatuisen tilaisuuden luoda mahdollisuuksia kasvattaa markkinoita ja parantaa kuluttajille suunnattujen palveluiden laatua ja valikoimaa.

Tämän vuoksi toivon, että jäsenvaltiot voivat vapauttaa taajuusylijiämänsä mahdollisimman pian, jotta Euroopan kansalaiset voisivat hyötyä innovatiivisten ja kilpailukykyisten palveluiden kokonaan uudesta valikoimasta.

Jäsenvaltioiden on näin ollen päätettävä, miten ne käyttävät taajuusylijiämää ja varmistettava, että kaikki tämänkaltaiset sähköiset viestintäpalvelut tarjotaan olemassa olevilla radiotaajuuksilla kunkin kansallisen taajuusjakosuunnitelman ja kansainvälisen televiestintäliiton sääntöjen mukaisesti.

On kuitenkin olennaisen tärkeää, että noudatetaan koordinoitua yhteisön lähestymistapaa, jotta voidaan välttää haitalliset häiriöt jäsenvaltioiden välillä sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä. Näin taajuuksien käytön hyödyt voidaan maksimoida ja näin taata niiden optimaalinen käyttö sekä yhteiskunnalliselta että taloudelliselta kannalta.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Lähetystaajuudet ovat rajallinen voimavara televiestintäalalla. Kun jäsenvaltiot siirtyvät kokonaisuudessaan digitaalisiin televisiolähetysiin vuoteen 2012 mennessä, taajuuksia vapautuu lisää. Näin ollen meidän on harkittava tarkoin, miten niitä käytetään. Uskon, että Patrizia Toian mietinnössä yhteisestä lähestymistavasta digitalisoinnin yhteydessä vapautuvien lähetystaajuuksien käyttöön tunnustetaan lähetystaajuuksien kilpailuvaatimukset ja annetaan selvitys palveluiden ja teknologian sitoutumattomuudesta, kun uusia lisenssejä myönnetään. Sen vuoksi äänestin sen sisältämien suositusten hyväksi.

– Mietintö: Malcolm Harbour (A6-0318/2008)

Marco Cappato (ALDE), kirjallinen. – (IT) Me radikaaliryhmän jäsenet kieltäydymme hyväksymästä tänään käsiteltävänä olevaa jäsen Harbourin mietintöä korostaaksemme sitä, että olemme menettäneet tilaisuuksia ryhtyä välittömästi sitoviin toimiin vammaisille tarjottavien verkon käyttömahdollisuuksien edistämiseksi. Vaikka asiassa on jonkin verran edistytty, toimivaltaisille viranomaisille ja televiestintäalan operaattoreille asetetaan liian vähän pakollisia vaatimuksia, jotka koskevat vammaisille tarjottavia verkon käyttömahdollisuuksia. Esimerkkinä mainittakoon se, että huomiota ei ole kiinnitetty yhdessä Luca Coscioni -yhdistyksen kanssa tehtyihin ehdotuksiin kaikkien julkisen palvelun lähetysten, kuten uutisten ja

ajankohtaisasioita käsittelevien ohjelmien, tekstityksestä, ja se, että palveluoperaattoreilla ei ole velvollisuutta tiedottaa käyttäjille tietyin määräajoin palveluista, jotka on suunnattu erityisesti vammaisille, eikä myöskään heille tarkoitetuista alennetuista hinnoista.

Lisäksi on edelleen melkoisia epäselvyyksiä Internetin riippumattomuuden takaamisessa ja käyttäjien perusoikeuksien suojaamisessa. Verkko on yhä enemmän miltei sotilaallisen valvonnan kohteena, ja käyttämällä turvallisuuden suojaamista verukkeena käyttäjien oikeuksia heikennetään jälleen kerran, ja kun verkkoa on mahdollisuus suodattaa järjestelmällisesti, käyttäjien suojasta ja turvaamisesta tällaisessa tilanteessa ei anneta mitään takeita.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Tällä uudella sähköistä viestintää koskevalla ehdotuspaketilla Euroopan unioni edistää toimia, joilla voidaan valvoa ja pelotella Internetin ja kaikenlaisen sähköisen viestinnän käyttäjiä ottamalla käyttöön niin kutsuttu suodatusjärjestelmiä sillä verukkeella, että varmistetaan yleinen turvallisuus ja oikeuksien suoja. Samaan aikaan se siirtää tasaisesti Euroopan sisäiset televiestintämarkkinat, Internetin, audiovisuaalisen tuotannon ja lähetykset, radio- ja televisiomedian ja satelliittiyhteydet vahvistetun ”riippumattoman” viranomaisen valvonnan alaiseksi monopoliyhtiöiden eduksi.

Tuotot varmistetaan ja Euroopan monopolien asema kansainvälisen kilpailun edessä vahvistuu vapauttamalla ja yhdenmukaistamalla Euroopan markkinat. Ensin markkinoiden täydellinen vapauttaminen ja yksityistäminen suoritetaan jäsenvaltioissa, ja sen jälkeen tehdään perinpohjainen rakenneuudistus, tiedotusvälineitä keskitetään liikaa ja pääomaa kartutetaan alan työntekijöiden ja käyttäjien kustannuksella.

On olemassa kaksi erillistä infrastruktuuria: yhtäältä on hallituksen rahoittamat julkiset palvelut, ja toisaalta meillä on vapaiden markkinoiden kaupankäynti. Hallitus rahoittaa julkiset palvelut valtiolta saaduilla rahoilla, ja koska nämä palvelut ovat kannattamattomia, ne myydään yksityisille operaattoreille.

Keskustaoikeistolaisten ja keskustavasemmistolaisten ryhmien antama hyväksyntä näille ehdotuksille paljastaa jälleen kerran sen, miten innostuneena ne tukevat pääomamarkkinoiden hyväksi tehtyjä valintoja. Tämä vahvistaa sen, että on tarpeen muuttaa toimivallan tasapainoa työntekijöiden hyväksi täysin erilaisella politiikalla kuin tähän asti, jotta uutta teknologiaa voitaisiin hyödyntää työntekijöiden hyväksi.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla laaditun mietinnön tavoitteena on parantaa kuluttajien asemaa sähköisten palvelujen markkinoilla. Yleisten palvelujen pitäisi taata kuluttajille julkisten puhelinpalvelujen käyttömahdollisuus edulliseen hintaan, ja turvata kansalliset ja kansainväliset yhteydet sekä hätänumerot.

Tämän mietinnön hyväksyminen parantaa kuluttajien oikeuksia. Kuluttajat saavat oikeuden vaihtaa televiestintäpalvelun tarjoajaa säilyttämällä edelleen vanha puhelinnumero. Lisäksi numeron siirron ei pitä kestä yhtiä päivää kauempaa. Tämä on hyvin tärkeää. Enimmäisaikaa, jonka televiestintäyritys voi sitoa tilaajan sopimukseen, rajoitetaan 24 kuukauteen. Tästä huolimatta operaattorin pitäisi myös pystyä tarjoamaan käyttäjälle valintamahdollisuus tehdä korkeintaan 12 kuukauden mittainen sopimus, joka sisältää kaikki tarvittavat palvelut ja laitteet.

Lisäksi on lisättävä hätänumeron 112 käyttömahdollisuuksia. Tämä on hyvin tärkeä asia kriisitilanteiden kannalta. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että julkisia puhelinpalveluja on täysi mahdollisuus käyttää sellaisissa tapauksissa, joissa verkko kaatuu onnettomuuden tai ylivoimaisen esteen vuoksi. Lisäksi on parannettava myös kadonneiden lasten ilmoittamiseen tarkoitettua hätänumeron 116 käyttömahdollisuuksia. Tällä hetkellä kyseinen numero toimii vapaaehtoisuudeltaan ainoastaan seitsemässä Euroopan unionin jäsenvaltiossa.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Suhtaudun hyvin myönteisesti jäsen Harbourin laatimaan mietintöön käyttäjien oikeuksia sähköisten viestintäverkkojen alalla koskevien mietintöjen muuttamisesta. Tämän tasapainoisen mietinnön tarkoituksena on parantaa merkittävästi sähköisten palvelujen markkinoiden tilaa. Oli oikein laatia kompromissitarkistuksia, jotka valtaosa parlamentin jäsenistä hyväksyi. Tämän ansiosta oli mahdollista hyväksyä mietintö kokonaisuudessaan huolimatta varsin lukuisista siihen tehdyistä tarkistuksista.

Unionin televiestintäalaa koskevat oikeudelliset määräykset on laadittu 1990-luvulla. Katson, että direktiiveihin tehty tarkistukset tarjoavat hyvän tilaisuuden sovittaa ne niihin valtaviin teknologisiin muutoksiin, joita on tapahtunut. Tämä on erityisen tärkeää, koska tarkoituksemme on sisällyttää yleismaailmallisiin palveluihin langaton viestintä ja Internetiin pääsy laajakaistan avulla. Lisenssien haltijoiden pitäisi voida olla varmoja

oikeudesta kaikkii tietoihin, jotka koskevat kaikkia oikeudellisten ohjelmistojen pääsymahdollisuuksiin liittyviä rajoituksia. Palveluntarjoajien on varmistettava verkon turvallisuus, suojattava käyttäjien henkilökohtaisia tietoja sekä pysäytettävä niin kutsutun roskapostin virtaaminen.

Mielestäni on erityisen tärkeää ottaa huomioon vammaisten ja vanhusten tarpeet, koska heidän mahdollisuuksiensa käyttää televiestintäpalveluja on helpotettava. On toivottavaa, että onnistutaan kehittämään laitteisiin liittyviä uusia teknisiä ratkaisuja. Olen varma siitä, että tällaiset kehitysaskleet laskevat merkittävästi televiestintäpalvelujen kuluja koko unionin alueella. Nykyisellään joudumme edelleen maksamaan kohtuuttoman korkeita hintoja tiedonsiirrosta kautta unionin sisäisten rajojen.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Malcolm Harbourin mietinnössä osoitetaan melko korostetusti se, että Internetin ja puhelimen käyttäjien saamat edut ovat melko puutteellisia. Näinä vaikeina taloudellisina aikoina kuluttajien täytyy voida luottaa siihen, että he saavat rahalleen vastinetta. Mietinnön sisältämät ehdotukset tarkoittavat sitä, että asiakkaita tiedotetaan asioista entistä paremmin ja että heidän henkilökohtaisia tietojaan suojataan entistä tehokkaammin. On myös välttämätöntä asettaa ehdoksi se, että vammaiset käyttäjät saavat samanlaiset Internetin ja muiden viestintäpalvelujen käyttömahdollisuudet kuin muut, jolloin varmistetaan, että jokainen hyötyy nykyisen digiajan eduista. Äänestin mietinnön puolesta.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Tänäpä pyritään varmistamaan taloudelliset edut keinolla millä hyvänsä. Yhtäkkiä televiestintäalan säännöksiä koskevan puitedirektiivin pitäisi sisältää laaja tekijänoikeuslainsäädäntö. On aivan riittävää, että Euroopan unioni esittää palveluntarjoajille vaatimuksen varoittaa asiakkaita teollis- ja tekijänoikeuksien rikkomisen riskeistä, joihin liittyy kunkin jäsenvaltion määräämät rangaistukset. Jokainen voi sitten syyttää toisiaan jälkepäin. Lisäksi käsiteltävänäpä olevassa mietinnössä suuret ohjelmistonkehittäjät ovat yrittäneet panna kapuloita rattaisiin pienempien kilpailijoiden tielle.

Internetissä sattuu varmasti lakia rikkovia tapauksia, joista esimerkkinä on lapsiporno, ja näissä asioissa on ryhdyttävä toimiin, mutta meidän ei pidä sallia sitä, että tietosuoju uhrataan muutaman suuren yrityksen ja monikansallisen yrityksen taloudellisten etujen vuoksi. Televiestintäalan paketin taustalla oleva alkuperäinen ajatus oli hyvin järkevää, mutta koska se sisältää valtavan määrän tarkistuksia, joista yksi tai kaksi ehkä mukaan ujutettua ovat sisällöltään arveluttavia, kuten juuri kuvailin, pidätydyin äänestämästä.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Televiestintämarkkinoiden vapauttaminen, jota Euroopan unioni on vienyt eteepäin viimeiset kymmenen vuotta, on ollut kiistämättä hyvä saavutus.

Viestintäverkkoja ja -palveluja koskevan sääntelykehysdirektiivin uudistus on osa komission sisämarkkinoita koskevaa kokonaisvaltaista strategiaa, ja on olennaisen tärkeää saavuttaa Lissabonin strategian tavoitteet, koska makrotaloudellisesta näkökulmasta katsottuna televiestintäala edistää osaltaan tehokkaampaa toimintaa muilla aloilla.

Arvostan mietinnön esittelijän työtä näiden johdonmukaisten ja tehokkaiden toimien parissa, koska ne vastaavat sekä Euroopan unionin tavoitteita että lukuisien parlamentin edustajien näkemyksiä. Ne koskevat olennaisen tärkeää asiaa, eli koulutuksen, tutkimuksen ja innovaation välisen yhteyden kehittämistä ja vahvistamista sekä erityisesti sellaisen eurooppalaisen tietoyhteiskunnan rakentamista, joka mukautuu maailmanlaajuiseen talouteen ja pystyy osaltaan edistämään talouden kasvua luomalla työpaikkoja ja tarjoamalla parempia palveluja, jolloin parannetaan Euroopan kansalaisten elämän kokonaislaatua.

Äänestäminen sellaisten tärkeiden asioiden puolesta, kuten käyttäjien oikeuksien selventäminen ja laajentaminen, henkilötietojen suojan lisääminen, televiestintäalan eurooppalaisten sääntelyviranomaisten elimen (BERT) luominen sekä lähetystaajuuksien parempi hallinta, osoittaa, että PPE-DE kantaa huolta siitä, onnistutaanko luomaan tasapaino sen välille, että Euroopan kansalaisille taataan perusoikeus osallistua tietoyhteiskuntaan ja sen, että luodaan myönteiset puitteet innovaatiolle ja taloudelliselle kehitymiselle.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Äänestin televiestintäalan pakettia (Harbourin mietintö) vastaan, koska direktiiviin oli jäänyt sellaisia porsaanreikiä, jotka saattaisivat loukata vapauksiamme. Jäsenvaltiot antavat palveluntarjoajille luvan seurata yksityishenkilöiden toimia Internetissä. Toivon, että kun jäsenvaltiot panevat täytäntöön nämä säännöt, niille ei tulisi houkutusta suodattaa Internetin sisältöä. Tämän pitäisi olla yksinomaan poliisin tehtävä.

Ymmärrän, että teollis- ja tekijänoikeuksien Internetissä tapahtuvat rikkomiset on selvitettävä, mutta tämä ei saa merkitä yksittäisen Internetin käyttäjän vapauden loukkaamista. Emme kai voi luoda sellaista tilannetta, jossa olemme kuin postinkantaja, joka avaa kirjeet nähdäkseen, onko sisältö todella laillinen?

Ne tarkistukset, joilla vihreät pyrkivät parantamaan tätä tekstiä, hylättiin, joten en voi enää tukea tätä ehdotusta.

Olisin mielelläni äänestänyt monien kuluttajien etujen hyväksi, mutta mielestäni ei ole hyväksyttävää, että Internetin tarjoajat joutuvat ottamaan vastuun sen sisällöstä. Tämäkään ei ollut lainsäädännön tavoite.

– Mietintö: Caroline Lucas (A6-0313/2008)

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Laittomat hakkuut ja metsien häviäminen aiheuttavat vakavia vahinkoja ympäristölle, ja on tehty yleinen sopimus siitä, että herkkien trooppisten metsien raivausta on vähennettävä. Sen vuoksi Junilistan kannattaa ajatusta siitä, että yksittäisten valtioiden olisi laadittava trooppisen puun tuontia koskevat menettelyohjeet. Suhtaudumme myös myönteisesti merkintäaloitteisiin esimerkiksi metsän taloudenhoitoneuvoston (Forest Stewardship Council) kautta, mikä antaisi kuluttajille enemmän mahdollisuuksia tehdä harkittuja ja tosiasioihin perustuvia puun tai puutuotteiden ostoon liittyviä päätöksiä.

Valitettavasti tämän mietinnön silmiinpistävä ominaisuus on siinä esitetty selkeä tahto edistää Euroopan parlamentin asemaa yleiseen metsäpolitiikkaan liittyvissä asioissa.

Junilistan on vahvasti sitä mieltä, että yhteinen metsäpolitiikka Euroopan unionin yhteistyön puitteissa ei ole suotavaa. Sen sijaan jäsenvaltioiden metsäpolitiikkaan liittyvät kysymykset pitäisi käsitellä edelleen kussakin maassa itsenäisesti. Näiden huomioiden pohjalta Junilistan on päättänyt äänestää tätä mietintöä vastaan.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Olin iloinen voidessani tukea jäsen Lucasin mietintöä kansainvälisestä trooppista puuta koskevasta sopimuksesta. Miljoonia hehtaareja trooppista metsää menetetään vuosittain, ja tästä aiheutuvilla hiilidioksidipäästöillä on väistämättä ankaria vaikutuksia maapalloon. Tulevaisuudessa Euroopan unionin on varmistettava, että sillä on johtava rooli tuhoa aiheuttavien ja tarpeettomien käytäntöjen minimoimisessa.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Suhtaudun myönteisesti jäsen Lucasin mietintöön vuoden 2006 kansainvälisestä trooppista puuta koskevasta sopimuksesta. Vakavasti otettava lähestymistapa ympäristön suojelemiseksi edellyttää tehokkaita konsultointipuitteita, kansainvälistä yhteistyötä ja maailman puutaloutta koskevan politiikan kehittämistä. Euroopan unionin on tuettava vahingoittuneen metsämaan suojelua, metsittämistä ja hoitoa. Olen sitä mieltä, että tämä mietintö auttaa Euroopan unionia pääsemään takaisin oikeille raiteilleen, jotka johtavat kestäväan puutalouden luomiseen. Äänestin mietinnön puolesta.

Véronique Mathieu (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Yli 20 vuotta sen jälkeen, kun ensimmäinen trooppista puuta koskeva sopimus saatiin päätökseen, meidän on myönnettävä, että metsien liiallinen käyttö ja laitton hakkuu ovat edelleenkin ongelma.

Sen vuoksi meidän on välttämätöntä tarkistaa sopimus voidaksemme pohtia tarkemmin näitä uusia tavoitteita.

Tämä on nyt tosiasia. Kansainvälinen trooppista puuta koskeva sopimus, josta komissio neuvotteli YK:n kauppaj- ja kehityskonferenssin puitteissa vuonna 2006, tuo esiin uusia huolenaiheita, jotka koskevat metsäalueiden kestävää ja laillista käyttöä. Suhtaudun hyvin myönteisesti siihen, että nämä uudet tavoitteet sisällytetään sopimukseen.

Asiaan liittyvien maiden tuottajien ei pitäisi kuitenkaan joutua maksamaan näistä uusista määräyksistä väistämättä koituvia kustannuksia. Kansainvälisen yhteisön on laadittava kestävä taloudellinen korvaussuunnitelma.

Haluaisin myös komission menevän tomissaan pidemmälle ja laativan kattavan lainsäädäntöasiakirjan sen varmistamiseksi, että Euroopan markkinoille tuodaan ainoastaan sellaista puuta ja puutuotteita, jotka ovat peräisin kestäväan kehityksen mukaisesti hoidetuista ja laillisesti käytetyistä metsistä.

Tämä on ainoa tapa kannustaa tuottajia toimimaan laillisesti ja kunnioittamaan ympäristöä ja näin ollen edistämään maailmanlaajuisesti järkeviä ja kestäviä trooppisten metsien käyttötapoja.

– Päätöslauselmaesitys: Kansainvälinen trooppista puuta koskeva sopimus 2006 (B6-0422/2008)

Sylwester Chruszcz (NI), kirjallinen. – (PL) Annoin tänään tukeni päätöslauselmalle, joka koskee trooppista puuta koskevaa kansainvälistä sopimusta 2006. Tein niin, koska katson, että tukitoimet, joiden tavoitteena on ratkaista alueellisia tai maailmanlaajuisia ympäristöongelmia kansainvälisessä yhteistyössä, on itse asiassa

yksi Euroopan unionin hyödyllisimpiä toiminnan alueita. Uskon meidän kaikkien tietävän, että trooppisten metsien suojelu ja kestävä hallinta on varmistettava ja että näiden metsien rappeutuneiden alueiden uudistamisesta on huolehdittava.

– Päättöslauselmaesitys: Euroopan parlamentin painopisteet komission vuoden 2009 lainsäädäntö- ja työohjelmaa varten (RC B6-0420/2008)

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja brittiläiset konservatiivikollegani tuemme erittäin vahvasti monia päätöslauselman sisältämiä asioita. Tuemme voimakkaasti kehotuksia vähentää hallinnollista taakkaa, Lissabonin strategian sisältämiä kasvun ja työllisyyden tavoitteita, pienten ja keskisuurten yritysten tukemista, sisämarkkinoiden toteutumisen edistämistä, toimia kuluttajan oikeuksien vahvistamiseksi, ilmastomuutokseen liittyviä lisätoimia, rajatylittäviä terveydenhoitoaloitteita sekä Yhdysvaltain suhteiden lujittamista.

Emme kuitenkaan hyväksy tekstiä Lissabonin sopimuksen ratifioinnista, kehotusta luoda yhteinen maahanmuuttopolitiikka, kehotusta luoda yhteinen turvapaikkapolitiikka tai kehotusta perustaa Euroopan ulkosuhdehallinto.

Sylwester Chruszcz (NI), kirjallinen. – (PL) Äänestin tänään Euroopan parlamentin komission vuoden 2009 lainsäädäntö- ja työohjelmasta laatimaa päätöslauselmaa vastaan. Komission kunnianhimoiset suunnitelmat merkitsisivät uusia tarpeettomia yhdenmukaistamistoimia ja direktiivejä, joita jäsenvaltioille määrättäisiin tulevana vuosina. Haluaisin myös esittää voimakkaan vastalauseen Irlantia ja muita jäsenvaltioita kohtaan suunnatusta painostuksesta jatkaa Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessia, kuten päätöslauselman ensimmäisessä kohdassa on todettu. Edellä mainittu sopimus hylättiin Irlannissa järjestetyssä kansanäänestyksessä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) On ehkä oireellista, että Euroopan parlamentti ei ole onnistunut hyväksymään ainoatakaan päätöslauselmaa painopisteistä Euroopan komission työohjelmaa varten. Euroopan parlamenttivaalit tietenkin lähestyvät, ja ne vaikuttavat jäsenten päätöksiin, erityisesti niiden, jotka haluavat peittää menettelytapojaan ja vastuutaan sellaisilla politiikan aloilla, jotka ovat huonontaneet sosiaalista tilannetta, lisänneet työttömyyttä sekä epävarmoja ja huonosti palkattuja työpaikkoja, saaneet aikaan talous-, elintarvike- ja energiakriisin (joka vaikuttaa erityisesti taloudellisesti heikompiin maihin ja herkimpiin yhteiskunnan osiin) sekä lisänneet kansainvälisten suhteiden militarisointia kaikkine vaaroineen, joita tämä merkitsee maailmanrauhalle.

Samanaikaisesti he eivät kuitenkaan halua hyväksyä, että nyt tarvitaan irtiottoa kaikista tähän johtaneista menettelytavoista. He pikemmin haluavat Euroopan komission jatkavan niiden samojen välineiden ja menettelytapojen käyttöä, jotka ovat johtaneet tähän tilanteeseen, olkoonkin, että niihin on lisätty muutamia vaaleanpunaisen ja vihreän sävyisiä parannuksia kulissee ylläpitämään.

Sen vuoksi haluamme ehdottomasti pidettävän kiinni ryhmämme päätöslauselman sisältämistä ehdotuksista, joita ovat vakauspaketin kumoaminen, yksityistämisen ja vapauttamisen lopettaminen, sellaisen työllisyyden painottaminen, johon sisältyy oikeuksia, köyhyyden poistaminen ja yhteiskunnallinen oikeudenmukaisuus.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (LT) Äänestin komission vuoden 2009 lainsäädäntö- ja työohjelmaa koskevan päätöslauselman puolesta, ja olen pahoillani siitä, ettei sitä ole hyväksytty. On ratkaisevan tärkeää, että komissio antaa tiedonannon, jossa arvioidaan, miten jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun direktiivin ja asetuksen jäsenvaltioissa.

Valmistellessani tätä asiakirjaa varjoesittelijänä tähdensin sitä, että näillä asiakirjoilla on suuri vaikutus jokaiseen Euroopan unionin kansalaiseen. Niiden avulla määritellään menettelytapoja ja käsitellään ihmisten jokapäiväisiä ongelmia. Asiakirjan tavoitteena ei ole yhdistää sosiaaliturvajärjestelmiä. Sillä pannaan täytäntöön menettelytapoja, jotka jättävät sijaa erilaisille sosiaaliturvajärjestelmille jäsenvaltioissa. Samalla sillä estetään ihmisiä menettämästä sosiaaliturvaa näiden erojen vuoksi. Jokaisen Euroopan unionin kansalaisen hyvinvointi riippuu näiden asiakirjojen täytäntöönpanosta.

Valitettavasti komissiolle ei suoda vastuuta arvioida, mitä jäsenvaltioissa on saavutettu Euroopan laajuisten energiaverkkojen perustamistoimissa tai miten kauan yhteisten energiamarkkinoiden luominen saattaa kestää tai miten energiaturvallisuus on varmistettu kautta Euroopan unionin. Tämä asia on olennaisen tärkeää Liettualle, Latvialle ja Virolle, ja sen vuoksi Euroopan unionin toimielinten ja etupäässä komission on ryhdyttävä konkreettisiin toimiin nostaakseen nämä jäsenvaltiot pois energianjakeluun liittyvästä eristyksen tilasta ja riippuvuudestaan Venäjästä, joka on niiden ainoa kaasun ja sähkön toimittaja.

Zita Pleštinská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Äänestin komission vuoden 2009 lainsäädäntö- ja työohjelmasta laadittua päätöslauselmaa vastaan, koska sen haluttiin sisältävän sellaisia tarkistusehdotuksia, jotka edellyttävät uutta sosiaalialan lainsäädäntöä.

Koska sosiaaliala kuuluu miltei yksinomaan jäsenvaltioiden toimialaan, ryhmämme hylkäsi Euroopan globalisaattiorahastoa koskevaan direktiiviin tehdyn tarkistuksen, yksittäisten työntekijöiden epäoikeudenmukaista erottamista koskevista vähimmäisstandardeista, epätyypillisen työsuhteen solmineiden työntekijöiden suojelusta sekä työolojen parantamisesta ja työpaikalla tapahtuvien onnettomuuksien vähentämisestä tehdyt ehdotukset.

Syrjinnän vastaiseen oikeussuojaan liittyvät asiat vaihtelevat jäsenvaltioiden välillä, erityisesti lisääntymisoikeuksiin, perinteiseen perheeseen, koulutukseen ja uskontoon liittyvät. Näin ollen poliittinen ryhmämme katsoo, että on välttämätöntä säilyttää toissijaisuusperiaate, jonka nojalla jokainen jäsenvaltio on oikeutettu soveltamaan näitä periaatteita kansallisten perinteidensä ja tapojensa mukaisesti.

Kysymys Turkin liittymisestä Euroopan unioniin on myös arkaluonteinen asia poliittisessa ryhmässämme, koska useat jäsenistämme ovat saksalaisia ja ranskalaisia konservatiiveja.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Vuonna 2009 komission toimintaa ohjaavat Euroopan parlamenttivaalien aikataulu, mikä merkitsee aikaisempaa vähemmän toimintamahdollisuuksia, erityisesti yhdelle toimielimelle. Tämä tilanne ei kuitenkaan estä meitä kehittämästä realistista toimintasuunnitelmaa. Maailma vaatii paradigmojen tarkistusta ja sen ymmärtämistä, että todellisuus on hyvin kaukana monista teoreettisista keskusteluista, joita on käyty taloudellisista ja sosiaalisista malleista ja kansainvälisten suhteiden lukuisista vastakohtaisuuksista (sekä kovan vallankäytön että taloudellisen vallankäytön tai kaupallisten toimijoiden välisten suhteiden kannalta). Haluamme komission vastaavan tähän uudenlaiseen todellisuuteen sellaisella pitkän aikavälin suunnitelmalla, jonka täytäntöönpano on joustavaa ja mukautuvaa. Samanaikaisesti haluamme vuodeksi 2009 sellaisen toimintasuunnitelman, joka helpottaa selventämään jokaisen jäsenvaltion äänestäjien silmissä sitä, mikä merkitys ja minkälaisia etuja Euroopan poliittisilla toimilla on talousjärjestelmiimme ja yhteiskuntaamme. Tästä osoituksesta, joka juontaa juurensa pitkälti menettelytavoistamme eikä niinkään tiedonantoasioista, on muodostuttava toimintamme ydin ja näin ollen myös Euroopan komission toiminnan ydin. Valitettavasti päätöslauselma, josta toimitetaan tänään äänestys, ei tukenut tällaista lähestymistapaa, minkä vuoksi äänestin sitä vastaan.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Lasten oikeuksia on edelleen edistettävä. Nykyisellään lasten köyhyyteen liittyvää kysymystä käsitellään Euroopan unionin alueella edelleen liian vähän. Yksi viidestä lapsesta elää Euroopan unionissa köyhyyden partaalla, mikä on aivan liian suuri määrä. Olen tyytyväinen siihen, että parlamentti hylkäsi komission vuoden 2009 työohjelman. Meidän on tehtävä entistä tehokkaampaa työtä Euroopan unionin alueella vallitsevan köyhyyden käsittelemiseksi.

– **Päätöslauselmaesitys: EU:n ja Intian huippukokouksen valmistelu (RC B6-0426/2008)**

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Euroopan parlamentin EU:n ja Intian huippukokouksen valmistelua koskevan yhteisen päätöslauselmaesityksen puolesta, koska meidän on mielestäni välttämätöntä mukauttaa vuonna 2004 hyväksytty Intian kanssa solmittu strateginen kumppanuus niihin uusiin haasteisiin, joiden edessä Euroopan unioni ja Intia nyt ovat, ja näistä mainitsen esimerkkeinä elintarvikekriisin, energiakriisin ja ilmastomuutoksen.

Haluan korostaa sitä, että päätöslauselma kannustaa Intiaa jatkamaan ponnistelujaan vuosituhattavotteiden saavuttamiseksi, erityisesti sukupuolten tasa-arvoasiassa. Lisäksi on tärkeää, että päätöslauselmassa muistutetaan Intiaa Euroopan unionin arvoista ja kehoitetaan Intian hallitusta poistamaan kuolemanrangaistus.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Niiden monien asioiden lisäksi, joita tässä arvostamassamme päätöslauselmassa on tuotu esiin, on mielestämme olennaisen tärkeää painottaa sitä, että tuemme ehdottomasti aidon ja tehokkaan yhteistyön ja ystävyysyden syventämistä Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Intian välillä. Tämä edellyttää sellaista kumppanuutta, joka perustuu siihen, että jokaisen kansan tarpeisiin vastataan, joka hyödyntää kumpaakin osapuolta ja joka edistää keskinäistä kehitystä ja samalla kunnioittaa puuttumattomuusperiaatetta ja kansallista itsemääräämisoikeutta.

Näiden periaatteiden ja olettamusten pohjalta emme kuitenkaan voi hyväksyä monia tämän päätöslauselman sisältämiä ehdotuksista. Näistä mainittakoon erityisesti vapaakauppasopimus, jonka tavoitteena on sisällyttää sopimukseen muun muassa "sopimus palveluista", "kilpailusta", "julkisista hankinnoista" ja "suoriin ulkomaisiin investointeihin kohdistuvat rajoitukset" Euroopan unionin ja Intian välillä.

Tällä ehdotuksella (ja tavoitteella) pyritään vastaamaan suurten talous- ja rahoitusryhmien laajentumistoiveisiin. Näiden ryhmien, joita ei virallistettu maailmankaupan vapauttamiseen tähtäävissä WTON:n neuvotteluissa, päätavoitteena on pääoman kartuttaminen ja keskittäminen. Tämä tavoite on työntekijöiden ja ihmisten tarpeiden vastainen sekä Intiassa että monissa Euroopan unionin maissa.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Meidän on kehitettävä suhteitamme Intiaan, jossa asuu yli miljardi asukasta ja jolla on kukoistava talous ja joka tarjoaa vastapainon muslimimaailmalle ja Kiinalle. Käsiteltäväksi jätetty päätöslauselmaesitys, joka vastaa presidentti Sarkozyn ja komission näkemyksiä, on kuitenkin vastoin Euroopan kansojen etuja. Päätöslauselmassa vaadittava ”kattava vapaakauppasopimus” myötävaikuttaa talous- ja sosiaalijärjestelmiemme tuhoutumiseen, koska niiden on kilpailtava sellaisten maiden kanssa, jotka osallistuvat sosiaaliseen halpamyyntiin. Lisäksi Intian vaatimus pysyvästä jäsenyydestä YK:n turvallisuusneuvostossa on yksi YK:n uudistumista koskevista ehdotuksista, jonka tavoitteena on myös poistaa turvallisuusneuvoston pysyvä jäsenyys Ranskalta ja Yhdistyneeltä kuningaskunnalta ja luovuttaa se sen sijaan Brysselille.

Lisäksi Intian kutsuminen uskonnollisen moniarvoisuuden malliksi on loukkaus Orissassa surmatuille kristityille.

Intia puolustaa kansallisia etujaan ja ikivanhoja arvojaan. Jäsenvaltioiden olisi toimittava samoin, jotta suhde Intian kanssa olisi tasapainoinen. Tämä on mahdollista ainoastaan erilaisessa Euroopassa. Sellainen Eurooppa koostuu suvereenista valtioista, jotka perustuvat sivilisaationsa kristittyihin ja kreikkalaisroomalaisiin arvoihin.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Euroopan unionin ja Intian suhteista vastaavan valtuuskunnan jäsenenä tuen päätöslauselmaesitystä EU:n ja Intian vuoden 2008 huippukokouksen valmistelusta.

Esityksessä käsitellään WTO:ssa saavuttamatta jäänyttä sopimusta ja ilmaistaan halu jatkaa uusin toimin sopimuksen saavuttamista.

Esityksessä ei kuitenkaan käsitellä tällaisen sopimuksen suurinta kompastuskiveä, nimittäin Yhdysvaltain ja Intian epäonnistunutta yritystä saavuttaa sopimus erityisestä suojamekanismista, jolla ehkäistään tuotteiden myynti polkuhintaan Intian markkinoille, mikä on haitaksi Intian suurelle maaseutu-/maanviljelyväestölle. Ilman tällaista mekanismia on pelko Intian maanviljelijöiden toimeentulon jatkumisesta. Elintarviketurvallisuutta koskevaa avainasiaa ei ole käsitelty asianmukaisesti WTO:ssa, ja ehkä pohjimmiltaan tämän vuoksi keskusteluissa ei saavutettu tuloksia. Jokaisessa uudessa pyrkimyksessä avata keskustelut uudelleen on varmistettava, että jäsenten elintarviketurvallisuutta koskevia huolia käsitellään asianmukaisesti. Tuonnin äkillisellä kasvulla voi olla hyvin kielteisiä ja dramaattisia vaikutuksia paikalliseen elintarviketuotantoon, ja kehitysmaissa, joissa on mittava maanviljelyn perusta, tuonnin lisääminen vahingoittaisi merkittävästi pyrkimyksiä kehittää paikallista maanviljelyn ja elintarviketuotannon perustaa.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Joskus on välttämätöntä muistuttaa, että Intia on väestötieteellisestä näkökulmasta katsottuna maailman suurin demokratia. Tämä tosiasia sekä sen taloudellinen elinvoimaisuus ja sen yhä tärkeämpi rooli kansainvälisissä suhteissa – ennen muuta sen lähialueiden kanssa – pitäisi panna meidät pohtimaan uudelleen suhdettamme tämän tärkeän kumppanin kanssa. Olisi tietenkin virhe olla huomioimatta Intian demokratian heikkouksia, sen talouden rakennetta tai sosiaalista järjestelmää, minkä vuoksi nämä asiat olisi otettava kaikkein tärkeimpien asioiden joukkoon, joita käsittelemme Intian kumppanuudessamme. Asialistan on kuitenkin oltava entistä laajempi ja siinä on otettava entistä paremmin huomioon uudet tilanteet ja olosuhteet. Poliittisten siteiden vahvistamista ja entistä tiiviimpiä suhteita tuohon valtavaan maahan on pidettävä strategisen tärkeinä. Samoin meidän on oltava tarkkaavaisia ja valmiit vahvistamaan Intian roolia maiden välisissä suhteissa, erityisesti institutionaalisia rakenteita ja puitteita koskevista kysymyksistä. Usein sanotaan, että 2000-luvusta tulee rauhan vuosisata – ajatus, joka edellyttää Euroopan tarkkaavaisuutta – joten Intia olisi muistettava tämän ennusteen yhteydessä, ja strategiamme olisi sovittava sen mukaisesti.

12. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.45, ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta ryhtyi johtamaan
varapuhemies **Martine ROURE**

13. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

14. Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän tila ja sen vaikutukset Euroopan talouteen (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän tilasta ja sen vaikutuksista Euroopan talouteen.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olemme todistamassa erään aikakauden päättymistä. Nykyisin tuntemamme maailmanlaajuinen rahoitusjärjestelmä muuttuu lähivuosina. Meidän on selvittävä sekä Yhdysvaltojen kriisistä että maailmanlaajuisesta rahoitusjärjestelmää koskevasta kriisistä, jolta yksikään maanos ei ole turvassa.

Jo muutamien vuosien ajan oli arvosteltu rahoitusalan lisääntyvää epätasapainoa: monien toimijoiden järjetöntä riskinottoa, varainhoidon valvojen suhteellista kyvyttömyyttä hillitä monimutkaisten rahoitustuotteiden käyttöönottoa ja joidenkin tahojen liiankin silmiinpistävää ahneutta, jonka komissio aikoo epäilemättä mainita. Tulokset ovat nyt nähtävissä. Yhdysvaltojen rahoituslalla kuohuu, ja maan viranomaisten on ollut pakko puuttua asioihin yhä tiukemmin torjuakseen täysimittaisen kriisin. Kriisin vaikutukset tuntuvat Euroopassa ja muissa maanosissa niin voimakkaina, ettei vastaavaa ole koettu sitten 1930-luvun.

Puheenjohtajavaltio Ranska on vakuuttunut siitä, että viime päivien tapahtumien takia vahva ja yhtenäinen Eurooppa on talous- ja rahoitusalan kannalta yhä välttämättömämpi. Ensin on välittömästi löydettävä ratkaisu rahoitusalan häiriöihin. Talous- ja rahaliitolla on vahva keskuspankki – Euroopan keskuspankki – joka on pystynyt toimimaan nopeasti, määrätietoisesti ja tehokkaasti tiiviissä yhteistyössä suurimpien keskuspankkien kanssa silloin, kun jännitteet ovat olleet suurimmat. Tämä on huomattava etu tällaisina epävakaina aikoina, ja Euroopan keskuspankin pitäisi saada kiitosta toiminnastaan, koska se on valmis puuttumaan asioihin, olipa tilanne mikä tahansa.

Häiriöiden pahennuttua viime päivinä useimpien jäsenvaltioiden sääntelyviranomaiset ovat päättäneet Yhdysvaltojen viranomaisten tavoin kieltää ylimyynnin tilapäisesti. Kyseessä on hätätoimenpide, mutta se on tervetullut, sillä sen avulla voidaan lievittää jännitystä markkinoilla.

Tällä hetkellä emme suunnittele samantyyppistä aloitetta kuin Yhdysvaltojen liittovaltion viranomaiset, jotka ilmoittivat äskettäin rahoitusalan toimijoiden hallussa olevien ”ongelmallisten” tuotteiden laajoista takaisinostoista, ja komission jäsen Almunia oli oikeassa tätä asiaa koskevassa puheenvuorossaan.

EU:n rahoitusjärjestelmä on kaikin puolin kestävä, eikä tämäntyyppiselle toimenpiteelle siis ole tarvetta, mutta meidän on oltava tarkkoja, eikä mitään voida jättää pois laskuista ideologisista syistä. Todellisuudentaju ja käytännöllisyys ovat päivän sana. Mahdollisiin rahoitusjärjestelmän yleisen epävakauden riskeihin on tarvittaessa puututtava käytettävissä olevin keinoin.

Keskuspankkien ja sääntelyviranomaisten hätätoimet ovat välttämättömiä, mutta kaikki asiantuntijat myöntävät, ettei kriisiä ratkaista yksistään niillä. Eurooppalaisten on kannettava vastuunsa ja toteutettava toimia muilla asiaankuuluvilla aloilla.

Meidän on reagoitava talouden hidastumiseen. Tämä oli aiheena EU:n yhteisessä strategiassa, joka hyväksyttiin talous- ja valtiovarainministeriöiden neuvoston epävirallisessa kokouksessa Nizzassa. Ministerit päättivät yhdessä komission ja Euroopan keskuspankin pääjohtajan kanssa antaa talousarvioon liittyvien automaattisten vakauttajien toimia vapaasti niissä jäsenvaltioissa, joilla on liikkumavaraa.

Ne hyväksyivät myös eurooppalaisia pk-yrityksiä koskevan rahoitusohjelman, josta Euroopan investointipankki myöntää vuoteen 2011 mennessä 30 miljardia euroa rahoitusalan merkittäviin tukitoimiin. Vaikka rahoituskriisi on Euroopassa lievempi kuin Yhdysvalloissa, se aiheuttaa – paradoksaalista kyllä – aivan yhtä paljon riskejä reaalitaloudelle. Etenkin pk-yritysten kohdalla lainakustannusten hillitsemisessä tai lisäämisessä voidaan tarpeen mukaan turvautua vakaaseen rahoitusjärjestelmään ja luotettaviin pankkeihin. Pk-yritysten tilanne edellytti suoraa toimintaa.

EU:n rahoitusjärjestelmää on myös uudistettava kahden pääperiaatteen mukaisesti: ensimmäiseen kuuluvat täsmälliset lainsäädäntö- ja sääntelytoimenpiteet rahoitusjärjestelmän avoimuuden palauttamiseksi ja rahoitusalan toimijoiden saattamiseksi vastuuseen. Tätä silmällä pitäen ministerit päättivät 13. syyskuuta 2008 vauhdittaa määrätietoisesti vuonna 2007 hyväksytyn etenemissuunnitelman täytäntöönpanoa vastatakseen orastavaan talouskriisiin. Etenemissuunnitelmassa vahvistetaan rahoitusmarkkinahäiriöiden ratkaisemiseksi neljä keskeistä toimenpidettä: avoimuus, vakavaraisuussäännöt, varojen arviointi ja markkinoiden toiminta, luottoluokituslaitokset mukaan luettuina.

On tullut aika täyttää luottoluokituslaitosten valvontaa, pankkivalvonnan uudelleentarkastelua ja tilinpäätösstandardien mukauttamista koskevat lupaukset. Kyseiset tekijät ovat epäilemättä vahvistaneet rahoitusalan suhdannevaihteluja. Tämä on puheenjohtajavaltio Ranskalle todella ensiarvoisen tärkeä kysymys, ja käsittelemme sitä seuraavassa Eurooppa-neuvoston kokouksessa. Komission jäsen lienee tästä samaa mieltä, mutta luullakseni komissio ehdottaa pian, että vuodesta 2006 saakka voimassa olleita, vakavaraisuussuhdetta koskevia direktiivejä tarkistettaisiin.

Tämä on yksi niistä toimenpiteistä, joita monilla aloilla parhaillaan toteutetaan rahoitusmarkkinahäiriöiden selvittämiseksi ja joihin kuuluvat tietenkin myös vakausfoorummin hiljattain laatimat suositukset. Tiedän, että komissio mahdollistaa näiden ehdotusten käsiteltäväksi jättämisen hyvin nopeasti, ja luotamme siihen, että parlamentti pääsee neuvoston kanssa yksimielisyyteen näistä kiireellisistä ehdotuksista ensimmäisessä käsittelyssä, ennen tämän vaalikauden loppua.

Komission odotetaan myös esittävän luottolaitoksia koskevan ehdotuksen lähiviikkoina. Ehdotus on jatkoa heinäkuussa 2008 kokoontuneen valtiovarainministereiden neuvoston esittämälle pyynnölle, ja tässäkin suhteessa luotan siihen, että parlamentti pääsee yksimielisyyteen tästä merkittävästä ehdotuksesta mahdollisimman nopeasti.

Panen myös tyytyväisenä merkille, että on päätetty perustaa työryhmä tutkimaan sitä, miten pankkien ja vakuutusyhtiöiden vakavaraisuusvalvonnassa olisi otettava huomioon etenkin pääomakehitystä koskevat kausivaihtelut. Jatkossa tarvitaan myös erityistoimenpiteitä.

Nämä tekijät ovat olennainen osa rahoitusalan uudistusta, ja niitä täydennetään hyvin todennäköisesti muilla aloitteilla rahoituskriisiä koskevien EU:n tutkimusten edistyessä. Parlamentin on osallistuttava täysimääräisesti tähän tutkimukseen, ja puheenjohtajavaltio panee kiinnostuneena merkille parlamentin viimeaikaisen panoksen. Tarkoitan erityisesti riskirahastoja, jotka joidenkin asiantuntijoiden mukaan saattavat olla talouskriisin seuraavat uhrit. Kuten aiemmin totesin, tarkoitan myös sekä tilinpäätösstandardeja koskevaa kysymystä että rahoitusalan palkkausta, joka edellyttää välittömiä toimia.

Olen kuullut joidenkin EU:n päättäjien sanovan, että on jatkettava asioihin puuttumattomuuden strategiaa ja että sääntelyä ei tarvita. Tämä on mielestäni virhe. Se on enemmän kuin virhe: se on hyökkäys rahoitusjärjestelmän vakautta vastaan, hyökkäys järkeä vastaan. Sanon aivan suoraan, että jos riskirahastojen sääntelyä on tarpeen harkita, Euroopan unionin on myös tehtävä niin. On pohdittava riskien avoimuutta, sääntelyelinten valvontavaltuuksia ja palkkausta tämäntyyppisissä elimissä.

Strategian toinen perusperiaate on rahoitusvalvonnan tehostaminen. Valtiovarainministerit olivat tyytyväisiä Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean saavuttamaan yhteisymmärrykseen eurooppalaisten pankkien valvontaviranomaisille toimittamia tietoja koskevien vaatimusten yhdenmukaistamisesta vuoteen 2012 mennessä. Nämä ovat ensimmäiset merkittävät tulokset, mutta lisätuloksia tarvitaan, ja ministerit ovat sopineet toteuttavansa jatkotoimia parantaakseen rahoitusalan toimijoiden seurannan ja valvonnan koordinoitua. Puheenjohtajavaltio on valmis tekemään yhteistyötä parlamentin ja komission kanssa tehostaakseen yhä useammin kansalliset rajat ylittävien ryhmittymien yhdenmukaista seurantaa ja vakavaraisuusvalvontaa. Euroopan unioni tarvitsee tehokkaamman ja yhtenäisemmän valvontajärjestelmän varautuakseen paremmin rahoituskriiseihin.

Hyvät parlamentin jäsenet, Ranska toimii Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajana hyvin sekavana aikana. Näissä vaikeissa olosuhteissa olemme täysin tietoisia vastuustamme. On tullut aika tehdä tärkeitä päätöksiä, jotka koskevat EU:n rahoitusjärjestelmän organisointia, sen asemaa Euroopan taloudessa ja sen tehtävää, jonka tulisi edelleen olla yritys- ja yksityisrahoitus.

EU ei ole ollut toimeettomana viime kuukausina. Puheenjohtajavaltio voi näin ollen turvautua komission rahoitusalaan koskeviin pohdintoihin ja toimiin sekä lukuisten asiantuntijoiden työhön, jota on Ranskassa tehnyt muiden muassa Ricol.

Lokakuussa pidettävä Eurooppa-neuvoston kokous antaa mahdollisuuden vahvistaa tiukat EU:n laajuiset suuntaviivat, ja se on tavoitteemme. On selvää, ettei EU:n pitäisi toimia yksin. Sen on oltava aktiivinen ja edistettävä uutta kansainvälistä yhteistyötä, kuten presidentti Nicolas Sarkozy totesi eilen Yhdistyneissä Kansakunnissa. Ehdotamme myös, että ennen vuoden loppua järjestetään kansainvälinen kokous, johon osallistuvat G8-maat ja niiden rahoitusalan sääntelyviranomaiset. Tavoitteenamme on auttaa laatimaan kansainvälisen rahoitusjärjestelmän tarkistamista koskevat alustavat periaatteet ja uudet yhteiset kansainväliset säännöt.

Tämänkaltaisella aloitteella Euroopan unioni osoittaa pitävänsä tärkeänä uutta, tasapainoista maailmanlaajuisia hallintotapaa. EU:n ja kansainvälisen yhteisön on kehitettävä lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin ratkaisuja. Lyhyellä aikavälillä on toteutettava hätätoimenpiteitä, keskipitkällä aikavälillä tarkistettava lainsäädäntöä ja pitkällä aikavälillä tarkasteltava laajemmin taloudellisen mallimme merkitystä kasvun ja työllisyyden kannalta sekä jatkettava edelleen välttämättömiä rakenneuudistuksia.

Tässä olivat ne tiedot, jotka tänään halusin teille antaa.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, viime vuoden ja etenkin muutamien viime päivien tapahtumaketju rahoitusmarkkinoilla ylittää laajuudessaan kaiken sen, mitä olemme elinaikanamme nähneet. Yhdyn siihen yleiseen käsitykseen, että tämä aiheuttaa merkittäviä muutoksia kansainvälisen rahoitusjärjestelmän toiminnassa.

Elokuussa 2007 puhjenneen kriisin jälkeen julkistetut yhteenlasketut tappiot ovat yli 500 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria, mikä vastaa määrältään Ruotsin kokoisen valtion BKT:ta. Valitettavasti lopullisen määrän arvioidaan olevan tätäkin suurempi.

Viime viikkoina Yhdysvalloissa julkistettujen tappioiden kiihtyvä kasvu ja sitä seurannut sijoittajien luottamuksen heikentyminen ovat ajaneet useita merkittäviä rahoituslaitoksia romahduksen partaalle. Silloin kun tällaisen laitoksen romahtaminen on merkinnyt systeemiriskiä – toisin sanoen koko rahoitusjärjestelmän vaarantumista – on tarvittu kiireellisiä pelastustoimia.

Jotkin näistä pelastustoimista olivat julkisia toimia, kuten Yhdysvaltain valtiovarainministeriön ja Yhdysvaltain keskuspankin toimet, joilla estettiin maailman suurimman vakuutusyhtiön AIG:n ja asuntolainoittajien Fannie Maen ja Freddie Macin konkurssit. Kahden viimeksi mainitun laitoksen vastuulla on yli puolet Yhdysvaltojen asuntolainoista.

Toiset toimet toteutettiin yksityisinä yritysostoina, kun esimerkiksi Bank of America osti investointipankki Merrill Lynchin.

Muille laitoksille, kuten investointipankki Lehman Brothersille tai lähes parillekymmenelle yhdysvaltalaiselle paikallispankille, konkurssi oli ainoa vaihtoehto. Lyhyesti sanottuna Yhdysvaltojen pankkialan näkymät ovat kokeneet poikkeuksellisen suuren muutoksen.

Tilanne onkin johtanut siihen, että Yhdysvaltojen rahoitusjärjestelmä kärsii merkittävästä uskottavuusongelmasta. Yhdysvaltojen viranomaisten mukaan tilannetta ei enää tässä vaiheessa ratkaista muutamalla pelastuspaketilla. Tarvitaan ehdottomasti koko järjestelmää koskeva ratkaisu.

Lyhyellä aikavälillä tarvitaan yhteinen ratkaisu, joka palauttaa luottamuksen ja vakauttaa markkinat.

Yhdysvaltojen valtiovarainministerin Henry Paulsonin viime viikolla julkistama ohjelma on hyvä aloite. Lyhyesti sanottuna Yhdysvaltojen valtiovarainministeri ehdottaa liittovaltion rahaston perustamista, jotta pankkien taseista saataisiin poistettua ne varat, jotka eivät ole muutettavissa rahaksi: asuntolainoihin perustuvat arvopaperit, jotka ovat perimmäinen syy ongelmiimme. Niiden poistaminen järjestelmästä auttaisi vähentämään epävarmuutta ja keskittämään markkinat uudelleen olennaisiin seikkoihin. Jos ehdotuksen on määrä onnistua, sen yksityiskohdat on kuitenkin määriteltävä kunnolla – ja nopeasti.

Toteaisin, että kyse on Yhdysvaltojen ohjelmasta, joka on mukautettu kyseisen maan olosuhteisiin. On muistettava, että kriisi sai alkunsa sieltä ja että sen rahoitusala on kärsinyt eniten. Tapahtumien syitä on kuitenkin analysoitava yhdessä. Joudumme yhdessä selviytymään seurauksista ja toimimaan nykyisen tilanteen mukaan.

Siksi on ensin ymmärrettävä, miten tähän tilanteeseen jouduttiin. Nykyisten häiriöiden alkusyyt ovat maailmantalouden jatkuvassa epätasapainossa, joka loi olosuhteet varojen hyvälle saatavuudelle ja heikolle riskinarvioinnille.

Maailmanlaajuisten rahoitusmarkkinoiden keskinäiskytkennät, korkea velkaantumisaste sekä innovatiiviset ja monimutkaiset rahoitusmenetelmät ja -välineet, jotka tunnettiin huonosti, johtivat riskien leviämiseen koko rahoitusjärjestelmässä ennennäkemättömän laajasti.

Markkinatoimijat sekä sääntely- ja valvontaelimet eivät selvästikään pystyneet kunnolla ymmärtämään tilanteeseen liittyviä riskejä eivätkä siksi voineet estää seurauksia, jotka ovat nyt nähtävissä.

Tosiasiassa muun muassa IMF, Euroopan keskuspankki ja komissio varoittivat kriisiä edeltävinä kuukausina näistä taustalla piilevistä vaaroista. Tiesimme tilanteen olevan kestävä, mutta emme tieneet eikä kukaan pystynyt ennustamaan sitä, miten ja milloin lisääntyneen maksukyvyttömyyden synnyttämä subprime-asuntoluottokriisi puhkeaisi ja kuinka voimakas se olisi.

Nyt on selvää, että viime vuosien prosessi on vaihtanut suuntaa, ja rahoitusjärjestelmä painiskelee jatkuvan velanpurkutarpeen kanssa. Poikkeuksellisen korkean velkaantumisasteen ja riskien laajojen keskinäiskytkentöjen vuoksi purkamisprosessi on erityisen hankala. Järjestelmän avoimuuden puute ja valvontaelinten kyvyttömyys muodostaa tarkkaa kokonaiskuvaa tilanteesta ovat aiheuttaneet vakavan uskottavuusongelman.

Rahoitusala on kärsinyt eniten, sillä pankkien levottomuus on tyrehtyttänyt niiden keskinäiset luottomarkkinat.

Useilla keskeisillä luottomarkkinoilla on edelleen häiriöitä, ja viime aikoina sijoittajat ovat uudestaan siirtyneet varmatuottoisiin sijoituksiin, joihin liittyy valtion viitelainojen ja suhteellisten riskialttiiden sijoitusten tuottoerojen kasvu.

Keskuspankkien ripeän ja koordinoitun väliintulon ansiosta – jossa EKP:llä oli keskeinen merkitys – olemme pystyneet välttämään vakavan rahoitusvajeen. Pankkeihin kohdistuu kuitenkin edelleen paineita. Uskottavuusongelma on laskenut omaisuuserien hintoja pahentaen pankkien taseisiin kohdistuvia paineita. Yhdessä pankkienvälisen markkinatilanteen kanssa tämä johtaa siihen, että pankkien on vaikea korottaa pääomaansa.

Euroopassa tilanne ei ole näin kärjistynyt, eivätkä jäsenvaltiot tässä vaiheessa pidä tarpeellisenä samanlaista suunnitelmaa kuin Yhdysvalloissa.

Keskpitkällä aikavälillä tarkasteltuna on ilmeistä, että tarvitaan kattavampi rakenteellinen ratkaisu. Rahoitusmarkkinoiden viimeaikaiset tapahtumat ovat osoittaneet selvästi, että nykyistä sääntely- ja valvontamallia on uudistettava.

Lyhyellä aikavälillä on käytävä nopeasti käsiksi nykyisen järjestelmän puutteisiin, ja tässä suhteessa – ja yhdyin täysin neuvoston kantaan – sääntelytoimiin perustuva Ecofin-neuvoston etenemissuunnitelma ja vakausfoorumien antamat suositukset sisältävät kaikki tarvittavat osatekijät. Kuten tiedätte, tähän sisältyy konkreettisia aloitteita avoimuuden lisäämisestä sijoittajien, markkinoiden ja sääntelyelinten hyväksi, pankkiyhtymien vakavaraisuusvaatimusten tarkistamisesta ja luottoluokituslaitosten aseman selventämisestä.

Komission työ edistyy, ja se esittää vakavaraisuusdirektiivin tarkistamista koskevia ehdotuksia pian – ensi viikolla – ja luottoluokituslaitoksia koskevia uusia säädöksiä toivottavasti ennen lokakuun loppua. Viimeaikainen kehitys huomioon ottaen on kuitenkin todennäköistä, että joudumme perehtymään uusiin kysymyksiin, joita on tullut ilmi.

Jatkamme keskustelua muista toimista, joita pitäisi toteuttaa rahoitusalan paremman vakauden turvaamiseksi ja kriisin perimmäisten syiden korjaamiseksi, ja tässä suhteessa yhdyin täysin niihin avaussanoihin, joilla neuvoston puheenjohtajavaltion edustaja pohjusti puheenvuorojanne.

Lopuksi käsittelen rahoitusalan kriisin vaikutusta talouteen – reaalityökaluun. On täysin selvää, että rahoitusalan tapahtumat vahingoittavat taloutta. Vaikutuksia ovat pahentaneet öljyn ja muiden kulutushyödykkeiden hinnannousun aiheuttamat inflaatiopaineet ja joissakin jäsenvaltioissa toteutetut huomattavat asuntomarkkinoiden korjausliikkeet. Häiriöiden yhteisvaikutukset ovat kohdistuneet suoraan taloudelliseen toimintaan korkeampien kustannusten ja kielteisten varallisuusvaikutusten kautta sekä epäsuorasti heikentämällä voimakkaasti luottamusta talouteen. Seurauksena on ollut kotimaisen kysynnän tyrehtyminen ja ulkomaisen kysynnän samanaikainen hiipuminen.

Tärkeimmät taloudellista toimintaa koskevat indikaattorit osoittavat perustana olevan kasvuvauhdin hidastuneen selvästi sekä EU:ssa että euroalueella. Tällä perusteella BKT:n kasvua tarkistettiin tänä vuonna edellisessä väliennusteessa huomattavasti alaspäin: EU:ssa 1,4 prosenttiin ja euroalueella 1,3 prosenttiin.

Samanaikaisesti tälle vuodelle annettuja inflaatioennusteita on tarkistettu EU:ssa 3,8 prosenttiin ja euroalueella 3,6 prosenttiin. Inflaatio saattaa kuitenkin olla käännekohdassa, sillä energian ja elintarvikkeiden aikaisempi hinnannousu tasaantuu asteittain lähikuukausina. Tätä voitaisiin mahdollisesti täydentää laskemalla öljyn ja muiden kulutushyödykkeiden hintoja edelleen, mikä ei kuitenkaan ole vielä varmaa.

Kaiken kaikkiaan taloustilanne ja -näkymät ovat poikkeuksellisen epävarmat. Kasvunäkymiin liittyy edelleen riskejä, kun taas inflaationäkymät ovat myönteisemmät. Nämä talouskehitystä koskevat epävarmuustekijät ovat vielä suurempia ensi vuonna, mutta sekä EU:ssa että euroalueella kasvu jää oletettavasti ensi vuonna suhteellisen heikoksi.

Miten talouden hidastumiseen pitäisi reagoida? Paras ratkaisu on hyödyntää kaikkia käytössämme olevia politiikan välineitä.

Ensinnäkin finanssipolitiikassa on sitouduttava edelleen budjettikuriin sekä vakaus- ja kasvusopimuksen sääntöihin samalla kun automaattisten vakauttajien annetaan vaikuttaa. Tässä suhteessa vuonna 2005 toteutettu sopimusuudistus on osoittautumassa erittäin hyödylliseksi.

Toiseksi selvä sitoutuminen Lissabonin strategiassa ja kansallisissa uudistusohjelmissa määriteltyjen rakenneuudistusten täytäntöönpanoon lisäisi ratkaisevasti kuluttajien ja sijoittajien luottamusta lyhyellä aikavälillä ja parantaisi talouksien joustavuutta ja dynaamisuutta pitkällä aikavälillä. Toimenpiteet kilpailun lisäämiseksi vähittäis- ja energiamarkkinoilla ja työmarkkinoiden toiminnan parantamiseksi olisivat tässä vaiheessa erityisen hyödyllisiä.

Kuten jo korostin, rahoitusmarkkinoiden sääntelyn parantaminen ja Ecofin-neuvoston etenemissuunnitelman tavoitteiden saavuttaminen on tärkeämpää kuin koskaan. Edessämme olevien vaikeiden haasteiden tehokas ja nopea ratkaiseminen edistäisi selvästi luottamuksen palauttamista odotettua nopeammin ja vähentäisi talouksillemme aiheutuvia vahinkoja.

Kullakin näistä politiikanaloista voimme tehostaa toimiamme ja lisätä niiden vaikuttavuutta euroalueen ja Euroopan unionin laajuisella koordinoinnilla.

Meidän on pakostakin saatava jotkut jäsenvaltiot puolellemme, jotta ne suostuvat yhteisiin toimiin, ja silti syvennettävä ja laajennettava Ecofin-neuvoston edellisessä epävirallisessa kokouksessa Nizzassa saavuttamaamme yksimielisyyttä.

Euroopan mailla on yhteisiä haasteita. Niistä selvittää tehokkaimmin tekemällä yhteistyötä yhteisten ratkaisujen löytämiseksi. Tässä suhteessa talous- ja rahaliitosta on valtavasti etua, ja meidän on hyödynnettävä sen tarjoamia mahdollisuuksia tehostaaksemme koordinointia EMU:n kymmentä ensimmäistä vuotta koskevassa kertomuksessa ja viime toukokuussa esitetyssä tiedonannossa ehdotettujen periaatteiden mukaisesti.

Tapahtumat osoittavat kuitenkin selvästi, ettei EU:n sisäisillä toimilla pystytä vastaamaan maailmanlaajuisiin haasteisiin. Meidän on tehostettava yhteisiä ulkopoliittisia toimia vakausfoorumilla, Baselin komiteassa ja G7-ryhmässä sekä kiinnitettävä enemmän huomiota Kansainvälisen valuuttarahaston asemaan tulevaisuudessa.

Tulevaisuutta ajatellen on pohdittava sitä, miten voimme muovata rahoitusjärjestelmiemme ja globaalin hallintotavan tulevaisuutta, ja tässä suhteessa Euroopan unioni on ratkaisevassa asemassa. EU voi olla liikkeellepaneva voima maailmanlaajuisen koordinoinnin tehostamisessa, ja sen olisi otettava johtoasema tämän alan kansainvälisissä neuvotteluissa, ja tämä edellyttää Euroopan valtioiden tekevän ensin yhteistyötä ja sopivan sisäisistä ratkaisuista.

Alexander Radwan, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kuunneltuani äsken komission jäsenen julkilausumaa, minusta tuntui kuin olisin ollut väärässä elokuvassa. Hän korosti toistuvasti, että välittömiä ja pikaisia toimia toteutetaan parhaillaan. Todellisuudessa ainoa nopeasti muuttuva asia viime viikkoina, kuukausina ja vuosina ovat olleet markkinat, joita käsitellään usein parlamentin säännöllisissä keskusteluissa. Tosiasiassa markkinat hoitivat investointipankkeihin liittyvät ongelmat hyvin nopeasti itse. Emme pystyneet reagoimaan yhtä nopeasti.

"Nopea" ei todellakaan ole oikea sana luonnehtimaan neuvostoa ja etenkin komissiota. Nyt Yhdysvallat kehottaa meitä ystävällisesti hoitamaan osuutemme. En halua kommentoida tätä tässä vaiheessa. Tässä vaiheessa riittää, että seurataan tilanteen kehittymistä. Edellytän kuitenkin neuvoston – kun on kyse

komissiosta, en ole varma, pystyykö José Manuel Barroson johtama komissio tähän – huolehtivan vähintäänkin siitä, että saamme Yhdysvallat ja Yhdistyneen kuningaskunnan luopumaan rahoitusmarkkinoiden avoimuutta koskevasta vastarinnastaan. Muistelkaapa Saksan puheenjohtajakautta, jolloin presidentti Nicolas Sarkozy ja liittokansleri Angela Merkel esittivät aloitteen, ja José Manuel Barroson komissio vain istui toimeettomana vähätellen Sarkozya ja Merkeliä.

”Nopea” ei todellakaan ole oikea sana. Muistelkaapa vain Enronin ja Parmalatin tapauksia. Tuolloin Euroopan parlamentti oli hyväksynyt Giorgios Katiforisin luottoluokituslaitoksista laatiman merkittävän mietinnön, jonka varjoesittelijänä toimin. Tuolloin oli vuosi 2003. Nyt, lokakuussa 2008, komissio saattaa hyvinkin antaa ehdotuksia, mutta kansainvälinen arvopaperimarkkinavalvojen järjestö (IOSCO) toteaa jo nyt, että meidän olisi noudatettava arvopaperimarkkinoiden valvontaviranomaisen (Securities and Exchange Commission, SEC) ja Yhdysvaltojen määräyksiä, sillä muussa tapauksessa kansainvälinen rahoitusjärjestelmä häiriintyy.

Euroopan on tässä asiassa kuljettava omaa tietään. Siksi en todellakaan välitä siitä, mitä SEC ehdottaa, ja jos komissio aikoo edetä sen kanssa samaan suuntaan, voin vain todeta, että sen on syytä varautua pahimpaan. Meidän on tehtävä se, minkä koemme oikeaksi, ja Yhdysvallat voi sen jälkeen seurata esimerkkiämme. Tämän enempää en puutu luokituslaitoksiin.

On sanottu, että meidän pitäisi selviytyä Basel II -sopimuksen tarkistamisesta yhdessä käsittelyssä. Toivon, että neuvoston edustaja kuuntelee, sillä hän mainitsi muun muassa tämän. Voimme tehdä sen yhdessä käsittelyssä, kunhan vain neuvosto lakkaa vastustamasta eurooppalaista valvontajärjestelmää. Neuvoston tähänastiset saavutukset EU:n valvontaviranomaisten kanssa tehdystä tiiviimmästä yhteistyöstä ovat surkuteltavia. Nizzan sopimus perustui hallitustenväliseen yhteistyöhön. Näin ollen neuvoston olisi kerrankin luovuttava totutuista kaavoistaan ja ajateltava eurooppalaisesti.

Myös riskirahastot on mainittu pääomasijoitusten ohella. Komission jäsen McCreevy totesi parlamentille juuri tällä viikolla, ettemme saa kiirehtiä liikaa. Voimme syyttää jäsen McCreevyä monista asioista, mutta emme liiasta kiirehtimisestä.

(Välihuomautuksia ja suosionosoituksia)

Olen arvostellut parlamentissa säännöllisesti jäsen McCreevyä riskirahastoja ja pääomasijoituksia koskevasta kysymyksestä. On huolehdittava siitä, että komissio esittää nyt kunnollisia analyysejä eikä takerru kielteiseen kantaansa. Tämä ei ole enää jäsen McCreevyn ongelma, vaan José Manuel Barroson ongelma.

(Suosionosoituksia)

Olisin iloinen, jos kehottaisimme nyt selvin sanoin Yhdysvaltoja ja SECiä – arvopaperimarkkinoiden valvontaviranomaista – hoitamaan kerrankin omat asiansa kuntoon. Siemensin tapausta tutkitaan tarkasti, mutta kukaan ei kiinnitä huomiota Yhdysvaltoihin. Edellytän, että komissio ja neuvosto antavat meille mahdollisuuden tuoda julki EU:n toimintalinjan tällä alalla.

(Suosionosoituksia)

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, olemme kuunnelleet hyvin tarkkaavaisesti jäsen Radwanin puheenvuoroa. Baijerin vaalikampanjalla on voimakas vaikutus. Hyvä Alexander Radwan, joissakin asioissa olette aivan oikeassa. Markkinat ovat hoitaneet tilanteen, mutta Yhdysvaltojen veronmaksajat ovat joutuneet maksumiehiksi. Hinnan tästä maksaa valtio.

Nykyiset tapahtumat eivät ole todiste vain investointipankkien ja suurten vakuutusyhtiöiden konkurssista. Konkurssissa on myös se taloudellinen ajattelumalli, jota meille on ”kaupattu” vuosien ajan: ajattelumalli, jonka mukaan nykyaikaisena pidetyssä taloudessa kasvua ja vaurautta luodaan keinottelulla, eikä niillä ole todellista perustaa. Juuri tämä järjestelmä tekee nyt konkurssin.

(Suosionosoituksia)

Hyvä Alexander Radwan, sattumoisin muistamme Giorgios Katiforisin mietinnön oikein hyvin. Myönnän, että olette taitava poliitikko. Olette ehdolla Baijerin osavaltion parlamenttivaaleissa sunnuntaina. Toivotan onnea. Giorgios Katiforisin mietintöä jarruttanut henkilö olitte kuitenkin te, hyvä Alexander Radwan. Sekin on meillä hyvässä muistissa.

Charlie McCreevy ei, harmillista kyllä, ole paikalla. Joaquín Almunia on esittänyt hyvin perusteellisen analyysin. Arvoisa komission jäsen Almunia, pyytäisin teitä ilmoittamaan kollegallenne, komission jäsen McCreevylle,

välttämättömistä toimenpiteistä, jotka meidän on nyt toteutettava. En tiedä, missä komission jäsen on. Kenties hän on palannut kilparadalle, ja kenties kilparadoilla olevia vedonlyöntitoimistoja säännellään paremmin kuin kansainvälisiä rahoitusmarkkinoita. Yksi asia on kuitenkin selvä: edellytämme komission toteuttavan toimenpiteitä, jotka ovat mahdollisia ja välttämättömiä, ja odotamme näitä toimia vuoden loppuun mennessä tai viimeistään kevyällä.

Tämä edellyttää esimerkiksi luottoluokituslaitoksia koskevien sääntöjen laatimista erittäin nopeasti. On myös välttämätöntä irrottaa palkitsemisjärjestelmät keinottelulla saavutetusta lyhytaikaisesta hyödystä. Tämä on erittäin tärkeä näkökohta. Jos johtaja tietää saavansa viiden prosentin osuuden keinotteluvoittojen avulla hankitusta miljardista, koska hänen palkkionsa on kytketty kyseiseen miljardin suuruiseen keinotteluvoittoon, on perin inhimillistä, että hän yrittää hankkia miljardin suuruisen voiton keinolla millä hyvänsä ja seurauksista piittaamatta: vaikka tämän takia menetettäisiin kymmeniätuhansia työpaikkoja, kuten kaikkialla maailmassa on viime vuosikymmeninä käynyt.

Vähääkään välttämättä rahoituspäälliköt – fiksut nuoret ihmiset, joihin törmää parlamentin käytävillä – tuhoavat kokonaisia yrityksiä ja elinkeinoalueita ja saavat aikaan kaikki tästä johtuvat sosiaaliset ongelmat. Tämän hävityksen kustannuksiin on laskettu mukaan ne 700 miljoonaa dollaria, jotka Yhdysvaltojen veronmaksajat joutuvat nyt investoimaan suurimpien pankkien ja vakuutusyhtiöiden pelastamiseen. Yhdysvaltojen hallinnon ilmeinen epäammattimaisuus näkyy selvästi siinä, että jopa tämän valtavan kriisin aikana pelastetaan juuri kyseiset suuryritykset käyttämällä tähän tarkoitukseen yli 700 miljardia dollaria Yhdysvaltojen talousarviovaroja tavallisten veronmaksajien pussista. Valitettavasti näiden tavallisten veronmaksajien kohtalot ja heidän velkansa ja asuntolainansa eivät kuulu Yhdysvaltojen hallituksen pelastussuunnitelmaan. Tämä on jälleen kerran täydellinen esimerkki voittojen yksityistämisestä ja tappioiden kansallistamisesta. Tämäkin on saatava loppumaan.

(Suosionosoituksia)

Kuulimme tästä kaiken maanantain keskustelussa. Minusta vaikuttaa melkein siltä, että meidän pitäisi olla jakamassa sosialidemokraattiselle ryhmälle PPE-DE-ryhmän jäsenyyshakemuksia: näyttää siltä, etteivät he pysty vaihtamaan näkemyksiään riittävän nopeasti, ja sanottakoon, että liberaaliryhmä on vielä pahempi.

Viime marraskuussa Euroopan unionin globaalista asemasta käydyssä keskustelussa huomautin, että rahoitusmarkkinoita hallitseva ”villin lännen kapitalismi” uhkaa kokonaisia talouksia, nyt jopa Yhdysvaltojen taloutta, ja että sille on laadittava kansainväliset säännöt. Rahoitusmarkkinoiden valtaa koskeva valvonta, avoimuus ja rajoitukset ovat välttämättömiä. ALDE-ryhmän johtaja vastasi tähän: ”Arvoisa puhemies, kuulemamme kielenkäyttö kuuluu menneisyyteen”. Ainakaan hän ei osallistu tämänpäiväiseen keskusteluun, mikä selvästi nostaa sen tasoa. Toteamukseni ei kuitenkaan kuulunut menneisyyteen. Vapautettujen markkinoiden – jotka eivät kunnioita mitään tai ketään – sääntely ja julkinen valvonta ovat nyt jos koskaan oikea toimintatapa.

Siksi lisäisin vielä yhden asian. Tietenkin on toimittava nopeasti, mutta on toimittava myös alalla, joka on lähinnä sydäntäni ja kollegojeni sydäntä Euroopan parlamentissa. Keinottelukupla ei puhkea: vaikka kieltäisimmekin ylimyynnin toistaiseksi, se alkaa uudestaan. Toinen asia, joka varmasti tapahtuu uudelleen, on esimerkiksi se, että sijoittajia rohkaistaan keinottelemaan elintarvikkeiden hinnannousulla. Elintarvikkeiden hinnat nousevat tarjonnan vähentyessä. Se tarkoittaa, että niiden, jotka hyötyvät elintarvikkeiden korkeista hinnoista, on varmistettava elintarvikkeiden tarjonnan vähentäminen. Elintarvikepula kuitenkin tarkoittaa nälänhätää maailmassa, ja jos järjestelmämme mahdollistaa sen, että joidenkin alueiden nälänhätä tuottaa voittoja toisilla alueilla, ei 700 miljardin dollarin apupaketti auta meitä. Ennemmin tai myöhemmin koko ihmiskunta saa kärsiä tämän kieroutuneen järjestelmän seurauksista.

Keskustelumme aiheena eivät siis ole lyhyen aikavälin tarpeet vaan se, miten voimme taata inhimillisen sosiaalisen kehityksen pitkällä aikavälillä.

Silvana Koch-Mehrin, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, maailmanlaajuinen rahoituskriisi on levinnyt markkinoille odottamattomin seurauksin. Jotkut saattavat tuntea tyydytystä nähdessään pankkialan toimijoiden joutuvan epäsuosioon ja menettävän työpaikkansa. Tämä on kuitenkin erittäin lyhytnäköistä, sillä todellisia häviäjiä eivät ole yritysjohtajat tai sijoittajat. Luottolamasta sekä osakkeiden ja säästöjen arvon romahtamisesta kärsivät eniten tavalliset perheet. Niiden taloudellinen turvallisuus romuttuu, kun eläkkeiden ja säästöjen arvo vaarantuu.

Siksi on välttämätöntä analysoida rahoituskriisi ja sen syyt tarkasti, jotta se ei varmasti pääse toistumaan, ja olen iloinen siitä, että teemme niin tänään. Martin Schulz käytti puheenvuoronsa markkinoiden parjaamiseen.

Martin Schulz muistutti meitä ystävällisesti viime marraskuussa tekemistään ennusteista, joiden perusteella hänellä saattaisi olla mahdollisuus lisätuloihin ennustajana. Hänen on kuitenkin myönnettävä, että markkinoita ohjaa raha eivätkä suuret puheet.

Yritysvapaudesta luopuminen ei ole tarkoituksenmukainen ratkaisu nykyiseen kriisiin. Juuri yritykset luovat työpaikkoja ja vaurautta. Tarvitaanko rahoitusmarkkinoilla oikeastaan lisäsääntelyä? Saksan talousihmeen luoja Ludwig Erhard tiivisti asian lyhyesti ja ytimekkäästi. Hän totesi, että valtion on laadittava säännöt taloudelle ja rahoitusjärjestelmälle, mutta erotuomarin tavoin sen ei pitäisi itse osallistua peliin. Näin ollen sen on tietenkin puuttuttava virheisiin ja sääntöjen rikkomiseen.

Sääntely on tarkoituksenmukaista ja tarpeellista väärinkäytösten välttämiseksi, mutta markkinatalous ei ole syyppää kriisiin, vaan syy on niiden, jotka kieltäytyvät noudattamasta järjestelmiä ja sääntöjä. Asiantuntijat ovat jo vuosia varoittaneet riskialttiista lainoista, vakuudettomista luotoista ja rahoitus- ja kiinteistömarkkinoilla puhkeamaisillaan olevasta kuplasta. Tarvitsemme yhteiset ja avoimet yleiseurooppalaiset säännöt ja maailmanlaajuiset säännöt. Tietenkin tarvitsemme kansainvälistä valvontaa, mutta kohtuuden rajoissa. Kukaan ei hyödy siitä, että pysäytämme pääomanliikkeet lisäsäännöillä ja aiheutamme taloudellisen taantuman.

Meidän on ennen kaikkea palautettava luottamus vapaisiin ja avoimiin markkinoihin. Euroopan ja koko maailman asukkaiden taloudellinen vakaus riippuu siitä, osoitamme toimintakykymme. Kansainväliset markkinat eivät kuitenkaan pysähdy odottamaan EU:ssa tehtäviä päätöksiä, eivätkä ne myöskään odota parlamentin julkilausumia.

Arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri Jean-Pierre Jouyet, ryhmäni odottaa teidän toteuttavan nopeita, järkipäisiä ja onnistuneita toimia, ja tekevän sen heti.

Eoin Ryan, UEN-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan keskuspankin pääjohtaja Jean-Claude Trichet totesi hiljattain, että markkinoiden vakiinnuttua asiat eivät palaa ennalleen, vaan sen sijaan siirrymme uuteen normaalitilaan.

Kun otetaan huomioon markkinoiden ja laitosten puutteet ja heikkoudet, jotka on musertavalla tavalla tuotu päivänvaloon viime vuoden aikana, menneistä väärinkäytöksistä ja virheistä luopuminen on pelkästään myönteistä. Rahoituskriisi on aiheuttanut hirvittävän sekasorron, mutta se on myös korostetusti tuonut esiin, että epäselvyydet on poistettava ja avoimuutta lisättävä, ja meidän lainsäätäjien on säänneltävä. Emme kuitenkaan saa hätäntyä, sillä se saa meidät tekemään kehoja päätöksiä.

Yhdysvalloissa kamppailu katastrofin torjumiseksi on aiheuttamassa perinpohjaisia muutoksia kapitalistiseen järjestelmään. Koska kriisi sai alkunsa Atlantin toisella puolella, omien laitostemme asema on ymmärrettävästi ollut vakaampi kuin Yhdysvalloissa, mutta silti tietyt tapaukset ovat muistutus siitä, että emme missään suhteessa ole haavoittumattomia. Varmistaaksemme markkinoiden vakauden tulevaisuudessa, meidän on toteutettava rakenteellisia ja järjestelmällisiä uudistuksia ja varauduttava toimimaan nopeasti. Saattaa tapahtua – tai on jo tapahtunutkin – kolme asiaa: esimerkiksi uudistuksia, joilla varmistetaan, että keskuspankit estävät talletuspaan pankeista ja rahoituslaitoksista, ja tässä suhteessa on jo toteutettu merkittäviä toimia. Toiseksi valtiovarainministeriöiden on ennen kaikkea poistettava talletuspakojen syy, toisin sanoen ongelmalliset omaisuuserät rahoituslaitosten taseista. Lisäksi on ratkaisevaa vahvistaa rahoitusjärjestelmän pääomarakennetta.

Olemme ohittaneet kriisin alkuvaiheen. Vaikutukset pankkitoimintaan ja poliittinen ratkaisu tähän ensijärkytykseen selviävät vasta jonkin ajan kuluttua. Meidän on kuitenkin nyt pantava toimeksi varmistaa, että kriisin jälkeen muodostuva uusi taloustilanne on vahvalla ja terveellä pohjalla. Tätä varten on välttämätöntä puuttua kriisin alkusiihiin, poistaa ongelmalliset omaisuuserät ja puhdistaa taseet. Kriisin aiheuttamasta ahdingosta selviämiseksi on sekä paikallis- että maailmantalouden toimintakyvyn kannalta välttämätöntä osoittaa, että rahoitusjärjestelmässä on riittävästi pääomaa. Eri asia on, saadaanko sitä julkisilla vai yksityisillä pääomansiirroilla vai niitä yhdistämällä, mutta sitä on saatava pian.

Emme vielä tiedä maailmanlaajuisen rahoituskriisin pysyviä kokonaisvaikutuksia ja seurauksia Euroopan markkinoilla. Sen kuitenkin tiedämme, että selvitäksemme kriisistä kunnialla ja varmistaa, että sijoittajat, markkinat ja kansalaiset ovat turvassa sen vaikutuksesta syntyvässä uudessa normaalitilassa, meidän on säilytettävä malttimme myös epävarmoissa ja sekavissa oloissa ja toteutettava konkreettisia toimia edistääksemme rakenteellisten ja järjestelmällisten muutosten täytäntöönpanoa. Niillä turvataan eurooppalaisen järjestelmän toimintakyky ja kansalaisten taloudellinen hyvinvointi Euroopan valtioissa ja maailmanlaajuisesti.

Francis Wurtz, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, jos Euroopan tärkeimmät johtajat haluaisivat antaa esimerkin heitä ja Euroopan kansalaisia erottavasta kuilusta, heidän tarvitsisi vain suhtautua rahoituskriisiin samalla tavoin kuin 14. syyskuuta 2008 pidetyn valtiovarainministereiden kokouksen jälkeen.

Onko EIP:n pienille ja keskisuurille yrityksille myöntämien lainojen tervetulleen mutta riittämättömän korotuksen lisäksi ilmoitettu muista merkittävistä toimenpiteistä?

Ne voidaan tiivistää kolmeen kohtaan. Käsitelläkseni ensinnäkin toiveita finanssipoliittisista kannustimista siteeraan Jean-Claude Junckeria: ”Olemme jättäneet EU:n elvytysohjelman pois laskuista.” Sovellamme vain ja ainoastaan vakaussopimusta sen kaikelta osin.

Siteeraan seuraavaksi muutamien henkilöiden lausuntoja käynnissä olevasta sääntelyn purkamisprosessista. Christine Lagarde: ”Emme saa sallia minkäänlaista rakenneuudistusten hidastamista”. Jean-Claude Trichet: ”Kaikki, mikä voidaan tehdä talouden joustavuuden parantamiseksi, kelpaa meille”. Jean-Claude Juncker: ”Työmarkkinoita sekä tavara- ja palvelumarkkinoita on uudistettava. Kilpailukyky vaatii laajempia toimintaedellytyksiä.”

Lopuksi meitä kaikkia askarruttava kysymys: kenen pitäisi toimia maksumiehenä? Siteeraan uudestaan Jean-Claude Trichet’tä: ”Pankkialan valvontaelinten ei pitäisi esittää kohtuuttomia vaatimuksia luottolaitoksille”. Ja toisaalta Jean-Claude Juncker toteaa: ”On tehtävä kaikki voitava, jotta palkat eivät karkaisi käsistä”.

Heille haluamme sanoa: palatkaa maan pinnalle ja yrittäkää asettua muiden ihmisten asemaan. He huomaavat toisaalta, etteivät valtiovarainministerit säästele vaivojaan toimiessaan suurten maailmalaaajuisten keinottelijoiden hyväksi – jo pelkästään EKP on vapauttanut 110 miljardin euron verran varoja – ja toisaalta vaarassa olevat työntekijät. Yrityksenne markkinoiden rauhoittamiseksi huolestuttavat yrityksiä.

Totuus on, että johtavat rahoitusalan toimijat ovat pääoman vapaan liikkuvuuden ja kuuluisan avoimen markkinatalouden sekä siihen liittyvän vapaan kilpailun nimissä ruokkineet pirullisia mekanismeja, joita he eivät enää pysty hallitsemaan. Muistuttaisin, että viisi kuukautta subprime-kriisin alkamisen jälkeen kymmentä maailman johtavaa keskuspankkia edustava Jean-Claude Trichet puhui edelleen vain pelkistä ”markkinoiden korjausliikkeistä” ja julisti ”vahvaa kasvua hienoisesta hidastumisesta huolimatta”. Kolme kuukautta myöhemmin hän kehotti parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokuntaa ”antamaan yksityiselle sektorille mahdollisuuden korjata tilanteensa”. Mikä oivallus! Jos järjestelmä voi menettää vanhat kaverinsa tällä tavoin, se on kriittisessä käännekohdassa.

Näin ollen meillä on uusien yhä vakavampien romahdusten välttämiseksi oltava rohkeutta pysäyttää asioiden kulku. Ensinnäkin on sanouduttava irti käsityksestä, jonka mukaan tuottavuus perustuu palkkakustannusten ja sosiaalimenojen alentamiseen. Meidän on muutettava kehityssuuntaa, jossa jatkuvasti alennetaan palkkojen tuoman lisäarvon osuutta. Inflaatio ei johdu siitä, vaan rahoitusalan toimijoiden epäeettisestä toiminnasta.

Toiseksi on lakattava luottamasta ehdottomasti rahoitusmarkkinoiden taloutta elvyttävään vaikutukseen, koska ne eivät edistä sitä vaan turmelevat sen. Euroopan keskuspankki voi vaikuttaa ratkaisevasti siihen, että varoja suunnataan sosiaalisesti tehokkaaseen talouteen, joka lisää työllisyyttä, edistää koulutusta ja kehittää julkisia palveluja, takaa kestävä tuotannon ja järkevät palvelut, mahdollistaa tutkimuksen ja kehittämisen, kunnioittaa julkisyrityksiä ja yleistä etua ja pitää yhteistyötä taloudellista sodankäyntiä tärkeämpänä.

Tämän tavoitteen saavuttamiseksi Euroopan keskuspankin tehtävää on kuitenkin muutettava. Sen olisi perittävä jälleenrahoittamiensa pankkien luotoista hyvin erisuuruisia korkoja riippuen siitä, edistetäänkö niillä äsken kuvailemaani vakaata taloutta vai käytetäänkö niitä päivittäin epäsuotavien rahoitustoimien perustana. Ensin mainitussa tapauksessa lainaehdojen olisi oltava edulliset ja jälkimmäisessä erittäin epäedulliset. Pankkeja ja varoja koskeva samanaikainen tiukka valvonta on välttämätöntä, ja rahoituspääoman liikkeitä olisi alettava verottaa. Lisäksi olisi käynnistettävä kansainvälisten taloudellisten instituutioiden perinpohjaiset uudistamistoimet, kuten presidentti Luis Ignacio Lula da Silva totesi Yhdistyneissä Kansakunnissa pitämässään puheessa.

Kolmanneksi totean, että on tehtävä loppu siitä itsetyytyväisyydestä ja alentuvuudesta, jolla pieni eliitti selittää kansalaisille, että ainoastaan niiden tekemä valinta on pätevä. Jos tästä kaikesta voitaisiin edes keskustella vakavasti, avoimin mielin ja vastuuntuntoisesti, kriisistä olisi yhdessä suhteessa ollut hyötyä.

Hanne Dahl, *IND/DEM-ryhmän puolesta*. – (DA) Arvoisa puhemies, avatessani autoradion matkalla lentokentälle aikaisin maanantaiaamuna ensimmäinen uutisaihe oli se, että pankkini oli joutunut vakavaan

rahoituskriisiin. Onneksi minulla on vain säästöjä, joten en menetä rahaa, mutta osakkaiden asiat ovat huonommin. Maailmanlaajuinen rahoituskriisi on saavuttanut pienen pankkini. Ongelman ydin on globaalistumiskehityksessä – varsinkin pääoman vapaassa liikkuvuudessa rajojen yli. Olemme nähneet ennenkuulumatonta keinottelua, jonka ainoa tarkoitus on tuottaa voittoa joillekin omistajille. Tällainen käytäntö ainoastaan vahingoittaa reaalitaloutta, kuten nyt näemme, kun keinottelu Yhdysvaltojen asuntomarkkinoilla on saanut aikaan kansainvälisen rahoituskriisin.

Tästä syystä olisi tehtävä loppu sellaisesta ajattelutavasta, että pääoman vapaa liikkuvuus on keino edistää kasvua ja vaurautta. Vapaa liikkuvuus hyödyttää ainoastaan keinottelijoita ja veronkiertäjiä. Rohkenen sanoa, että tavalliset kansalaiset ja ihmiset, jotka haluavat investoida yhtiöihin ja rahoittaa tavaroiden hankintaa ja myyntiä, ovat valmiita hyväksymään valvonnan, joka kohdistuu suuria rajatylittäviä varainsiirtoja tekeviin henkilöihin ja heidän tarkoituksiinsa. Pääomanliikkeiden valvonta laajentaisi demokratiakäsitystä ja lisäisi vaikutusmahdollisuuksia.

Mikä siis on ratkaisu meneillään olevaan kriisiin? Veronmaksajien rahoittama turvaverkko lisää varmasti hyökkäävää ja keinotteluun perustuvaa ulkopolitiikkaa rahoituslalla ja edistää pahimmanlaatuista kapitalismia. Pankkien on itse selvitettävä sotkunsu romahdusten ja kriisien jälkeen – se ei ole kansallisten pankkien ja siten veronmaksajien tehtävä. Tanskalainen rahoitusneuvoja Kim Valentin ehdottaa pankkien itse rahoittamaa hätärahastoa. On ratkaisevaa, että pankkien uuteen rahastoon antama panos on riittävän suuri, jotta ne ovat todella motivoituneita valvomaan toisiaan ja puuttumaan asioihin kriisin uhatessa, kun ne joutuvat itse rahoittamaan sen selvittämisen.

Ehdotan, että hyödynnämme EU:ta määrätäksemme tiukat säännöt pankkien hätärahastojen koolle. Tämä auttaisi meitä myös täyttämään YK:n pääsihteerin Ban Ki-moonin toiveen vastuuntuntoisesta maailmanlaajuisesta talouspolitiikasta. Pankkien on lakattava käyttäytymästä lapsen tavoin, joka ei ole koskaan kokenut kaatumista eikä tiedä, että se voi loukata itsensä.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, en ole samaa mieltä kollegojeni kanssa, jotka syyttävät komissiota aikaansaamattomuudesta. Mielestäni Euroopan komissio olisi voinut tehdä suurimman virheensä kuvitellessaan, että sääntelyn lisääminen on aina oikea ratkaisu. Kaikkien komission tekemien ehdotusten olisi oltava oikeasuhteisia, tasapainoisia ja tarkasti kohdennettuja.

Olen toistaiseksi ollut kohtalaisen tyytyväinen komission ratkaisuihin ja luotan siihen, että komissiolla on kaikki asianmukaiset välineet rahoituspalveluja koskevan sääntelyn parantamiseksi. Parannusten olisi perustuttava ennen kaikkea nykyisiin säädöksiin ja oikeusperustoihin. Seuraavaksi olisi harkittava muita kuin oikeudellisesti sitovia säädöksiä, ja ellei muutoin saada aikaan parannusta, olisi lopulta turvauduttava uusiin oikeussäädöksiin.

Minusta tuntuu, että toisinaan ollaan taipuvaisia unohtamaan, miten paljon EU:ssa on jo saatu aikaan. Vuodesta 2000 lähtien on ollut käynnissä rahoituspalveluja koskevan lainsäädännön perinpohjainen tarkistus, ja olemme jo ajantasaistaneet monia asiaa koskevia säädöksiä. EU:ssa on nykyaikainen ja pitkälle kehitetty säännöstö. Luullakseni suurin osa yhdysvaltalaisista ymmärtää sen jo nyt, joten mielestäni strategiaamme ei tarvitse muuttaa merkittävästi.

Lopuksi toteaisin, että on tietenkin otettava huomioon, ettei valvontajärjestelmä ole niin hyvä kuin se voisi olla. Ecofin-neuvoston etenemissuunnitelman perusteella olisi kehitettävä valvontaelinten toimintatapaa Euroopassa, mutta samalla pidettävä mielessä asioiden maailmanlaajuinen mittakaava. Olisi muistettava, että rahoitusala on todennäköisesti nykymaailman globaalein toimiala, emmekä voi toimia tyhjiössä. Olisi muistettava, että emme elä irrallaan muusta maailmasta, ja meidän olisi yritettävä kehittää normeja, vastavuoroista tunnustamista ja lähentymistä transatlanttisten toimijoiden kanssa, koska siten toteutetaan yleinen avoin kilpailu. On myös kehitettävä vähittäisasiakkaiden turvaksi ensiluokkaisia sääntöjä ja sitä tapaa, jolla nämä asiat edistyvät.

Lopuksi totean yhden asian EKP:sta. Mielestäni EKP ansaitsee kiitoksemme. Se teki erittäin hyvää työtä. Seuraukset Euroopan taloudelle – sekä sen finanssi- että reaalitaloudelle – olisivat olleet paljon vakavimmat, ellei EKP olisi saavuttanut niin hyviä tuloksia maksuvalmiutta koskevassa kysymyksessä. Mielestäni EKP:tä on syytä onnitella tästä.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jean-Pierre Jouyet – olemme pahoillamme siitä, ettei asiasta vastaava ministeri voi olla paikalla – arvoisa komission jäsen, sosialidemokraatit kannattavat markkinoita, mutta he tietävät, että kaikilla markkinoilla on rehellen

sijoittajien lisäksi varkaita, ja siksi tarvitaan poliisivoimia. On hämmästyttävä ajatus, että kun joku yrittää perustaa nykyaikaiset poliisivoimat nykyajan varkaiden varalta, häntä syytetään yhtäkkiä vanhakantaisuudesta.

Tarvitsemme nykyaikaista valvontaa ja sääntelyä. Tässä tapauksessa ei ole sellaista vaaraa, että antaisimme suin päin Sarbanes-Oxley-lain kaltaista järjetöntä ja harkitsematonta lainsäädäntöä, sillä kriisin alkamisesta on kulunut jo yli vuosi. Talous- ja raha-asioiden valiokunnassa 11. syyskuuta 2007 käyttämässään puheenvuorossa jäsen McCreevy nimesi suurimmiksi syyllisiksi nimenomaan luottolaitokset. Yli vuosi on kulunut, eikä meillä vielä ole ehdotusta. Mielestäni tätä ei voida kuvailla paremmaksi sääntelyksi.

Lokakuussa ja joulukuussa 2007 laaditusta etenemissuunnitelmasta puheen ollen, minulla on se tässä ja olen käynyt sen läpi kohta kohdalta. Ensinnäkin on todettava aivan vilpittömästi, että etenemissuunnitelmaa ei kenties suunniteltu sen tasoista kriisiä varten, johon nyt olemme joutuneet, ja toiseksi, tarkastellessani tapaa, jolla aikataulua on noudatettu, on vaikea tietää, mistä sen asian käsittely pitäisi aloittaa.

Ranskan presidentti on ilmoittanut suunnitelmasta: hän aikoo tuomita syylliset ja kutsua kaikki koolle neuvottelupöytään. Mistä hän sitten aikoo keskustella? Turvautumisesta vakausfoorumin laatimaan etenemissuunnitelmaan, jota kukaan ei voi panna täytäntöön, koska kenelläkään vakausfoorumissa ei ole toimivaltaa siihen?

Presidentti ehdottaa kaikkea tätä, vaikka hänen ensireaktionsa kriisiin oli syksyllä 2007 kiirehtiä Lontooseen hyväksymään Gordon Brownin strategia hälytysjärjestelmän perustamisesta sen sijaan, että oltaisiin parannettu Euroopan valmiuksia selvittää ongelmasta, mitä José Manuel Barroso tänään puoltaa Yhdysvalloissa. Toivon, että hän pystyy vakuuttamaan komission jäsen McCreevyn, jotta rahoitusmarkkinoiden sääntelyä ja valvontaa koskevat EU:n toimet olisivat tarvittavan tehokkaita.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

(John Purvis esitti puheaikaa koskevan huomautuksen ilman mikrofonia.)

Puhemies. – (FR) Pyydän anteeksi, että keskeytin Piia-Noora Kaupin ja Pervenche Berèsin. Hyvä John Purvis, olen yleensä oikeudenmukainen.

Daniel Dăianu (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, ovatko pelkästään ahneus, valheellinen hyvinvointitunne ja halpa raha syynä koko sotkuun? Entäpä puutteet lainojen myöntämisestä ja siirtämisestä koskevassa mallissa, joka on lisännyt rahoitusjärjestelmän yleisen epävakauden riskiä? Entä vääristyneet ja epäeettiset maksujärjestelmät, jotka ovat antaneet kimmokkeen holtittomaan riskinottoon? Entäpä rosalle annetut korkeammat luottoluokitukset? Entä eturistiriidat? Entä kasinotyyppiseen liiketoimintaan osallistuvat pankit? Entä pankkialan ”varjosektori” ja sen kohtuuton velkaantuminen ja keinottelu? Miksi päätöksentekijät eivät ole oppineet edellisistä kriiseistä vakavista varoituksista huolimatta? Muistelkaapa, mitä Alexander Lamfalussy, Edward Gramlich, Paul Volcker ja Warren Buffet totesivat vuosia sitten.

Mielestäni on naurettavaa väittää, että sääntely tukahduttaa rahoitusalan innovaatiot. Kaikki rahoitusalan innovaatiot eivät ole järkeviä. Onko näennäisesti kansainvälinen Ponzi-järjestelmä sallittava, vaikka se on viime vuosikymmenen aikana kehittynyt ongelmallisten tuotteiden avulla? Kyse on asianmukaisen sääntelyn ja valvonnan puutteesta sekä rahoitusmarkkinoiden ja niiden toiminnan sekä systeemiriskin puutteellisesta ymmärtämisestä. Vapaat markkinat eivät tarkoita sääntelemättömiä markkinoita. Korjausliikkeistä tulee erittäin vaikeita varsinkin Yhdysvalloissa, mutta Eurooppaan ei ole turvassa taloudelliselta taantumalta. Ratkaisut eivät saisi olla yksittäisiä, kun otetaan huomioon, että markkinat ovat maailmanlaajuiset. Luottamuksen palauttamiseen tarvitaan kansainvälistä koordinoitua.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

Roberts Zīle (UEN). – (LV) Mielestäni rahoitusmarkkinoiden tilannetta voidaan kuvata tutun sanonnan avulla: ”Juhlat ovat ohi ja olemme krapulassa.” Joku maksaa kalliisti vatsavaivoista, mutta tietenkin on sellaisiakin valtioita ja yrityksiä, jotka hyötyvät tästä äärimmäisen huonosta tilanteesta. Toisin sanoen erityisesti pitkälle kehittyneet valtiot ja yritykset siirsivät ylimääräiset voittonsa useisiin energialähteisiin, ja tämä muuttaa selvästi myös poliittisen vaikutusvallan keskusta ja tasapainoa. Mielestäni EU:n pienet uudet jäsenvaltiot ovat Euroopassa kaikkein haavoittuvimpia tässä tilanteessa. Nopean talouskasvun aikana

harjoitettu virheellinen rakenne- ja veropolitiikka luo nyt ilmeisiä taloudellisia ja sosiaalisia uhkia useimmissa näistä valtioista, kotimaani Latvia mukaan luettuna.

Euroalueen valtioiden pankeista otettujen euromääräisten kotimaisten yksityisluottojen suuri määrä, pankkialan ulkomailla olevien varojen suuri osuus ja palkkojen nopea kasvu kohti EU:n euromääräistä keskipalkkatasoa saattavat johtaa kansallisten valuuttojen revalvointiin. Siinä tapauksessa pitkän aikavälin takaisinmaksu euroalueen rahoituslaitoksille saattaa muodostua uudeksi taakaksi kyseisten jäsenvaltioiden kansalaisille ja yrityksille. Jos kansallisen valuutan vaihtoputkea laajennetaan suhteessa euroon, saattaa jo ennestään korkea inflaatio saada jalansijaa ja viivästyttää edelleen uusien jäsenvaltioiden liittymistä euroalueeseen.

Jos pankille maksettujen yksityisluottojen kokonaismäärä nousee kaksinumeroiseen prosenttiosuuteen BKT:sta, kyseisten jäsenvaltioiden kansalaiset menettävät optimisminsa. Sen sijaan tämä aiheuttaa korostetun kielteisiä poliittisia asenteita ja vaikuttaa yleiseen mielipiteeseen Euroopan unionista instituutiona, mikä johtaa myös parlamenttia koskeviin poliittisiin lieveilmiöihin uusissa jäsenvaltioissa.

John Whittaker (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, rahoituskriisi etenee raivoisesti ja euroalueen valtiot ovat joutumassa lamaan. Meille toistetaan jatkuvasti, että ratkaisu on sääntelyn lisääminen, jotta rahoitusala saadaan toimimaan paremmin.

Ongelmamme on kuitenkin nyt ajankohtainen, eikä sääntöjen muuttaminen ongelman syntymisen jälkeen auta meitä ratkaisemaan sitä.

Kehotan parlamentin jäseniä harkitsemaan täysin erilaista suhtautumista nykyisiin talousvaikeuksiin. Ne ovat merkki siitä, ettemme voi jatkaa entiseen tapaan ja että liian halpojen luottojen ja tuonnin takia olemme kaikki eläneet yli varojemme, emmekä voi jatkaa kuluttamista samaan tahtiin.

Tarkistustoimet ovat tuskallisia mutta välttämättömiä, ja näinä vaikeina aikoina on toinen vieläkin tärkeämpi viesti, jota kyseiset laitokset eivät kuitenkaan ota kuuleviin korviinsa. Viesti on se, että EU ei voi jatkaa esimerkiksi terveyden ja turvallisuuden, kuluttajansuojan, ja sosiaalisen tasa-arvon nimissä toteuttamia laajoja lainsäädäntöhankkeita, sillä ensisijaisesti kyseiset hankkeet lisäävät kustannuksia ja murentavat vaurautemme perustana olevaa tuotantotoimintaa.

Näinä kovina aikoina olisi kuultava vain yksi viesti: Euroopan valtioilla ei ole enää varaa Euroopan unioniin, sen toimielimiin ja sen valtavaan lainsäädäntötulvaan.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, yritän käyttää hyvin selvää kieltä, sillä muiden ilmaisemien näkemysten kirjo on laaja.

Ensinnäkään nykyinen kriisi ei ole raamatullinen kirous tai jumalilta saatu rangaistus. Markkinoiden toiminta on pettänyt, ja nämä toimintapuutteet ovat antaneet sysäyksen toimenpiteisiin, joista itse Keynes olisi ilahtunut. Jos markkinoiden toiminnassa on puutteita, nämä puutteet on korjattava, toisin sanoen toimeen on ryhdyttävä.

Näihin toimiin sisältyy useita seikkoja. Ensin on annettava sokkihoitoa, jotta potilas saadaan herätettyä nykyisestä koomasta. Muistuttaisin komissiolle ja neuvostolle, että vaikka Euroopan keskuspankki voi ratkaista maksuvalmiusongelmat, vakavaraisuusongelmilla on suoria vaikutuksia neuvostoon, komissioon ja jäsenvaltioihin.

Toiseksi totean, että jos halutaan estää saman toistuminen, on tiedettävä, mikä meni vikaan markkinoilla ja mitkä periaatteet pitäisi saattaa uudelleen voimaan. Riskinhallinnassa, hallinnoinnissa ja lopulta myös etiikassa on epäonnistuttu.

Tästä syystä on otettava uudelleen käyttöön joitakin perusperiaatteita: tuotteiden, yhtiöiden ja markkinoiden avoimuus, johtohenkilöstön vastuu, finanssi- ja reaali talouden välinen luottamus ja politiikan keskeinen asema.

Olen neuvoston kanssa samaa mieltä siitä, että täydellisen sääntelyn purkamisen aika on ohi. Sen paremmin markkinat kuin teollisuuskään eivät voi turvautua itsesääntelyyn.

Lopullinen resepti, jolla suojataan potilas ja varmistetaan, ettei sama toistu tai tapahdu muussa muodossa, on markkinoiden yhdentämisen jatkaminen. On saavutettava ratkaisevan tärkeä ulottuvuus, kuten Yhdysvalloissa on tehty. On perustettava eurodemokratia, jotta valuuttamme voi saada vaikutusvaltaa

globaaliin kriisiin joutuneessa maailmassa. Lisäksi on tarkistettava sääntely- ja valvontajärjestelmää, jotka ovat pettäneet.

Siksi en kannata määräyksiä, jotka eivät ole oikeudellisesti sitovia, menettelysääntöjä tai itsesääntelyä. Meidän on yhdessä tarjottava ratkaisu kansalaisille, jotka viime kädessä joutuvat maksumiehiksi.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Mitä päätelmiä voin tehdä nykyisestä kriisistä yhdessä minuutissa? Syynä on päätös luopua rahoitusmarkkinatoimien asianmukaisesta valvonnasta. Perusteltu sääntely ei tuhoa markkinoita, vaan on päinvastoin oleellista niiden selviytymiselle. On sellaisia ihmisiä, jotka ovat vastuussa tappioista, mutta nyt on myös sellaisia kansalaisia, jotka maksavat hinnan heidän väärinkäytöksistään ja julkisen valvonnan epäonnistumisesta.

Tästä varoitettiin jokin aika sitten. Poul Nyrup Rasmussenin mietinnössä, jonka parlamentti hyväksyi eilen hyvin suurella enemmistöllä, esitetään konkreettisia ehdotuksia riskeistä, jotka koskevat lainapääoman liiallista osuutta pääomasta, avoimuuden puutteesta ja eturistiriidoista. Kyseinen mietintö sai kuitenkin alkunsa työstä, jonka sosialidemokraattinen ryhmä aloitti jo vuosia ennen vuonna 2007 puhjennutta kriisiä.

Ieke van den Burgin ja Daniel Dăianun valiokunta-aloitteinen mietintö noudattaa samaa linjaa. Euroopan unioni on tärkeä kansainvälinen kumppani, ja kiitän komission jäsentä Joaquín Almuniaa hänen tänään antamistaan julkilausumista – mutta onko komission jäsen Charlie McCreevy niistä samaa mieltä? Lamaannukselle, joka komissiota vaivaa näiden asioiden suhteen, ei ole mitään perusteita. Parlamentti tekee sen, mikä sen täytyykin tehdä, ja muiden toimielinten pitäisi toimia vastaavasti.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, on sääli, että Martin Schulz on jo lähtenyt. Halusin huomauttaa, että on liian aikaista sanoa, kuka menee konkurssiin, sillä kukaan ei tiedä, keitä ongelmallisten omaisuuserien loppusijoittajat ovat. Ehkä ne ovat valtiollisia pankkeja.

Tästä huolimatta haluaisin kehottaa katsomaan tapahtumia laajemmasta näkökulmasta ja muistuttaa, että parlamentti esitti jo tämän vuoden alussa muutamia päteviä ehdotuksia, joita neuvosto ja komissio eivät hyväksyneet. Ensinnäkin vaadimme EU:n taloudenhoidon mukauttamista maailmanlaajuiseen kehitykseen ja talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen ajantasaistamista. Ehdotimme myös, että EU:n kilpailusääntöjen noudattamisen valvonta varmistetaan määrätietoisesti ja ettei pieniä ja keskisuuria yrityksiä syrjäytetä markkinoilta tai perusteta jättiläisiä, jotka ovat liian suuria kaatumaan. Oma kansallista ja perinteistä liiketoimintakulttuuriamme on edistettävä ja suojeltava, sillä Euroopan unionin tunnuslause on ”erilaisuudessaan yhdistynyt”.

John Purvis (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, toivokaamme, että Yhdysvaltojen ehdotukset ongelmallisten omaisuuserien ostamisesta onnistuvat, sillä ellei näin käy, ongelmat leviävät tännekin. Haluaisin Jean-Pierre Jouyet’ltä ja Joaquín Almunialta vahvistuksen siitä, että puolustuksemme on todellakin kunnossa. Ovatko hätärahoittajamme varautuneet tällaisissa olosuhteissa pahimpaan mahdolliseen? Olemme siirtymässä maksuvalmiusongelmasta vakavaraisuusongelmaan.

On totta, että joudumme aikanaan tarkistamaan sääntelysuojaa, mutta tätä ei voida eikä pidä tehdä hätiköiden, kriisin ollessa pahimmillaan. Vaarana olisi ylireagointi ja tarpeettomien, väärin kohdennettujen ja liian tiukkojen ehtojen määrääminen, mikä ainoastaan haittaisi talouttamme ja tulevia työpaikkojamme koskevia investointimahdollisuuksia.

Kaikkein tärkein asia on luottamuksen palauttaminen, joka on saatava aikaan välittömästi. Arvoisa Joaquín Almunia, mainitsitte tämän useita kertoja. Katsotaan, mitä voimme ryhtyä tekemään asialle.

Kehottaisin maailman tärkeimpien talousalueiden johtajia Amerikassa, Euroopassa sekä Lähi- ja Kaukoidässä kokoontumaan yhteen muutamien päivien sisällä ja vakuuttamaan maailmalle yksituumaisesti, että siellä, missä liekit saattavat leimahtaa, tehdään ehdottomasti kaikki tarvittava niiden sammuttamiseksi. Vasta sitten kun liekit ja hiillos on sammutettu, voimme alkaa käydä läpi sitä, miten kaikki tapahtui ja mitä on tehtävä, ettei sama toistuisi.

Luottamus on elinvoimaisen rahoitusjärjestelmän ja menestyvän maailmantalouden perusta. Vapaiden markkinatalouksien korkeimpien poliittisten johtajien – siis huippukokouksen – on nyt yhdessä ilman tekosyitä, salailua ja vastaväitteitä kannettava täysi vastuu luottamuksen palauttamisesta.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, valtiovarainministeri Henry Paulson kutsui muutamia viime viikkoja ”nöyryyttäväksi” ajaksi Yhdysvalloille julkistaessaan 700 miljardin dollarin hätäapupaketin maan lamaantuneelle rahoitussektorille.

Yhdysvaltojen tilanne on todellakin hälyttävä. Yhdysvaltojen rahoitusjärjestelmä, joka muodostuu investointipankeista, riskirahastoista ja tavanomaisen pankkivalvonnan ulkopuolelle jäävistä strukturoiduista tuotteista sekä yhtä tarkoitusta varten perustettujen yhtiöiden kautta hoidetuista lukuisista liiketoimista, joita ei näy taseissa, on käytännössä romahtanut. Se ei todennäköisesti herää kovin nopeasti henkiin alkuperäisessä muodossaan. Kaksi viimeistä puhdasta investointipankkia – Goldman Sachs ja Morgan Stanley – ovat nyt siirtyneet kaupalliseen pankkitoimintaan. Lupausta yleisesti saatavilla olevasta halvasta rahasta, joka jatkuvasti lisää kasvua, voittoja ja maksuvalmiutta, on paljastunut harhakuvitelmaksiksi: tällainen jatkuva liike on yksinkertaisesti mahdotonta. On yksinkertaisesti mahdotonta ylläpitää pitkällä aikavälillä velkarahoitteista korkeaa elintasoa, jolla kaikille taataan auto, asunto ja muutkin mukavuudet jo nuorena. Reaalitalous on saanut meidät kiinni: ilman työtä ei voida säästää eikä ilman säästöjä tehdä investointeja, eikä kestävä kasvu ole mahdollista ilman investointeja.

Eurooppalaisten pitäisi ottaa opiksi Yhdysvaltojen kriisistä. Vakaa julkinen talous on ainoa vaihtoehto. Raha ei kasva puissa. Halvan rahan runsas tarjonta, jota sosialidemokraatit EKP:lta jatkuvasti vaativat, ei ratkaise ongelmaa vaan ainoastaan pahentaa sitä.

Komission pitäisi mahdollisimman nopeasti mutta kuitenkin suhteellisuudentajuisesti ja tunnollisesti toteuttaa Euroopan parlamentin tukemat ehdotukset, jotka koskevat arvopaperistamista, strukturoitujen sijoitustuotteiden säilyttämistä alkusijoittajan tilillä, valvonnan lisäämistä, markkinaosapuolten menettelysääntöjä ja monia muita toimenpiteitä.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jean-Pierre Jouyet, arvoisa komission jäsen, aluksi haluan kiittää Jean-Pierre Jouyet'ta siitä, että hän on käytettävissä, sekä pätevyydestä, jota hän osoittaa kaikilla aloilla.

Eurooppa ei voi säännöllisin väliajoin kärsiä kriiseistä, jotka saavat alkunsa Yhdysvaltojen kapitalismista. Edelliset puhujat ovat tehneet tämän varsin selväksi. Tämä ei tarkoita vihamielistä suhtautumista Yhdysvaltoihin. Se perustuu ilmeiseen tosiasiaan: kriisin syynä on vakava toimintahäiriö, joka edellyttää tarmokkaita oikaisukeinoja. Itsesääntely ei riitä.

Nykyinen kriisi on kuitenkin maailmanlaajuinen. Jean-Pierre Jouyet totesi aiemmin, että tarvitaan uusia toimenpiteitä – säädöksiä ja sääntelyä – ja että on arvioitava pankkien tilinpäätöksiä ja vakavaraisuutta, valtion omistamia sijoitusyhtiöitä, palkkoja, avoimuutta, valvontaa ja tilinpäätösstandardeja. Kaikkea tätä olisi täydennettävä ja kehitettävä.

On myös monta kertaa todettu, että meidän on palautettava luottamus rahoitusjärjestelmään, joka on olennainen osa talouselämää. Olen eri mieltä esitetystä kritiikistä ja katson, että tässä suhteessa puheenjohtajavaltio Ranska on reagoinut nopeasti. Ehdotuksissa, joita Nicolas Sarkozy esitti Euroopan unionin puolesta New Yorkissa, oli selvä sanoma, ja hänen laajennetusta G8-maiden kokouksesta esittämänsä ehdotuksen ansiosta maailman lukuisat taloudelliset toimijat saavat tilaisuuden kokoontua yhteiseen neuvottelupöytään, mikä on todella merkittävä askel.

Jos halutaan laatia maailmanlaajuiset säännöt, asioita ei voida ratkaista pelkästään Euroopassa. Tietenkin Euroopassa on edistytävä, ja on valitettavaa, että tässä suhteessa on toimittu jokseenkin hitaasti. Tarvitaan kuitenkin myös kansainvälisiä sääntöjä. Globaalissa taloudessa myös sääntöjen on oltava maailmanlaajuiset.

Meillä on vielä paljon tehtävää, ja luotan siihen, että Jean-Pierre Jouyet'n aikaisemmin ilmoittamilla toimenpiteillä varmistetaan toteuttamiskelpoisten ratkaisujen löytäminen lähiviikkoina ja -kuukausina. Olisi naurettavaa ajatella, että nämä asiat voitaisiin ratkaista muutamassa minuutissa.

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, viime päivien aikana Yhdysvaltojen rahoitusjärjestelmä on lievästi sanottuna ollut hyvin sekasortoinen. Yksi tärkeimmistä uutisaiheista oli se, että Lehman Brothers Holdings Inc. pakotettiin hakemaan konkurssisuoja velkojia vastaan. Haluan esittää tässä yhteydessä kaksi huomautusta. Ensinnäkin Yhdysvallat suunnittelee valtavaa tukipakettia. Tämä ei kuitenkaan lopeta kriisiä tai suojaa meitä jatkossa uusilta yllätyksiltä tapahtumien tullessa julki.

Toiseksi totean, että on välttämätöntä ratkaista, mitä sääntelymekanismeja voitaisiin parantaa ja missä asioissa avoimuutta voitaisiin lisätä. Uudet ja paremmat säädökset eivät kuitenkaan valitettavasti sulje pois kaikkia epämieluisia yllätyksiä, joita rahoitusmarkkinoilla saattaa tulevaisuudessa tapahtua, sillä emme ole perehtyneet kaikkiin pankkialan nykyisiin mekanismeihin.

Miksi sanon tämän? Kerron teille esimerkin. Yllätykset ovat mahdollisia esimerkiksi pankkienvälisissä nettoutussopimuksissa, jotka ovat erittäin tärkeitä riskien minimoinnissa. Pankit voivat tietenkin ottaa

nettoutusta koskevat sopimuksen huomioon riskinarvioinnissa vain, jos ne ovat oikeudellisesti sitovia. Voidaanko paremmilla säännöillä päästä tulevaisuudessa kokonaan eroon nettoutussopimusten pätevyyyteen liittyvistä epävarmuustekijöistä? Mielestäni ei voida. Näin ollen edes järkevillä ja luotettavilla säädöksillä ei nähdäkseni päästä eroon ikävistä yllätyksistä tulevaisuudessa.

Manuel António dos Santos (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, nykyiseen rahoituskriisiin, joka on lyhyellä aikavälillä taloudellinen ja aivan varmasti myös yhteiskunnallinen, kenties poliittinenkin, olisi voitu varautua etukäteen, koska se oli ennustettavissa. On valitettavaa, että äärioliberalistinen dogmaattisuus ja rahoituskeinottelu, niin kutsuttu ”paholaisen talous”, ovat päässeet voitolle sosiaalisista näkökohdista sekä yrittäjyyteen ja toimintaan perustuvasta taloudesta, joka on ainoa talousmalli, jolla pystytään luomaan vaurautta ja hyödyttämään kansalaisia.

Sääntely on pettänyt, kuten komission jäsen Almunia totesi. Se on pettänyt, ja sitä on nyt tarkistettava perusteellisesti sen jälkeen, kun rangaistukset on jaettu. Joaquín Almunia totesi myös, että maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kriisi on rakenteellinen. Sen takia ei riitä, että hyödynnämme vain käytössämme olevia politiikan välineitä. On mahdotonta hyväksyä Euroopan keskuspankin asennetta: se haluaa välttämättä käyttää korjauskeinoja, jotka eivät tepsy nykyiseen ongelmaan; tai tiettyjen Ecofin-neuvoston jäsenten asennetta: vain kaksi viikkoa sitten he ilmaisivat hämmästyksensä kriisin laajuudesta, mutta ovat silti sokean optimisminsa vankeja; ja komission jäsenen Charlie McCreevyn asennetta: hän ehdottaa vain joidenkin asioiden muuttamista, niin että kaikki säilyy ennallaan.

Komission vastuulla on nyt käyttää kaikkia välineitään ja painostaa jäsenvaltioita kehittämään uusia välineitä. Vastuuseen kuuluu erityisesti se, että komissio ottaa huomioon asianmukaiset ja varteenotettavat suositukset, jotka Euroopan parlamentti antoi Poul Nyrup Rasmussenin mietinnön johdosta.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Sanotaan, että globalisaatiota voi paeta, mutta siltä ei voi piiloutua. Sama pätee maailmanlaajuisiin rahoitusmarkkinoihin. Normaalioloissa voittoja saatiin kaikkialla maailmassa, mutta nykyisiin tappioihin on syynä kapitalismi. Mielestämme syy on suurelta osin valtion, joka on unohtanut yhden tärkeimmistä perusrakenteistaan, rahoitusinfrastruktuurin, joka on aivan yhtä tärkeä kuin maantie- ja rautatieverkosto ja lentoreitit.

Nyt Yhdysvallat, Euroopan unioni ja jäsenvaltiot yrittävät luoda perustan uudelle infrastruktuurille: maailmanlaajuiselle rahoitusinfrastruktuurille. Valitettavasti valtio puuttuu asioihin varsin myöhään. Tämä ei ole uusi asetus, mutta sillä lisätään sujuvuutta ja valvotaan maailmanlaajuisia rahoitusvirtoja, ja kaikkien valtioiden pitäisi osallistua tähän ja mahdollistaa siten rahoitusjärjestelmän uskottavuuden palauttaminen.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, maanantaina komission jäsen McCreedy ilmoitti, että riskirahastot ja pääomasijoitukset eivät olleet syynä nykyiseen sekasortoon. Tämänpäiväisessä *The Guardianissa* kerrottiin, että miljardööri John Paulson paljastui eilen yhdeksi niistä riskirahastojen johtajista, joka on ylimyynyt Yhdistyneen kuningaskunnan pankkien osakkeita lyöden lähes 1 miljardia Englannin puntaa vetoa sen puolesta, että niiden osakkeiden hinnat laskevat rajusti. Hänen New Yorkiin sijoittautunut yhtiönsä Paulson & Co oli viime vuoden parhaiten menestynyt riskirahasto käytettyään vakuutena subprime-asuntoluottoja, jotka myöhemmin muuttuivat ongelmallisiksi luottolaman takia. Paulson & Co on lyönyt vetoa neljän liikepankin puolesta, mukaan luettuna HBOS, jonka oli pelastuakseen pakko myöntyä Lloyds TSB:n tekemään yritysostoon viime viikolla osakkeidensa äkillisen romahtamisen jälkeen.

Jos komission jäsen McCreedy ei ole valmis sääntelemään kaikkia rahoituslaitoksia, hänet olisi pakotettava siirtymään syrjään. Komission vastuulla on huolehtia siitä, ettei kyseisten laitosten anneta tyhjentää eläkerahastoja sekä säästäjien ja työntekijöiden taskuja. Ainoa keino estää niitä on lisätä avoimuutta ja sääntelyä tällä alalla. Niin kutsuttu markkinoiden ”näkömätön käsi” on itse asiassa taskuvaras, ja mitä näkymättömämpi se on, sitä useampia taskuja se tyhjentää.

Puhemies. – (IT) Luullakseni jäsen De Rossa ehdottaa, että komission jäsen McCreedyille tarjotaan *The Guardianin* tilausta. Puhemiehen kabinetti tutkii asiaa.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, meillä on täysi syy reagoida kohtuuttomiin korvauksiin ja palkitsemisjärjestelmiin. Luullakseni teemme kaikki niin ja se on täysin ymmärrettävää, mutta kuunneltuani keskustelua totean kuitenkin, että kiihkeä poliittinen retoriikka ei ole oikea tapa ratkaista maailmanlaajuisia rahoituskriisejä. Ette saa kuulostaa siltä kuin heittäisitte lapsen menemään pesuveden mukana ja lisätä pakokauhua, joka pääsi valloilleen rahoitusmarkkinoilla viime viikolla. Niin ei saa käydä Euroopan parlamentissa. Meidän on oltava järkeviä ja käytännöllisiä. Tämän vastuun olemme saaneet äänestäjiltämme. Ystäväni, meidän on tarkasteltava asioita tasapuolisesti, laadittava järkeviä ja tehokkaita sääntöjä ja lakeja,

jotka antavat mahdollisuuden kasvuun ja itsesääntelyyn. Huolestun kuullessani tätä kiihkeää retoriikkaa. Se tekee minut levottomaksi, ja pelkään, että se johtaa ylisäänneltyyn rahoitusalaan, joka ei pysty tuottamaan kipeästi tarvitsemaamme kasvua. Äänestäjämme toiveissa on kasvu ja työllistämismahdollisuuksien lisääminen.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, olen kuunnellut hämmästyneenä sosialistien ja kommunistien näkemyksiä, joiden mukaan järjestelmä on epäonnistunut. Ilmeisesti heillä on lyhyt muisti – heillä, jotka 1900-luvulla saattoivat vararikkoon jokaisen käsissään olevan talouden. Ongelma on maailmanlaajuinen, ja ratkaisun on siksi oltava eurooppalainen.

Arvoisa komission jäsen, rahoitukseen liittyvästä kysymyksestä puheen ollen haluaisin tietää, aiotteko panna täytäntöön Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 105 artiklan 6 kohdan, jonka nojalla neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa Euroopan keskuspankille tehtäviä, jotka koskevat luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaa. Arvelen kansalaisten olevan nykyään sitä mieltä, että meidän on aika seurata rahoitusjärjestelmien vakavaraisuusvalvonnassa käytettäviä menettelytapoja. Emme voi kehittää sisämarkkinoita ilman EU:n sääntelytoimia.

Dariusz Rosati (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä kriisi on osoittanut, että maailmanlaajuisessa rahoitusjärjestelmässä on vakavia puutteita. Ensin valvontalaitokset eivät onnistuneet estämään sijoittajien vastuutonta toimintaa. Olemme seuranneet uusien rahoitusvälineiden kehittämistä. Välineet eivät kuitenkaan ole riittävän avoimia eivätkä anna mahdollisuutta asianmukaiseen riskinarviointiin. Toiseksi rahoituslaitosten omistajat ja osakkaat eivät valvoneet kunnolla johtajiaan, jotka maksoivat itselleen kohtuuttomia palkkoja ja palkkioita vain siitä hyvästä, että ajoivat yhtiönsä konkurssiin.

Kiireellisiä toimia tarvitaan ainakin näillä kahdella osa-alueella. Emme halua Yhdysvalloissa romahdukseen johtaneen tapahtumaketjun toistuvan Euroopassa. Euroopassa ei haluta, että rahoitusyhtiöiden toimitusjohtajat häipyvät kymmeniä miljoonia dollareita taskussaan ja jättävät laskunsa veronmaksajien maksettavaksi. Edellytämme komissiolta vartenotettavia toimia tässä asiassa.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitän parlamentin jäseniä tästä mielenkiintoisesta keskustelusta. Voisimme jäädä tänne tuntikausiksi, sillä aihe on varmasti vilkkaan keskustelun arvoinen, ja parlamentin jäsenten ajatustenvaihto on ollut kiehtovaa. Valitettavasti meillä on kuitenkin aikaraja.

Päätelmäni ovat seuraavat: puuttumattomuuden periaatteesta ja sääntelyn puutteesta totean ensinnäkin sen – työstäni johtuvat rajoitukset huomioon ottaen – että olen mielestäni ilmaissut kantani varsin selkeästi. Mielestäni emme saa juuttua sääntelyä ja sääntelemättömyyttä koskevaan keskusteluun. Rahoitusalan sääntelyn purkaminen on nykyään vanhentunut käsite. Vastedes ratkaisu on vahva ja nykyaikainen rahoitusalan sääntely. Sitä on mukautettava, ja on mentävä tähänastisia toimia pidemmälle.

Tämä on ensimmäinen seikka, jota haluan korostaa, ja tässä asiassa olen hyvin selväsanainen. Kuuntelin tarkasti myös Silvana Koch-Mehrinin puheenvuoroa ja totean saman kuin hänkin: sääntely ei ole markkinoiden vihollinen. Kaikkien on kannettava vastuunsa. Sääntely ja voimassa olevien sääntöjen mukauttaminen on viranomaisten tehtävä, sillä kyse on järjestelmän vakaudesta sekä yksityisten säästäjien ja tallettajien suojelusta. Jäsen Wurtzille toteaisin seuraavaa: tämä kriisi vaarantaa myös työllisyyden ja kasvun, joilla on välitön vaikutus reaalityöelämään. Siksi meidän on toimittava myös vähävaraisimpien puolesta, ja nopeasti sittenkin.

Toiseksi katson, että EU:n on toimittava tiiviimmän kansainvälisen yhteistyön puitteissa. Muuta vaihtoehtoa ei ole. Kuten todettiin, EU:n on saatava äänensä kuuluviin, sillä muuten se joutuu mukautumaan Yhdysvaltojen tekemien ratkaisujen vaikutuksiin. Näin kävi jo Sarbanes-Oxley-lain kanssa. Näimme sen seuraukset joillekin eurooppalaisille yhtiöille ja sen vaikutuksen tilinpäätös- ja markkinastandardeihin.

Voimme aloittaa välittömästi. Kuten komission jäsen Almunia ja presidentti Nicolas Sarkozy kumpikin totesivat, ainoa etumme on se, että nykyisin EU voi pitää tinkimättä puolensa, saada äänensä kuuluviin kansainvälisissä yhteyksissä, ottaa ohjat käsiinsä ja saada etumatkaa. Kehotan eurooppalaisia koordinoimaan toimintansa turvataksaan EU:lle vahvan kansainvälisen aseman sekä pohtimaan kasainvälisiä rahoitusrakenteita ja kansainvälisiä sääntelyviranomaisia.

Ellei kansainvälisiä toimia toteuteta, emme voi valittaa, ettei meillä ole muuta vaihtoehtoa kuin turvautua valtion sijoitusyhtiöihin, jotka lisäksi haluamme säilyttää. Tarkoitukseni ei ole tuomita, mutta tässä asiassa tarvitaan tietynlaista johdonmukaisuutta. Meidän on oltava selvillä siitä, mitä haluamme tehdä, ja siitä, että jos EU ei toimi, joudumme turvautumaan muihin varoihin rahoitusjärjestelmän vakauttamiseksi.

Kolmannen näkemykseni ovat maininneet useat puhujat, myös Martin Schulz. On totta, että meidän on käsiteltävä palkkakysymystä ja suhdanneherkkiin markkinatoimiin liittyvien voittojen ongelmaa. Markkinatoimijoiden palkkoihin liittyvää kysymystä olisi tarkasteltava myös tämän kansainvälisen pohdiskelun valossa. En ole ensimmäinen, joka tämän toteaa. Myös pääministeri Gordon Brown on todennut tämän aiemmin. Minusta tämä vaikuttaa johdonmukaiselta, ja asiaa on pohdittava perusteellisesti.

On selvää, ettei tämä ole vain taloudellinen kriisi ja rahoituskriisi, vaan myös etiikkaa ja vastuuta koskeva kriisi. Kriisissä on kyse talouden etiikasta, ja se koskee kaikkia toimijoita ja poliittisia johtajia heidän sympatioistaan riippumatta. Kuten Francis Wurtz ja muut puhujat ovat korostaneet, rahoitusalan on jatkossakin palveltava taloutta, eikä talous saa joutua rahoitusalan uhriksi.

Kuten totesin, on pohdittava rahoituslaitosten asemaa ja valtiovarainministerien komission ehdotusten pohjalta laatimaa etenemissuunnitelmaa. Käsittelemme seuraavaksi konkreettista edistymistä. Totean Pervenche Berèsille, että meidän on mentävä pidemmälle ja toimittava nopeasti aikataulun suhteen. Toistan komission jäsen Almunian toteamuksen: komission on toimittava nopeasti, koska kyse on luottamuksen palauttamisesta, ja käsittelen lopuksi tätä seikkaa.

Vaikka Eurooppa on päässyt vähemmällä, meidän on silti tärkeää levittää ympärillemme luottamusta. Se tarkoittaa toimintaa, kansainvälistä yhteistyötä, sääntöjen rohkeaa mukauttamista, nopeaa toimintaa ja valmiita ehdotuksia esitettäväksi 15. lokakuuta kokoontuvalle Eurooppa-neuvostolle. Lisäksi on sovellettava parlamentin esittämiä ehdotuksia ja, kuten todettiin, tiedostettava, että olemme tekemisissä sellaisen liiketoiminnan kanssa, joka ei vaikuta ainoastaan koko rahoitusjärjestelmän maksuvalmiuteen vaan myös sen vakavaraisuuteen.

Luottamus talouteen on nyt se tekijä, joka polkaisee kasvun käyntiin, ja siksi on luovuttava dogmaattisuudesta ja tartuttava määrätietoisesti toimeen sekä hyödynnettävä kaikkia käytettävissämme olevia välineitä.

Joaquín Almunia, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä kaikkien niiden kanssa, jotka ovat tässä keskustelussa korostaneet, että meidän on tartuttava toimeen ja reagoitava rahoitusjärjestelmämme mittavaan muutokseen, että meidän on opittava aiemmista virheistä ja että meidän – EU:n toimielinten – on tehtävä yhteistyötä, sillä on kaikille selvää, että ilman toimielinten välistä yhteistyötä emme voi onnistua. Toteuttaessamme toimia meidän on tehtävä yhteistyötä myös muiden mukana olevien osapuolten kanssa, ja tiedämme, että kyse on maailmanlaajuisista rahoitusjärjestelmistä. Elleivät ne olisi maailmanlaajuisia, ne eivät vaikuttaisi meihin nykyisellä tavalla, joten on muistettava, että johtajuutemme, aloitteidemme ja päätöstemme seurauksena meidän olisi saavutettava laaja yksimielisyys kannoistamme muiden kumppaneiden ja toimijoiden kanssa. Ellei näin käy, on rehellys nimessä todettava, että joudumme kärsimään siitä, että olemme selkeitä mutta herkkäuskoisia, emmekä säilytä kilpailukykyämme rahoitusosalalla. Tarvitsemme jatkossakin kilpailukykyä – emme vain tehokkuutta, tarkkuutta tai kykyä oppia aiemmista virheistä, vaan myös kilpailukykyä.

Kuten jo alustuspuheenpuheessani totesin – ja yhdyin puhemiehen huomautuksiin – tarkoitan lyhyen aikavälin toimilla Ecofin-neuvoston etenemissuunnitelman täytäntöönpanoa sen kaikilta osin mahdollisimman pian, ja jäsen Pervenche Berèsille totesin, että asiat ovat hyvällä mallilla. Nizzassa joitakin viikkoja sitten tehty arviointi osoittaa, että etenemme oikeaan suuntaan hyväksymällä kyseisen Ecofin-neuvoston päätökset. Ensi viikolla meidän on esitettävä vakavaraisuusdirektiiviä koskevia ehdotuksia ja lähiviikkoina luottoluokituslaitosdirektiiviä koskevia ehdotuksia.

On myös hyvin tärkeää, että Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät Solvenssi II -direktiivin mahdollisimman pian. Vakausfoorumin on jatkettava tehokasta toimintaansa EU:n rajojen ulkopuolella. Tällä instituutiolla – Lamfalussy-kehityksen kolmannen tason komiteoilla – on tällä hetkellä erittäin suuri merkitys. Parlamentti, komissio ja toivottavasti myös neuvosto ovat syvästi huolissaan tällä tasolla ilmenneistä laimeista reaktioista. Kyseessähän ovat sellaiset instituutiot – Baselin komitea ja kansainvälinen tilinpäätösstandardilautakunta – joiden pitäisi toimia huomattavasti tehokkaammin kuin silloin kun ne muutama vuosi sitten perustettiin. Tämä on avainkysymys, kuten neuvoston puheenjohtaja Jean-Pierre Jouyet totesi. Emme siis ole yksin. Meidän on toimittava nopeasti ja tehokkaasti, otettava huomioon ratkaistavanamme olevat suuret ongelmat ja samalla varmistettava, että muut seuraavat näyttämäämme esimerkkiä, kuten tiedämme monilla muilla sääntelyaloilla tapahtuneen.

Rakenteelliselta kannalta katsottuna emme valitettavasti voi nykyisin päättää kaikesta itse. On kuitenkin totta – ja olen täysin samaa mieltä – että sääntelyn ja markkinoiden suhde muuttuu tämän kriisin takia. On täysin selvää, että muun muassa sääntelyssä on puutteita.

Luullakseni olemme kaikki samaa mieltä siitä, että suhteita Yhdysvaltain viranomaisiin on tiivistettävä kaikissa hallintoportaissa. Tämä ei koske vain komission tehtävää toimeenpanovallan käyttäjänä, vaan myös parlamentin suhteita kongressiin, jolla on nyt keskeinen merkitys Yhdysvaltojen erityisongelmien ratkaisemisessa. Meidän on toimittava monenvälisesti. Kaikki rahoitusjärjestelmän puutteet, joita ovat varojen liiallinen saatavuus, toimijoiden kohtuuton riskinotto ja aiemmin toteamamme riittämätön riskintorjunta – Jean-Pierre Jouyet'n mukaan ahneus – johtuvat pohjimmiltaan maailmanlaajuisesta epätasapainosta, jota maailmanlaajuiset instituutiot eivät ole toistaiseksi pystyneet ratkaisemaan. Eurooppalaisten on toimittava yksimielisesti ja saatava muut kansainväliset kumppanit vakuuttuneiksi siitä, että jos emme pysty korjaamaan maailmanlaajuisia epätasapainoja asianmukaisesti, se aiheuttaa uusia ongelmia tulevaisuudessa, ja EU:n sisäinen toiminta on koordinoitava selkeämmin ja tehokkaammin.

Kuulumme talous- ja rahaliittoon. Meillä on sisämarkkinat ja olemme laatineet rahoituspalvelujen yhdentymistä koskevan toimintasuunnitelman, mutta silti EU:ssa on vielä paljon sisäisiä esteitä ja tehottomuutta. Mielestäni meidän kaikkien olisi tiedostettava, että tämä edellyttää EU:n tiiviimpää yhdentymistä kansallisten reaktioiden tai jäsenvaltioiden torjuvien asenteiden sijasta.

Tämän lisäksi on pidettävä mielessä, mitä haasteita meillä on keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, ja näissä erittäin vaikeissa olosuhteissa on pidettävä kiinni vakaus- ja kasvusopimuksesta, Lissabonin strategiasta sekä energia-alaa ja ilmastomuutosta koskevista strategioista, jotka ovat nyt äärimmäisen tärkeitä. Meillä ei ole varaa unohtaa, että vastassamme on rahoitusmarkkinoita ajatellen paitsi erittäin hankalia lyhyen aikavälin haasteita myös maailmantalouden ja oman tulevaisuutemme kannalta merkittäviä keskipitkän ja pitkän aikavälin haasteita.

Lopuksi totean vielä, että tätä seikkaa ei mainittu etenemissuunnitelmassa, mutta se on asialistalla seuraavassa Ecofin-neuvoston kokouksessa, ja komissio on aivan samaa mieltä tästä kysymyksestä. Päälliköiden, johtajien ja toimitusjohtajien sekä kaikkien suunnannäyttäjien ja markkinoiden päätöksentekijöiden palkkiojärjestelmää on arvioitava. Kerron teille yhden asian, ja kohdistan sanani myös neuvostolle: vuonna 2004 komissio – erityisesti kollegani Charlie McCreevy – antoi suosituksen, jossa pyydettiin jäsenvaltioita tekemään tätä asiaa koskevia päätöksiä ja välttämään vääranlaisia kannustimia. Olemme pohtineet, mitä sen jälkeen on tapahtunut viimeisten neljän vuoden aikana. Vain yksi 27 jäsenvaltiosta suhtautui komission kannalta myönteisesti tähän suositukseen. Niinpä komissio yhtyi täysin yhteisymmärrykseen, joka vallitsee myös näiden tärkeiden kysymysten käsittelystä.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset kannanatot (työjärjestyksen 142 artikla)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Yhdysvaltojen rahoitusjärjestelmä on järkkynyt viime päivien aikana, kun Lehman Brothers hakeutui konkurssiin ja Merrill Lynch suostui Bank of American tekemään ostotarjoukseen pelätessään samantyyppistä romahdusta. Dow Jonesin osakeindeksi laski 15. syyskuuta 4,4 prosenttia ja kaksi päivää myöhemmin vielä 4,1 prosenttia. Maailmanlaajuinen osakkeiden hintojen lasku 15.–17. syyskuuta aiheutti sijoittajille noin 3,6 biljoonan Yhdysvaltain dollarin tappiot. AIG:n osakkeet laskivat yli 90 prosenttia: viime vuoden 72:sta Yhdysvaltain dollarista 2,05:een Yhdysvaltain dollariin. Yhdysvaltain hallitus otti AIG:n hallintaansa 85 miljardin Yhdysvaltain dollarin apupaketilla 16. syyskuuta. Nämä tapahtumat ovat osoitus laajimmasta rahoituskriisistä, joka Yhdysvaltoja on kohdannut sitten 1930-luvun suuren laman. Ne sattuivat viikon kuluttua siitä, kun Yhdysvaltojen liittohallitus otti hallintaansa jättimäiset asuntolainayhtiöt Fannie Maen ja Freddie Macin. Ongelma on se, että Lehman Brothers ja AIG ovat velkaa miljardeille velkojille sekä Yhdysvalloissa että Euroopassa. Onko Eurooppa varautunut sokkivaikutukseen, jonka sen kiinteä yhteys Yhdysvaltojen markkinoihin aiheuttaa? Riittävätkö EKP:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan keskuspankin markkinoille pumppaamat 36,3 miljardia euroa torjumaan vaaran?

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), kirjallinen. – (PL) Haluan kiinnittää parlamentin jäsenten huomion seuraaviin seikkoihin.

1. Yhdysvaltojen hallitus ja keskuspankki ovat toistaiseksi jakaneet lähes 1 biljoonaa Yhdysvaltain dollaria rahoituskriisin vaikutusten torjumiseen. Niin kutsuttu Paulsonin paketti sisältää uusia ehdotuksia, joiden on arvioitu aiheuttavan 700–800 miljardin Yhdysvaltain dollarin lisäkustannukset. Tämä viittaa siihen, että nykyinen kriisi on verrattavissa vuoden 1929 suureen pörssiromahdukseen.

2. Lisäksi EKP myönsi noin 750 miljardia Yhdysvaltain dollaria maksuvalmiuden parantamiseen, kun taas Yhdistyneen kuningaskunnan keskuspankki vapautti noin 80 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Nämä toimet antavat vain lisätodisteen siitä, miten vakavana tilannetta Euroopan rahoitusmarkkinoilla pidetään.

3. Kaikki mainitut toimenpiteet osoittavat, että hallituksen vahva ja määrätietoinen väliintulo on jälleen suosiossa. Kaikkein liberaaleimmatkin talousasiantuntijat myöntävät, että kriisin pysäyttämiseksi on tarpeen ottaa käyttöön sääntöjä, ja ovat itse asiassa valmiita hyväksymään hallitusten ja kansainvälisten rahoituslaitosten osallistumisen näihin prosesseihin.

4. Kriisin mittasuhteet ja laajuus vaikuttavat kielteisesti reaaliatalouden liiketoimintatapahtumien kulkuun. Tämä johtaa Yhdysvalloissa talouslamaan, toisin sanoen negatiiviseen talouskasvuun. Se merkitsee myös talouskasvun hidastumista Euroopassa.

5. Tilanne huomioon ottaen kaikkien valtioiden on välttämätöntä vahvistaa rahoitusvalvonnasta vastaavia laitoksia. Tämä pätee erityisesti EU:hun. Kyseisten laitosten on voitava valvoa tiukemmin tärkeimpien pankkien, sijoitusrahastojen ja vakuutuslaitosten toimintaa. Rahoitusalan turvallisuutta ja vakautta voidaan tulevaisuudessa parantaa ainoastaan tiukemman valvonnan avulla.

Esko Seppänen (GUE/NGL), kirjallinen. – (FI) Nyt tiedetään, että valtiovaltaa tarvitaan kapitalismin takaajaksi taloudellisestikin eikä vain sotilaallisesti. Petokapitalismin isänmaassa USA:ssa valtiovalta on yksityistänyt keinotteluvoitot ja on nyt sosialisoinnissa roskapankkiin taloushistorian suurimmat keinottelutappiot.

Peto (*Raubtier*) on saksankielinen nimitys sille kapitalismille, joka perustuu kantasanaan *Raub* (ryöstö) lähellä olevaan toiseen sanaan *Raubgier* (saaliinhimo). Molempi parempi.

Pahoihin päiviin varautuneilta tallettajilta kaikkialla maailmassa ryöstetään lähivuosina osa säästöjen arvosta, kun viime viikon tapahtumien seurauksena maailmantalous inflatoidaan ja/tai ajetaan taloudelliseen taantumaan. On vaikea kuvitella, miten USA muuten pystyisi maksamaan nyt syntyviä uusia suunnattomia velkojaan, kuin inflaatiolla eli heikentämällä rahan arvoa vastaamaan oman velanhoitokykynsä huonontumista ja normalisoimaan ylihinnoiteltuja varallisuusarvoja.

USA:ssa julkisen vallan sallimat ja petokapitalismin markkinaterroristipankkien valmistamat aikapommit, jotka perustuvat pankkien kahdenvälisiin (*swap*) kauppoihin, virtuaalisiin finanssituotepaketteihin, luottokelvottomien asiakkaiden maksukyvyttömyyteen ja katteettomiin luottovakuutuksiin, ovat räjähdelleet veronmaksajien silmille – ja muu maailma maksaa.

15. Energiahintojen hallinta (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu

– Hannes Swoboda PSE-ryhmän puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä energianhinnan hillinnästä (O-0082/2008 - B6-0460/2008),

– Hannes Swoboda PSE-ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä energianhinnan hillinnästä (O-0083/2008 - B6-0461/2008),

– Giles Chichesterin, Anne Laperrouzen, Sophia in 't Veldin ja Eugenijus Maldeikisin PPE-DE-, ALDE- ja UEN-ryhmien puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä energian hintojen pitämisestä kurissa (O-0089/2008 - B6-0463/2008),

– Giles Chichesterin, Anne Laperrouzen, Sophia in 't Veldin ja Eugenijus Maldeikisin PPE-DE-, ALDE- ja UEN-ryhmien puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä energian hintojen pitämisestä kurissa (O-0090/2008 - B6-0465/2008),

– Rebecca Harmsin ja Claude Turmesin Verts/ALE-ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä energian hintojen hillitsemisestä (O-0091/2008 - B6-0466/2008),

– Esko Seppäsen ja Ilda Figueiredon GUE/NGL-ryhmän puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä energian hintojen pitämisestä kurissa (O-0093/2008 - B6-0468/2008) ja

– Esko Seppäsen ja Ilda Figueiredon GUE/NGL-ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä energian hintojen pitämisestä kurissa (O-0094/2008 - B6-0469/2008).

Hannes Swoboda, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan toivottaa komission jäsenen ja ministeri Jean-Louis Borloon erittäin lämpimästi tervetulleiksi. Meillä on useita kysymyksiä, koska meistä tuntuu rehellisesti sanoen siltä, että Euroopan unioni – ja tämä pätee komissioon ja ehkä myös neuvostoon – on kiinnittänyt liian vähän huomiota öljyn hintakehitykseen. Vaikka arvostankin komission jäsentä suuresti, meidän pitäisi mielestäni toimia tässä asiassa aktiivisemmin.

Käsittelen aluksi öljyn hinnannousua. Arvoisa komission jäsen, olen aina korostanut, että ala tuottaa huomattavia voittoja. Mitä niille tapahtuu? Tosiasiassa niitä ei sijoiteta esimerkiksi vaihtoehtoiseen energiaan tai muihin tärkeisiin investointihankkeisiin, vaan käytetään sen sijaan osakkeiden ostamiseen ja osinkojen maksamiseen.

Toiseksi esitän kysymyksen öljyn hinnanlaskusta, joka on myös jossain määrin toteutunut: onko komissiolla yleiskäsitystä siitä, onko öljyn hinnanlasku siirretty kuluttajahintoihin? Pelkäänpä, ettei näin olen käynyt, ja olisin kiitollinen vastauksestanne myös tähän kysymykseen.

Kolmanneksi haluaisin nostaa esiin energiaköyhyyttä koskevan kysymyksen, josta olemme keskustelleet aiemmin myös valiokunnassa hyväksytyjen mietintöjen yhteydessä. Komissiolla ei ole mitään syytä olla tekemättä aloitetta hyvin järkevästä polttoaineköyhyyspaketista, riippumatta tulevasta lainsäädännöstä. Tämä ei ole vain sellainen toimenpide, jonka komissio voisi toteuttaa, vaan myös sellainen toimenpide, joka yksittäisten hallitusten on tietenkin toteutettava. Tässäkin asiassa toivoisimme kuitenkin komission tekevän enemmän aloitteita.

Siirryn neljänneksi käsittelemään kysymystä ulkoisesta energiapolitiikasta ja energiahuollosta sekä tietysti etenkin kaasusta, joka on useasti käsitelty aihe. Kuulin, että vierailitte hiljattain Nigeriassa. Olisi mielenkiintoista kuulla, mitä aloitteita siinä yhteydessä hyväksyttiin.

Nabucco-hanke on tuuliajolla, vain yhden esimerkin mainitakseni. Yhdysvalloissa on saatu aikaan PTC-öljyputki. Yleisesti väitettiin, ettei tämä kannattaisi, mutta nyt se on todella tuottoisa öljyn jyrkän hinnannousun takia. Yhdysvallat yksinkertaisesti totesi haluavansa ja tarvitsevänsä öljyputkea energiahuoltonsa monipuolistamiseksi.

Mitä Eurooppa tekee? Mielestäni EU:n strategia on ollut aivan liian ponneton määrättyjen asioiden toteuttamiseen, ja haluaisin, että neuvosto ja komissio tavoittelisivat paljon lujemmin ja määrätietoisemmin tarjonnan monipuolistamista EU:ssa, sillä tämä on tärkeää myös oman energiahuoltomme kannalta. Ryhmämme on kuitenkin erityisen huolissaan energiaköyhyydestä ja toimista sen ratkaisemiseksi, sillä tämä on edelleen hyvin vakava ongelma Euroopassa.

Giles Chichester, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, valitettavasti sosialidemokraatit ovat päättäneet tuoda julki vanhoja ennakkoluulojaan voitoista ja sosiaaliasioista sellaisessa kysymyksessä, joka koskee pohjimmiltaan taloutta ja teollisuutta. On selvää, että öljyn hinnannousu – etenkin kyseisten hintojen vaihtelu ja epävakaus – on vakava asia reaalitalouden kannalta, mutta muistettakoon 1970-luvulla opitut läksyt. Niihin kuuluu muun muassa se, että korkeammat hinnat edistävät öljynetsintää ja öljyvarojen hyödyntämistä. Ne hillitsevät liiallista kulutusta ja vauhdittavat tehokkuutta. Myönnän, että polttoaineköyhyys on tärkeä kysymys, mutta se pitäisi ratkaista sosiaaliturvatoimenpiteillä eikä markkinaväärityksillä, kuten yrittämällä asettaa hintakattoja.

Muistettakoon myös, että hinnat voivat yhtä hyvin laskea kuin noustakin ja että jyrkkä ylinhinnoittelu on markkinoille tyypillistä ennen hintojen asettumista järkevälle tasolle. Todella kilpailukykyisten markkinoiden perustaminen on ehdoton edellytys muiden poliittisten tavoitteiden saavuttamiselle. Hintakysymys korostaa EU:n energiapolitiikan peruseriaatteita ja EU:n energiatilannetta, toisin sanoen kolmea pilaria: todella kilpailukykyisten markkinoiden ehdotonta tarvetta – sellaisten markkinoiden, jotka tarjoavat halvimmat hinnat ja tehokkaimmat palvelut – tuontipolttoaineriippuvuuttamme koskevia toimitusvarmuuskysymyksiä sekä kestävä kehityksen tavoitteiden ja politiikkamme kahden muun perustekijän yhtenevyyttä. On varottava viskaamasta lasta pois pesuveden mukana siksi, että olemme huolissamme viimekesäisistä hinnankorotuksista ja unohtamme, että hinnat voivat yhtä hyvin laskea kuin nousta.

Rebecca Harms, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, arvoisa komission jäsen, hyvä Giles Chichester, tietenkin hinnat voivat yhtä hyvin laskea kuin noustakin, mutta luullakseni lähes kaikki meistä ovat samaa mieltä siitä, että niukat energiavarat ja niiden saatavuutta koskevat rajoitukset sekä maailmanlaajuinen kilpailu energiavarojen saannista ja osuuksista niihin pitävät hinnat todennäköisesti hyvin korkeina pitkällä aikavälillä.

Nykykehitys ja energiaköyhyyteen liittyvä ongelma osoittavat, että emme ole vielä ratkaisseet tilannetta asianmukaisesti. Mielestäni korkeisiin energian hintoihin liittyvät vakavat sosiaaliset ongelmat on aina ratkaistava sosiaalipoliittisin keinoin, mutta lisäksi on yhteiskuntarakenteiden avulla myös huolehdittava siitä, että energiavaroja ei enää tuhlata. Komission jäsenellä Andris Piebalgsilla on epäilemättä sanottavaa tästä asiasta, sillä hän osoitti suurta vastuullisuutta tässä kysymyksessä toimikautensa alusta lähtien.

Energiansäästöä ja energiatehokkuutta koskeviin tavoitteisiin on pyrittävä paljon tähänastista johdonmukaisemmin. Olemme usein todenneet, että olisi rakennettava erityyppisiä taloja ja että tarvitaan erilaisia lämmitysmuotoja ja jäähdytysjärjestelmiä sekä tehokkaampia sähkölaitteita, mutta sen sijaan meiltä puuttuvat laajat yhteensovitetut toimet, joita tarvitaan energiatehokkuuteen ja energiansäästöön liittyvien suurimpien mahdollisuuksien hyödyntämiseen.

Nimenomaan tällä alalla tarvitsemme jonkinlaisen eurooppalaisen yleissuunnitelman tai kansallisia suunnitelmia. Mielestäni muun muassa rakennerahastoja, koheesiorahastoa ja Euroopan investointipankin ohjelmia olisi hyödynnettävä yhdistetysti, jotta voitaisiin vakavasti pyrkiä niihin tavoitteisiin, joita te, arvoisa komission jäsen Piebalgs, toistuvasti ehdotitte kolme vuotta sitten.

Jos seuraamme esimerkiksi öljyn hinnoista käytävää nykyistä keskustelua ja tarkastelemme, mitä ehdotuksia parlamentti on esittänyt jarruttaakseen komissiota, joka kuitenkin halusi lisätä autojen energiatehokkuutta, meidän pitäisi kysyä itseltämme, otetaanko ajatus hintojen pysymisestä korkeina pitkällä aikavälillä todella vakavasti.

Arvoisa komission jäsen, haluaisin kannustaa teitä ottamaan aiemmat energiatehokkuutta ja energiansäästöä koskevat ehdotuksenne keskeiseksi osaksi strategista energiakatsausta, sillä tästä tulee se ala, joka ratkaisee, toimimmeko yhteiskuntiemme parhaaksi vai emme, ja täytämmekö niiden tarpeet hintojen ollessa jatkuvasti korkeat.

Anne Laperrouze, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jean-Louis Borloo, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, energian hinnannousulla on kaikenlaisia kielteisiä vaikutuksia, joista ilmeisin on kansalaisten elinkustannusten nousu. Tämä taas osoittaa vain, miten riippuvaisia olemme energiasta. Tarvitaan monenlaisia toimia, jos meidän on määrä vähentää energian hintavaihteluja ja etenkin alentaa hintoja.

Esitän tästä asiasta kolme ehdotusta. Ensimmäinen toimintamalli koskee energian hintojen taloudellista hallinnointia. Tämä on tehtävä välittömästi, toisin sanoen jäsenvaltioiden on suunniteltava rahoitusmekanismeja, joiden avulla hinnannousun vaikutus voidaan poistaa yhtiöiden talousarvioista ja myös kotitalouksien menoista. Mekanismeilla on edistettävä myös sosiaalisia toimenpiteitä, joiden tavoitteena on torjua energiaköyhyyttä pienituloisissa kotitalouksissa.

Toinen toimintalinja koskee tuontien energiasta veloitetuista hinnoista. Mitä ehdotuksia teillä on, jotta Euroopan unioni voi esiintyä yhtenä rintamana käydessään kauppaa tuottajavaltioiden kanssa – ainahan puhutaan yhteishengestä – ja energia-alan näkökulma otettaisiin vihdoin asianmukaisesti huomioon erilaisissa naapuruuspolitiikoissa ja kumppanuussopimuksissa? Saanen esittää ratkaisun – kenties naiivin sellaisen – joka saattaisi auttaa lievittämään suhteita EU:n ja Venäjän välisissä neuvotteluissa. Entäpä jos Nabucco-kaasuputkihanke ja South Stream -kaasuputkihanke kytkettäisiin toisiinsa? Ehkäpä tämä auttaisi rauhoittamaan tilannetta hieman.

Kolmas toimintamalli on tuonnin vähentäminen tai jopa sen täydellinen lakkauttaminen, mikä olisi ihanneratkaisu. Tämän toteuttamiseksi on rikottava kiihtyvän kasvun ja lisääntyvän energiankulutuksen välinen symbioosi. On erittäin tärkeää, ettei kasvu automaattisesti lisää energiankulutusta samassa suhteessa. Tietenkin on kehitettävä uusiutuvia ja vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavia energiamuotoja, ja kollegamme Claude Turmesin esittelemä mietintö on askel tähän suuntaan. Energiatehokkuus tarkoittaa myös energiansäästöä, joka ei vielä nykyisin ole riittävää. Täysistunnon käsiteltäväksi jätettävät asiakirjat ovat siis selvästi myöhässä. Meidän on kiinnitettävä huomiota energian tosiasiallisiin ja teknologisiin varastointivalmiuksiin ja varsinkin niihin perustekijöihin, jotka lisäävät energiankulutusta.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jean-Louis Borloo, voitteko kertoa meille, suhtaudutteko toiveikkaasti siihen, että energia- ja ilmastopaketti hyväksytään milloin tahansa lähiviikkoina? Mitä pitäisi tapahtua, ennen kuin toteutetaan varteenotettava toimenpidepaketti näiden lukuisien tavoitteiden saavuttamiseksi?

Esko Seppänen, laatiija. – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komissaari, kompromissipäätöslauselmassa energian hinnoista kielletään keinottelun merkitys energian hinnan nousussa. Virtuaalista öljyä myydään kuitenkin

johdannaispörssissä kuusi kertaa enemmän kuin fyysistä öljyä. Myös sähkön hinta on arvopaperistettu, virtuaalista sähköä myydään energiapörssissä enemmän kuin fyysistä sähköä, EEX-pörssissä viisi kertaa enemmän.

Suuria petoksia esiintyy OTC-johdannaiskaupassa, jota ei valvo julkinen valta eivätkä myöskään pörssit itse. EU:ssa sähkön hinnoittelun yhdenmukaistaminen tuottaa automaattisia windfall-voittoja suurille yhtiöille, ja vuonna 2013 päästökauppa moninkertaistaa keinottelumahdollisuudet.

Arvopaperistettavilla energiajohdannaisilla kuluttajat pannaan maksamaan keinottelu, samaan tapaan kuin kävi USA:ssa subprime-kiinnitysluottomarkkinoilla: voitot yksityistettiin ja tappiot sosialisoidaan. Kapitalismi on kasino, jossa energian hinta arvotaan pörseissä. Kiitos.

Jean-Louis Borloo, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kuunneltuani erilaisia kysymyksiä, joita käytännöllisesti katsoen kaikki tuntuvat esittävän, haluan itse esittää muutaman huomautuksen.

Ensimmäinen niistä koskee arvaamatonta hintavaihtelua: yhdessä vaiheessa 10 Yhdysvaltain dollaria, jokin aika sitten 140 dollaria ja nyt jälleen 100 dollaria. Tosiasiassa näyttää siltä, että varsinaisen tuotteen arvonnousun suunta ja tähän samaiseen hyödykkeeseen perustuvat rahoitusmarkkinat ovat irrallaan toisistaan. Pitkällä aikavälillä minusta näyttää kuitenkin kohtalaisen selvältä, että keinottelijat jatkavat aktiivista toimintaansa niin kauan kuin emme ymmärrä vastata jatkuvasti kasvavaan maailmanlaajuiseen energiantarpeeseen uudella energialähteiden yhdistelmällä, joka vähentää riippuvuutta hiilivedystä.

Lisäksi huomautan, että kesäkuun lopussa Jeddassa, missä komission jäsen Piebalgs ja minä osallistuimme kaikkien tuottaja- ja kuluttajavaltioiden kokoukseen, yhteinen sanoma oli täysin selvä. Odotukset olivat päivänselvät: suurimpien kuluttajavaltioiden on ilmoitettava energialähteidensä yhdistelmän muuttamista koskevat selvät suunnitelmansa, toteutettava energiatehokkuutta edistäviä toimenpiteitä ja vähennettävä riippuvuuttaan hiilivedystä. Kaikki tuottajavaltiot kannattavat näitä toimia. Mielestäni tulevassa ilmasto- ja energiapaketissa on kyse juuri tästä, ja arvelen 500 miljoonan eurooppalaisen kuluttajan haluavan lisätä paikallista energiantuotantoa, energiaomavaraisuutta ja entistä suurempia yhteyksiä tuottajien ja kuluttajien välillä.

Näin ollen on selvää, että hyvin lyhyellä aikavälillä on ratkaistava useita sääntelyyn liittyviä ongelmia, kuten kaupallisia varastoja koskevien tietojen saatavuus, eikä tämä koske ainoastaan strategisia varastoja. Yhdysvallat tekee näin, Japani tekee näin, ja komissiota on pyydetty harkitsemaan asiaa. Luullakseni komissio esittää lokakuun loppuun mennessä tai marraskuun alussa ehdotuksen, jonka tavoitteena on lisätä avoimuutta tällä alalla hyvin lyhyen ajan sisällä. Kaikkein tehokkain ratkaisu keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä on kuitenkin energiaomavaraisuutta ja energialähteiden yhdistelmän muuttamista edistävä asianmukainen strategia.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni nämä ovat hyvin ajankohtaisia kysymyksiä ja tämä on hyvin tärkeä keskustelu. Komissio viimeistelee parhaillaan toista strategista energiakatsausta, joka perustuu myös parlamentissa käytyihin keskusteluihin. Toinen strateginen energiakatsaus hyväksytään luultavasti marraskuussa, ja siinä käsitellään erityisesti niitä kysymyksiä, joista olemme tänään keskustelleet.

Lissabonin sopimuksen ratifiointi asettaa selvät rajat sille, mitä voimme ehdottaa strategisessa energiakatsauksessa, sillä sopimuksessa on energia-alaa koskeva artikla, joka antaisi paljon paremmat mahdollisuudet sujuvampaan ratkaisuun. Silti voimme tehdä varsin paljon.

Komissio on yhtä mieltä siitä, että öljyn hinnat pysyvät todennäköisesti korkeina keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Tämän tyyppinen ennuste perustuu päivittäismarkkinoiden vaihteluihin. Vaikka öljyn hinta olisikin nyt 106 tai 110 Yhdysvaltain dollaria barrelilta, mikä on paljon vähemmän kuin 145 dollaria jokin aika sitten, päivittäiset vaihtelut vaikeuttavat edelleen tilanteen ennakkointia, ja niillä on varmasti merkittävä ja laajakantoinen vaikutus, johon on reagoitava.

Vaikka on selvää, että jäsenvaltioiden on välttämätöntä toteuttaa toimia lyhyellä aikavälillä lievittääkseen kaikkein heikoimmassa asemassa oleviin kotitalouksiin kohdistuvaa vaikutusta, tärkeintä olisi poliittisen ratkaisun avulla pyrkiä helpottamaan siirtymistä selvästi kestävämpiin energian tuotantotapoihin ja kulutustottumuksiin. Tavoitteena on siis edelleen tehdä EU:sta vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttava ja energiatehokas talous. Tavoitteen saavuttamiseksi on ratkaisevan tärkeää edistää komission ilmasto- ja energiapolitiikasta tekemiä ehdotuksia, jotka perustuvat Eurooppa-neuvoston poliittisiin sitoumuksiin.

Käsittelen seuraavaksi rakenneuudistuksia. On tärkeää korostaa, että energian hinnat ovat nousseet, eikä tämä koske pelkästään öljyä vaan myös hiiltä ja kaasua, ja vaikuttaa tästä syystä myös sähkön hintoihin. Kyseisten hintojen väliset kytkökset ovat yhteydessä hinnoittelurakenteeseen: esimerkiksi kaasusopimuksissa käytetään usein viitearvona öljyn hintaa, ja maakaasulla tuotettavan sähkön osuus vähenee yhä ja määrittää siten hintoja. Siksi on mielestäni erittäin tärkeää käsitellä öljyn hintakysymysten lisäksi myös muihin aloihin liittyviä kysymyksiä. Tilanne lisää selvästi tarvetta edistää kilpailua energia-alalla kautta linjan. Siksi haluaisin jälleen korostaa, että on tärkeää päästä nopeasti yhteisymmärrykseen kolmannelle energian sisämarkkinapaketilta.

EU voi ja sen täytyykin kehittää omia vahvuuksiaan selviytyäkseen nopeasti muuttuvassa maailmanlaajuisessa energiataloudessa. Ratkaisut ovat toimivat, täysin yhteen liitetty ja kilpailukykyiset EU:n laajuiset sisämarkkinat. Tämä vähentää EU:n alttiutta energian toimitushäiriöille ja helpottaa yhteistyötämme energian tuottaja- ja kauttakulkuvaltioiden kanssa. Euroopan laajuiset energiaverkot mahdollistavat jäsenvaltioiden keskinäisen yhteisvastuun kriisien sattuessa.

Olemme laatineet energiantuotantoon tarkoitettuja EU:n öljyvarastoja koskevaa lainsäädäntöä, jossa käsitellään selvästi kahta seikkaa: ensinnäkin näiden öljyvarastojen jatkuvaa saatavuutta ja helppokäyttöisyyttä kriisin puhjetessa ja toiseksi etusijalla olevien kysymysten ratkaisemista ja kaupallisia varastoja koskevaa avoimuutta ja viikoittaista raportointia. Vaikka EU ei ole maailman suurin öljyn kuluttaja, se pystyy tässä suhteessa vaikuttamaan markkinoiden avoimuuteen ja vähentämään markkinavaihteluiden ja -keinottelun määrää.

Keinottelu on ehdottomasti merkittävä kysymys, ja olemme analysoineet sitä. Käytettävissä olevan näytön perusteella tärkeimmät öljyn hintaan vaikuttavat tekijät ovat tarjonta ja kysyntä, ja näiden perustekijöiden odotetaan pitävän hinnat korkeina tulevaisuudessa. Samalla jatkamme kuitenkin työtä analysoidaksemme keinottelun vaikutusta määrättyinä ajankohtana ja selvittääksemme, onko vaihteluiden vähentämiseen ja valvonnan lisäämiseen energiamarkkinoilla todellisia mahdollisuuksia.

Joka tapauksessa on täysin selvää, että öljymarkkinoiden avoimuus on välttämätöntä sekä sopimusten että niihin liittyvien rahoitusvälineiden ja peruseräiteiden kannalta. Toteaisin myös, että niin komissio kuin kansalliset kilpailuviranomaisetkin torjuvat kilpailun vastaista toimintaa. Tällä tavoin pystymme siirtämään öljyn hinnanmuutokset kuluttajille, sillä kuluttajat käyttävät öljyjälösteita. Komissio toteuttaa tähän asiaan liittyviä lisätoimia – seuraamme tätä kysymystä – ja monissa jäsenvaltioissa kilpailuviranomaiset ovat jo käynnistäneet tutkimukset siitä, miten pian öljyn hinnanmuutokset siirretään kuluttajille. Samalla on täysin selvää, että eri jäsenvaltioiden välillä on eroja, jotka johtuvat kyseessä olevien yhtiöiden erilaisista hankintastrategioista. Joissakin valtioissa on myös biopolttoainetta sisältäviä seoksia, jotka niin ikään vaikuttavat siihen, miten nopeasti hintoja voidaan muuttaa öljyn hintakehityksen mukaan. Kaikkien kilpailuviranomaisten pitäisi joka tapauksessa kiinnittää tähän selvästi huomiota.

Käsittelen seuraavaksi energiatehokkuutta, uusiutuvaa energiaa ja energiansaannin monipuolistamista. On täysin selvää, että päälinjamme ovat energia- ja ilmastopolitiikassa, ja sillä on näkyvä asema strategisessa energiakatsauksessa.

EU:ssa on jo käytössä huomattava määrä lainsäädäntöä. Lisäksi nykyisen energiatehokkuutta koskevan toimintasuunnitelman nojalla toteutetaan monia toimia, kuten lainsäädäntöaloitteita ja tutkimuksia. Tukitoimia toteutetaan myös esimerkiksi Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelman yhteydessä.

EU:n nykyisen lainsäädännön täytäntöönpano on olennaisen tärkeää. Vuodeksi 2020 asetettua kunnianhimoista energiansäästötavoitetta ei voida saavuttaa ilman asianmukaista täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Komissio jatkaa määrätietoisesti rikkomusmenettelyjä varmistaakseen, että jäsenvaltiot todella panevat nykyisen EU:n lainsäädäntönsä täytäntöön.

Tänä vuonna komissio aikoo myös hyväksyä energiatehokkuuspaketin. Siihen sisältyy tiedonanto, jossa esitetään laaja yleiskatsaus komission energiatehokkuutta koskevista tavoitteista sekä lainsäädäntöaloitteista ja poliittisista aloitteista: merkittäviä ehdotuksia esitetään etenkin rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin uudelleenlaatimisesta, samoin kuin energiamerkintöjä koskevan direktiivin muuttamisesta, jotta merkintöjä käytettäisiin tehokkaammin ja aktiivisemmin. Tietenkin jatkuvasti korkeat energian hinnat vielä lisäävät toiminnan tarvetta tällä alalla. Myös Euroopan investointipankki on selvästi mukana tällä alalla.

Analysoidessaan sopivia ratkaisuja öljyn korkean hinnan aiheuttamaan tilanteeseen Eurooppa-neuvosto korostaa kestävän ja riittävän verotusjärjestelmän merkitystä.

EU:lla ja sen jäsenvaltioilla on huomattavat mahdollisuudet hyödyntää verotusta järjestelmällisemmin ja tehokkaammin edistääkseen energiansäästöjä. Komissio aikoo esittää ehdotuksia ja suosituksia verotuksen

ja erityisten verokannustimien, kuten alennetun arvonlisäveron, kustannustehokkaasta käytöstä edistääkseen energiatehokkaiden tavaroiden ja palveluiden kysyntää ja tarjontaa.

Lisäksi komissio aikoo energiaverodirektiivin uudelleentarkastelun yhteydessä selvittää, miten se voi tehokkaammin tukea EU:n energia- ja ilmastopolitiikkaa edistämällä energiatehokkuutta ja päästövähennyksiä. Ympäristöystävällisempää liikennettä koskevan komission tiedonannon periaatteiden mukaisesti toteutettu tiemaksujen laajempi ja järjestelmällisempi käyttö edistäisi myös siirtymistä energiatehokkaampiin avoimuussäätöihin.

Vaihtoehtoisten energiateknologioiden rahoituksesta ja tutkimuksesta puheen ollen haluan kiinnittää huomionne siihen, että komissio valmistelee parhaillaan Euroopan strategiseen energiateknologiasuunnitelmaan perustuvaa tiedonantoa vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavan teknologian rahoittamisesta. Tiedonannossa analysoidaan tutkimuksen ja kehittämisen, laajojen demonstrointihankkeiden ja alustavan kaupallistamisvaiheen resurssitarpeita pitkällä aikavälillä. Komissio pohtii toimenpiteitä, joilla julkisia investointeja hyödynnetään parhaiten yksityisten lisäinvestointien edistämiseen esimerkiksi perustamalla erityinen väline laajoja demonstrointihankkeita varten. Tämä voisi perustua nykyisiin välineisiin, kuten riskinjakorahoitusvälineeseen, joka on komission ja Euroopan investointipankin yhteinen aloite. Komissio kannustaa myös jäsenvaltioita hyödyntämään kansallisia varoja, kuten mahdollisia varoja, joita voitaisiin kerätä huutokauppaamalla tarkistettujen päästökauppajärjestelmien hiilidioksidipäästöoikeuksia.

Käsittelen energiavarmuutta ja ulkopoliittikkaa koskevien näkökohtien yhteydessä uudelleen ajatusta, jonka mukaan EU voi ja sen täytyy lisätä vahvuuksiaan selvittääkseen nopeasti muuttuvassa maailmanlaajuisessa energiataloudessa. Energia-alalla sisä- ja ulkopoliittikka toimivat yhdessä. Mitä vahvemmat yhteiset energiamarkkinat EU:lla on, sitä vahvempi on sen asema ulkoiisiin energiantoimittajiin nähden. Jatkamme energiansaannin monipuolistamista sellaisten valtioiden kuin Azerbaidžanin, Turkmenistanin, Egyptin, Irakin ja Nigerian kanssa, mutta on selvää, että edistämme myös ennakoitavia suhteita nykyisten toimittajien, kuten Venäjän kanssa. Varmasti selvitämme myös perusteellisesti Norjan mahdollisuutta lisätä toimituksia markkinoille, sillä on ilmeistä, että EU:n markkinat ovat houkuttelevat energiantoimittajien kannalta. Meidän ei pitäisikään pelätä kaasun loppumista, vaan edistää todella kilpailukykyisiä toimituksia Euroopan markkinoille joutumatta tilanteeseen, jossa meitä voitaisiin kiristää hinnoilla.

Käsittelen seuraavaksi kysymystä öljyä tuovien kehitysmaiden tukemisesta. Koska energian saatavuus ja hinta vaikuttavat voimakkaasti kehitykseen ja maailmanlaajuiseen ilmastonmuutokseen, energia-alan yhteistyö on entistä tärkeämpää kaikissa kehitysaputoimissamme. Tämä oli keskeinen aihe minun ja komission jäsenen Louis Michelin yhteisellä vierailulla Afrikan unioniin ja muutamiin Afrikan maihin aiemmin tässä kuussa. Investoimme huomattavasti varoja tukeaksemme kyseisten maiden toimia sekä energiaköyhyyden poistamiseksi että energian tuottamiseksi puhtaista ja uusista energialähteistä.

Makrotaloudellisista ja sosiaalisista näkökohdista totean, että öljyn hintatason nousu pani varmasti lujille kuluttajat ja tietyt talouden alat, joilla on edessään vaikeita mukautusprosesseja. Useimmat jäsenvaltiot ovat hiljattain toteuttaneet – tai harkitsevat parhaillaan – lyhyen aikavälin toimenpiteitä selviytyäkseen energian hintojen viimeaikaisesta jyrkästä kasvusta. Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti suurin osa näistä toimista kohdistuu heikossa asemassa oleviin kotitalouksiin. Jotkut jäsenvaltiot ovat myös toteuttaneet tai käsitelleet määrättyihin aloihin kohdennettuja tilapäistoimia.

Koska energian korkeiden hintojen oletetaan pysyvän voimassa pitkällä aikavälillä, on välttämätöntä, että poliittisilla toimenpiteillä pyritään helpottamaan rakenteellista siirtymää kestävämpiin tuotanto- ja kuljetusmenetelmiin sekä kulutustottumuksiin. Tämä korostaa myös joustavien tuote- ja työmarkkinoiden ja Lissabonin strategian merkitystä sekä sitä, miten tärkeää on siirtyä vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaan ja erittäin energiatehokkaaseen talouteen.

Mielestäni näihin kysymyksiin ei kuitenkaan ole yhtä selvää vastausta. Energia- ja ilmastonmuutospaketin sekä energian sisämarkkinapaketin yhteydessä ehdottamamme järjestelmä on kuitenkin kaiken ydin, sillä mitä nopeammin se hyväksytään, sitä vahvempi EU on, ja se myös lisää kilpailua ja laskee kuluttajahintoja. Samalla meidän olisi avoimesti ja vilpittömästi ilmoitettava kansalaisille, ettei heidän kannata odottaa öljyn hinnan laskevan takaisin 20:een Yhdysvaltain dollariin barrelilta. Näin ollen meidän jokaisen on myös muutettava tottumuksiamme, sillä nekin liittyvät tähän kysymykseen, ja mielestäni meidän on todella kiinnitettävä huomiota arkielämäämme.

Jerzy Buzek, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, meillä on vastassamme kaksi erilaista ongelmaa. Ensimmäinen niistä liittyy öljyn ja kaasun hintaan. EU tuo suurimman osan edellä mainituista energiavaroista. Toinen ongelma liittyy sähköenergian hintaan.

Ensimmäisestä kohdasta puheen ollen toteaisin, että öljyn ja kaasun hinnat saattavat laskea, jos kuluttajien lisäksi myös tuottajat joutuvat toimimaan markkinoiden ehdoilla. Tämä on aiheena neuvotteluissa, joita EU käy Venäjän, Pohjois-Afrikan maiden ja OPECin kanssa. Myös energiatehokkuutta ja energiansäästöjä on lisättävä huomattavasti. Tämä on velvollisuutemme, ja kyseinen tehtävä olisi asetettava etusijalle. Olemme keskustelleet tästä jo kauan. On selvää, että myös uusiutuvan energian käyttöä on kehitettävä, sillä siinä hyödynnetään omia varantojamme. Se ei kuitenkaan riitä tarkoituksiimme. Näin ollen meille jäävät hiili ja ydinenergia. Jos haluamme estää jyrkät hinnannousut, meillä ei ole varaa jättää huomiotta kumpakaan näistä energialähteistä.

Näin pääsen käsittelemään toista näkökohtaa eli sähköenergiaa. Sähkön hintaa voitaisiin laskea määrätietoisella toiminnalla yhteisten eurooppalaisten energiainmarkkinoiden perustamiseksi. Kolmas energiapaketti on pantava pikaisesti täytäntöön. Sähkön hintaa voidaan myös säädellä energia- ja ilmastomuutospaketin järkevän ja vaiheittaisen täytäntöönpanon avulla. Tämä on erityisen tärkeää sähköntuotannon alalla. Jälkimmäisen yhteydessä on tärkeää ottaa huomioon päästökauppajärjestelmää koskevassa direktiivissä säädetyt vertailuarvot tai käyttöönottojärjestelyt.

Haluan kiittää komissiota sen ahkerasta työstä näiden asioiden parissa ja päätöslauselman laatijoita aiheen nostamisesta esiin.

Robert Goebbels, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, 2. tammikuuta 2008 Nymexissä toimiva sijoittaja Richard Arens tarjosi 100 000 Yhdysvaltain dollaria tuhannen öljybarrelin erästä. Öljybarrelin hinta oli ensimmäistä kertaa noussut 100:an Yhdysvaltain dollariin. Sijoittaja käytti noin 5 000 Yhdysvaltain dollaria tähän kauppaan. Hän myi erän välittömästi ja suostui siten kärsimään 800 Yhdysvaltain dollarin tappiot. Tätä pientä tappiota hän juhli asiaankuuluvasti kollegojensa kanssa ensimmäisenä henkilönä, joka rikkoi psykologisen 100 Yhdysvaltain dollarin rajan barrelilta.

New Yorkissa sijoittajat juhlivat seuraavien kuukausien aikana useita uusia ennätyksiä. Öljyn hinta nousi 14. heinäkuuta 148:aan Yhdysvaltain dollariin barrelilta. Vaikka hinnat ovatkin jälleen laskusuunnassa, vahinko on jo tapahtunut. Öljyn hintojen räjähdysmäinen kasvu on saanut aikaan keinotteluvimman raaka-aineilla, elintarvikkeet mukaan luettuina.

Maaialtalous ei tule toimeen ilman markkinoita, mutta on käsittämätöntä, että rahoitusala lankeaa hurjiin taloudellisiin riskeihin, jotka kuuluvat pikemminkin pelikasinoihin. Vaivaisen 5 000 Yhdysvaltain dollarin sijoituksella newyorkilainen sijoittaja on onnistunut käynnistämään laajan keinottelun öljyllä, mikä on tehnyt tuhojaan koko maailmantaloudessa. Pörssiviranomaiset tekivät viimein lopun tästä silkasta keinottelusta kieltämällä sijoittajia ainakin väliaikaisesti myymästä osakkeita, joita heillä ei ole hallussaan. Menettely tunnetaan nimellä *"naked short selling"*. Tämän epäterveen käytännön kurissa pitämiseksi ei tarvita tilapäisiä sääntöjä vaan ehdottoman tiukkoja säädöksiä. Siksi meidän on valvottava johdonmukaisemmin keinottelijoiden riskinottoa. Yhdysvaltain senaatti keskustelee nyt ehdotuksesta, jonka tavoitteena on nostaa sijoittajien todellinen panos vähintään 25 prosenttiin kunkin kaupan yhteydessä. Tämä estäisi monet riskialttiit sijoitukset, jotka nykyään perustuvat pelkkiin pikkusummiin.

Pelkästään Yhdysvaltojen raaka-ainemarkkinoihin investoidut rahamäärät ovat kymmenkertaistuneet viimeisten neljän vuoden aikana. Jo 25 tärkeimmän kulutushyödykkeen hintaindeksi on noussut räjähdysmäisesti: yli 200 prosenttia. Hintatasoa eivät enää määrää raaka-aineiden konkreettinen tarjonta ja todellinen kysyntä, vaan rahoitusmarkkinoiden keinottelumekanismit. Kuluva vuoden kuuden ensimmäisen kuukauden aikana 60 prosenttia kaupoista Yhdysvaltojen öljymarkkinoilla tehtiin virtuaaliöljyllä, jota myytiin toistuvasti uudelleen. Osakemarkkinoita ei enää käytetä keinona säädellä saatavilla olevan tarjonnan ja todellisen kysynnän välistä monimutkaista vuorovaikutusta, vaan niistä on tullut arena, jossa asetetaan panoksia rahoitustuotteille, jotka ovat liian vaikeatajuisia jopa rahoitusyhtiöitä hoitaville henkilöille. Ainoa asia, jolla on merkitystä sijoittajille ja heidän pomoilleen, on palkkio. Nämä maailmanlaajuisen kasinon "kultapojut" ovat käärineet taskuihinsa miljoonia ja samalla menettäneet miljardien edestä asiakkaidensa varoja. Voitot muutettiin rahaksi kun taas tappiot kansallistettiin. Amerikkalaiset veronmaksajat joutuvat pulittamaan yli 1 000 miljardia Yhdysvaltain dollaria maksaakseen rahoitusalan luottotappiot. Tämä vastaa seitsenkertaisesti EU:n koko talousarviota.

Euroopassakin ostovoima on laskenut, luotot ovat kallistuneet ja lama hämmöttää. Komissio ja kansalliset hallitukset ovat jatkuvasti kieltäytyneet sääntelemästä kovin tiukasti tehokkuudestaan tunnettuja rahoitusmarkkinoita. Näiden finanssinerojen kärsittyä täydellisen tappion viranomaiset joutuvat nyt toimimaan nopeasti määräämällä tiukempia sääntöjä ja ottamalla käyttöön tehokkaita toimia estääkseen villin keinottelun, joka leviää markkinoille, öljymarkkinat mukaan luettuna.

Puhetta johti*varapuhemies* **Manuel António DOS SANTOS**

Liam Aylward, UEN-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen siihen, että tässä keskustelussa käsitellään kaikkien energialähteiden hintoja eikä ainoastaan öljyn hintaa, joka on tietenkin suuri huolenaihe. Kuluneen vuoden aikana raju hinnannousu on öljyn lisäksi koskenut muitakin raaka-aineita: hiilen ja kaasun hinta nousee yhtä nopeasti kuin öljyn, ellei nopeammin. Kuten aina, eniten tästä kärsivät kuluttajat.

Energian hintapiikki aiheuttaa valtavan paineen keskivertokuluttajan taloudelle. Kansalaisten poliittisina edustajina meidän tehtävämme on toteuttaa sellaisia toimia, joilla turvataan kestävä polttoainehuolto kohtuuhintaan. Miten tämä tavoite saavutetaan, kun polttoainevarannot ovat melkein lopussa? Meidän olisi yhä suuremmassa määrin keskityttävä uusiutuvaan energiaan ja uusiutuviin luonnonvaroihin. Meidän olisi lisättävä vaihtoehtoisten polttoaineiden tutkimusta ja niihin tehtäviä investointeja. Tämä ei suinkaan ole uusi idea, mutta toistaiseksi emme ole tehneet tarpeeksi tässä suhteessa. Meillä on Euroopan kansalaisia kohtaan ja ympäristön takia velvollisuus ryhtyä sanoista tekoihin.

Ympäristönsuojelu ja kuluttajien taloudellinen hyvinvointi eivät ole toisiaan poissulkevia päämääriä. Käyttämällä enemmän rahaa, aikaa ja voimavaroja uusiutuvan energian alaan voimme saavuttaa molemmat tavoitteet ja varmistaa kestävä energiahuollon tulevaisuudessa.

Claude Turmes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Robert Goebbels on aivan oikeassa puhuessaan laajamittaisesta öljyn hinnoilla keinottelusta, ja Jean-Louis Borloo ja Andris Piebalgs ovat todenneet saman. Vihreät, sosialidemokraatit ja yhtynyt vasemmisto ovat kaikki jättäneet käsiteltäviksi tarkistuksia varmistakseen, että tämä kysymys otetaan huomioon parlamentin päätöslauselmassa, ja ne oikeistoryhmien edustajat, jotka tänään osoittivat suosiotaan öljymarkkinoilla tapahtuvan villin keinottelun torjuntatoimenpiteille – mistä olen iloinen – äänestävät toivottavasti huomenna tarkistustemme puolesta. Olisi naurettavaa, jos parlamentti äänestäisi sellaisen päätöslauselman puolesta, jossa ei käsiteltäisi liiallista keinottelua öljymarkkinoilla.

Toinen tärkeä asia on sosiaalinen näkökulma. Meidän on autettava yhteiskuntamme köyhimpiä jäseniä selviytymään tästä tilanteesta. Omasta puolestani suositteaisin kohdennettua tukea. Olisi parempi antaa heikosti toimeen tuleville kotitalouksille 100 euroa kuin laskea liikkeelle niin kutsuttuja hyviä ideoita, kuten arvonnalisäveron alentaminen. On selvää, että parlamentti hylkää huomenna tämän Nicolas Sarkozylle niin mieluisan ajatuksen, sillä tuemme mieluummin Jean-Louis Borloota, joka kannattaa bonus-malusjärjestelmän edistämistä antamalla kansalaisten saataville vähemmän energiaa kuluttavia palveluita ja laitteita.

Esitän vielä lopuksi kaksi huomautusta. Ensinnäkin pystymme selvittämään allokatiiorahastoon liittyvän kysymyksen vain edistymällä energiahuollon ja uusiutuviin energialähteisiin perustuvan energiahuollon aloilla. Siksi kysyisin komission jäseneltä, aikooko komissio jälleen näyttää typerältä esittelemällä energiaa ja energiavarmuutta koskevan strategia-asiakirjan, jossa ei käsitellä kysymystä energiansiirrosta? Missään näkemistäni luonnoksista ei mainita energiansiirtoa. Tämä on naurettavaa, sillä Eurooppa on erittäin riippuvainen öljystä eikä kaasusta, ja tästä ei ole mitään mainintaa komission asiakirjoissa.

Huomautan vielä lopuksi Jean-Louis Borloolle, että pysyvien edustajien komitea (Coreper) keskusteli tänään uusiutuvista energialähteistä, enkä enää omasta puolestani ymmärrä puheenjohtajavaltio Ranskaa. Heikennätte uudelleentarkastelulausekkeella tilannetta, myös 20 prosentin energiatehokkuustavoitetta. Onneksi jäsenvaltioiden enemmistö hylkäsi tänään kyseisen ehdotuksen. Siksi vetoaisin suoraan puheenjohtajavaltio Ranskaan, että se lakkaisi vaarantamasta tätä direktiiviä, joka on erittäin tärkeä asiakirja.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Euroopalla on suurenmoinen mahdollisuus vaikuttaa energian hintoihin perustamalla oma riittävä energiantuotantonsa öljyn ja kaasun sijasta muihin lähteisiin. Hyödyntääkö Eurooppa kuitenkin tätä mahdollisuutta?

Slovakia ja Unkari alkoivat 1980-luvulla yhdessä rakentaa Gabčíkovo-Nagymarosin vesivoimalaitosta. Myöhemmin Unkari vetäytyi hankkeesta ja Slovakia rakensi vesivoimalaitoksen yksin valmiiksi. Seurauksena oli huippuenergian tuotannon sijasta pikemminkin kansainvälisellä sovittelulla ratkaistu riita-asia, jonka tulokset Unkari kuitenkin jätti huomiotta.

Slovakia investoi 1990-luvulla huomattavasti varoja Jaslovské Bohunicen ydinvoimalan turvallisuuden parantamiseen ja sen käyttöä pidentämiseen. Kansainvälinen atomienergiajärjestö vahvisti sen täyttävän

turvallisuusvaatimukset. Slovakian valmistellessa liittymistä Euroopan unioniin maa kuitenkin velvoitettiin sulkemaan kaksi ydinvoimalaitoksen reaktoria ennen aikaisesti.

Euroopan komissio käsittelee parhaillaan kahden lisäreaktorin rakentamista Mochovcen ydinvoimalaitokseen. Kaksi ensimmäistä reaktoria ovat jo turvallisesti ja tehokkaasti toiminnassa. Euroopan komissio ei kuitenkaan pidä kiirettä vastauksen antamisessa. Slovakian esimerkki osoittaa, että tavoite Euroopan oman tuotannon lisäämisestä ja siten energian hintojen hallinnasta on vielä kaukana.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, tämänvuotinen öljyn hinnannousu on täysin paheksuttavaa ja vaikuttaa Euroopan pienituloisimpiin kotitalouksiin. Se edellyttää poliittisia ratkaisuja, sillä vihreään talouteen sopeutumisen, putkistojen rakentamista edistävän strategian ja energiapakettiratkaisun lisäksi on onnistuttava torjumaan öljykartellit.

Euroopan kansalaisten kustannuksella toimii nykyisin kaksi öljykartellia.

Toinen on kansainvälinen öljykartelli, josta meillä ei ole yksimielistä kantaa – tai minkäänlaista kantaa – sillä OPECin toimintaan ei kohdistu EU:n taholta minkäänlaisia jarruttavia paineita.

Arvoisa komission jäsen, Euroopan markkinoilla on toinenkin kartelli, jota kolleganne, kilpailupolitiikasta vastaava komission jäsen, tarkkailee edelleen puuttumatta siihen. Mielestäni meidän on Robert Goebbelsin oikeutetusti esiin nostaman keinottelun lisäksi käsiteltävä myös avoimuuden puutetta öljytuotteiden sisämarkkinoilla. Tämä on loistava tilaisuus Euroopan komission kilpailun pääosastolle, jolta odotamme toimia kansalaisten hyväksi, sillä ellen erehdy, kilpailupolitiikka on edelleen yhteisön vastuulla.

Jos EU:lla siis on ongelmia OPECin kanssa, sen on toteutettava omaa kilpailupolitiikkaansa.

Eluned Morgan (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, energian tuotantotavoissa ja kulutustottumuksissa tapahtuu EU:ssa suuria muutoksia. Tämä on perustunut komission kolmiosaiseen strategiaan: toimitusvarmuuteen, kestävyYTEEN ja kilpailukykyyn. Komissio jätti kuitenkin tästä tärkeästä keskustelusta pois olennaisen osan, nimittäin kohtuulliset hinnat.

Energiaa koskevan vihreän kirjan julkaisemisesta lähtien parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän jäsenet ovat vaatineet asettamaan kuluttajat heti takaisin päättäjän paikalle. Haluamme käsitellä tässä keskustelussa myös energiaköyhyyttä. Toistaiseksi EU:ssa ei ole laadittu kansallisia määritelmiä eikä kerätty tietoa, joten meillä ei ole aavistustakaan tämän ongelman laajuudesta. Tiedämme, että energian hinnat ovat nousseet räjähdysmäisesti ja että niistä kärsivät eniten yhteiskuntamme vähäosaisimmat.

Haluaisin varoittaa neuvostoa vilpittömästi, että pian alkavissa neuvotteluissa sähkö- ja kaasudirektiiveistä energiaköyhyyttä koskevalla kysymyksellä on ratkaiseva merkitys yhteisymmärryksemme. Emme aio astua varpaillemme. Emme vaadi tässä asiassa yhteisön toimia vaan sisäisiä toimia, mutta odotamme kuitenkin EU:n toteuttavan energiaköyhyyttä koskevia toimia köyhimpien ihmisten hyväksi.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, rohkenisin muistuttaa, ettei minuutissa ole mitenkään mahdollista löytää keinoja energian hinnannousun hillitsemiseen. Tehdäänpä yhteenveto tilanteesta: ensinnäkin kansallista sosiaalipolitiikkaa on käytettävä kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ryhmien ja pienyritysten, kuten kalastajien, hyväksi. Lisäksi tarvitaan viranomaisia. Siksi kannatan kohdennettuja sosiaalisia toimenpiteitä, kuten Claude Turmes totesi. Toiseksi tarvitaan erilainen strategia tuottajakartelleja ja -maita kohtaan, kuten Jerzy Buzek ja kenties muutkin ovat todenneet. Tämä on epäilemättä oleellista.

Haluan korostaa myös erästä näkökohtaa, jossa usein vedämme vesiperän. Kysymys on valmiste-
verosta. Jos enimmäishinnalle, jonka hallitukset voivat veloittaa polttoaineesta, asetettaisiin hintakatto, valmisteveroa mukautettaisiin automaattisesti kyseiseen ylärajaan rikkomatta toissijaisuusperiaatetta verotuksen alalla tai vapaata kilpailua koskevia säädöksiä. Ehkä tätä ajatusta kannattaisi harkita? Minusta vaikuttaa siltä, että Andris Piebalgs vihjasi kannattavansa jotain samantapaista.

Yleisesti ottaen tarvitsemme mielestäni strategian, joka palkitsee vähemmän kuluttavia ja rankaisee enemmän kuluttavia: toisin sanoen strategian, joka palkitsee energiatehokkuuden. Myös keinottelu on saatava kuriin toimenpiteillä, joita ei toistaiseksi ole toteutettu, ja vähittäishintoja ja tuotantokustannuksia on mukautettava vastavuoroisesti.

Vito Bonsignore (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, energian hintakehitys tukahduttaa talouden ja heikentää perheiden ostovoimaa energialaskujen kasvaessa armotta.

Tässä uudessa tilanteessa energian hintojen ja ulkopoliittikan välinen yhteys ja siten tuottajamaiden poliittisen vaikutusvallan kasvu on päivänselvää. Tietenkin EU:n on jatkettava lyhytkestoista strategiaa, joka perustuu uusiutuvien energialähteiden käytön vauhdittamiseen, luonnonmukaisen ja puhtaan energian uusien hyödyntämismenetelmien edistämiseen ja tutkimiseen sekä uusien putkistojen rakentamiseen. Siksi on myös välttämätöntä lisätä öljy- ja kaasuvaramme.

Tämäkään ei vielä riitä, vaan tarvitaan uusia aloitteita. Korostaisin kahta ehdotusta, jotka pääministeri Silvio Berlusconi esitti viime viikkoina: kaikkien energian ostajavaltioiden kokousta ja sen jälkeen enimmäishinnan vahvistamista ja merkittävien ydinvoimalaitoshankkeiden käynnistämistä. Arvoisa komission jäsen, voiko komissio vastata näihin kahteen ehdotukseen? Kun komissio antaa selvityksen tulevia energiantoimitusvaihtoehtoja koskevista strategioistaan, voitteko samassa yhteydessä kertoa meille, esiintyykö tietojenne mukaan rahoituskeinottelua ja mitä komissio aikoo tehdä asialle?

Reino Paasilinna (PSE). – (FI) Arvoisa puhemies, tämä päätöslauselma on tärkeä ja meillä on siihen oma lähtökohtamme. Tämä tilanne on kuin myrskyisä Bermudan kolmio, jossa riippuvuus, ilmasto-ongelmat ja köyhille kestäättömät hinnat vellovat keskenään. Mukana ovat keinottelijat ja jopa ruoan hinta.

Säästäminen on tarpeellista ja tehokkainta, senhän me tiedämme. Köyhien ekologinen jalanjälki on kuitenkin hyvin pieni verrattuna rikkaisiin, jotka eivät aio sitä oikeastaan pienentääkään, vaan ovat valmiita maksamaan enemmän.

Pitäisikö meidän siis tässä tilanteessa säätää energiaverotuksesta, joka on progressiivinen? Niillä, joilla on varaa maksaa, maksaisivat energiasta suhteellisesti enemmän. Vai pannaanko paljon energiaa kuluttaville tavaroille tai energiaa tuhlaaville palveluille kalliimpi hinta? Keinottelijat on tietysti laitettava kuriin. Puhumme kestävästä kehityksestä, sen sankareita ovat energiaköyhät ja heidän asemansa on järjestettävä kestävästi. Se on meidän lähtökohtamme.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, sähkön sisämarkkinat Irlannin saarella kuuluvat EU:n tukemiin hankkeisiin. Voiko komissio selittää, miksi markkinat eivät toimi Pohjois-Irlannin kuluttajien hyväksi ja miksi tämän vuoden tammikuun jälkeen on vakauden ja hintasäästöjen sijasta koettu valtava 52 prosentin korotus, ja hintaero Yhdistyneessä kuningaskunnassa vallitseviin hintoihin nähden vain kasvaa. Siellä hinnat ovat nousseet samalla aikavälillä 29 prosenttia. Se on sinänsä paljon, mutta huomattavasti vähemmän kuin 52 prosenttia.

Aikooko komissio tutkia, miksi järjestelmä ei pystynyt täyttämään lupautta, jonka ministeri Nigel Dodds antoi järjestelmän käynnistämisen yhteydessä? Hän lupasi tehokkuussäästöjä ja parempaa kilpailukykyä, joiden avulla minimoitaisiin sähkön vähittäishinnat, jolloin myös kuluttajille koituisi huomattavasti etuja. Vain vajaa vuosi näiden tapahtumien jälkeen tämä kuulostaa omista äänestäjistäni täysin katteettomalta. Aikooko komissio tutkia varsinkin sitä, mikä osuus sähkön sisämarkkinoiden epäonnistumiseen on sillä, ettei ESB:n hallitsevaan asemaan eteläisillä markkinoilla ja siitä johtuvaan vähäiseen kilpailuun puututtu riittävästi – kilpailuhan on ehdoton edellytys sähkön sisämarkkinoiden onnistumiselle?

Ari Vatanen (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, hinnoista puhuttaessa puhutaan aina uusiutuvasta energiasta. Tiedämmehän, että se maksaa meille maltaita, ja niinpä taloudellinen vastuu energian hinnoista usein haihtuu olemattomiin. Entä sitten tämä 80 prosenttia? Entä tulevaisuudessa kasvavan energian kulutustarpeen täyttäminen?

Katsokaa Nord Streamia. Me keskustelemme vain Nord Stream -hanketta koskevista ympäristönormeista. Se taas on hieman kuin tarkastelisi kaulassaan olevan hirttosilmukan köyttä koskevia normeja, sillä Nord Stream ja vastaavat hankkeet vähentävät energiaomavaraisuuttamme, kun sitä pitäisi lisätä.

Mitä siis aiomme tehdä? Ainoa todella vastuullinen ratkaisu on ydinvoima: se on riippumaton, halpaa ja kilpailukykyistä, ja sen hinta voidaan ennakoida. Se on myös päästötöntä ja Venäjästä riippumatonta.

Atanas Paparizov (PSE). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, energian hintojen noustessa on erityisen tärkeää varmistaa hinnanmuodostusta koskevan avoimuuden lisääminen. Eurooppalaisten energia-alan yhtenäismarkkinoiden kehittämiselle on luotava yhteiset säännöt. Tämä turvaa paremmin energia-alan sekä sähkön- ja kaasunsiirtoverkkoihin tehtävät uudet investoinnit. Nimenomaan kolmas energiapaketti on hyväksyttävä mahdollisimman pian, ja komission ja neuvoston rooli on tässä suhteessa erityisen merkittävä. Paketissa lujitetaan energia-alan sääntelyviranomaisten oikeuksia ja riippumattomuutta ja yhteensovitetään niiden toiminta vasta perustetun viraston avulla. On myös välttämätöntä kiinnittää erityistä huomiota muun muassa "energiaköyhyyden" käsitteeseen ja sen kansalliseen määritelmään, jotta

varmistetaan julkisen yleishyödyllisten palvelujen järjestelmän avulla talvella vähimmäismäärä energiaa köyhyysrajan alapuolella eläville ihmisille.

Mielestäni energian korkeisiin hintoihin liittyvä ongelma voitaisiin myös saada hallintaan asianmukaisella energiapolitiikalla, jonka tavoitteena on tarjota energiatehokkuutta, uusiutuvia energialähteitä ja ympäristöystävällisiä tuotteita edistäviä kannustimia. Harkitsemme kiinnostuneina energiatehokkuuskysymykseen liittyvää ehdotusta, jota komission jäsen Andris Piebalgs käsitteli julkilausumassaan.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Tutkimusten mukaan vähintään 20 prosenttia EU:ssa kulutetusta energiasta menee hukkaan. Olisi korostettava, että kotitalouksien energiansäästökapasiteetti on lähes 30 prosenttia, toisin sanoen yksi kolmasosa asuinrakennusten nykyisin kuluttamasta energiasta voidaan säästää. Rakennusten lämmitysjärjestelmän kunnostaminen on näppärä ratkaisu, mutta Euroopan unioni jättää sen epäoikeudenmukaisesti huomiotta ja vaille riittävää rahoitusta.

Esimerkiksi Romaniassa kunnostamalla säästettäisiin vuosittain yli 600 000:tta öljytonnia vastaava energiamäärä. Mielestäni Euroopan parlamentin pitäisi tukea kotitalouksien lämmitysjärjestelmien tehostamiseen varatun EU:n rahoituksen lisäämistä vähintään 10 prosentilla. Tämä on konkreettinen, sopiva ja kestävä ratkaisu energian hinnannoususta johtuviin kansalaisten ongelmiin.

Gyula Hegyi (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin puheenvuorossani käsitellä vain yhtä energian hintoihin liittyvää näkökohtaa, nimittäin kaukolämmön hintaa. Unkarissa sadattuhannet kotitaloudet – usein pienituloiset perheet – käyttävät kaukolämpöä, ja sen hinta on keskeinen sosiaalinen kysymys. Huonokuntoisen infrastruktuurin ja muiden teknisten syiden takia kaukolämpö tulee kuitenkin selvästi kalliimmaksi kuin erilliset lämmitysjärjestelmät. Tämä on vastoin tervettä järkeä ja ympäristön perusetuja. Siksi kehotan mahdollisuuksien mukaan komissiota ja neuvostoa antamaan rahoitustukea kaukolämpöjärjestelmien parantamiseen, jotta kaukolämmöstä tulisi sosiaalisesti kestävää ja ympäristön kannalta tehokasta. Niin kauan kuin kaukolämpö tulee joissakin jäsenvaltioissa kalliimmaksi kuin erilliset lämmitysjärjestelmät, on järjestöntä puhua energiatehokkuudesta.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, Euroopan komissio on julkistanut ydinvoimalaitosten turvallisuutta ja turvatoimia koskevan toimenpidepaketin. Huolehditteko siitä, että tämä paketti otetaan vihdoin neuvoston työryhmän esityslistalle, jotta se voi tuottaa tuloksia Ranskan toimiessa neuvoston puheenjohtajana?

Kysyisin komission jäseneltä Andris Piebalgsilta, voisiko hän keskustella komission jäsenen László Kovácsin kanssa selvittääkseen, voisimmeko saada kannustimia ja mahdollisuuksia poistojen tekemiseen energia-alan investoinneista, jotta voitot voidaan sijoittaa järkevästi. Tämä saattaisi myös alentaa hintoja.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Ehdoton edellytys energiaongelmiemme ratkaisemiselle on yhteinen energiapolitiikka, johon kuuluu ulkopoliittisia näkökohtia. Sisämarkkinat on toteutettava. Kolmas energiapaketti on niiden perusta. Direktiivi ei kuitenkaan itsessään ole ratkaisu. Tarvitaan rahoitusta ja kunnollisten yhteyksien luomista sekä kaasun- että sähköntuotannon alalla. Tämä takaisi energiavarmuutemme.

Euroopan unionin pitäisi WTO:n tavoin ottaa yksimielisesti kantaa ulkoisiin näkökohtiin. Komissiolla pitäisi olla valtuudet neuvotella energian hinnoista. Tämän asian hoitamisen ei pitäisi kuulua yksittäisille jäsenvaltioille, vaan EU:n pitäisi neuvotella siitä yhdessä, yhden merkittävän maailmanmarkkinatoimijan tavoin.

Meidän pitäisi laajentaa näkemystämme siitä, keitä energiantoimittajamme ovat. Rakennammeko kaasuputkistoja, joihin ei mahdollisesti saada kaasua, kuten Nord Stream -hankkeen yhteydessä pelätään? Pidämmekö pohjoisnapa-aluetta vartenotettavana energialähteenä?

Korostaisin myös lyhyen aikavälin toimenpiteiden merkitystä. Tarkoitin tällä OPEC-maiden kanssa käytäviä neuvotteluja ja kysymystä arvonnisäverosta.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämän keskustelun aikana kollegat sosialidemokraattien ja vihreiden ryhmän paikoilta ovat maininneet keinottelun ja sen arveluttavuuden energian hintakysymyksissä, ja olen heidän kanssaan samaa mieltä. Pyytäisin heitä pohtimaan myös energian hinnoittelun poliittista taustaa ja erityisesti Saksan entisen liittokanslerin Gerhard Schröderin uraa. Hän on nykyisin Gazpromin palveluksessa ja puhuu aivan selvästi ydinvoimasta luopumisen puolesta, mutta kuten Ari Vatanen muistutti, tämä asia on sidoksissa Venäjän politiikkaan.

Kysyisin neuvostolta, voisiko se vastauksessaan selittää etenemissuunnitelmansa EU:n yhteisen energiapolitiikan toteuttamiseksi ja antaa sen aikataulun. Kysyisin myös komission jäseneltä, onko hän laatinut neuvostolle taulukon esimerkiksi Venäjän tuottamaan öljyyn ja kaasuun liittyvistä kustannuksista verrattuna Qatarin tuottamaan nesteytettyyn maakaasuun, ydinenergiaan ja kaikkiin muihin vaihtoehtoihin, sillä minusta vaikuttaa siltä, että hallitusten energiantuotanto ei nykyisin vastaa kuluttajien hintaodotuksia. Hallitukset ajavat omia poliittisia etujaan.

Jean-Louis Borloo, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, annan kolme tiedotusta. Olen todellakin sitä mieltä, että aikakausi, jolloin energiaa tuotetaan yhdessä paikassa ja sen jälkeen siirretään ja myydään kaikkialle maailmaan, on johtanut alueelliseen tilanteeseen, joka on hyvällä syyllä osa maailmanlaajuisia rahoituskriisiä, sillä sateesta voi olla hyötyä, mutta se voi myös aiheuttaa tulvia. Kun sadetta tulee yllättäen liikaa sellaisessa paikassa, joka ei pysty ottamaan sitä vastaan, kutsumme sitä tulvaksi ja katastrofiksi, ja se johtaa lukuisiin sivuvaikutuksiin ja lisääntyneen rahantarjonnan epärealistiseen hallinnointiin.

Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, energia on vuosisadan puheenaihe. Kuuntelin juuri äsken Robert Goebbelsin puheenvuoroa, ja hämmästyin sen tunnepitoista sävyä. Nähdäkseni meidän on paitsi laskettava kulutustasoamme myös rajoitettava se paikalliseksi siten, että se poistaa riippuvuutemme kyseessä olevasta energiamuodosta. Tämä aiheuttaa myös ongelmia, kuten on käynyt hiilen suhteen. Se on paikallisesti rajoitettu luonnonvara, ja se on otettava huomioon. Myös keinottelu on paljastettava, ja sitä on vähennettävä ja torjuttava.

Puolitoista kuukautta sitten pidetyssä EU:n ja OPECin kokouksessa ehdotettiin perinpohjaisen asiantuntijaselvityksen tekemistä, jotta saataisiin käsitys erilaisten markkina-alojen tapahtumista lyhyen aikavälin näkökulmasta.

Myös ennakointi pitkällä aikavälillä on ajankohtainen aihe. Kun on kyse ennakkoinnista, ainoa ratkaisu on noudattaa Jeddassa tehtyjä päätöksiä: toisin sanoen Euroopan – mikä tarkoittaa jokaista Euroopan maata ja Eurooppaa kokonaisuudessaan – on edistettävä energiatehokkuutta ja kulutuksen vähentämistä. Jos luovumme 6–9 miljardista ja noudatamme tätä mallia, ennakoijat ovat selvästikin aina oikeassa.

Arvoisa komission jäsen, esiin saattaa nousta kysymys määrätystä toimintalinjasta, erilaisten tutkimusalojen maailmanlaajuisesta rahoituksesta. Todettakoon, että energiatehokkuus on aihe, johon varmasti palaamme.

Andris Piebalgs, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin todella saada teidät vakuuttuneiksi siitä, että öljyn hinnat laskevat. Haluan kuitenkin kiinnittää huomiota kysymyksiin, jotka olemme tavalla tai toisella aliarvioineet. Öljymarkkinat ovat varmistaneet öljyn fyysiset toimitukset, kaasumarkkinat hoitavat kaasun fyysiset toimitukset ja hiilimarkkinat toimittavat hiiltä. Se merkitsee, että rahoitusmarkkinoiden ja öljymarkkinoiden välinen vuorovaikutus voi toimia. Toisin sanoen meidän ei tarvitse kyseenalaistaa markkinoita, vaan muuttaa energian tuotantotapoja ja kulutustottumuksia Euroopan unionissa. Tämä on todellinen ratkaisu, koska emme voi odottaa markkinoiden tulevan helpommiksi.

Kasvu on tosiasia, ja jos kasvua on, lisääntyy myös energiavarojen kysyntä, eikä nykyisten energiavarojen määrä ole niin suuri, että voisimme pitää helppoa saatavuutta taattuna. Tätä varten on muutettava toimintatapoja ja todella panostettava energiatehokkuuteen, uusiutuvaan energiaan, tutkimukseen ja kehitykseen, toisin sanoen tehtävä uusia investointeja.

Tähän taas tarvitaan rahaa sekä yksityisiltä että julkisilta sijoittajilta, joten meidän pitäisi pystyä tähän vain, jos markkinat todella toimivat. Todella toimivat markkinat tarkoittavat sitä, että jokainen maksaa todellisen hinnan kattaakseen paitsi kustannukset myös investointikoron. Meidän on keskityttävä – ja EU:ssa on voimassa tämän alan lainsäädäntöä – julkisen palvelun velvoitteisiin, jotka koskevat kotitalouksia tai pieniä ja keskusuuria yrityksiä, jotka todella tarvitsevat näitä palveluja. Meidän ei pitäisi poiketa tästä linjasta.

Olen todennut kerta toisensa jälkeen, että mielestäni toisessa paketissa tehdyt ehdotukset ovat ratkaisevia tämän muutoksen toteuttamisessa, ja vahvistaaksemme tämän lisäämme toiseen strategiseen energiakatsaukseen muutamia perustekijöitä seuraavien otsakkeiden alle: infrastruktuuritarpeet ja energiahuollon monipuolistaminen, energia-alan ulkosuhteet, öljy- ja kaasuvarastot sekä kriisinhallintamekanismit, energiatehokkuus ja EU:n omien energiavarojen hyödyntäminen mahdollisimman hyvin.

Olemme oikeilla jäljillä. Meidän ei tarvitse erehtyä kuvittelemaan, että on olemassa ihmeratkaisu, joka laskee hintoja välittömästi. Jos noudatamme tätä linjaa, voimme kuitenkin todella taata, että jo tämän sukupolven

aikana saamme tehokasta, kohtuuhintaista ja puhdasta energiaa. Jos viivytämme muutoksia energia-alalla, emme ainoastaan me itse kärsi, vaan myös seuraavat sukupolvet.

Olemme siis ratkaisevassa vaiheessa, ja kuten ministeri totesi, energia on tämän vuosisadan tärkein kysymys. Se on tärkein kysymys, vaikka yleinen käsitys ei aina ole tämä. Kuvitellaan, että meillä on hallussamme ihmeliä, joka muuttaa kaiken. Meidän on jatkettava parlamentin kanssa valitsemallamme tiellä. Mielestäni ratkaisevaa on johdonmukaisuus, ja toivon hartaasti, että esitetyt säädösehdotukset hyväksytään tämän parlamentin vaalikaudella. Se on ratkaisevan tärkeää: tämä on paras ratkaisu öljyn hinnankorotuksiin.

Puhemies. – (PT) Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽³⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 142 artikla)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Polttoaineen hinnat nousivat hiljattain ennennäkemättömällä tavalla. Tämä johtui pääasiassa keinottelusta, johon osallistuneet yritykset olivat saaneet huomattavia voittoja halvemmalla ostettujen öljyvarastojen teoreettisilla arvonmäärityksillä.

Tämä pöyristyttävä hinnannousu on heikentänyt väestön elinoloja etenkin taloudellisesti heikossa asemassa olevissa yhteiskuntaluokissa, ja sillä on ollut tuhoisa vaikutus taloudelliseen toimintaan useilla aloilla, kuten liikenteessä ja muissa palveluissa, teollisuudessa, maataloudessa ja kalatalousalalla.

Raakaöljyn tuntuvasta hinnanalennuksesta huolimatta hinnat pidetään joissakin valtioissa korkeina, ja tästä kärsivät kuluttajat. Tämän pitäisi kannustaa kutakin jäsenvaltiota kehittämään ainoastaan ylimääräisille ja keinottelulla saaduille voitoille määrättävä vero, jotta valtio saisi siitä tuloja, joilla voidaan puolestaan tukea tilanteesta eniten kärsiviä aloja ja ihmisiä.

Muutosten olisi kuitenkin oltava pääasiassa rakenteellisia ja niillä olisi pysäytettävä energiasektorin vapauttaminen pitäen samalla mielessä, että tämä ala vaikuttaa ratkaisevasti kehitykseen. Tämän takia ala olisi kansallistettava sen takaamiseksi, että julkisilla toimilla ajetaan kansallista etua ja koko väestön etua.

Urszula Gacek (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentti keskustelee energian hinnoista juuri sopivasti kesän lopulla. Monet äänestäjistäni tarkkailevat jo lämpömittaria todellisen pelon vallassa. Lämpötilan laskun takia he joutuvat arvioimaan, onko perusteltua panna huikean kallis lämmitys päälle.

Sitä päivää, jolloin kotitalouden kaasu- tai sähkölaskun odotetaan tulevan, pelätään jo etukäteen. Muidenkin kuin kaikkein köyhimpien perheiden on päätettävä, mitä olennaisia hankintoja ne joutuvat jättämään väliin tänä syksynä ja talvena, jotta rahaa riittäisi lämmitykseen.

Kotitaloudet, joissa on pieniä lapsia tai ikääntyneitä jäseniä, ovat erityisen lujilla. Niiden varat ovat niukimmat ja energiantarve suurin.

Tuen vilpittömästi kaikkia toimia, joilla helpotetaan energiakustannuksista aiheutuvaa raskautta yhteiskunnan kaikkein heikko-osaisimmille jäsenille.

Lämmintä kotia ei voida 2000-luvulla pitää ylellisyytenä sivistyneen Euroopan ytimessä.

András Gyürk (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Viime kuukausina energian hinnat ovat aivan keskuudessamme nousseet ennennäkemättömällä tavalla. Energiankulutuksen huimasti nousseet kustannukset saattavat vaikuttaa haitallisesti Euroopan kilpailukykyyn. Lisäksi prosessilla on vakava vaikutus kaikkein heikoimmassa asemassa oleviin yhteiskuntakerroksiin. Ongelmaa pahentaa vielä se, että jotkut valtiot käyttävät raaka-ainevarantojaan poliittisten tavoitteidensa saavuttamisen välikappaleena. Näiden syiden takia energian hinnannoususta on tullut yksi arkaluonteisimmista poliittisista kysymyksistä.

Vaikka yksikään jäsenvaltio ei voi välttyä hinnankorotusten vaikutukselta, joidenkin valtioiden asema on poikkeuksellisen heikko. Hallituksen päämäärättömän ja virheellisen toiminnan takia unkarilaiset kuluttajat ovat joutuneet sietämään kaasun hinnankorotuksen jo neljä kertaa pelkästään vuoden 2008 aikana. Tästä

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja.

syystä energian hinnankorotuksista on tullut yksi tärkeimmistä yhteiskunnallisen tyytymättömyyden syistä Unkarissa.

Koordinoidut ja johdonmukaiset toimet ovat tarpeen, jotta hinnat pysyisivät hallinnassa. On varmistettava kaikin tavoin energiantoimituksia koskevan pitkän aikavälin kansainvälisen sopimusjärjestelmän avoimuus. Lisäksi kilpailua on tiukennettava sekä yhteisössä että jäsenvaltioissa energiatehokkuuden parantamiseen tarkoitettujen toimien yhteydessä. Euroopan unionin on toteutettava konkreettisia toimia vahvistaakseen asemaansa etupäässä rakentamalla vaihtoehtoisia energian kuljetusreittejä. Samanaikaisesti on mielestämme tarkoituksenmukaista koordinoida toimenpiteitä kaikkein heikko-osaisimpien suojelemiseksi. Meistä tuntuu, että sähkön hinnannousu ja sosiaalisten erojen jyrkkeneminen eivät välttämättä ole hyvä yhtälö.

Katrin Saks (PSE), kirjallinen. – (ET) Tulevana talvena jäsenvaltioiden hallitusten on olennaisen tärkeää tehdä kaikki voitavan tukeakseen niitä henkilöitä, joille energian hinnannousu saattaa käydä ylivoimaiseksi. Myös Virossa on ennustettu jopa 30–40 prosentin hinnankorotuksia. Olen erityisen huolissani energian hinnannousun mahdollisista vaikutuksista pienituloisiin, köyhiin ja heikossa asemassa oleviin ryhmiin.

Olen täysin samaa mieltä siitä, että jäsenvaltioiden on toteutettava riittäviä toimia kohtuuhintaisen energian takaamiseksi. Niihin kuuluvat kohdennettu tulotuki ja vähennykset sekä kannustimet kotitalouksien energiatehokkuuden parantamiseksi.

Olen myös vakuuttunut siitä, että jäsenvaltioiden pitäisi laatia toimintasuunnitelmia energiaköyhyyden torjumiseksi. Ennen kaikkea on välttämätöntä määritellä ”energiaköyhyys”. Käsitteen määrittely auttaisi meidän kiinnittämään huomiota tavoitteisiin. Kukaan ei saa jäädä kärsimään polttoaineköyhyydestä!

Kotimaassani Virossa termi ”energiaköyhyys” tunnetaan erittäin huonosti, toisin kuin esimerkiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Se on tyypillinen esimerkki eurojargonista, joka on tarkoituksella tai tahattomasti tulossa vaivihkaa käyttöön. Sen taustalla on kuitenkin hyvin mielenkiintoinen ajatus, johon lainlaatijoiden on perehdyttävä.

”Talvilämmityskorvauksen” tai ”kylmän sään korvauksen” kaltaisella tuella, joka on kohdennettu ikääntyneille, suurperheille ja vammaisille, on Yhdistyneessä kuningaskunnassa suuri merkitys. Tämänkaltaiset toimet ovat nähdäkseni loistava esimerkki muille.

Säästämisestä kyllä puhutaan paljon, mutta teot ovat vähissä, vaikka toiminta olisi nopein keino muuttaa asioita. Mitä paremmin eristettyjä ja energiatehokkaampia kotimme ovat, sitä vähemmän rahaa joudumme käyttämään niiden sisälämpötilan säilyttämiseen. Säästöt olisivat huomattavat, sillä esimerkiksi Virossa rakennukset kuluttavat 40 prosenttia primaarienergiasta. Tässä kohtaa emme kuitenkaan saa jättää asioita kylmästä kärsivien ihmisten aloitekyvyn varaan.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

16. Kyselytunti (kysymykset komissiolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0462/2008).

Käsitlemme komissiolle osoitettuja kysymyksiä.

Ensimmäinen osa

Mairead McGuinnessin laatima kysymys numero 35 (H-0637/08)

Aihe: Euroalueen budjettivajeen rajat

Euroopan unionin vakaus- ja kasvusopimuksen sääntöjen mukaisesti euroalueen maiden pitäisi pitää budjettivajeensa 3 prosentissa BKT:sta.

Voiko komissio antaa päivitetyn arvion sääntöjen noudattamisesta tällä hetkellä?

Pitääkö komissio nykyisiä verosääntöjä tarpeeksi joustavina, jotta hallitukset voivat reagoida taloudellisiin ongelmiin, mutta kuitenkin riittävän tiukkoina julkistalouden kestävyuden varmistamiseksi?

Onko olemassa olosuhteita, joissa euroalueen valtiot saavat ylittää 3 prosentin budjettivajeen, ja jos on, niin mitä ne ovat?

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Ensimmäisen kysymyksen aihetta on käsitelty seikkaperäisesti komission kertomuksessa, joka koskee julkista taloutta EMUssa vuonna 2008. Ainoa merkittävä talousarviotapahtuma, jota ei käsitellä kertomuksessa, on hiljattain Yhdistyneen kuningaskunnan osalta käynnistetty liiallisia alijäämiä koskeva menettely.

Koska komissio olettaa Yhdistyneen kuningaskunnan talousarvion alijäämän ylittävän 3 prosentin viitearvon sekä tilivuonna 2008–2009 että 2009–2010 perustamissopimuksen 104 artiklan 6 kohdan mukaisesti, neuvosto on tänä vuonna päättänyt, että Yhdistyneen kuningaskunnan alijäämä on liiallinen. Samassa yhteydessä neuvosto asetti 104 artiklan 7 kohdan mukaisesti yhden vuoden määräajan liiallisen alijäämän korjaamiseksi.

Yleisesti ottaen komissio seuraa perustamissopimuksen sekä vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisten valtuuksiensa nojalla jatkuvasti talouden ja talousarvion kehitystä jäsenvaltioissa ja on tarvittaessa valmis ottamaan käyttöön julkisen talouden valvonnan välineet.

Vastaus toiseen kysymykseen on myönteinen etenkin siltä osin kuin se koskee korjaavaa menettelyä. Vuonna 2005 tehdystä uudistuksesta alkaen liialliset alijäämät on korjattu, ja parhaillaan liiallisia alijäämiä koskeva menettely on käynnissä vain Yhdistyneen kuningaskunnan ja Unkarin osalta. Kaiken kaikkiaan euroalueen rakenteellinen julkisen talouden alijäämä oli vuonna 2007 kaikkein alhaisin sitten vuoden 1973. Tästä huolimatta ennaltaehkäisevää osiota on toisinaan sovellettu epätasaisesti. Vuoden 2007 huhtikuussa annetussa Berliinin julistuksessa euroalueen valtiovarainministerit sitoutuivat saavuttamaan julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteensa viimeistään vuoteen 2010 mennessä. Periaatteessa tämä sitoumus vahvistettiin tänä vuonna. Samanaikaisesti vuonna 2005 tehty uudistus vahvisti riittävästi sopimuksen taloudellista perustaa, jotta vakaviin häiriöihin pystytään reagoimaan tarvittaessa joustavasti etenkin tarkistetulla joustolausekkeella ja sisällyttämällä implisiittiset vastuut keskipitkän aikavälin tavoitteisiin.

Tarkistetun sopimuksen toiminta on dokumentoitu huolellisesti julkista taloutta EMUssa koskeviin komission kertomuksiin vuosilta 2006, 2007 ja 2008 sekä niihin liittyvään tiedonantoon. Tämän vuoden kertomuksessa on esitelty myös menetelmäehdotus implisiittisten vastuiden sisällyttämiseksi kertomuksen ennaltaehkäisevän osion keskipitkän aikavälin tavoitteisiin.

Kolmannen kysymyksen osalta todettakoon, että uudistetun vakaus- ja kasvusopimuksen mukaan talousarvion alijäämä voi EU:n jäsenvaltiossa ylittää 3 prosentin viitearvon ainoastaan tiukasti rajatuissa olosuhteissa johtamatta liiallisen alijäämän toteamiseen. Todettakoon erityisesti, että kyseisissä tapauksissa alijäämien on aina oltava lähellä viitearvoa ja väliaikaisia. Lisäksi viitearvon ylityksen on joko oltava poikkeuksellinen, ja/tai siihen on laskettava mukaan talouden vakavasta taantumasta johtuva alijäämä, joka määritellään negatiiviseksi kasvuksi tai pitkittyneeksi tuotannon supistumiseksi.

Jos alijäämä on lähellä viitearvoa ja tilapäinen, on aina otettava huomioon lukuisia muita perustekijöitä, mutta tässä on oltava hyvin tasapuolinen. Muita olennaisia tekijöitä ovat esimerkiksi kasvua edistävät tutkimus- ja kehittämismenot. Menoeriä ei kuitenkaan voida vähentää suoraan alijäämästä. Todettakoon lopuksi, että viitearvoksi on joka tapauksessa asetettava julkisen talouden rakenteessa vuosittain aikaansaatava noin 0,5 prosentin parannus suhteessa BKT:hen.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Sulattelen jonkin aikaa vastauksenne yksityiskohtia. Mainitsitte erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan. On selvää, että mielenkiintoni kohdistuu Irlannin tilanteeseen, ja odotamme Irlannin saavan muutaman viikon sisällä tiukan talousarvion. Haluaisin teidän kommentoivan niitä keskusteluja, joita olette käyneet Irlannin ministerin kanssa alijäämästämme ja varsinkin siitä, ylittyykö viitearvo ja mitä vaikutusta sillä on EU:n näkökulmasta.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Olemme aina totuudenmukaisia. Kaikki keskustelut kollegani Joaquín Almunian ja irlantilaisen kollegojen välillä käydään lisätiedon saamiseksi, mutta tiedot ja luvut analysoidaan vuoden lopussa. Siksi en valitettavasti voi vastata tähän kysymykseen, mutta se on hyvin ymmärrettävää. Kuten tänään totesin, liiallisia alijäämiä koskeva menettely on käynnissä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Unkarin osalta.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Hyväksyykö komissio sen, että – toisin kuin vakaussopimuksessa – perustamissopimuksen mukaan 3 prosenttia ei ole raja- vaan viitearvo? Komission kertomuksessa, joka koskee kyseisen viitearvon ylittäneitä jäsenvaltioita, on otettava huomioon – siteeraan perustamissopimuksen

104 artiklan 3 kohtaa – ”muut merkitykselliset tekijät, jäsenvaltion keskipitkän aikavälin taloudellinen tilanne ja talousarvion tilanne mukaan luettuina”.

Eikö jäsenvaltioiden taloudellinen tilanne ole komission mielestä muutamien viime päivien ja viikkojen aikana pakostakin muuttunut, ja oikeuttaisi kenties ylimääräiset joustot?

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Mielestäni olemme saaneet varsin hyviä tuloksia aloittaessamme liiallisia alijäämiä koskevat menettelyt. Kolme prosenttia on kynnysarvo, johon todella kiinnitimme huomiota. Sen ylittyessä menettely jätetään käynnistämättä vain hyvin poikkeuksellisissa olosuhteissa. Pohjimmiltaan siis 3 prosenttia on se kynnysarvo, joka otetaan huomioon, ja arvelen meidän noudattavan samoja menettelyjä kuin ennenkin. Emme muuta pelisääntöjä edes nykytilanteessa.

Puhemies. – (EN) **Olle Schmidtin** laatima kysymys numero 36 (H-0668/08)

Aihe: Asuntolainakriisi ja rahoitussäätely

Kevään mittaan olemme nähneet kuinka rahoitusmarkkinoiden ongelmat ja globaaleihin rahoitusmarkkinoihin kohdistuva paine jatkuvat, varsinkin asuntolainakriisin leviämisen myötä. Nyt sekä Fannie Mae ja Freddy Mac ovat saaneet Yhdysvaltain hallitukselta pääomasijoituksia ja näin asuntolainamarkkinat ovat raunioina. Olin Washingtonissa viimeksi heinäkuussa ja tapasin useita senaattoreita, joiden mielestä asuntolainakriisin pohjaa ei vielä ole saavutettu vaan se tulee vastaan vuonna 2010.

Kuinka kauan rahoituskriisi mielestänne vielä jatkuu? Millaisen merkin Yhdysvaltojen päätös pelastaa yrityksiä antaa markkinoille? Yhdysvalloissa valtio ei yleensä puutu yritysten vaikeuksiin, mutta nyt poikkeuksena oli ensin Bear Stearns, sitten myös Fannie May ja Freddy Mac.

Kuinka komissio suhtautuu nykyisiin ja tuleviin säännösten päivityksiin kuten Lamfalussyn menetelmää ja Capital Requirements -pääomavaatimuksia koskeviin direktiiveihin, joiden muutokset voisivat irtipäästessään vahingoittaa Euroopan kilpailukykyisiä rahoitusmarkkinoita?

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Kansainvälisillä rahoitusmarkkinoilla on kuohunut noin vuoden ajan, ja rahoitusjärjestelmään kertyvien tappioiden ja heikkenevien maailmanlaajuisten talousnäkymien yhteisvaikutus vaikeuttaa huomattavasti sekavan tilanteen päättymisen ennustamista. Rahoitusmarkkinoiden nykytilanne osoittaa, miten ongelma, joka vaikutti alussa rajoittuvan määrättyyn markkinoiden osa-alueeseen – Yhdysvaltoihin ja subprime-asuntoluottoihin – voi nopeasti vaikuttaa koko kansainväliseen rahoitusjärjestelmään.

Kun Yhdysvaltojen subprime-asuntoluottoihin liittyvät tappiot ovat levinneet toisiinsa sidoksissa olevien markkinoiden ja monimutkaisten rahoitustuotteiden kautta, useat keskeiset luottomarkkinat ovat häiriytyneet. Kyseiset markkinoiden toimintahäiriöt ovat kuitenkin vaikuttaneet kaikkein voimakkaimmin pankkitoimintaan, jolle on aiheutunut huomattavia tappioita, ja markkinoiden maksuvalmiusvaje on edellyttänyt keskuspankkien tukea.

Tästä huolimatta muutamit rahoituslaitokset Yhdysvalloissa ja Euroopassa on pelastettu maksukyvyttömyydeltä niiden jouduttua vakaviin vaikeuksiin rahoitusomaisuuden saannissa. Näistä julkisen sektorin toimista on käynyt ilmi huoli rahoitusalan vakauteen kohdistuvista riskeistä, ja yleisesti ottaen rahoitusmarkkinat ovat suhtautuneet niihin myönteisesti.

Yhdysvalloissa aiemmin vastuuttomasti myönnettyjen subprime-asuntoluottojen seurauksena kyseisten kiinnitysluottosopimusten tarkistaminen jatkunee vuoden 2009 puoleenväliin saakka. Kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden ongelmat ovat edelleen vakavia – olette jo keskustelleet näistä kysymyksistä tänään – ja johtuvat osittain rahoitusmarkkinoiden kehityksestä ja osittain taloudellisen toimintaympäristön heikkenemisestä.

Epävarmuus luottotappioiden lopullisesta suuruudesta ja sijoittumisesta heikentää edelleen sijoittajien luottamusta, ja pankkien toistaiseksi ilmoittamat kokonaistappiot jäävät selvästi alle rahoitusjärjestelmän arvioitujen kokonaistappioiden, jotka perustuvat lukuisiin asuntoluottotappioista tehtyihin laskelmiin.

Pankit joutuvat yhä useammin korottamaan pääomaansa, usein hyvin korkein kustannuksin ja vaikeassa markkinatilanteessa. Lisäksi pankkitoiminnan ongelmat ilmenevät yhä useammin tiukempina luotonantovaatimuksina ja pankkien luotonantotoiminnan vähentymisenä.

Rahoituskustannusten kasvulla ja luotonsaannin vähentymisellä, joihin viitattiin, on todennäköisesti yhteisvaikutuksia muiden maailmantaloutta uhkaavien vastoinkäymisten, kuten korkean öljyn hinnan ja inflaation kohoamisen kanssa.

Tällä perusteella EU:n ja euroalueen talousnäkymät ovat huonontuneet entisestään komission keväällä 2008 tekemästä ennusteesta. Talousnäkymät vaihtelevat eri jäsenvaltioissa. Taloudellisten edellytysten huonontuessa pankkien taseisiin kohdistuvat paineet jatkuvat.

Heikko markkinatilanne edellyttää viranomaisilta, kuten keskuspankeilta, valvontaelimiltä ja valtiovarainministereiltä, jatkuvaa valppautta markkinatilanteen seurannassa. Järjestelmäkriisin sattuessa lisätoimien tarvetta ei voida sulkea pois.

Laajemmassa yhteydessä käsitellään konkreettisia toimia rahoitusmarkkinajärjestelmän heikkouksien korjaamiseksi. Talous- ja rahoitusasioiden neuvoston lokakuussa 2007 käymän keskustelun lisäksi on hyväksytty sääntelytoimia koskeva etenemissuunnitelma.

Vaikka etenemissuunnitelma koskee vain EU:ta, se on yhdenmukainen vastaavien maailmanlaajusten aloitteiden kanssa. Etenemissuunnitelman tavoitteita ovat avoimuuden lisääminen, arvonnäytyskysymysten käsittely, pankkien vakavaraisuusvalvonnan vahvistaminen, markkinarakenteen ongelmien tarkastelu asiaa koskevan sääntelyn puutteista tehtävän analyysin avulla ja sopivien poliittisten ratkaisujen kehittäminen. Komissio työskentelee parhaillaan varmistaakseen, että etenemissuunnitelma esitetään ajallaan, samoin kuin siihen kuuluvat konkreettiset aloitteet sijoittajia, markkinoita ja sääntelyelimiä koskevan avoimuuden lisäämiseksi, pankkien tarkistettut vakavaraisuusvaatimukset ja luottoluokituslaitoksia koskeva sääntely.

Tätä varten komissio on saattanut päätökseen vakavaraisuusdirektiivin muutosehdotuksia koskevan ulkoisen kuulemisen ja aikoo esittää ehdotuksen lähikuukausina.

Se harkitsee myös luottoluokituslaitoksia koskevia säädöksiä. Tätä asiaa koskeva julkinen kuuleminen käynnistettiin heinäkuun 2008 lopussa.

Myös valvontaelinten rajatylittävä yhteistyö EU:n alueella on edistynyt uuden, heinäkuun 2008 alussa voimaan tulleen yhteisymmärryspöytäkirjan ansiosta.

Yksi Lamfalussyyn prosessin tarkistuksen yleisistä tavoitteista on parantaa uutta valvontakäytäntöä, jonka yhteydessä komissio suunnittelee esimerkiksi tarkistavansa EU:n valvontakomiteoiden päätökset.

Komissio ymmärtää täysin kaikkien tavoitteidensa edellyttämän ratkaisun maailmanlaajuisen ulottuvuuden, ja tässä mielessä se koordinoi ratkaisunsa kumppaneidensa kanssa.

Olle Schmidt (ALDE). – (EN) Toisinaan kysymys menettää merkityksensä, ja myönnettäköön, että tämä kysymys saattaa olla hieman vanhentunut, mutta kiitän komissiota näin rehellisestä vastauksesta. Vetoan siihen ja olen huolissani siitä, että ylireagoimme, ja toivon, että komissio voisi pohtia tätä. Olen samaa mieltä siitä, että meidän on toimittava ja reagoitava, mutta emme saisi liioitella, koska tarvitsemme tasapainoisen strategian. Muutoin saatamme haitata kasvua EU:ssa, ja tätä meidän on mielestäni tarkasteltava pitkällä aikavälillä. Kannatan siis tasapainoista strategiaa ja luotan siihen, että komissio huolehtii näiden toimenpiteiden asianmukaisesta täytäntöönpanosta.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Mielestäni komissio on hyvin tasapuolinen. Tunnin kestäneen keskustelumme aikana monet parlamentin jäsenet vaativat erittäin pikaisia toimia, mutta komission strategia on todellakin hyvin tasapuolinen.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Tänään keskustelimme maailman rahoituskriisistä ja sen vaikutuksesta EU:n talouteen. Yksi jäsenistä mainitsi, että hänen kotimaassaan eräs pankki oli jo mennyt vararikoon. Oletteko tietoinen siitä, uhkaako pankkeja vararikko omissa valtioissamme, EU:n jäsenvaltioissa?

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Olisin kiinnostunut kuulemaan nykytilanteesta, joka koskee energia-alan todellisia ostoja eikä suinkaan rahoitustoimia. Ehdottaako komissio, että tilastoissa ilmoitettaisiin selvästi, mitkä ovat todelliset energiaostot ja millä ostoilla ainoastaan käydään kauppaa rahoitusmarkkinoilla, ja aikooko se antaa ylimyyntiä koskevia sääntöjä?

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (LV) Kotimaassani Latviassa on runsaasti pankkeja, ja varmasti maksukyvyttömyyttä voi esiintyä. Mielestäni meillä on verraten pitkälle kehittyneet markkinat. Toiminta on kuitenkin keskuspankin valvonnassa, ja ainakaan Latvian rahoitusmarkkinoilla ei ollut minkäänlaista kuohuntaa. Siksi voin vakuuttaa teille, että Latvian rahoitusmarkkinat ovat erittäin vakaat, eikä häiriöitä ole

esiintynyt. On kuitenkin erittäin tärkeää korostaa pankkivalvonnalle kuuluvaa merkitystä ja sitä, että liikepankit täyttävät kaikki valvontaa koskevat edellytykset.

Energiaostoista totean, että mikäli arvoisa parlamentin jäsen suostuu, vastaan hänelle kirjallisesti, sillä mielestäni kysymys on hyvin yksityiskohtainen, ja olen epävarma konkreettisesta luvusta.

Puhemies. – (EN) **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou**n laatima kysymys numero 37 (H-0679/08).

Aihe: Lentoliikenteen turvallisuus

Äskettäin monia kuolonuhreja vaatinut Spanairin lentoturma Madridissa ja Ryanairin Boeing 737:n tekemä pakkolasku Limogesissa, jossa loukkaantui 26 ihmistä, herättävät jälleen kysymyksiä yhteisön lainsäädännöllisen ja valvontaa varten varatun ”arsenaalin” toimeenpanon riittävydestä ja tehokkuudesta lentoliikenteen turvallisuuden alalla. Asetuksessa (EY) N:o 1899/2006⁽⁴⁾ määritellään yksiselitteisesti lentotoiminnan harjoittajien velvoite toteuttaa onnettomuuksien ennaltaehkäisyä ja lentojen turvallisuutta koskevia ohjelmia sekä vaatimukset (hyväksymistodistukset, valvonta, huolto, mittarit ja varusteet, turvavaatimukset ym.), joita on noudatettava käytettäessä siviililentokoneita ilmakuljetukseen.

Katsooko komissio näiden säännösten olevan tyydyttäviä ja riittäviä vai uskooko se, että lentotoiminnan harjoittajille on määrättävä tiukempi valvontakehys? Millä tavoin komissio arvioi direktiivin 2003/42/EY⁽⁵⁾, jossa säädetään onnettomuuksia ja vakavia poikkeamia turvallisuuden alalla koskevan ilmoitusjärjestelmän käyttöönotosta, tähänastista täytäntöönpanoa? Pitääkö komissio turvallisuudeltaan kyseenalaisten yhtiöiden kohdalla sovellettavien valvontamekanismien ja varhaisvaroitusjärjestelmien sekä niiden säännöstenmukaisuutta koskevien tarkastusten, joita Euroopan lentoturvallisuusvirasto suorittaa jäsenvaltioiden ilmailuviranomaisten kohdalla, tähänastista tukemista ja ”mustan listan” laatimista varten ilmoitettavia tietoja tyydyttävänä?

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Lentotoimintaa koskevien yhteisön sääntöjen täytäntöönpanosta voidaan todeta, että komission tietoon ei ole tullut puutteita tai turvallisuuteen liittyviä porsaanreikiä asiaa koskevassa lentoturvallisuuslainsäädännössä, jota alettiin soveltaa yhteisössä vasta hiljattain, 16. heinäkuuta 2008. Lentotoimintaa koskevia teknisiä sääntöjä muutetaan jatkuvasti tutkimustiedon kehityksen mukaan. Tämä toteutetaan seuraamalla jatkuvasti toiminnanharjoittajien tuloksia, eikä komissio näin ollen pidä tiukempaa valvontajärjestelmää tässä vaiheessa tarpeellisenä.

Poikkeamien ilmoittamista koskevien yhteisön sääntöjen soveltamisesta voidaan todeta, että komissio on tyytyväinen siihen, että kaikki jäsenvaltiot ovat perustaneet pakollisen ilmoitusjärjestelmän ja keräävät tiedot kansallisiin tietokantoihin. Näihin sääntöihin kuuluu tietojenvaihtojärjestelmä, ja niissä annetaan tietojen levittämistä koskevia määräyksiä. Tietojenvaihto ei vielä toimi kaikilta osin, koska se edellyttää sopimista kunkin jäsenvaltion ja komission välisistä yksittäisistä pöytäkirjoista, jotta keskusrekisteri voidaan saattaa ajan tasalle komission asetuksen mukaisesti. Jäsenvaltiot ja komissio työskentelevät tämän asian parissa aktiivisesti, mutta tässä vaiheessa tietoa on jo saatavilla jäsenvaltioissa.

Tietojen levittäminen on toteutettu asianmukaisesti syyskuun 24 päivänä 2007 annetun komission asetuksen perusteella. Tietosuojaan täytäntöönpano on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, mutta vasta ajan myötä pystymme arvioimaan kyseisten säännösten tehokkuutta. Ne ovat hyvän tiedotuskäytännön kulmakivi, koska niillä varmistetaan ilmoittajilta vaadittava luotettavuus.

Käsittelen seuraavaksi turvallisuudeltaan kyseenalaisten lentoyhtiöiden valvontaa. Komissio voi vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se soveltaa tunnollisesti yhteisön sääntöihin sisältyviä säännöksiä, jotka koskevat toimintakiellon määräämistä turvallisuusvaatimuksia laiminlyöville lentoliikenteen harjoittajille. Nykyisin 54 prosenttia kaikista EU:ssa suoritetuista ilma-alusten asematasotarkastuksista koskee eurooppalaisia toiminnanharjoittajia. Näin ollen komissio kiinnittää yhtä paljon huomiota sekä eurooppalaisten että muunmaalaisten lentoyhtiöiden turvallisuustasoon. Komission jatkuvan ja tiiviin yhteistyön ansiosta jäsenvaltioiden siviili-ilmailuviranomaiset ovat lisäämässä lentoliikenteen harjoittajiensa valvontaa. Asematasotarkastusten tulosten avulla on onnistuttu erityisen hyvin ennaltaehkäisemään lentoliikenteen harjoittajille määrätty toimintarajoitukset yhteisössä.

(4) EUVL L 377, 27.12.2006, s. 1.

(5) EUVL L 167, 4.7.2003, s. 1.

EASAn suorittamasta kansallisten siviili-ilmailuviranomaisten standardointitarkastuksesta puheen ollen komissio haluaa vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että jäsenvaltioiden siviili-ilmailuviranomaisten ja EASAn tiiviin yhteistyön ja keskinäisen luottamuksen ansiosta Euroopan lentoturvallisuusvirasto ja tarkastetut viranomaiset ovat pääsemässä sopimukseen kestävästä ratkaisusta ja niiden kehittämisestä. Osoituksena hyvästä yhteistyöstä virasto on pystynyt kaksinkertaistamaan tarkastusten määrän sen jälkeen, kun asiaa koskevat säännöt hyväksyttiin vuonna 2006, ja poistamaan eräälle jäsenvaltiolle kyseisen vuoden lopussa määrätty suojatoimenpiteet tällä viikolla.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa komission jäsen, olen erittäin kiitollinen komission vastauksesta, mutta painottaisin silti, että vaikka lento-onnettomuuksia sattuu verrattain harvoin lentojen määrään nähden, ne ovat silti onnettomuuksia, joissa kuolee paljon ihmisiä ja jotka herättävät epäilyksiä kansalaisten keskuudessa ja heikentävät luottamusta toimiamme ja tarkastuksiamme kohtaan.

En ole huomannut teidän ehdottavan toimenpiteitä tai myöntävän uusia vastuualueita tai tehtäviä turvallisuusvirastolle. Tämä ei koske vain lentoyhtiöitä vaan myös tarkastuksista vastaavia siviili-ilmailuviranomaisia jäsenvaltioissa. Tämä koskee myös mustaa listaa: mihin kriteereihin se perustuu? Kannatatteko sitä? Ette ole vastannut tyydyttävästi kysymykseeni, joka koskee lento-onnettomuuksien seurauksia ja niitä ongelmia, joita syntyy ihmisten elämään kohdistuvien murheellisten vaikutusten lisäksi.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Vakuutan teille, että EU:n turvajärjestelmä on hyvin korkeatasoinen. On täysin selvää, että se pannaan täytäntöön, ja kaikki toimenpiteet ovat käytössä.

Valitettavasti se ei estä onnettomuuksia. Olen hyvin pahoillani siitä, että ihmisiä on kuollut, mutta se ei johdu puutteista EU:n turvallisuusustasossa.

Heti kun saamme onnettomuuden syitä koskevat tulokset, teemme analyysyjä, ja jos joitakin toimenpiteitä on syytä tehostaa, teemme sen.

Voin kuitenkin tänään vakuuttaa teille, että Euroopan lentoturvallisuus täyttää maailman tiukimmatkin vaatimukset.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Tilanne on seuraava: Euroopan lentoturvallisuusviraston (EASA) toimivaltaa on lisätty entisestään, jotta taataan yhtenäinen turvallisuustaso Euroopassa, mikä on erittäin myönteistä. Sen toimivaltaa laajennetaan nyt toista kertaa. EASAn määrärahoja ei kuitenkaan lisätä eikä sille nimetä muita rahoituslähteitä. Tässä tilanteessa on kaksi vaihtoehtoa. Ensimmäinen vaihtoehto on se, ettei kaikkia virastoja kohdella samalla tavoin. En menisi niin pitkälle kuin jotkut kollegat, jotka sanovat, että jos joidenkin virastojen toiminta lopetettaisiin, kukaan ei huomaisi sitä. EASAn tämä ei päde: jos EASAlla ei ole määrärahoja, vaarannetaan ihmishenkiä.

Toinen vaihtoehto on kolmannen osapuolen rahoitus eli EASAn varojen lisääminen jonkinlaisella lippuperusteisella maksulla. Kysynkin, kumpaa näistä vaihtoehtoista kannatatte?

Arvoisa puhemies, haluaisin myös luvallanne huomauttaa lyhyesti esityslistan ulkopuolelta seuraavaa: olen täysin samaa mieltä puolalaisen kollegamme toteamuksesta, joka koski istunnon johtamista.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Mielestäni paras rahoitustapa kaikille virastoille ovat verovarot, sillä viraston omilla tuloilla ei koskaan voida taata varsinaisten julkisten palveluiden tarjoamista. Näin ollen kaikkien virastojen rahoitus on parasta hoitaa talousarviovaroista, mutta jos lisävarojen hankkimiseen on mahdollisuus, sitä olisi arvioitava. Joka tapauksessa kutakin talousarviota käsitellään EU:n lainsäädännössä määrätyn menettelyn ja tiukkojen säästöjen mukaisesti.

Toinen osa

Puhemies. – (EN) **Emmanouil Angelakasin** laatima kysymys numero 38 (H-0612/08)

Aihe: Sähköä tuottavien ydinvoimaloiden turvallinen toiminta

Tosiasia on, että Euroopan unionin on käsiteltävä välittömästi alati kasvavien energiatarpeidensa ongelmaa. Kun otetaan huomioon, että öljy- ja maakaasuarat sekä uusiutuvat energialähteet kattavat vain osan kyseisistä tarpeista, ydinvoiman käyttö nousee säännöllisesti esiin yhtenä ratkaisuna. Samalla eurooppalaisten kansalaisten levottomuus ydinvoimaloiden turvallisesta toiminnasta ja ydinjätteen asianmukaisesta hallinnasta kasvaa, etenkin Ranskassa ja Sloveniassa vastikään sattuneiden ydinuotojen jälkeen.

On siis perusteltua esittää monia kysymyksiä, esimerkiksi seuraavaa: kuinka turvallista ydinvoimaloiden toiminta kaikissa EU-maissa on, kuinka turvallista on rakentaa tulevaisuudessa uusia ydinvoimaloita Turkkiin ja muihin Balkanin maihin ja mitä takuita niiden turvallisesta toiminnasta on? Onko komissio laatinut tutkimuksia siitä, onko uusia ydinvoimaloita tarpeen rakentaa? Mihin tuloksiin tutkimuksissa on päädytty? Onko arvioitu, kuinka riippuvainen ydinvoimasta EU lähitulevaisuudessa on?

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Ydinvoiman osuus EU:n energiantuotannosta on nykyään 30 prosenttia, joka vastaa kahta kolmasosaa hiilidioksidipäästöjä tuottamattomasta EU:n sähköntuotannosta. EU:n energiantarpeen ennustetaan kasvavan 20 prosentilla ja sähköntarpeen 38 prosentilla vuoteen 2030 mennessä.

Sähkön osuus lopullisessa energiantarpeessa kasvaisi siten 20 prosentista 23 prosenttiin. Sähköntuotantokapasiteetin ennustetaan kasvavan 31 prosentilla, mutta komission tarkastelemien uutta energiapolitiikkaa koskevien PRIMES-oletusten perusteella ydinennergian osuus sähköntuotannosta laskee 30 prosentista 20 prosenttiin.

Kansainvälinen energiavirasto on niin ikään todennut hiljattain julkaistussa, EU:n energiapolitiikkaa käsittelevässä katsauksessaan seuraavaa: "EU:n ydinvoiman tuotantokapasiteetti pienenee jatkossa, ellei lähitulevaisuudessa tehdä merkittäviä investointeja laitosten käyttöiän pidentämiseksi ja käyttöiän loppua lähestyvien laitosten korvaamiseksi".

Yksittäiset jäsenvaltiot voivat itse päättää ydinennergian käytöstä sähköntuotannossa, uusien hankkeiden käynnistämisestä tai siitä, ettei ydinvoimaa käytetä lainkaan. Jos jäsenvaltiot päättävät investoida uuteen ydinennergia tuotantoon, komissio käyttää toimivaltaansa varmistaakseen, että alan hankkeet täyttävät ydinturvallisuuteen, ydinturvaan ja ydinaseiden leviämisen estämiseen liittyvät korkeimmat mahdolliset Euratomin perustamissopimuksen vaatimat standardit.

Korkean ydinturvallisuuden ja suoja-toimien tason varmistaminen ydinlaitosten koko elinkaaren ajan on niin ikään ensisijainen toimi EU:n laajentumisessa sekä EU:n pitäessä yllä suhteitaan kolmansiin maihin ydinturvallisuusalan yhteistyövälineen puitteissa.

Komissio seuraa ydinennergia-alalla EU:ssa käynnissä olevien investointien yleisilannetta. Komissio hyväksyi vuonna 2007 ohjeellisen ydinalan ohjelman, jossa luodaan yleiskatsaus EU:n asemaan ydinennergia-alalla. Komissio päivittää parhaillaan kyseistä tiedonantoa osana kokonaisvaltaista ja strategista energiakatsaustaan. Päivitys valmistunee vuoden 2008 loppuun mennessä.

Komissio on pannut alulle myös kaksi aloitetta vauhdittaakseen ydinennergian tulevaisuudesta käytävää keskustelua sekä kartoittaakseen alan kehittämistarpeita. Ensimmäinen aloite on ydinturvallisuutta ja ydinjätehuoltoa käsittelevän korkean tason työryhmän perustaminen. Työryhmän työ painottuu ensisijaisen turvallisuuskysymysten käsittelyyn sekä suositusten antamiseen toimista, joihin EU:ssa olisi ryhdyttävä.

Toinen aloite on Euroopan ydinennergiafoorumi, jossa sidosryhmät voivat käydä laaja-alaista ja avointa keskustelua ydinennergian mahdollisuuksista ja vaaroista.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, odotamme käsittääkseni vuoden loppuun saadaksemme näiden tutkimusten tulokset, joiden pohjalta voimme tehdä nykyistä tarkempia päätelmiä.

Halusin kuulla komission jäsenen huomiot viime vuodesta lähtien tiedossa olleista tiedoista. Tietojen mukaan Venäjä rakentaa parhaillaan maan syrjäiseen osaan siirrettävää kelluvaa ydinvoimalaa, jonka on tarkoitus valmistua vuonna 2010. Suunnitelmissa on lisäksi kuuden kelluvan voimalan rakentaminen ja vieminen maihin, jotka saattavat tilata niitä ja ovat jo esittäneet kiinnostuksensa.

Miten kommentoitte tätä turvallisuuden näkökulmasta?

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Myös Venäjä kuuluu kansainväliseen atomienergiajärjestöön, ja Venäjän ydinteknologia täyttää kansainväliset standardit. Jos siis jokin valtio on kiinnostunut venäläisestä ydinteknologiasta, Venäjä noudattaa tiettyjä kansainvälisiä sääntöjä.

Venäjän toimittamaa teknologiaa voidaan käyttää EU:ssa, jos komissio suhtautuu siihen myönteisesti ja jos Venäjän teknologia on laadultaan kilpailukykyinen muiden maiden toimittaman teknologian kanssa.

Se, että ydinteknologia on venäläistä, ei siis tee siitä turvattomampaa kuin muiden maiden toimittama teknologia.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (EN) Arvoisa komission jäsen, haluan esittää vielä kerran kysymyksiä tunnetusta Ignalinan atomivoimalastamme.

Maamme pääministeri tapasi äskettäin Euroopan komission puheenjohtajan José Manuel Barroson. Lisäksi sanomalehtiemme tulkintojen mukaan atomivoimalan töitä olisi mahdollisuus jatkaa.

Mikä on kantanne ja mitä suosittelet Liettuan hallitukselle tässä tilanteessa?

Zita Plešinská (PPE-DE). - (SK) Ydinvoimalat ja ydinlaitokset kuuluvat niiden laitosten joukkoon, joiden turvallisuutta valvotaan tiukimmin.

Slovakian mahdollisuudet käyttää ydinvoimatekniikkaa, joka edellyttää kolmannen ja neljännen ydinreaktorin rakentamisen Mochovceen, sekä Slovakian tasavallan aikeet sulkea Jaslovské Bohunicen reaktorit vuosina 2006 ja 2008 ovat hankalia kysymyksiä Slovakialle.

Arvoisa komission jäsen, miksi komissio suhtautuu poliittisesti niin varovaisesti Mochovcen ydinvoimalan rakentamiseen? Onko komissiolla todellista syytä epäillä sen turvallisuutta?

Andris Piebalgs, komission jäsen. - (EN) Aloitan Ignalinasta, sillä olen puhunut aiheesta monta kertaa.

Liettua ja neuvotteluosapuolet eli muut jäsenvaltiot olivat sopineet liittymisneuvotteluissa, että Ignalinan ydinvoimala suljettaisiin turvallisuussyistä vuoden 2009 loppuun mennessä. Sopimus on osa primaarioikeutta, ja kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet sen. Komissio ei ole mukana prosessissa, mutta sen tehtävänä on valvoa sopimusta ja pitää huoli siitä, että lakia todella noudatetaan.

Näin ollen minulla ei ole myönteistä kerrottavaa komission kannan mahdollisesta muuttumisesta, sillä kyseinen sopimus sanelee komission kannan. Mitä sitten voidaan tehdä? Sopimuksessa on käsittääkseni myös yleisiä määräyksiä Liettuan energia-alan muutosten tukemiseksi. Tukipaketin arvo on tietääkseni yhteensä 1,3 miljardia euroa, ja se on suunnattu aloille, joilla voidaan parantaa Liettuan energiansaantia yhteistyötä tiivistämällä sekä energiatehokkuuteen liittyviä toimenpiteitä ja vaihtoehtoisia energiatoimituksia rahoittamalla. Näin siis edetään, mutta sopimusta ei käsittääkseni voida mitenkään muuttaa, koska Euroopan unionin primaarioikeutta on mahdollista muuttaa ainoastaan hallitustenvälisessä konferenssissa tai ratifioimalla.

Mitä Mochovceen tulee, komission mukaan tilanne on itse asiassa sama kuin Ignalinan kohdalla, joten lähestymistapa on sama. Olemme tosin arvioineet Mochovcen tilannetta ja tulleet siihen tulokseen, että uusiin haasteisiin liittyy erityisvaatimuksia. Olemme lisäksi pohtineet sekä turvallisuus- että turvatoimikysymyksiä siitä näkökulmasta, että lentokoneita voidaan mahdollisesti käyttää ydinlaitoksiin suuntautuvissa iskuissa. Uusia reaktoreita varten suunnitellussa teknologiassa ei ole otettu huomioon tätä näkökohtaa riittävän hyvin. Sen vuoksi kehoitimme operaattoreita ja Slovakian ydinenergian valvontaviranomaisia ryhtymään lisätoimiin, joilla varmistettaisiin, etteivät ydinvoimalat vahingoittuisi pysyvästi mahdollisissa lentokoneiskussa.

Puhemies. - (EN) **Liam Aylwardin** laatima kysymys numero 39 (H-0624/08)

Aihe: Ensimmäisen sukupolven biopolttoaineita koskevat investoinnit etusijalla toisen sukupolven biopolttoaineisiin nähden

Turmesin mietintöluonnos (2008/0016/COD), joka koskee ehdotusta direktiiviksi uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämiseksi, on parhaillaan käsiteltävänä parlamentin valiokunnissa. Siinä harkitaan uudelleen neuvoston ja komission liikenteelle asettamia biopolttoaineita ja uusiutuvaa energiaa koskevia tavoitteita, koska toisen sukupolven biopolttoaineiden tutkimuksessa ja kehittämisessä ei ole kyetty tekemään läpimurtoa.

Eikö ole kuitenkin niin, että meidän olisi vahvistettava selkeä sääntelypolitiikka ensimmäisen sukupolven biopolttoaineisiin investoimiseksi varten? Miksi? Nämä samat investoijat ovat investoineet myös toisen ja kolmannen sukupolven tutkimukseen ja kehittämiseen ja ne rakentavat voimaloita, jotka voidaan helposti muuntaa vastaamaan toisen ja kolmannen sukupolven teknologian tarpeita. Niillä ei ole varaa jättää investoimatta seuraavan sukupolven voimaloita koskevaan tutkimukseen ja kehittämiseen, koska niiden nykyiset voimalat tulevat vanhanaikaisiksi.

Andris Piebalgs, komission jäsen. - (EN) Komissio yhtyy arvoisan jäsenen näkemykseen, jonka mukaan ensimmäisen sukupolven biopolttoaineisiin investoimiseksi varten tarvitaan selkeä sääntelypolitiikka, jotta voidaan siirtyä toisen sukupolven biopolttoaineisiin.

Komissio pitää ensimmäisen sukupolven biopolttoaineita siltana siirryttäessä toisen sukupolven biopolttoaineisiin, joiden raaka-aineena käytetään lignoselluloosaa.

Innovatiivisia ja tehokkaita energiatuotteita on vaikea saada markkinoille ilman ensimmäisen sukupolven biopolttoaineiden tehokasta kotimaista tuotantoperustaa. Näin ollen selkeä sääntelypolitiikka on ensisijaisen tärkeässä asemassa paitsi biopolttoaineteollisuuden piristämiseksi myös ympäristöhaittojen estämiseksi. Biopolttoaineita ei myöskään pidä kehittää elintarviketurvallisuudesta tinkien, eikä kehittäminen saa vaikuttaa ruoan hintaan.

Ei pidä olla epäilystä myöskään siitä, että komissio haluaa vauhdittaa toisen sukupolven biopolttoaineiden kehittämistä.

Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämistä koskevassa direktiiviehdotuksessa täsmennetään selvästi, että jätteistä, tähteistä ja muista kuin elintarviketuotannon selluloosasta tuotetuilla biopolttoaineilla on kaksinkertainen painoarvo muihin biopolttoaineisiin nähden silloin, kun biopolttoaineet otetaan huomioon pyrittäessä täyttämään biopolttoaineille asetetut kansalliset velvoitteet.

Tämän lisäksi jäsenvaltiot ovat velvoitettuja ilmoittamaan keinoista, joilla niiden tukijärjestelmissä otetaan huomioon toisen sukupolven biopolttoaineet.

EU myöntää lisäksi merkittävää tukea käynnissä olevaan tutkimukseen toisen sukupolven tuotantotekniikoiden kehittämiseksi. Seitsemänten tutkimuksen puiteohjelmaan liittyvissä EU:n toimissa painotetaan yhä enemmän toisen sukupolven biopolttoaineita ja erityisesti biomassan nesteytysprosesseja.

Tutkimukseen olisi syytä sisällyttää myös tekniikkaan ja taloudellisuuteen perustuvia pilottitutkimuksia, jotta varmistetaan paitsi kilpailukykyinen talouden kustannushyötysuhde myös sellainen suhde, joka tuottaa nettohyötyä pyrittäessä täyttämään yhteisön tavoitteet hillitä ilmastonmuutosta ja varmistaa kohtuuhintaiset elintarvikkeet kaikille maailman ihmisille.

Siten sekä komission politiikka että direktiiviehdotus on laadittu ottamalla huomioon toisen sukupolven biopolttoaineiden kehittämistarpeet sekä mahdollinen tarve käyttää ensimmäisen sukupolven biopolttoaineita kestävä kehityksen mukaisesti.

Liam Aylward (UEN). - (EN) Arvoisa komission jäsen, kysyisin nyt teiltä, miksi Euroopan unioni on mielestänne häviämässä biopolttoaineiden merkittävien ja pysyvien kohteiden etuja koskevan informaationsodan etenkin maissa, joissa energiaa on niukasti saatavilla? Kysymykseni liittyy biodieseliin, jolla voidaan parantaa huomattavasti Euroopan unionin energiansaantivarmuutta. Biodieseliä voidaan tuottaa kestävä kehityksen periaatteiden mukaisesti elintarvikkeiden saantia vaarantamatta, mihin viittasitte, ja biodiesel on ainoa uusiutuva energiamuoto, jonka tuotannossa Euroopalla on vahva maailmanlaajuinen ykkösasema.

Andris Piebalgs, komission jäsen. - (EN) Komission ehdotuksella ei jarruteta biopolttoaineteollisuuden kehittämistä tai biopolttoaineiden käyttöä liikenteessä, sillä jalostusteollisuuden ongelmana on nimenomaan se, ettei Euroopan unionissa ole dieselöljyteollisuutta. Emme siis todellakaan halua jarruttaa biopolttoaineteollisuuden kehittämistä, mutta olen sitä mieltä, että jos kestävä kehitykselle ei aseteta selkeitä vaatimuksia, yhden epäonnistuneen hankkeen aiheuttama vahinko vahingoittaa koko teollisuudenalaa. Tämä johtuu siitä, että biopolttoaineisiin panostetaan nykyisin niin paljon, ettei meillä ole varaa epäonnistuneisiin hankkeisiin, jotka tietäisivät loppua koko alalle.

Seuraavaksi kerron, miksi biopolttoaineita koskeva politiikka herättää minussa voimakkaita tunteita ja mikä on liikennesektorin tilanne. Ensinnäkin liikenteessä on entistä tehokkaampia autoja – ja autoistahan me olemme käyneet kiivaita keskusteluja täällä parlamentissa. Toiseksi on siirrytty käyttämään myös muita kulkuneuvoja, vaikka monet käyttävät silti useasti mieluummin autoa. Kolmanneksi polttoaineita on korvattu vaihtoehtoisilla polttoaineilla kuten biopolttoaineella, mutta on muistettava, että biopolttoaine on tuotettu maaperästä, josta saadaan myös elintarviketuotteita, minkä vuoksi olen sitä mieltä, että vaikka korvaaminen on hyvin selkeästi myönteinen asia, on toteutettava kaikki tarvittavat varotoimet.

Teresa Riera Madurell (PSE). - (ES) Arvoisa komission jäsen, fakta ja fiktio sekoittuvat usein biopolttoainekysymyksessä niin, että kansalaiset menevät sekaisin. Tämä on vahingoksi tutkimukselle, innovaatioille ja alan teollisuusinvestoinneille.

Onko komissio harkinnut sellaisen Euroopan laajuisen kohdennetun ja objektiivisen tiedotuskampanjan käynnistämistä, jonka avulla tilannetta voitaisiin selkiyttää?

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Nuo kaksi kysymystä olisi itse asiassa voitu esittää yhdessä, mutta irlantilaisen kollegani esittämän kysymyksen piiloviesti oli käsittääkseni se, että hän toivoo, että etusija annettaisiin – tai että ainakin lainsäädännössä etusija annettaisiin – ensimmäisen sukupolven investoinneille, ja ettemme ainakaan pyytelisi anteeksi lainsäädäntöä, jossa suositetaan ensimmäisen sukupolven investointeja, koska ne johtavat toisen ja kolmannen sukupolven investointeihin.

Lähestyisin kysymystä hieman eri tavoin kysymällä puhemiehen välityksellä teiltä, arvoisa komission jäsen, seuraavaa: Eikö alaa koskevan lainsäädännön pitäisi periaatteessa olla aina teknologisesti puolueeton?

Andris Piebalgs, komission jäsen. - (EN) Aloitan jälkimmäisestä kysymyksestä. Öljykysymyksessä meidän on mielestäni oltava tietoisia siitä, että saatamme joutua samanlaiseen tilanteeseen kuin muilla aloilla, joilla kysyntä on odottamattomasti kasvanut, ja ruokahan kuuluu ihmisten perustarpeisiin. Tarvitsemme siis teknologiaa, joka takaa meille laajat mahdollisuudet. Laajat mahdollisuudet meille tuo varmasti se, että käytämme sen, jonka muutoin heittäisimme pois. Siten on mielestäni selkeä tarve kehittää toisen sukupolven biopolttoainetuotantoa. Sanoisin, ettei tämäkään vielä riitä, koska siinä ei ole riskejä. Tarvitsemme uutta teknologiaa. Ei ole kyse pelkästään öljyn korvaamisesta biopolttoaineilla, vaan myös siitä, että meillä olisi teknologiaa, jolla todella varmistetaan, ettemme joudu kokemaan kilpailua tai osittaista kilpailua. Tästä syystä uskon yhä, että toisen sukupolven biopolttoaineet ansaitsevat erityisen huomion, vaikka teoriassa kaikkien teknikoiden pitäisi olla samalla viivalla.

Valistuskysymys sen sijaan on osa laajempaa koulutuskysymystä. On olemassa valistusohjelmia, mutta yleisesti ottaen ne eivät koske biopolttoaineita vaan niissä käsitellään kestäväää kehitystä, energiatehokkuutta ja ympäristökasvatusta, jonka yhteydessä opetetaan, että kaikki, mitä kulutetaan, on otettu jostakin ja aiheuttaa aina vahinkoa ympäristölle. Biopolttoaineita koskevassa keskustelussa meillä on taipumus unohtaa, että myös öljyä tuotetaan ja että toisinaan sitä tuotetaan tervahiekasta. Hiljattain on julkaistu kuvia öljyn tuotantopaikoista. Sitä ei tuoteta maatiloilla, ja tämäkin on haaste. Siten jokaisen meistä olisi pyrittävä kuluttamaan energia mahdollisimman tehokkaasti ja suosittava ja tuettava vihreän energian käyttöä, vaikka se olisikin hieman tavallista energiaa kalliimpaa.

Puhemies. - (EN) **Avril Doylen** laatima kysymys numero 40 (H-0632/08)

Aihe: Biopolttoaineet

Kun määritellään biopolttoaineita koskevia tavoitteita, eikö ensisijainen asema olisi annettava biodieselille bioetanolin asemasta?

Andris Piebalgs, komission jäsen. - (EN) Komissio myöntää, että biodieselistä dieselöljyn korvikkeena on Euroopan unionissa suurempi kysyntä kuin bioetanolista, joka saattaa vähentää öljynkulutusta.

Näin ollen on odotettavissa, että tulevaisuudessa biodieseliä kulutetaan EU:ssa enemmän kuin bioetanolia. Komission mielestä ei silti ole tarpeen asettaa teknologisesti suunnattuja tavoitteita, koska sekä biodiesel että bioetanolit voivat vähentää merkittävästi Euroopan liikennesektorin öljyriippuvuutta.

Siten juuri toisen sukupolven polttoaineiden tuotanto edistää biodieselin ja bioetanolin käyttöä, mutta dieselistä on kuitenkin suurempi kysyntä EU:n markkinoilla kuin etanolista. Meidän ei pidä kuitenkaan erottaa etanolia ja dieseliä toisistaan vaan suosittava toisen sukupolven polttoaineita ensimmäisen sukupolven polttoaineiden sijaan.

Avril Doyle (PPE-DE). (EN) Voisitko kommentoida ja esittää näkemyksiänne Turmesin mietinnössä käsiteltävästä biopolttoaineiden tai yleensäkin liikenteessä käytettävien polttoaineiden koko elinkaaren ajan kestävydestä? Toisin sanoen voisitteko esittää näkemyksiänne hiilidioksidipäästöjen kokonaisvähennyksistä tuotantoprosessin alusta loppuun, mukaan lukien viljelykasvien tuotanto, tuotantometodit, kuljetus, jalostus ja käyttö. Minkälaista hiilidioksidipäästöjen vähentämisprosessia te kannatatte? Kannatatteko 40–45 prosentin vai 35 prosentin vähennystä?

Andris Piebalgs, komission jäsen. - (EN) Kannatan 35 prosentin vähennystä, sillä on tärkeää, että jos vaadimme biopolttoaineiden täysikieltoa markkinoilla, jolloin vipuvaikutuksen riski on liian suuri, saatamme palata takaisin öljyn tai jopa hiilen ja nesteteknologian käyttöön.

Tämä olisi mielestäni pahempi vaihtoehto kuin 35 prosentin raja-arvon säilyttäminen, sillä hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen päästään myös 35 prosentin raja-arvolla.

Kannatan siis 35 prosentin vähennystä. Se, tuleeko tuohon prosenttiin muutoksia, riippuu parlamentin ja neuvoston välisistä neuvotteluista. Voin kyllä hyväksyä toisenlaisenkin luvun, mutta minusta 35 prosenttia on jo aika tiukka luku, sillä keskustellessamme siitä komission jäsenten kollegiossa kannatimme eri lukuja, joten tämä on kompromissi kahden eri leirin näkemyksestä: toinen leiri uskoo biopolttoaineisiin ja toinen aristelee niitä. Näin ollen 35 prosenttia on itse asiassa kompromissin tulos.

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Arvoisa puhemies, tarkastelemme tänään tapoja edistää vaihtoehtoisten energialähteiden käyttöä. Kävin viime heinäkuussa yhdessä kollegani Reinhard Rackin kanssa Uudessa-Seelannissa. Siellä minuun teki vaikutuksen geotermisen energian käyttö. Kotipaikassani Slovakian Stará Ľubovňa:ssa on myös geotermisiä energialähteitä, mutta niiden kehittäminen edellyttää huomattavia taloudellisia resursseja.

Miten komissio suhtautuu geotermisten energialähteiden käyttöön energiantuotannossa?

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Haluan ottaa esille kysymyksen, josta ei ole vielä käyty kovin laaja-alaista keskustelua. Biopolttoaineilla, biodieselillä ja bioetanolilla on kaikilla erisuuret energiatehokkuusarvot ja luokitukset, ja tämä koskee myös hiilidioksidipäästövähennyksiä. Emme ole vielä pohjineet kunnolla sitä, miten paljon energiaa todella tarvitaan näiden eri polttoaineiden tuotannossa. Voisiko komissio kommentoida asiaa?

Andris Piebalgs, *komission jäsen.* - (EN) Suhtaudumme hyvin myönteisesti geotermisen energian kehittämiseen, ja uskon, että nyt käsittelemämme direktiiviehdotus sekä EU:n ilmasto- ja energiapaketti vauhdittavat uusitutuvien energialähteiden ja myös geotermisen energian hyödyntämistä.

Miksi geotermistä energiaa ei vielä käytetä? Osittain siksi, ettei uusitutuviin energialähteisiin panostaminen yksistään riitä. On paljon helpompaa siirtää fossiilisten polttoaineiden kustannukset kuluttajien maksettavaksi, sillä uusiutuvien energialähteiden sekä geotermisen energian käyttö vaativat pääomainvestointeja, jotka puolestaan edellyttävät tietynlaista ympäristöä sekä panostamista uusiutuviin energialähteisiin. Uusitutuvilla energialähteillä on geotermisen energian tavoin siten mielestäni paljon paremmat kehittämismahdollisuudet EU:ssa paitsi energiantuotannossa myös kaupunkien lämmityksessä, kuten Kööpenhaminassa tehdään. Teknologiaa voidaan siis soveltaa monin eri tavoin, ja sen käyttö EU:ssa tulee lisääntymään.

Seuraavaksi kommentoin energiasisältöä. On totta, että biopolttoaineiden energiasisältö on alhainen ja että niitä tarvitaan enemmän, mutta emme saa joutua sen harhaluulon valtaan, että korvaamme öljyn biopolttoaineilla. Mutta ainakin täällä ajan biopolttoaineella kulkevalla autolla, jonka ainoa huono puoli on se, että joudun tankkaamaan aiempaa paljon useammin, mutta se ei minua häiritse. Siksi väittäisin, että tässä on eroa, mutta ei niin paljon, että muuttaisin tapojani.

Tämä tulee olemaan sähköautojen ongelma. Sähköllä käyvät kaupunkiautot ovat ainakin vielä tässä vaiheessa tavallisia autoja paljon hitaampia. Jonkinlainen hybridauto saattaisi olla tarpeen, sillä pitkillä matkoilla sähköauto ei kenties ole tyydyttävä ratkaisu. Biopolttoaineilla käyvissä autoissa tämä ei ole ongelma.

Puhemies. - (EN) Kysymystä nro 41 ei otettu käsiteltäväksi, ja kysymyksiin nro 42 ja nro 45 vastataan kirjallisesti. Kysymyksiin 46, 47, 48 ja 49 vastataan yhdessä, koska ne käsittelevät samaa aihetta.

Georgios Papastamkosin laatima kysymys numero 46 (H-0613/08)

Aihe: Televiestintäalan hintojenmäärittelypolitiikka

Komissio korjasi sääntelytoimin verkkovierailupuhelujen hinnoittelua, minkä jälkeen tietoyhteiskunnasta vastaava komission jäsen ilmoitti suunnitelmista laskea verkkovierailuina toteutettavien matkapuhelinten datapalvelujen hintoja vuodesta 2009 alkaen kiinnittäen ennen kaikkea huomiota tekstiviestien hinnoittelussa esiintyviin suuriin eroihin.

What Miten komissio vastaa teollisuuden esittämiin syytöksiin populistisesta politiikasta ja pyrkimyksistä manipuloida markkinoita määräämällä kiinteitä hintoja (price-fixing) sen sijaan, että luotaisiin edellytykset televiestintäalan terveelle kilpailuympäristölle? Miten se vastaa teollisuuden ilmaisemaan haluttomuuteen noudattaa kyseistä suunnitelmaa? Katsooko se, että hintojenmäärittelypolitiikkaa olisi pitänyt noudattaa myös muilla sisämarkkinoiden aloilla?

(EN)

Giovanna Cordan laatima kysymys numero 47 (H-0618/08)

Aihe: Toisessa EU:n jäsenvaltiossa lähetettyjen ja vastaanotettujen tekstiviestien hinnanalennus (roaming/verkkovierailu)

Euroopan sääntelyviranomaisten ryhmä (ERG), 27 eurooppalaisen sääntelyviranomaisen yhteistyöelin, pyysi komissiota ensimmäisen kerran jo vuosi sitten määrittelemään toisessa jäsenvaltiossa lähetetyille ja vastaanotetuille tekstiviesteille yhteisen hintakaton. Komission teleoperaattoreille asettama ulkomailla lähetettyjen ja vastaanotettujen tekstiviestien ja Internet-yhteyksien hinnanalennuksia koskeva määräaika umpeutui 1. heinäkuuta 2008. Operaattorit eivät kuitenkaan ole ryhtyneet toimiin, mikä on jyrkästi kuluttajien etujen vastaista.

Voiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä pakottaakseen teleoperaattorit alentamaan kuluttajien toisessa jäsenvaltiossa lähettämien ja vastaanottamien tekstiviestien ja heidän käyttämiensä Internet-yhteyksien hintoja? Onko komission suunnitelmassa pitkittää vuonna 2007 säädetyin matkaviestinten yhteisen hintakaton voimassaoloa yli vuoden 2010?

(EN)

Brian Crowleyn laatima kysymys numero 48 (H-0626/08)

Aihe: EU:n verkkovierailuasetus

Miten EU:n verkkovierailuasetuksen täytäntöönpanossa on edistytty tähän mennessä? Onko matkaviestinalalla alennettu vapaaehtoisesti tekstiviestien ja matkaviestinnän datapalvelujen verkkovierailumaksuja?

Marian Harkinin laatima kysymys numero 49 (H-0645/08)

Aihe: Verkkovierailumaksut

Komissio on sitoutunut asettamaan hintakattoja rajat ylittävälle tekstiviestien ja datapalvelujen verkkovierailumaksuille. Mihin toimiin komissio on ryhtynyt varmistaakseen, ettei tietyn valtion raja-alueilla asuville tai sinne matkustaville henkilöille koidu yllättäviä verkkovierailumaksuja?

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Kuten tiedätte, komissio teki eilen päätöksen ehdotuksesta toiseksi verkkovierailupaketiksi, joka koskee tällä kertaa tekstiviestejä ja verkkovierailuina toteutettavia datapalveluja. Parlamentti muistaa varmasti hyvin, että kyseinen markkina-analyysi tehtiin parlamentin pyynnöstä. Puhelujen verkkovierailupakettia käsiteltäessä viime vuoden kesäkuussa parlamentti teki asetuksen 11 artiklaan lisäyksen, että komission olisi palattava tekstiviestien ja datapalvelujen verkkovierailua koskevaan asiaan vuonna 2008. Näin komissio myös teki, ja olemme ehdottaneet hintakattoja, kuten tiedätte.

Tästä pääsenkin kiinteiden hintojen määrittelyyn. Mehän emme nykyisin aseta kiinteitä hintoja. Sitä vastoin määritämme hintojen enimmäismäärät, joiden rajoissa operaattorit voivat joustavasti kilpailla keskenään ja innovoida joko tarjoamalla verkkovierailupalveluja alle suullisesti sovittujen enimmäishintojen tai muunlaisin paketein, joista kuluttaja voi valita. Joustavuuteen on siis nyt annettu mahdollisuus.

Tekstiviestien kohdalla kokemus osoittaa, että viime vuoden hinnat ovat pysyneet lähinnä ennallaan ja tulevat pysymään tasolla, jota ei voida perustella vetoamalla kustannuksiin, ja että tekstiviestimarkkinoiden ongelmat ovat karkeasti ottaen samat kuin puhelujen verkkovierailumarkkinoilla.

Osallistuin tämän vuoden helmikuussa Barcelonassa järjestettyyn matkapuhelinjärjestöjen maailmankonferenssiin, jossa varoitin alan ongelmista. Tapasin henkilökohtaisesti alan johtajia, joille kerroin, että heillä olisi aikaa laskea hintoja vapaaehtoisesti heinäkuun ensimmäiseen päivään asti. Tämän jälkeen tekstiviestien verkkovierailuhinnat ovat pysyneet ennallaan viime vuodesta. Siten ehdotamme vähittäismyyntihinnaksi enintään 11:tä senttiä ja tukkuhinnaksi enintään neljää senttiä.

Palataanpa datapalvelujen verkkovierailuun. Olemme esittäneet toimia, joilla voitaisiin tehdä loppu kuuluisista tapauksista, joissa asiakkaat ovat joutuneet maksamaan jättisuuria, tuhansien eurojen laskuja palattuaan parin viikon ulkomaanmatkaltaan, jonka aikana he ovat käyttäneet matkapuhelintaan tiedon lataamiseen samaan tapaan kuin kotimaassaan, jossa tiedon lataaminen maksaa 5–15 senttiä megatavulta. Ulkomailla sama hinta voi olla jopa 16 euroa, joten voitte kuvitella laskujen suuruuden, jos olette tilanteen tasalla.

Tämän vuoksi olemme ehdottaneet useita toimenpiteitä. Ensimmäinen on avoimuuden lisäämiseen tähtäävä toimenpide, jotta ulkomaille matkustaville kuluttajille voidaan tiedottaa datapalvelujen verkkovierailun

hinnoista. Toisen toimenpiteen tarkoituksena on antaa kuluttajille mahdollisuus määrittää yhdessä operaattorin kanssa hintakatto, jonka ylittävää hintaa hän ei halua maksaa, jolloin yhteys myöhemmin katkaistaan. Kolmatta toimenpidettä ehdotamme siksi, että olemme huomanneet, että koko ongelma johtuu ylihinnoitetuista tukkukustannuksista, joita operaattorit asettavat toisilleen. Tämän vuoksi ehdotamme, että tukkukustannusten enimmäishinnaksi asetetaan yksi euro megatavulta, ja toivomme, että kuluttajille voidaan siten kehittää ja tarjota normaali hintarakenne.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, ennen lisäkysymykseni esittämistä haluan onnitella komission jäsentä Viviane Redingä siitä, että Euroopan parlamentissa on tänään äänestetty sähköisen viestinnän toimenpidepaketin puolesta. Tämä on jo toinen aloite, jossa on teidän kädenjälkenne, arvoisa komission jäsen, kuten oli myös politiikassa, jota ajoitte päättäväisesti verkkovierailumaksuissa.

Eikö tämän verkkovierailupolitiikan riskinä voi kuitenkin olla se, että se ajaa eurooppalaiset matkapuhelinalan yritykset noudattamaan Euroopan ulkopuolisissa kolmansissa maissa vallalla olevaa käytäntöä, jonka mukaan kuluttajat maksavat sekä puhelusta että niiden vastaanottamisesta?

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Haluan ensinnäkin onnitella komission jäsentä verkkovierailupaketista. Se on mielestäni myönteinen uutinen monille puhelimen käyttäjille EU:ssa. Varsinainen kysymykseni koski valtioiden raja-alueille matkustaville henkilöille aiheutuvia yllättäviä verkkovierailumaksuja, joista minulla on itse asiassa paljonkin omakohtaista kokemusta. Kuulin, mitä sanoitte avoimuusaloitteesta, eli että rajojen yli matkustaville kuluttajille kerrottaisiin kustannuksista. Tämä ei liittynyt puheluihin, mutta haluan vain tiedustella, onko asiaa koskevia aloitteita kenties valmisteilla, ja ellei ole, voisitteko harkita avoimuusaloitetta, jonka mainitsitte hetki sitten antamassanne vastauksessa?

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ensiksi haluan kiittää arvoisaa parlamentin jäsentä onniteluista, jotka haluan kuitenkin välittää parlamentille, koska se on tehnyt hienoa työtä hyvin vaikeassa tilanteessa, jossa sillä on käsiteltävänä viisi varsin hankalaa asiaa koskevaa direktiiviä. En ole sataprosenttisesti yhä mieltä siitä, mitä parlamentti on hyväksynyt, mutta parlamentti on saanut tänään aikaan sen, että televiestinnän yhtenäismarkkinat on otettu esityslistalle. Seuraavaksi neuvoston tehtävänä on pohtia parlamentin ehdotuksia ja yrittää löytää yhteinen keino, jolla televiestintäpaketti saadaan toteutettua televiestinnässä ja kuluttajien keskuudessa.

Verkkovierailuasiassa on syytä kysyä, eikö ole vaarana, että alentaessamme verkkovierailuhintoja operaattorit puolestaan saattavat nostaa hintoja muilla keinoin? Viime vuonna ottaessamme käyttöön verkkovierailupaketin saimme tietää, että operaattorit joutuisivat nostamaan kansallisten matkapuhelinpalvelujen hintaa, mutta kävikin juuri päinvastoin. Mitä sitten tapahtui? Ensinnäkin kansalaiset eivät enää sulje matkapuhelintaan matkustaessaan ulkomailla vaan käyttävät sitä. Puhelujen volyyymi onkin kasvanut vain vuodessa ennätyselliset 34 prosenttia.

Toiseksi kansallinen kilpailu on mahdollistanut sen, että kansalliset hinnat eivät ole nousseet vaan laskeneet 10–12 prosenttia. Arvoisa jäsen varmasti muistaa kiistan, jota tuolloin käytiin ”bill and keep” -periaatteesta. Operaattorit saavat itse päättää sovellettavasta laskutusjärjestelmästä. Euroopassa tätä periaatetta ei sovelleta. Se on amerikkalainen järjestelmä. Hinnat Yhdysvalloissa ovat Euroopan hintoja alhaisemmat. Olenkin tehnyt operaattoreille selväksi, että niiden kannattaisi valita oma toimintamallinsa. Se ei ole komission jäsenen tehtävä, vaan operaattoreiden on sovittava siitä asiakkaidensa kanssa. Minulle kuuluvia asioita ovat ainoastaan avoimuuden ja sen varmistaminen, etteivät hinnat ylitä hintakattoja ja että kaikki eurooppalaiset kuluttajat voisivat tuntea olonsa mukavaksi matkustaessaan ja viestiessään Euroopassa.

Yllättävistä verkkovierailumaksuista voin todeta, että komissio on toki tietoinen ongelmasta. Koska olen kotoisin Luxemburgista, voitte kuvitella, että olen saanut paljon valituksia kuluttajilta tästä aiheesta, sillä osalla raja-alueella asuvista luxemburgilaisista on yksi operaattori olohuoneessa, yksi keittiössä ja kolmas makuuhuoneessa, joten olen täysin perillä ongelmasta. Juuri siksi olemme ottaneet esille tämän ongelman kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa, ja seuraamme asiaa myös eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmässä. Teemme edelleen niin myös kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa. Olemme myös lisänneet datapalvelujen ja tekstiviestien avoimuusaloitteita, jotka koskevat Euroopan parlamentissa nyt käsiteltävänä olevaa televiestintäpakettia. Myös yllättäviä verkkovierailumaksuja koskevassa asiassa on tapahtunut myönteistä kehitystä esimerkiksi Irlannissa, jossa molemmin puolin rajaa on tehty hyvää työtä. Tämä on mielestäni myönteinen tapa tarkastella ongelmaa, ja minusta myös operaattoreiden olisi oltava tietoisia yllättävistä verkkovierailumaksuista. Vaikka kyse on hyvin pieneen väestönosaan kohdistuvasta ongelmasta, operaattoreiden velvollisuutena on yrittää ratkaista se.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Minäkin haluan esittää kiitokseni tämänpäiväisen äänestystuloksen johdosta. Olisi mielenkiintoista kuulla, aiotteko laatia televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä varten työohjelman sovittuine tavoitteineen ja aikatauluineen, jotta voimme saada aikaan selkeää edistystä myös valtioiden välisessä yhteistyössä. Olemmehan hiljattain saaneet lukea Eurooppa-aiheisesta *New Europa* -lehdestä, että verkkovierailu olisi tullut maksamaan eurooppalaisille kuluttajille 30 miljardia euroa.

Haluan kiittää teitä verkkovierailuasian aktiivisesta käsittelystä. Onko teidän mielestänne aiheellista laatia myös jäsenvaltioiden toimintaohjelma Euroopan parlamentin kartoittamien tehtävien käsittelemiseksi? Tarvitaanko siihen uutta toimielintä?

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Arvoisa komission jäsen, olette saanut ansaitsemanne kiitokset, ja kansalaiset ovat kiitelleet teitä televiestintäpalvelujen halpenemisesta Euroopassa. Hinnat todennäköisesti laskevat entisestään tulevaisuudessa.

Saamen tässä yhteydessä siirtyä minulle usein esitettyyn kysymykseen. En ole varma, kuuluuko tämä vastuualueeseen, joten pyytäisin teitä välittämään kysymykseni tarvittaessa eteenpäin. Televiestinnän alalla komissio ja komission jäsen voivat varmistaa tehokkaan kilpailun ja palvelujen hintojen alenemisen hintakattojen tai muiden toimien avulla. Näin ollen kysyn, miksi tämä ei ole mahdollista öljyn tai öljytuotteiden kohdalla? Miksi olemme tilanteessa, jossa hinnat liikkuvat yleensä vain yhteen suuntaan eli ylöspäin?

Viviane Reding, komission jäsen. - (DE) Arvoisa puhemies, komission jäsen Andris Piebalgs olisi oikea henkilö vastaamaan kysymykseen, joten välitän sen hänelle. Öljytuotteiden verkkovierailujärjestelmä, sepä se vasta olisi jotakin!

Jäsen Rübigin esittämään aikataulukysymykseen vastaan seuraavasti: Meillä on nyt käsittelyssä ymmärtääkseni toinen verkkovierailupaketti. Uskon, että parlamentti toimii hyvin ripeästi ja antaa lausuntonsa toisesta verkkovierailupaketista, jotta se voidaan lyödä nopeasti lukkoon ennen Ranskan puheenjohtajuuskauden päättymistä.

Olen keskustellut aiheesta myös neuvoston ranskalaisen puheenjohtajan kanssa. Hän ottaa asian esille ja pitää huolen siitä, että neuvosto arvioi komission ehdotuksia mahdollisimman pian, jotta uudet säännökset voisivat tulla voimaan sovitusti 1. heinäkuuta 2009. Tätä kansalaiset eli kuluttajat odottavat parlamentilta ja neuvostolta.

Brian Crowley (UEN). - (EN) Arvoisa puhemies, pahoittelen, etten ollut läsnä komission jäsenen vastatessa kysymykseeni, koska olin toisessa kokouksessa. Olen hyvin pahoillani.

Puhemies. - (EN) Kiitoksia, jäsen Crowley. Ja kiitos, että ette vaatineet lisäkysymystä.

Paul Rübigin laatima kysymys numero 50 (H-0665/08)

Aihe: Kiinalaisen NTDTV-televisiokanavan lähetysten keskeyttäminen

Satelliittiyritys Eutelsat lopetti yllättäen New Tang Dynasty Television -kanavan (NTDTV) lähetykset Kiinassa 16. kesäkuuta 2008. Syyksi annettiin satelliittien energiansaannin epäsäännöllisyydet. Sittemmin Eutelsat ei ole antanut tyydyttäviä selityksiä lähetysten keskeyttämiselle. NTDTV:lle ei ole tiedotettu, onko teknisten ongelmien korjaamista edes yritetty. NTDTV on suurin kiinankielinen riippumaton televisiokanava ja ainoa, joka lähetti sensuroimatonta ohjelmaa Kiinassa 16. kesäkuuta asti. NTDTV broadcasts programmes in Chinese and English. Eutelsat ei halunnut jatkaa sopimustaan NTDTV:n ja Aasian kanssa vuonna 2005, mutta sopimuksen päättäminen estettiin kansainvälisen tason protesteilla.

Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä riippumattoman televisiokanavan lähetysten jatkamiseksi Kiinassa?

Viviane Reding, komission jäsen. - (EN) Olen arvoisan jäsen Crowleyn käytettävissä, jos hän haluaa keskustella kanssani myöhemmin ja esittää lisäkysymyksen.

Mitä tulee Kiinalaisen NTDTV-televisiokanavan lähetysten keskeyttämiseen, komissio on hyvin perillä ongelmasta ja on sen vuoksi pyytänyt Eutelsatilta selvennystä asiaan.

Saimme Eutelsatilta kirjeen, jossa se vastasi, että sekä Eutelsat että satelliittien valmistaja Thales Space ovat vahvistaneet V5:n toisen aurinkopaneelin peruuttamattoman menetyksen.

Varmistaakseen satelliitin toiminnan Eutelsat sulki neljä televisiopalveluja suoraan kotiin välittävää transponderia ja piti toiminnassa 20 muuta televiestintäpalveluja välittävää transponderia.

Koska Eutelsatilla ei ole muita Aasian alueella näkyviä satelliitteja, se on toimittanut asiakkailleen, myös NTDTV:n palvelujentuottajalle, luettelon kilpailijasatelliiteista, joilla on oikea kattavuusalue ja saatavuuskapasiteetti.

Eutelsat on todennut myös, että sen satelliitit välittävät lähetyksiä kaikille kanaville kulttuurista ja poliittisista näkemyksistä riippumatta. Eutelsat välttää ottamasta minkäänlaista kantaa kanavien ideologiseen tai poliittiseen asemaan. Eutelsat on lisäksi vakuuttanut komissiolle, ettei se ole ryhtynyt NTDTV:n vastaisiin toimiin Kiinan hallituksen tai minkään muunkaan tahon toimesta. NTDTV:n lähetyksiä välitetään yhä Eutelsatin eurooppalaisten satelliittien välityksellä.

Eutelsat on toimittanut myös teknisiä tietoja, joista ilmenee, että NTDTV:n lähetysten vastaanottaminen edellyttää varsin suuria lautasantenneja, minkä vuoksi on epätodennäköistä, että merkittävä osa Kiinan kansantasavallan väestöstä voisi seurata kanavan lähetyksiä.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Voitteko arvioida, milloin palvelujen tarjoaminen ja lähetykskapasiteetti saadaan kuntoon? Toinen kysymykseni liittyy samaan asiaan: Uskotteko, että onnistumme luomaan ”Euroopan ilman rajoja” myös television osalta niin, että kaikki kansalliset lähetykset näkyvät kaikkialla Euroopassa?

Viviane Reding, komission jäsen. - (EN) Ensimmäiseen kysymykseen vastaan, että Eutelsatin ilmoituksen mukaan lähetysten keskeyttäminen on pysyvää ja ettei TV-palvelujen lähettämistä voida jatkaa. Ongelma on siis puhtaasti tekninen. Valitettavasti kapasiteetti on vain 50-prosenttinen, joten myös energiaa saadaan vain 50-prosenttisesti. Ongelma on tekninen, eikä sitä voida valitettavasti ratkaista.

Seuraavaksi otan esille arvoisan jäsenen esittämän olennaisen kysymyksen siitä, onnistummeko tulevaisuudessa luomaan rajattoman Euroopan myös televisiolähetysten osalta. Emme ole siinä vielä onnistuneet. Meillähän on televisio ilman rajoja -direktiivi, jota pannaan parhaillaan täytäntöön audiovisuaaliset palvelut ilman rajoja -direktiivillä. Toivon todella, että tilausvideopalveluista tulee Euroopan laajuisia palveluita. Tavoitteenahan on luonnollisesti, että rajat häviäisivät jonakin päivänä kokonaan ja että kansalaiset voisivat olinpaikastaan riippumatta katsella kaikkia haluamiaan TV-kanavia. Tämä ei ole vielä mahdollista, sillä oikeuksien myynti hoidetaan edelleen kansallisten järjestelmien mukaisesti. Tulevaisuudessa näiden oikeuksien myynti voidaan hoitaa myös EU:n tasolla. Tätä minä kannatan. En voi vaatia sitä, mutta kannatan sitä, ja uskonkin, että siirrymme hitaasti mutta varmasti kohti järjestelmää, jossa oikeuksia voidaan myydä koko Euroopan alueella sen sijaan, että se olisi mahdollista vain kansallisesti.

Puhemies. - (EN) Pahoittelen kahdelle viimeiselle kysymyksen esittäjälle sitä, että heidän komission jäsen Redingille esittämiinsä kysymyksiin 51 ja 52 vastataan kirjallisesti.

Seán Ó Neachtainín laatima kysymys numero 53 (H-0622/08)

Aihe: Iiri Euroopan unionin virallisena työkielenä

Miten komissio aikoo panna täytäntöön uuden monikielisyyttä koskevan strategiansa ja erityisesti iirin kielen nostamisen Euroopan unionin viralliseksi työkieleksi?

Leonard Orban, komission jäsen. - (RO) Euroopan komission uusi monikielisyysstrategia nimeltä Monikielisyys: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus hyväksyttiin 18. syyskuuta 2008. Strategiassa tarkastellaan pääasiassa kielellistä monimuotoisuutta ja parhaita tapoja käyttää ja kehittää kieltä kulttuurienvälisen vuoropuhelun edistämiseksi, eurooppalaisten yritysten kilpailukykyyn parantamiseksi sekä EU:n kansalaisten ammattitaidon ja työnsaantimahdollisuuksien parantamiseksi.

Strategiassa keskitytään vieraiden kielten oppimisen ja käytön kannustamiseen jäsenvaltioissa, eikä niinkään EU:n toimielinten kielitaitotilanteeseen. Vahvistamme, että olemme sitoutuneet kehittämään kansalaisten valmiuksia kommunikoida kahdella vieraalla kielellä. Samalla korostamme tarvetta laajentaa kielivalikoimaa, josta kansalaiset voivat tehdä valintansa oman kiinnostuksensa mukaisesti. Komissio tukee jäsenvaltioiden pyrkimyksiä edistää vieraiden kielten oppimista tämän strategian täytäntöönpanon avulla, ja tässä työssä komissio tukeutuu nykyisiin yhteisöohjelmiin, kuten erityisesti Elinikäisen oppimisen ohjelmaan.

Iirin kielestä tuli Euroopan unionin toimielinten virallinen työkieli 1. tammikuuta 2007 neuvoston 15 päivänä huhtikuuta 1958 antamalla asetuksella N:o 1, sellaisena kuin se on muutettuna 13 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 1 artiklalla. Kyseisen asetuksen 2 ja 3 artiklassa

kuitenkin säädetään viiden vuoden välein uusittavasta osittaisesta poikkeuksesta, joka koskee iirin kielen käyttöä Euroopan unionin toimielimissä. Käytännössä poikkeus tarkoittaa sitä, että toistaiseksi vain yhteispäätösmenettelyssä käsiteltävät asetusehdotukset sekä jotkin asetusehdotuksiin liittyvät asiakirjat ja suora kommunikointi kansalaisten kanssa käännetään iirin kielestä tai iirin kielelle.

Komissio on siten edellä mainittujen säännösten mukaisesti hoitanut kaikki lainsäädäntöprosessin vaatimat iirin kielen käännökset, jotka se on onnistunut myös toimittamaan ajoissa. Kansalaisten tai oikeudellisten elinten komissiolle esittämiin kysymyksiin on niin ikään vastattu iirin kielellä. Lisäksi komissio on ryhtynyt käännättämään iirin kielelle tärkeimpiä verkkosivustojaan ja etenkin sivustoja, joiden aiheet kiinnostavat erityisesti iiriä äidinkielenään puhuvia kansalaisia.

Tulkkauskysymyksestä voin todeta, että tulkkauksen pääosasto kykenee täyttämään kaikki neuvoston, komission ja valiokuntien tulkkaustarpeet ja järjestämään tulkkauksen iirin kielestä ja iirin kieleen. Tähän tulkkauksen pääosasto pyrkii myös vastaisuudessa pitämällä huolen siitä, että sillä on käytössään tarvittavat resurssit.

Seán Ó Neachtain (UEN) - (GA) Arvoisa puhemies, olen hyvin kiitollinen komissiolle sen tuesta ja edistyksestä, jonka se on saanut aikaan iirin kielen hyväksi. Iirinkielisen sanonnan mukaan jos kieltä ei pääse puhumaan, se koituu sen kohtaloksi. Minulla on vain 30 sekuntia puheaikaa jäljellä, joten aikaa ei ole hukattavaksi. Normaalisti minulle myönnetään parlamentissa enintään minuutti aikaa puhua äidinkiellelläni.

Haluaisin tiedustella komission jäseneltä, toivoisiko komissio iirin kielen edistämistä ja voitaisiinko sen käyttöä lisätä täällä parlamentissa ja muissa toimielimissä, kuten erityisesti valiokunnissa, joissa kieltä voidaan puhua pidempään. Kieli ei säily, jos sitä voi käyttää vain muutaman sekunnin ajan.

Leonard Orban, komission jäsen. - (RO) Euroopan komission tarpeita ajatellen voimme todeta tyytyväisinä, että tarpeet on tyydytetty jopa yli odotusten. Euroopan komissio todella ylitti odotukset. Toisaalta tarvitaan lisää yhteisiä ponnisteluja iirin kielen käytön edistämiseksi laajemmin. Ponnisteluja vaaditaan sekä yhteisön toimielimiltä että Irlannin viranomaisilta sekä Irlannin yhteiskunnalta yleisesti. Tarvitsemme lisää esimerkiksi tulkkeja ja kääntäjiä, ja tähän tavoitteeseen on vaikea päästä, ellei Irlanti saa siihen huomattavia resursseja.

Tämän vuoksi olen tiiviissä yhteistyössä Irlannin viranomaisten kanssa kannustaakseni ja innostaakseni niitä, jotka haluavat kouluttautua ja hankkia tarvittavan kielitaidon voidakseen työskennellä kielitehtävissä yhteisön toimielimissä.

Haluan lisäksi korostaa, että harjoitamme tiivistä yhteistyötä Irlannin viranomaisten kanssa kehittääksemme iirin kieltä myös muista kuin pelkästään institutionaalisista näkökohdista käsin. Haluamme tehdä parhaamme iirin kielen sanaston edistämiseksi ja, kuten jo totesin, olemme tiiviissä yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa.

Puhemies. - (EN) Jim Higginsin esittämä kysymys numero 54 on peruutettu.

Marco Cappaton laatima kysymys numero 55 (H-0630/08)

Aihe: Yhteisön toimielinten monikielisyys

Komissiolla on harjoittelijaohjelmia, joita se mainostaa ainoastaan englanniksi, ranskaksi ja saksaksi⁽⁶⁾. Komissio julkaisee demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen aloitteen (EIDHR) ilmoitukset ainoastaan englanniksi, ranskaksi ja espanjaksi ja pyytää eurooppalaisia järjestöjä lähettämään hankkeensa vain näillä kielillä niiden kansallisuudesta riippumatta Komissio on julkaissut syrjintää vastustavan kampanjansa verkkosivuston⁽⁷⁾, kuten monet muutkin, ainoastaan englanniksi ja näyttää aloitussivulla logot vain tällä kielellä.

Mitä toimintasuunnitelmia komissio aikoo toteuttaa, jotta monikielisyys, jota se on aina tukenut julkisesti ja joka on vahvistettu virallisesti sen kaikissa asiakirjoissa, todella toteutuu myös sen omassa jokapäiväisessä toiminnassa?

Leonard Orban, komission jäsen. - (RO) Euroopan komission työharjoitteluojelma on tarkoitettu niille yliopistotutkinnon suorittaneille henkilöille, jotka eivät ole vielä olleet työharjoittelussa Euroopassa ja jotka osaavat vähintään yhtä Euroopan komission työkieltä eli saksaa, englantia tai ranskaa. Tämä on käytännössä

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/stages/index_en.htm

⁽⁷⁾ <http://www.stop-discrimination.info/>

tarpeen, ja kielitaito antaa harjoittelijalle mahdollisuuden ottaa osaa yksikköjemme toimintaan ja hyödyntää siten täysipainoisesti työharjoittelunsa. Kaikki hakijoita koskevat käytännön tiedot ja ohjeet ovat saatavilla vain näillä kolmella kielellä. Toisaalta työharjoitteluohjelmaa ohjaavat säännöt on laadittu kaikilla niillä unionin virallisilla kielillä, jotka olivat voimassa komission päätöksen hyväksymispäivänä.

EY:n perustamissopimuksen 177 artiklassa tarkoitetun tehtävän täyttäminen edellyttää, että demokratian ja ihmisoikeuksien kehittämisen rahoitusvälinettä koskevat ehdotukset julkaistaan vain kielillä, joita puhutaan ja osataan kolmansissa maissa. Asiakirjat, joita kansalaisjärjestöt lähettävät rahoitushakemustensa tueksi, hyväksytään kuitenkin nykyisin kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä kansalaisjärjestöjen online-järjestelmässä Padorissa.

Mitä tulee ainoastaan EU:n kansalaisiin kohdistuviin ja vain EU:ssa toteutettaviin valistus- tai koordinaatiotoimiin, aiomme arvioida jäsenvaltioiden omalla kielellään jättämät hakemukset. Syrjinnän vastaisen verkkokampanjan aloitussivulla olevat logot ovat todella vain englanniksi, mutta sivulla on linkki lähes kaikilla EU:n virallisilla kielillä laadittuihin verkkosivustoihin.

Komissio perusti vuonna 2006 käännöstötoiminnan pääosastoon verkkokäännösyksikön kansalaisten kanssa käytävän viestinnän parantamista koskevan toimintaohjelman mukaisesti, mikä lisäsi komission valmiuksia monikieliseen viestintään. Internetin nopea kehitys sekä asetuksessa N:o 1 tarkoitettu tarve varmistaa ensisijaisesti lainsäädännöllisten tekstien kääntäminen edellyttävät kuitenkin, että komission on pyrittävä aina löytämään oikea tasapaino EU:n sidosryhmille tarkoitettujen oleellisten ja tuoreiden tietojen toimittamisen sekä sen varmistamisen välillä, että kaikki komission verkkosivut ovat monikielisiä.

Kielten käyttöä verkkosivustoilla ohjaavan yleisperiaatteen mukaan verkkosivustojen kielen on vastattava kohdeyleisöään. Siten komissio varmistaa, että kaikkia kansalaisia kiinnostavat verkkosivustot tai niiden osat on käännetty mahdollisimman monelle kielelle. Sitä vastoin asiantuntijoille tarkoitettujen teknisten aiheiden tiedot ovat saatavilla vain muutamilla kielillä tai ainoastaan alkuperäisellä kielellä. Samoin pidemmän aikaa voimassa olevat tiedot ovat saatavilla useammalla kielellä kuin tiedot, jotka vanhenevat nopeasti.

Asetukseen N:o 1 sisältyy velvollisuus kääntää kaikki asetukset, direktiivit ja lainsäädäntöehdotukset sekä virallisesti hyväksytyt ja muille toimielimille lähetetyt komission tiedonannot kaikille virallisille kielille. Sitä vastoin vastaukset kansalaisten kirjeisiin laaditaan vastaanottajan äidinkielellä. Näiden velvollisuuksien ohella sekä monikielisyys- ja monikulttuurisuusperiaatteen mukaisesti komissio aikoo tehdä kaikkensa varmistaa kansalaisten, kulttuurien ja kielen tasavertaisen kohtelun.

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, sanoisin aivan ensimmäiseksi, että ero, jonka haluatte tehdä teknisten asiakirjojen (sikäli kuin ymmärsin tulkkauksen oikein) ja yleistä mielenkiintoa herättävien asiakirjojen välille, on minusta erityisen vaarallinen ja häilyvä, sillä tekniset asiakirjat saattavat tosiasiaa herättää huomattavaa yleistä mielenkiintoa.

Ongelma on varsin selvä: Puhtaasti valmisteleviin asiakirjoihin liittyy kielellisiä rajoitteita, mutta sitä vastoin kaikki kansalaisille mahdollisesti osoitettavat asiakirjat, myös tekniset, on laadittava täysin monikieliseltä pohjalta: Toisin sanoen ne on käännettävä kaikille EU:n virallisille kielille. Minusta on täysin käsittämätöntä, että esimerkiksi demokratian ja ihmisoikeuksien edistämishankkeita koskevat tarjouspyynnöt julkaistaisiin vain englanniksi, ranskaksi ja espanjaksi. Verkkosivustojen on oltava paitsi monikielisiä myös rekisteröityinä kaikilla kielillä. En myöskään käsitä, miksi jopa komission sisäinen viikkolehti *Commission en direct* pitäisi ilmestyä lähes yksinomaan englanniksi.

Leonard Orban, komission jäsen. - (RO) Kuten jo totesin, Euroopan komissiota sitoo yhtäältä vuonna 1958 annetun asetuksen N:o 1 mukaiset lainmukaiset velvoitteet, joiden täyttämisestä ei ole minkäänlaista epäselvyyttä. Toisaalta on olemassa kysymyksiä, kuten äsken mainitsemani, jotka liittyvät Euroopan komission verkkosivustoilla saatavilla oleviin käännöksiin, joissa komissiolla ja muilla yhteisön toimielimillä on melkoinen ongelma.

Toisaalta verkkosivustoja ei voida kokonaan kääntää kaikille kielille, sillä komission taloudellisten ja henkilöstöresurssien rajallisuuden vuoksi on mahdotonta varmistaa, että kaikki komission verkkosivustoilla olevat asiakirjat olisi käännetty kaikille kielille.

Sitä vastoin olemme nyt lisäämässä sellaisten asiakirjojen määrää, jotka voidaan äsken mainitsemiä resurssien rajoissa kääntää mahdollisimman monelle EU:n viralliselle kielelle niin, ettei siitä aiheudu vahinkoa lainmukaisten velvollisuuksiemme täyttämiseksi. Olemme osoittaneet joustavuutemme komissiolle esitettyjen

pyyntöjen suhteen, ja olemme valmiita joustamaan myös vastaisuudessa siinä määrin, että pystymme konkreettisesti vastaamaan näihin vaatimuksiin.

Puhemies. – (EN) Minun on valitettavasti tuotettava pettymys lopuille kysymyksen esittäjille, sillä pelkään pahoin, että meidän on ajanpuutteen vuoksi päätettävä kyselytunti tähän.

(EN) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

Robert Evans (PSE). – (EN) Tämä on ikään kuin työjärjestyspuheenvuoro. Komission jäsen Orban ja minä olemme tunteneet jo kauan, joten toivon, että hän ottaa tämän niin kuin se on tarkoitettu, nimittäin yksi hänen vastauksistaan kesti itse asiassa kuusi minuuttia, joten kun tulevaisuudessa tarkoituksena on käsitellä useita kysymyksiä, hänen vastauksena voisivat olla hieman paremmin kohdistettuja ja ytimekkäämpiä, mikä olisi kaikkien jäsenten etujen mukaista.

Puhemies. – (EN) Hyvä jäsen Evans, olemme keskustelleet asiasta komission varapuheenjohtajan Margot Wallströmin kanssa. Tiedämme, että komissio pyrkii antamaan meille niin täydellisiä vastauksia kuin toivomme, mutta tämä luonnollisesti vähentää keskusteluun osallistuvien jäsenten määrää. Kiitän kaikkia ja uskon, että saatte täydelliset vastaukset kirjallisesti.

(Istunto keskeytettiin klo 19.15 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

17. Valkoinen kirja ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyvistä terveyskysymyksistä (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Alessandro Fogliettan ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0256/2008) valkoisesta kirjasta, joka käsittelee ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveyskysymyksiä koskevaa eurooppalaista strategiaa (2007/2285(INI)).

Alessandro Foglietta, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ennen kuin avaen keskustelun mietinnöstä, josta äänestämme huomenna, haluan tässä yhteydessä esittää kiitokset muutamille henkilöille. Haluan ensinnäkin kiittää kollegaani Adriana Poli Bortonea, joka toimii nykyään Italian tasavallan senaattorina ja joka jätti minulle tämän mietintöluonnoksen sekä tämän aiheen, jota hän ehti käsitellä jo hyvin yksityiskohtaisesti ja tarkasti. Haluan esittää kiitokset myös henkilökunnalleni, joka on tukenut minua innostuneesti ja tunnollisesti kyseisen aiheen tarkastelussa ja analysoinnissa. Lopuksi haluan kiittää varjoesittelijöitä, joiden panos on epäilemättä myötävaikuttanut siihen, että mietintö sai ympäristöasioiden valiokunnassa käytännöllisesti katsoen yksimielisen hyväksynnän yli puoluerajojen.

Hyvät parlamentin jäsenet, kun tämä mietintöluonnos uskottiin minulle, pohdin tavoitteitani esittelijänä, joka jatkaa tutkimusta tämäntyyppisestä aiheesta. Vastaus löytyi asiakirjan strategisesta luonteesta, joka osoitti minulle ne kaksi pilaria, joille perustin työni: Ensinnäkin on pyrittävä kattavuuteen ja vältettävä aukkoja tai sitä, että jokin lukuisista aiheen näkökohdista jäisi vähemmälle huomiolle. Ja ennen kaikkea oli saatava aikaan tulevaisuuteen keskittyvä, tehokkaita työvälineitä ja ratkaisuja esittelevä mietintö.

Tämä lähestymistapani perustuu aiheesta runsaasti saatavilla oleviin tietoihin, tilastoihin ja lukuihin. Luvut ovat hämmäntäviä, sillä Maailman terveysjärjestön mukaan ylipainoisia on yli miljardi ja liikalihavia yli 300 miljoonaa. Lasten lihavuus lisääntyy nopeasti, joten meidän on syytä muistaa, että lihavuuteen ja ylipainoon liittyvät sairaudet nielevät jopa kuusi prosenttia joidenkin jäsenvaltioiden terveydenhuoltomenoista.

Mahdollisia ratkaisuja etsiessämme varoimme tuomitsemasta tiettyjä ruokalajia syyllisinä ylipaino-ongelmiin. Ongelmaa ei ratkaista poistamalla kyseiset ruoat ruokavalioistamme vaan pikemminkin kuluttajiin ja etenkin nuoriin ja lapsiin suuntautuvalla valistuksella terveellisistä ruokatavoista. Rasvat ovat olennainen osa tasapainoista ravintoaineiden saantia, mutta niitä on otettava oikea määrä oikeaan vuorokauden aikaan. Ruokavalio-opissa, jolle annan suuren painoarvon, ei ole kyse siitä, että kyetään erottamaan terveellinen ruoka epäterveellisestä, sillä mikään ruoka ei ole absoluuttisen haitallista eikä mitään ruokaa ole syytä poistaa sellaisten terveiden ihmisten ruokavaliosta, jotka eivät kärsi syömishäiriöstä.

Toinen asia, johon haluan teidän kiinnittävän huomiota, on se, että liikalihavuus on todella sairaus. Sen syyt eivät ole pelkästään fyysisiä vaan usein myös sosiaalisia tai psykologisia, mutta kyse on kuitenkin sairaudesta, joka vie vuosittain valtavia summia jäsenvaltioiden terveysmenoista. Kyse on sairaudesta, joka on sellaisenaan pyrittävä voittamaan käytännön ratkaisujen ja monipuolisten keinojen turvin. Tutkiessani asiaa viime kuukausina olen kuitenkin huomannut, että tätä näkökohtaa aliarvioidaan aivan liian usein julkisessa mielipiteessä, jossa toisaalta aivan oikeutetusti varoitetaan anoreksiasta ja puhutaan anoreksian vastaisista valistuskampanjoista, mutta toisaalta ylipaino-ongelmaa myös kaunistellaan täysin aiheettomasti käyttämällä iskulauseita, kuten ”suuri on kaunista”. Tämä on harhaan johtavaa ja välittää vääränlaisen viestin. Kyse ei ole estetiikasta tai ulkonäöstä, vaan terveydestä. Anoreksiaa vastaan on siten taisteltava tarmokkaasti, ja samalla tavoin haluamme taistella liikalihavuutta vastaan työskentelemällä tässä mietinnössä esitelyjen eri aiheiden parissa. Tämä edellyttää yhdenmukaisia ja johdonmukaisia ponnisteluja.

Ponnisteluja vaaditaan valistajilta, terveysalan ammattilaisilta, elintarviketeollisuudelta ja tiedotusvälineiltä, etenkin televisiolta. Niiden on osoitettava vahvaa vastuuntuntoa julkisen mielipiteen ohjaajina. Julkisiviranomaisten ja etenkin paikallisviranomaisten on niin ikään tehtävä osansa.

Hyvät kuulijat, haluan lopettaa uutiseen, joka on kuohuttanut tunteita viime päivinä: Toinen kahdesta Valkoiseen taloon pyrkijöistä on nimittäin sanonut, että ylipainoisten kansalaisten sekä alkoholistien ja tupakoitsijoiden verottaminen olisi aiheellista ja oikein. Periaatteessa tämä olisi minusta järjetöntä, sillä tämä vakava ongelma on mielestäni ratkaistava asiaankuuluvalla tavalla, sillä myönteisiä tuloksia saadaan aikaan vain tarttumalla siihen päättäväisesti.

Puhemies. – (EN) Pyytäisin kaikkia puhujia kiinnittämään tarkoin huomiota puheaiheensa, koska emme voi ylittää keskustelulle varattua aikaa, kun se käydään näin illalla ja aikamme on rajallinen etenkin logistiikassa, kuten tulkauksessa.

Varmistakaa siis, ettei minun tarvitse keskeyttää teitä, sillä se on minusta kovin kiusallista puhemiehelle. Toivonkin, että otatte itse vastuun puheajastanne.

László Kovács, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan kovasti parlamentin mietintöä komission valkoisesta kirjasta, joka käsittelee ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveyskysymyksiä. Saanen onnitella etenkin Alessandro Fogliettaa hienosta työstä.

Voin ilokseni todeta, että parlamentti on samaa mieltä komission kanssa siitä, että lihavuusepidemia voidaan taltuttaa vain yhdenmukaisin toimin, ja että parlamentti suhtautuu myönteisesti komission valkoiseen kirjaan merkittävänä askeleena kohti pyrkimystä pysäyttää lihavuus- ja ylipaino-ongelmien kasvu Euroopassa. Panin merkille myös parlamentin toiveen monien muiden toimien toteuttamisesta, kuten toiveen sääntelyn lisäämisestä komissiossa suunnitteilla olevien toimien lisäksi.

Komissio antaa vuonna 2010 ensimmäisen katsauksen siitä, miten vuonna 2007 valmistuneessa valkoisessa kirjassa asetetut tavoitteet on saavutettu.

Jos katsauksesta ilmenee, ettei edistystä ole tapahtunut riittävästi, on luonnollisesti syytä harkita lisätoimia, mukaan lukien mahdollisesti sääntelyn lisäämistä.

Seurantaprosessissa haluan teidän kiinnittävän huomiota Maailman terveysjärjestön tärkeään rooliin. Teemme yhteistyötä Istanbulissa pidetyssä WHO:n ministeritason kokouksessa tehtyjen päätelmien mukaisesti keskittymällä jäsenvaltioissa toteutettaviin seurantatoimiin, joilla sekä komission valkoinen kirja että WHO:n strategia pannaan täytäntöön.

Haluan kertoa teille tänään myös kehityksestä, jota on viime aikoina saatu aikaan ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveyskysymyksiä koskevan eurooppalaisen strategian täytäntöönpanossa ja joka on vastaus joihinkin mietinnössänne vaatimiin toimiin.

Kuten tiedätte, voidakseen lujittaa Euroopassa toteutettavia toimia komission on perustettava korkean tason työryhmä, jonka tehtävänä on käsitellä ravitsemukseen ja liikuntaan liittyviä terveyskysymyksiä. Työryhmä varmistaa mielipiteiden ja käytäntöjen nopean vaihdon jäsenvaltioiden välillä ja antaa yleiskatsauksen eri hallitusten toimintalinjoista.

Tarkasteltaessa sidosryhmien tähänastista panosta voidaan todeta, että yleiseurooppalaiset järjestöt sekä ruokavaliota, liikuntaa ja terveyttä käsittelevän Euroopan toimintafoorumin jäsenet panevat parhaillaan täytäntöön yli 200:aa sitoumusta keskeisillä toiminta-alueilla, joita ovat muun muassa tuotteiden koostumuksen muokkaaminen, pakkausmerkinnät ja vastuullinen mainonta.

Seuranta on jatkuvaa, ja vuosittain julkaisevat raportit ovat saatavilla komission verkkosivustolla.

EU:n toimintafoorumin lisäksi hallitusten ja yksityisen sektorin välisiä julkisia ja yksityisiä kumppanuuksia on raportoitu 17:ssä EU:n jäsenvaltiossa. Kehitys on mielestäni oikeasuuntainen.

Korkean tason työryhmä tapasi heinäkuussa ruokavaliota, liikuntaa ja terveyttä käsittelevän Euroopan toimintafoorumin jäseniä keskustellakseen yhteistyön ja kumppanuuksien mahdollisuuksista erityisesti suolan käytön vähentämiseksi, jolle alun perin annettiin etusija yhteisissä toiminna jäsenvaltioiden kanssa.

Yhteinen kokous oli myönteinen kokemus, ja olenkin varma, että tämän tyyppiset tapaamiset, jotka kokoavat yhteen sekä korkean tason virkamiehiä jäsenvaltioista että toimintafoorumin jäseniä, lisää hallitusviranomaisten ja toimintafoorumin jäsenten toiminnan painoarvoa tulevaisuudessa.

Kiinnittäisin huomionne myös komission viime heinäkuussa tekemään ehdotukseen, jonka mukaan ilmaisten hedelmien ja vihannesten hankintaan ja jakeluun kouluissa varattaisiin vuosittain 90 miljoonaa euroa.

Lihavuusepidemian torjuminen on kansanterveyden suurimpia haasteita tämän päivänä Euroopassa.

Olen kiitollinen jatkuvasta tuestanne ja odotan innokkaana vuoropuhelun jatkamista parlamentin kanssa parhaista tavoista edetä niin, että Euroopan unioni voi hoitaa roolinsa täysipainoisesti tätä ongelmaa ratkottaessa.

Małgorzata Handzlik, *sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (PL) Arvoisa puhemies, lihavuus ja ylipaino ovat nyky-yhteiskunnan haasteita. Ne aiheuttavat monia kroonisia sairauksia, kuten verenkiertohäiriöitä, verenpainetta, 2-tyyppin diabetesta, aivohalvauksia ja tiettyjä syöpäsairauksia. Lihavuuden ja ylipainon torjunnan olisi oltava etusijalla unionin terveyspolitiikassa. Kumppaneita olisi syytä olla mukana mahdollisimman paljon. Tällä tarkoitin paikallisviranomaisia, jäsenvaltioita, Euroopan komissiota sekä teollisuuden edustajia. Emme saa kuitenkaan unohtaa myöskään kuluttajia, jotka tekevät omia ruokavalintojaan. Valistuskampanjat ja liikunnan edistäminen ovat osoittautuneet parhaaksi lähestymistavaksi. Siten kuluttajille voidaan tarjota selkeää ja ymmärrettävää tietoa järkevien ruokavalintojen pohjaksi. En kuitenkaan usko, että elintarviketuottajille määrättävillä rajoituksilla yksistään voitaisiin vähentää ylipainoisten määrää. Tällä viittaan esimerkiksi mainontaan.

Haluan kiinnittää huomionne myös erääseen toiseen varsin laiminlyötyyn näkökohtaan tässä keskustelussa: terveysalan ammattilaisten asianmukaiseen koulutukseen ja siinä erityisesti diabetes-potilaiden ja itse sairauden hoitoon. Koulutuskysymys on jäänyt vähälle huomiolle etenkin uusissa jäsenvaltioissa.

Czesław Adam Siekierski, *maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (PL) Arvoisa puhemies, olisin yhtä hyvin voinut itse olla tämän asiakirjan laatija. Kannatan valkoisessa kirjassa esitettyjä toimenpiteitä. Valkoisen kirjan mukaan terveellisten elämäntapojen omaksuminen ja kaikenlaisen liikunnan harjoittaminen ovat tehokkaimpia hoitokeinoja. Siinä esitetään myös ennaltaehkäisytoimenpiteitä laaja-alaisina suosituksina elintarviketuottajille, kuluttajille, ravintolanomistajille, elintarvikkeiden jakeluketjuille sekä mainosalalle. Myös tiedotuskampanjat mainitaan.

Politiikan eri osa-alueiden ja hallinnon eri tasojen välinen yhteistyö sekä julkisen sektorin mukaanotto ovat keskeisessä asemassa näiden toimenpiteiden tehokkaan täytäntöönpanon kannalta. Ongelmaan on tartuttava yhdessä. Erityistä huomiota on kiinnitettävä lasten lihavuuden ennaltaehkäisyyn tähtäävien toimien täytäntöönpanoon. Aikuiset ovat vastuussa terveellisten ruokataapojen opettamisesta lapsille. Usein me aikuiset emme kuitenkaan itsekin ole täysin perillä siitä, mikä on terveellistä ja mikä ei. Siksi on kovin tärkeää järjestää vanhemmille suunnattuja tiedotuskampanjoita, jotta he voivat varmistaa jälkikasvulleen tasapainoisen ruokavalion.

Lapsille ja nuorille olisi lisäksi suunnattava ohjelmia, joilla edistetään terveellisten ruokataapojen ja liikunnan periaatteita. Lihavuus on eittämättä laajalle levinnyt ongelma. Totta on kuitenkin myös se, että laihuudesta on tullut lähes pakkomielle, siihen pyritään ja sitä jopa vaaditaan. Alle 18-vuotiaista teini-ikäisistä tytöistä 80 prosenttia on yrittänyt laihduttaa ainakin kerran elämässään. Vääränlainen laihduttaminen voi olla vaarallista. Nuorille on kerrottava terveellisestä ravitsemuksesta niin, että he janoavat tietoa lisää. Tämä on yhtä tärkeää kuin se, että heitä valistetaan järkevästi maailman menosta. Tämänkaltaisen jano on kovin suositeltavaa.

"Kouluhedelmäjärjestelyn" nimellä tunnetun yleiseurooppalaisen ohjelman täytäntöön panemiseksi olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimet. Euroopan komissio on esittänyt vain 90 miljoonaa euroa tälle ohjelmalle. Minusta määrä olisi moninkertaistettava, jotta koulujen sipsi-, suklaapatukka- ja virvoitusjuoma-automaatit

voitaisiin korvata automaateilla, joista saisi esimerkiksi tuorehedelmiä, vihanneksia ja maitotuotteita. Meidän on aina syytä muistaa, että lastemme ruokavalio sanelee sen, kuinka terveitä he ovat myöhemmällä iällä.

Anna Záborská, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelija. – (SK) Kiitoksia, arvoisa puhemies. Minulla ei ole paljon puheaikaa, joten otan esille vain muutaman seikan.

Kuten aina, kannatan nytkin lasten lihavuuden ennaltaehkäisyä. Ennaltaehkäisy liittyy läheisesti vanhempien vastuun lisäämiseen. Paras tapa estää lapsuusajan lihavuutta on se, ettei televisiosta, videopeleistä tai Internetistä tehdä lapsenvahteja. Ilman luovaa toimintaa lapset ja aikuiset eivät saa tarpeeksi liikuntaa.

Lasten on opittava terveelliset ruokailutottumukset ruoan laadun ja määrän suhteen sekä oikeat pöytätavat. Perheaterioiden korostaminen on elintärkeää. On tärkeää, että vanhemmat ja lapset syövät yhdessä. Edes yksi yhteinen ateria päivässä olisi hieno asia. Tämän mahdollistamiseksi olisi helpotettava työn ja perhe-elämän väliseen tasapainoon pääsemistä. Toinen tehokas tapa estää lihomista on opettaa lapsille ruoanlaittoa. Lapset auttavat mielellään ruoanlaitossa, ja siihen olisi hyvä kannustaa.

Philip Bushill-Matthews, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Lihavuus on Euroopan suurimpia terveyshaasteita, mutta voidaan kysyä, mitä tekemistä sillä on Euroopan parlamentin kanssa? Tai ylipäätään EU:n kanssa?

Sytä on ainakin kaksi. Toinen on se, että kuten esittelijä jo totesi, lihavuudesta johtuvat sairaudet nielevät yli kuusi prosenttia verovaroin rahoitetuista jäsenvaltioiden terveysmenoista EU:ssa. Me kaikki joudumme maksamaan siitä. Toiseksi EU:n eri jäsenvaltiot ratkovat ongelmaa eri tavoin, ja kaikki voivat oppia paljon toisiltaan.

Saamen siis onnitella komissiota siitä, että se käynnisti valkoisella kirjallaan tämän keskustelun. Haluan nyt ottaa esille muutamia tärkeimpiä kohtia. Yleisesti ottaen kannatamme komission ehdotusta elintarvikemerkinnöistä, mutta katsomme, ettei mietinnöllä pidä tehdä tyhjäksi yksityiskohtaisia keskusteluja, joita tästä erityisestä aiheesta on tarpeen käydä.

Mitä lihavuusongelmaan tulee, on näyttöä siitä, että ongelmassa on paljon enemmän kyse siitä, kuinka paljon ihmiset harrastavat liikuntaa, kuin siitä, miten paljon he syövät. Kyse ei siis ole pelkästään nautittujen kalorien määrästä vaan myös kalorien kulutuksesta. Olisi siis täysin väärin syyttää elintarvike- ja juomateollisuutta lihavuusongelmasta tai siitä, ettei sopivaa ratkaisua ole löytynyt.

Totuus on nimittäin paljon monimutkaisempi. Tarvitsemme lisää liikuntamyönteisiä yhteisöjä, jotka tarjoavat nykyistä enemmän pyöräilyreittejä, tarvitsemme parempaa kaupunkisuunnittelua, julkisten liikennevälineiden suosion lisäämistä, enemmän puistoja ja urheilupaikkoja, kouluihin lisää urheilukenttiä sekä parempaa valistusta. Monen asian arkielämässä on muututtava.

Saamen siis onnitella esittelijää laaja-alaisesta mietinnöstä, jonka laatiminen oli vaikea tehtävä, kun hän joutui jatkamaan edeltäjänsä työtä ja kokoamaan yhteen monen varjoesittelijän näkemykset. Olen kiitollinen hänelle erityisesti siitä, että hän hyväksyi osan tarkistuksistani, myös ne, jotka koskivat erityisesti sairaaloiden ja vanhainkotien aliravitsemusongelmaa. On äärimmäisen tärkeää, että pidämme huolen yhteiskuntamme vähäosaisista.

Jotkut päätyvät vähäosaisuuteen omasta syystään, ja karkeasti yleistäen sanoisin lopuksi, että yksi nyky-yhteiskunnan ongelmista on henkilökohtaisen vastuunoton puute, luulo siitä, että epäonnistumiset ovat muiden syytä ja että muut kyllä ratkaisevat ne. Sääntelyn lisääminen vain ruokkisi tätä käsitystä lisää, kun sitä vastoin vastuu omasta itsestään ja itsestä ovat ratkaisu ongelmaan. Ihmisiä onkin kannustettava ottamaan entistä suurempi vastuu itsestään. Siten pääsemme kaikki eteenpäin yhteiskunnassa.

Linda McAvan, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on laaja mietintö. Tarkistuksia jätettiin 400, ja haluan kiittää esittelijää siitä, että hän yritti saada siitä tolkkua. Toivon, etteivät tärkeimmät viestit hukkuneet sen vuoksi, että mietintö on niin laaja.

Meille sosialistiryhmän edustajille tärkeimmät viestit – tässä on paljon hyvin myönteistä – liittyvät siihen, että tarvitaan tehokasta elintarvikkeiden sääntelyä, ja haluamme myös, että pakkausten etuosaan mahdollisesti värikoodein tehtävät merkinnät sisällytetään tuleviin keskusteluihin. Tiedämme, että komissio harkitsee tätä, ja tätä me haluamme.

Olemme tyytyväisiä siihen, että parlamentista löytyy yli puoluerajojen tukea keinotekoisien transrasvahappojen kieltämiselle. Kun otin asian ensimmäistä kertaa puheeksi kaksi vuotta sitten, parlamentti ei lämmennyt ajatukselle, ja komissio aikoi viedä Tanskan oikeuteen, eikä mitään tapahtunut. Nyt olemme

jättäneet kirjallisen kannanoton ja olemme päässeet yksimielisyyteen, joten toivon, että komissio toimii tämänsuuntaisesti.

Arvoisa komission jäsen, puhuitte tuotteiden koostumuksen muokkaamisesta. Tämä on mielestäni erittäin tärkeä asia. On totta, mitä Philip Bushill-Matthews totesi ylipainoisten vastuunotosta, mutta myös valmistajat ovat vastuussa valmistusmenetelmistä. Monet valmistajat pyrkivät tosissaan vähentämään suolan, rasvan ja sokerin käyttöä. Ne ovat yleensä elintarvikkeissa ikään kuin piilotettuina. Kuluttajat eivät tiedä, että esimerkiksi ketsuppi ja jogurtti sisältävät paljon sokeria. Pakkausmerkinnöissä ei itse asiassa usein kerrota tuotteiden, kuten jogurttien sisältöä, jos ne ovat ”vähärasvaisia” tai niissä on paljon sokeria.

Itsesääntely ei ole mielestämme vastaus kaikkeen. Jonkinasteista sääntelyä mielestämme tarvitaan etenkin lasten kohdalla. Aikuiset osaavat tehdä valintoja, mutta lapsia on suojeltava lailla, minkä vuoksi kannatamme teollisuudessa tehtyjen vapaaehtoisten sopimusten riippumatonta valvontaa. Tiedämme, että komissio on ottamassa ensiaskelia tähän suuntaan.

Tämä on iso ongelma Euroopassa. Jos emme ratkaise ongelmaa, se käy kalliiksi veronmaksajien kukkarolle, joten nyt tarvitsemme ehdotuksia komissiolta toimialoista, jotka eivät kuulu jäsenvaltioiden vaan EU:n toimivaltaan. Tarvitaan selkeää politiikkaa, jolla jäsenvaltioiden hallituksia autetaan lihavuuden vähentämisessä.

Frédérique Ries, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, liikunnan puute on nykyisin yhä useammin myös nuorten ongelma. Liikalihavuus onkin ollut parlamentin työssä keskeisellä sijalla nykyisen parlamenttikauden alusta asti. Laihduttamisen kierre tulee vuosittain tutuksi yli 400 000 nuorelle.

EU on siten oikealla tiellä tartuttuaan ongelmaan päättäväisesti. Komissio on myös hyväksynyt selkeän strategian maaliskuussa 2005, jolloin se käynnisti eurooppalaisen foorumin, jonka tarkoituksena oli koota yhteen kaikki sidosryhmät, mukaan lukien maatalouden elintarviketuotannon edustajat, vähittäiskauppa- ja jakelusektori, lääketieteen ammattilaiset sekä kuluttajajärjestöt.

On myönnettävä, että – kuten täällä on jo tänään todettu – ei ole helppoa vakuuttaa ihmisiä siitä, että EU:lla olisi oltava nykyistä enemmän sananvaltaa liikalihavuuden torjunnassa. Meidän on tässä tarkoituksessa selkiytettävä toimivaltuuksiemme rajat, mikä ei estä meitä muistuttamasta jäsenvaltioita niiden toimivallasta ja vastuusta, kuten me juuri teemme.

Tarkoitan niitä kahta tinkimätöntä ehdotusta, jotka olemme esittäneet tässä mietinnössä: Ensimmäinen on se, ettei liikalihavuudesta kärsiviä ihmisiä syrjitä ja leimata vaan tunnustetaan virallisesti, että liikalihavuus on krooninen sairaus, kuten esimerkiksi WHO ja Portugali ovat tehneet. Toiseksi olemme ehdottaneet sen varmistamista, että kaikilla koululaisilla olisi mahdollisuus harrastaa liikuntaa ja urheilua (kaksi tuntia viikossa olisi minusta vähimmäisvaatimus) ja että kouluruokailuun suunnataan nykyistä enemmän varoja, jotta ruokavalioon voidaan lisätä myös tuoretuotteita. Tältä osin kannatan komission aloitetta ilmaisten hedelmien jakelusta kouluissa, kuten komission jäsen totesi. Lisäisin vielä, että kansalaiset alkavat taas suhtautua myönteisesti EU:hun tällaisten yksinkertaisten, konkreettisten ja järkevien toimien ansiosta.

Seuraavaksi puhun Alessandro Fogliettan mietinnöstä, ja haluan kiittää häntä kaikista hänen ponnisteluistaan. Haluan korostaa kahta täällä tehtyä ehdotusta. Ensimmäinen on se, että valitaan poliittinen aloite, kuten hintojen alennukset tai verohelpotukset, pikemminkin kuin paljon kaloreita sisältävien tuotteiden verotuksen korottamiseen perustuva järjestelmä, joka tunnetaan nimellä ”rasvavero”, joka loppujen lopuksi rankaisee eniten pienituloisia talouksia.

Täällä tänään edustamani ALDE-ryhmä vastustaa Verts/ALE-ryhmän jättämää tarkistusta 6 ja pitäytyy mieluummin ehdotuksessa alentaa huomattavasti hedelmien ja vihannesten arvonlisäveroa, kuten mietinnön 28 kohdassa esitetään.

Ryhmäni kannattaa myös keinotekoisten transrasvojen kieltämistä, koska niiden on katsottu lisäävän merkittävästi sydän- ja verisuonihäiriöitä. Siten vastustamme jäsen Bloklandin ehdottamia tarkistuksia, joilla pyritään lieventämään 32, 34 ja 35 kohdan vaikutusta sekä raivaamaan tietä näiden hydrogenoitujen rasvojen sallimiselle. Viestimme valmistajille on varsin selvä: osoittakaa hyvää tahtoa ja kehittäkää innovaatioita, jotka edistävät kuluttajien terveyttä ja ovat myös omien etujenne mukaisia.

Aikaa on vähän, joten lopetan mainitsemalla ravinto- ja terveyskysymyksiä käsitelleet kaksi parlamentaarista tapaamista, jotka panin alulle vuosi sitten täällä parlamentissa. Tapaamiset olivat alku kaikkien sidosryhmien väliselle laaja-alaiselle keskustelulle, jossa keskityttiin neljään seuraavaan painopistealueeseen: kannustaminen liikkumiseen mahdollisimman varhaisesta iästä alkaen, monipuolinen ja tasapainoinen ruokavalio,

liikalihavuuden hoito kroonisena sairautena sekä tarvittaessa lakien säätäminen. Kyse ei ole yksistään iskulauseesta vaan myös Euroopan unionin moraalista velvollisuudesta, minkä vuoksi meidän on sitouduttava kokonaisvaltaisesti liikalihavuuden ja liikunnan puutteen vastaiseen taisteluun.

Ewa Tomaszewska, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, yli puolet Euroopan kansalaisista on joko ylipainoisia tai liikalihavia. Liikalihavuudesta kärsii kolme miljoonaa ja ylipainosta 22 miljoonaa lasta. Liikalihavuus on suuri rasite luustolle muine kielteisine seurauksineen. Se aiheuttaa myös aineenvaihduntahäiriöitä ja lisää alttiutta diabetekseen, verenkiertoelinten sairauksiin, verenpainetautiin ja kohonneeseen kolesteroliin.

Osittain ongelma johtuu vääränlaisesta ravinnosta ja osittain paikallaan pysyvistä elämäntavasta, jossa liikunnalla ei ole sijaa. Myös tietyillä yhteiskunnallisilla tekijöillä, kuten erityisesti stressillä, on osansa asiassa. Ongelman yhteiskunnallinen luonne edellyttää päättäväisiä toimia erityisesti lasten suojelemiseksi. Lapset syövät liikaa makeaa ja korvaavat sillä tasapainoiset ateriat sekä viettävät päiväkausia television tai tietokoneen ääressä. Tämä johtuu siitä, etteivät aikuiset ohjaa lapsia tarpeeksi elämäntavoissa eivätkä toimi hyvänä esimerkkinä. Siten ravitsemusta käsittelevä valkoinen kirja on hyödyllinen asiakirja, koska siinä esitetään toimia varsinkin lasten liikalihavuuden hillitsemiseksi. Terveellisten elintarvikkeiden valintaa olisi syytä edistää lapsiin ja etenkin heidän vanhempaisiin kohdistetun tuki- ja tiedotuspolitiikan avulla. Kannatamme erityisesti koulujen hedelmäkampanjaa.

Kathalijne Maria Buitenweg, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään ylipaino- ja liikalihavuusongelmasta. Minusta on tärkeää, että – kuten moni puhuja on jo todennutkin – emme puhu liikaa ruokavalioista ja hukkaan heitetystä ruoasta vaan lähinnä tarpeesta syödä terveellisesti.

Muutama kuukausi sitten järkytyin kovin, kun erittäin hoikka tyttäreni kieltäytyi kotiin tultuaan syömästä toista leipäviipalestaan lihomisen pelossa. Koulussa oli ollut paljon puhetta lihomisen välttämisestä, mutta hän ei ollut tarpeeksi hyvin perillä terveellisistä ruokailutottumuksista tai normaaleista ruoka-annoksista. Kahdeksanvuotias lapsi ei vielä ymmärrä, milloin on kyse liikalihavuudesta. Siksi on erittäin tärkeää puhua terveellisistä ruokailutottumuksista pikemminkin kuin pohtia lihavuusongelmaa.

Vanhempien velvollisuutena on nimittäin kertoa lapsille terveellisestä ruoasta ja tasapainoisista ruoka-annoksista. Koulujen tehtävänä on sitä vastoin välittää tieto eteenpäin ja toimia esimerkkinä. Vanhempien on otettava selvää ruoan ravintoarvoista sekä tuotteiden rasvapitoisuudesta, joten olen samaa mieltä siitä, mitä täällä on todettu tuotemerkinnöistä. Merkintöjä koskevaa lainsäädäntöä on siten tältä osin syytä tarkistaa.

Puhuminen urheilusta ja siitä, että lapsilla pitäisi olla mahdollisuus ulkona leikkimiseen, on minusta niin ikään hyvä ajatus. Meidän on siten joka tapauksessa syytä suosittaa, että kaavoituksessa ja maankäytössä kiinnitetään entistä enemmän huomiota lasten toiveisiin runsaasta tilasta.

Syömiseen liittyen voin sanoa, että Euroopan komissiolla on erittäin hyvä EU Mini-chefs -verkkosivusto. Verkkosivustoa on jo paranneltu. Siihen on jo sisällytetty kasvissyöjille tarkoitettuja ruokalajeja, joita oli aiemmin melko vähän, mutta silti lähes kaikki reseptit sisältävät lihaa. Myöntäkäämme rehellisesti, että eläinproteiinit ovat keskeinen ylipainon syy. Kun ei oteta huomioon eläinten hyvinvointikysymystä, Euroopan komission ei pitäisi selkeästi edistää lihan kulutusta.

Lopuksi muutama sana arvonlisäverosta. Jäsen Ries totesi juuri äsken vastustavansa tarkistustamme 6, koska hän haluaa palkita ihmisiä, ei rangaista heitä. Hän siis vastustaa rasvaveroa tai epäterveellisten tuotteiden ja tuonnin verotuksen korottamista ja kannattaa erityisesti terveellisten tuotteiden verotuksen alentamista. Olen todellakin samaa mieltä, mutta näyttää siltä, että esimerkiksi Alankomaissa kaikki elintarvikkeet kuuluvat matalaan arvonlisäveroluokkaan. Sipsien, makeisten ja vastaavien arvonlisäveroluokitus on jo alhainen, mutta tarkoituksena ei voi olla, että epäterveellisten tuotteiden kohdalla tehdään erityispoikkeus. Kyse ei siis ole rankaisemisesta. Ei pidä suosia epäterveellisiä tuotteita alentamalla niiden arvonlisäveroa.

Jens Holm, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Kolmannes Euroopan kansalaisista kärsii ylipainosta ja liikalihavuudesta. Merkittävä osa jäsenvaltioiden terveydenhuoltomäärärahoista on suunnattava ylipainoon liittyvien ongelmien ratkaisemiseen. Ylipaino-ongelma kertoo myös sosiaalisesta ja taloudellisesta epäoikeudenmukaisuudesta. Eniten ongelmasta kärsivät pienipalkkaiset, koska he syövät enemmän sokeria ja tyydyttyneitä rasvoja. Heidän ruokavalionsa on yksinkertaisesti huonompi.

Politiikan selkeänä tehtävänä on luoda terveelliselle syömiselle mahdollisimman otolliset olosuhteet. Tähän juuri esittelijä Foglietta mietinnöllään pyrkii. Hänellä onkin Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän

tuki. Mietinnössä kehoitetaan EU:ta suhtautumaan joustavasti jäsenvaltioiden pyyntöihin alentaa terveellisen ruoan arvonlisäveroa ja nostaa sitä sellaisten elintarvikkeiden kohdalla, joiden kulutusta olisi syytä vähentää. Tämä on tärkeä vaatimus, ja toivonkin, että EU:n johtajat ottavat siitä vaarin. Mitä sanottavaa komissiolla on asiassa? Voiko komissio palata EU:n arvonlisäverodirektiivin tarkistukseen, jolla jäsenvaltioille taataan nykyistä enemmän joustavuutta ja jotta voimme alentaa esimerkiksi terveellisen ruoan arvonlisäveroa?

Toinen kysymykseni komissiolle koskee transrasvoja. Tiedämme, että transrasvat ovat meille pahasta. Tämän jäsenvaltioiden viranomaiset sekä EU:n oma elintarviketurvallisuusviranomainen ovat voineet näyttää toteen. Komission jäsen Vassiliou totesi ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan kuulemistilaisuudessa 1. huhtikuuta 2008, ettei transrasvojen epäterveellisyydestä ole epäilystäkään. Mietinnössä vaadimme transrasvojen kieltämistä, mutta komissio kieltäytyy ehdottamasta kieltoa. Komission jäsen Vassiliou ei antaisi yksittäisille jäsenvaltioille lupaa niiden kieltämiseen edes kansallisesti. Komissiolla on nyt tilaisuus muuttaa epätervettä kantaansa. Milloin voimme kieltää transrasvojen käytön? Voisiko komissio edes taata jäsenvaltioille valtuudet kieltää transrasvojen käytön, jos ne niin haluavat?

Liha on yksi osa kansanterveysongelmaa, kuten edellinen puhuja Kathalijne Maria Buitenwg totesi. Lihan kulutus on nousussa ympäri maailman. Jos mitään ei tehdä, YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö FAO varoittaa, että jo nyt suuri lihankulutus kaksinkertaistuu vuoteen 2050 mennessä. Liha sisältää tyydyttyneitä rasvoja ja lihottaa. Lihanjalostusteollisuus myös jouduttaa ilmastonmuutosta. EU:n olisikin luovuttava asteittain lihanjalostusteollisuuden tuista. Silti pelkästään vuoden 2007 talousarviossa on varattu 45 miljoonaa euroa lihanjalostusteollisuuden markkinointikustannuksiin. Tämä on tehoton toimi ja lisäksi omituinen tapa tuhlaata veronmaksajien varoja. Luopuminen lihanjalostusteollisuuden tukemisesta sekä lihansyönnin vähentämiseen tähtäävä strategia sitä vastoin ovat toimia, joiden pitäisi itsestäänselvästi parantaa EU:n kansalaisten terveyttä.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, transrasvahapot eivät ole niitä kaikkein terveellisimpiä rasvahappoja. Niitä esiintyy luonnossa ja teollisuudessa sekä monissa elintarvikkeissa.

Vaikka tieteelliset tutkimustulokset vaihtelevat, suurin osa tieteellisistä tutkimuksista osoittaa, että elintarvikkeissa luontaisesti esiintyvät transrasvahapot sekä keinotekoisesti lisätyt teolliset transrasvahapot ovat yhtä suuri terveysriski. Molemmat transrasvahapotyypit ovat itse asiassa yhtä haitallisia liian suurina määrinä nautittuina. Siten nykyisen ehdotuksen mukaisen erottelun säilyttäminen ei ole mielestäni tarkoituksenmukaista, joten jätin tarkistuksen.

Kaikkien transrasvahappojen täyskielto on niin ikään vaikeaa ilman, että aiheutetaan muita kansanterveydellisiä riskejä. Esimerkiksi Yhdistyneen kuningaskunnan elintarvikestandardiviraston mukaan transrasvahappojen kieltäminen johtaisi tyydyttyneiden rasvahappojen konsentraatioon. Tyydyttyneet rasvahapot ovat vähintään yhtä haitallisia kuin transrasvahapot. Tyydyttyneiden rasvahappojen keskimääräinen kokonaiskulutus ylittää reippaasti Maailman terveysjärjestön suosituksen. Sen vuoksi olen jättänyt tarkistuksia tyydyttyneiden rasvahappojen määrän vähentämiseksi. Samalla ehdotan, ettemme vaatisi transrasvahappojen kieltämistä.

Sitä vastoin voimme määrätä transrasvahappojen osuudeksi esimerkiksi kaksi prosenttia energian kokonaiskulutuksesta. Tämä vaikuttaa teknisesti hyvin toteuttamiskelpoiselta, ja näin on jo jossain määrin tehty. Meidän on varmistuttava siitä, ettei transrasvahappojen ja tyydyttyneiden rasvahappojen välillä tehdä vaihtokauppaa, koska se ei paranna lainkaan kuluttajien terveyttä.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Taipumus epäterveellisiin ruokatottumuksiin sekä liikunnan puute ovat hälyttävä ongelma Euroopassa. Olen siten hyvin mielissäni siitä, että puhumme asiasta täällä Euroopan parlamentissa.

Liikalihavuus on tunnetusti yksi ”elintasosairauksia”, kuten korkeaa verenpainetta, sydänsairauksia, diabetesta sekä tuki- ja liikuntaelinsairauksia aiheuttavista tekijöistä. Järjestin 17. syyskuuta täällä parlamentissa työlounaan, jonka tarkoituksena oli käsitellä liikalihavuuden sekä raskaudenajan diabeteksen välistä yhteyttä. Lounaalle osallistuneet jäsenet ja avustajat saivat mahdollisuuden kuulla alan eurooppalaisia asiantuntijoita, kuten raskaudenajan diabetesta käsittelevän työryhmän puheenjohtajaa tohtori Rosa Corcoy Plata, gynekologien ja synnytyslääkärien eurooppalaisen liiton entistä puheenjohtajaa professori F. Andre Van Asscheeta sekä professori Pera Ovesenaa.

Liikalihavuus ja äitiysajan diabetes lisäävät äitiysajan sekä myös synnytyksen jälkeistä sairastavuus- ja kuolleisuusriskiä. Meidän on ymmärrettävä, että tähän liittyy paitsi niiden äitien sairaudet, jotka eivät aina noudata terveellistä ruokavaliota, myös vastuu tulevien väestöjen terveellisestä kasvusta.

Diabetestä sairastavat ja liikalihavuudesta kärsivät äidit saavat ylipainoisia lapsia, ja tämä kehä toistuu sukupolvelta toiselle. Siksi haluaisinkin kiinnittää huomionne kirjalliseen kannanottoon, jonka minä ja kollegani olemme laatineet diabeteksen ja liikalihavuuden välisestä yhteydestä. EU:n jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä nykyistä enemmän huomiota raskaudenajan diabeteksen ennaltaehkäisyyn ja seuloon sekä valistettava kansalaisia liikalihavuuden riskeistä ja seurauksista.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komissio esittää valkoisessa kirjassaan EU:lle integroitua strategiaa, jonka tarkoituksena on vähentää huonon ravinnon aiheuttamia sairauksia sekä ylipainoon ja liikalihavuuteen liittyviä terveysongelmia, joihin huono ravinto liittyy. Ehdotus on oikein ja aiheellinen, sillä huonosta ravinnosta ja liikunnan puutteesta johtuvien sairauksien kasvu pakottaa toimimaan.

Komission tavoite ottaa käyttöön integroitu lähestymistapa hallitusten poliittisissa toimintalinjoissa on oikea. Vain täten liikalihavuudesta johtuvien sairauksien syihin voidaan tarttua kunnolla. Tasapainoinen ruokavalio sekä ravitsemuskasvatus ja koululiikunnan edistäminen ovat tärkeitä asioita, joten on tärkeää, että ohjaamme ja tuemme Euroopan unionin kansalaisia, jotta he voisivat toimia tämänsuuntaisesti. Useita myönteisiä aloitteita onkin jo käynnistetty. Yksi tällainen on ruokavaliota, liikuntaa ja terveyttä käsittelevä Euroopan toimintafoorumi, joka tukee tätä tavoitetta. Se on yleiseurooppalainen aloite, jolla pyritään kannustamaan kansalaisia välttämättömiin elämäntapamuutoksiin. Komission kouluhedelmäkampanja on toinen aloite.

Jos kuitenkin turvaudumme jälleen populistisiin vaatimuksiin, kuten ehdotuksessa esitetään, huomiomme kääntyy pois todellisesta ongelmasta. Mitä mieltä on jälleen kerran vaatia mainonnan rajoittamista? Olemme juuri hyväksyneet televisio ilman rajoja -direktiivin. Se sisältää hyvin selkeitä sääntöjä, mutta silti esitämme täällä jälleen uusia ideoita ja vaatimuksia.

Olen asunut 40 vuotta Euroopan maassa alueella, jolla mainonta oli kielletty. Tuloksena ei ollut se, että me kaikki Euroopan kommunistisessa osassa asuneet olisimme laihuneet. Ja mitä vihreät nyt tekevät, kun he vaativat, että elintarvikkeita, joilla on tietty ravintosisältö, olisi verotettava? Haluammeko, että Euroopan unionin vähävaraisilla kansalaisilla ei olisi enää varaa syödä tiettyntyyppistä ruokaa? Millaista strategiaa me sitten haluamme noudattaa?

Meidän olisi noudatettava strategiaa, joka alkaa koulutuksella ja valistuksella. Siihen meidän olisi panostettava. Meidän ei pidä rajoittaa kansalaisten valinnanvapautta rankaisutoimenpitein tai rajoittamalla ruoan saantia.

Edite Estrela (PSE). - (PT) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu on hyvin tärkeä. Haluankin aloittaa toteamalla, että suhtaudun hyvin myönteisesti komission aloitteeseen ja Fogliettan mietintöön. Anoreksiasta puhutaan enemmän kuin liikalihavuudesta, vaikka liikalihavuudesta on tullut maailmanlaajuinen ongelma. Yli puolet Euroopan kansalaisista on ylipainoisia, ja liikalihavuuteen liittyvien sairauksien hoitoon kuluu yli kuusi prosenttia jäsenvaltioiden terveydenhoitomenoista, kuten täällä on todettu. Lasten liikalihavuus lisääntyy edelleen, ja nyt jo 22 miljoonaa lasta kärsii ylipainosta.

Liikalihavuuden torjunnasta on tehtävä Euroopan unionin poliittinen prioriteetti. Näin ollen kannatan lähes kaikkia ehdotettuja toimenpiteitä: kuluttajille tiedottamista, televisiomainonnan rajoittamista sekä ravinto-terveystietouden lisäämistä pakkausmerkinnöin. On ymmärrettävä, että liikalihavuus on yleinen kuolinsyy ja se liittyy moniin kroonisiin sairauksiin, kuten diabetekseen, kohonneeseen verenpaineeseen, sydän- ja verisuonitauteihin, luusto- ja nivelongelmiin, hengityselinten sairauksiin sekä syöpään. On toimittava, ja kiireesti. Ratkaisukeinot eivät ole mikään salaisuus: liikuntaa on lisättävä ja ravintoon on kiinnitettävä nykyistä enemmän huomiota, toisin kuin suurin osa ihmisistä nykyisin tekee. Voileipiä, virvoitusjuomia, makeisia ja välipaloja ei pidä syödä päivittäin, eikä liikkumattomuus ole hyväksi terveydelle.

Liikunta voi olla pelkkää kävelyä vähintään puoli tuntia päivittäin. Se ei vaadi suurta vaivannäköä eikä maksa paljon, mutta se toimii. Se on tärkeää aikuisille ja elintärkeää lapsille. Moni vanhempi ei edes huomaa vahinkoa, jonka he tekevät lapsilleen antamalla heidän viettää vapaa-aikaansa television tai tietokoneen ääressä ja antamalla heidän syödä sopimatonta ruokaa ilman minkäänlaista valvontaa tai kontrollia.

Meidän on yhdistettävä voimamme liikalihavuuden torjumiseksi, ja yhteisiin toimiin on otettava mukaan myös koulut, perheet sekä tuotanto-, terveydenhuolto- ja sosiaalialan sektorit. Vastuu on kaikilla. Perheillä on ratkaiseva rooli elämäntapojen muuttamisessa. Koulujen on otettava vastuuta kouluruoan laadun ja ravintoarvojen tarkkailusta ja kiellettävä paljon rasvaa, suolaa tai sokeria sisältävien tuotteiden myynti ruokaloissa ja automaateissa. Samalla on helpotettava ja edistettävä koululaisten liikuntaa.

Holger Krahmer (ALDE). - (DE) Arvoisa puhemies, kannatan todellakin valkoisessa kirjassa esitettyä strategiaa, jonka ansiosta voimme tarttua huonon ravinnon ja liikalihavuuden syihin sekä niistä johtuviin sairauksiin. EU:n elintarvikepolitiikassa meillä on kuitenkin valitettava taipumus sortua hyvin yksipuolisiin näkemyksiin, olipa kyse sitten ravintoaineista tai ruokamerkinnoista tai jopa valkoisen kirjan näkökohdista. Pyrimme yleensä ratkaisemaan Euroopan ongelmia tuotantopolitiikasta käsin.

Minusta ruoan erottelu hyvään ja huonoon on lähtökohtaisesti väärin. Tämä ei pidä paikkaansa, kuten monet tarkistukset osoittavat. On olemassa vain hyviä ja huonoja tai tasapainoisia ja yksipuolisia ruokavalioita. Näin meidän pitäisi lähestyä ongelmaa. On monia syitä siihen, miksi ihmiset syövät väärin. Ongelman lähestyminen ohjaamalla kuluttajia tiettyyn suuntaan tuotemerkinnöillä tai jopa mainonnan kieltämisellä tai rajoittamisella taikka erilaisin arvonnäveroasteiden avulla ei tuo meitä lähemmäksi tavoitetta, johon pyrimme.

En halua tehdä tyhjäksi keskustelua elintarvikemerkintöjä koskevasta direktiivistä, mutta minusta kaikkien toimiemme periaatteena olisi oltava se, että meidän olisi motivoitava kuluttajat ajattelemaan ruokailutottumuksiaan. Niin sanotuilla liikennevalomerkinnöillä, joilla kuluttajat yritetään saada miettimään hyvien ja huonojen tuotteiden valintaa, kuluttajia holhotaan pikemminkin kuin opastetaan ja valistetaan. Minusta meidän olisi omaksuttava tasapainoinen lähestymistapa ja myönnettävä, että yksistään tuotteisiin keskittyvä lähestymistapa ei vie meitä kovinkaan kauas.

Roberta Angelilli (UEN). (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aloittaa onnittelemalla esittelijää hänen hienosta työstään. Toistan nyt sen, mitä monet kollegat ovat täällä jo sanoneet, mutta kaunisteluun ei ole aihetta: liikalihavuudesta kärsii noin 25 prosenttia Euroopan maiden lapsista, ja se on siten vakava terveysuhka. Lihavuuden syitä ovat muun muassa riittämätön tieto, epäterveelliset ruokailutottumukset, liikunnan puute ja jopa liikuntatilojen puute. Sosiaalisia tai psykologisia ongelmia ei myöskään pidä vähätellä, sillä ylipainoiset lapset ovat usein koulukiusattuja.

Ehdotus varojen lisäämisestä koulujen hedelmäkampanjaan, jossa hedelmiä ja vihanneksia jaetaan ilmaiseksi kouluissa, on minusta siten hyvä ajatus. Välimerellisen ruokavalion sekä hedelmä- ja vihannestuotannon elvyttämiseksi olisikin sijaan vuonna 2009 erityisesti kun otetaan huomioon WHO:n tuoreet tiedot, joiden mukaan hedelmien ja vihannesten kulutus on laskussa jopa Välimeren maissa. Hedelmiä, joita aiemmin hävitettiin hintatason säilyttämiseksi, syödään tämän aloitteen yhteydessä etenkin lasten terveellisen ruokavalion ja siten Euroopan kansalaisten terveellisen tulevaisuuden varmistamiseksi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Arvoisa puhemies, laaja ja integroitu lähestymistapa ravitsemukseen sekä ylipaino- ja lihavuusongelmaan on elintärkeä, koska asiaan liittyy niin monia tekijöitä, joista erityisen tärkeinä mainittakoon ruoan heikko laatu, aliravitsemus sekä tiedon puute terveellisistä ruokavalioista.

Terveellisen ruoan varmistaminen on siten erittäin tärkeää. Meidän on varmistettava julkisen politiikan avulla, että kaikilla on mahdollisuus syödä terveellistä ruokaa. Tämä tarkoittaa sellaisten eri toimenpiteiden toteuttamista, joilla varmistetaan korkealaatuisten elintarvikkeiden kuten maidon, hedelmien ja kasvien korkealaatuinen paikallinen maataloustuotanto sekä niiden jakelu pienituloisille kansalaisille.

Terveelliset ja kohtuuhintaiset elintarvikkeet voidaan taata kaikille kansalaisille myös toisenlaisella yhteisellä maatalouspolitiikalla, jolla turvataan perheyrittäjäpohjainen maataloustuotanto ja luodaan hedelmien, kasvien ja muiden peruselintarvikkeiden markkinoita sekä varmistetaan tuotannon asianmukainen tukeminen.

Koska hedelmien ja kasvien jakeluun kouluissa ehdotetaan tukea, on tärkeää nostaa Euroopan komission tälle ohjelmalle esittämän tuen määrää, jotta voidaan varmistaa näiden tuotteiden ilmainen ja päivittäinen jakelu kaikenikäisille koululaisille sen sijaan, että niitä jaettaisiin vain kerran viikossa, kuten nykyisin tehdään. Yhtä tärkeää on kuitenkin myös panna täytäntöön joukko kansanterveyspoliittisia toimia ja ohjelmia, joissa ravitsemus on yksi keskeinen painopistealue, sekä järjestää terveystietokasvatus- ja tiedotuskampanjoita terveellisten elämäntapojen ja ruokavalioiden edistämiseksi. Tähän on sisällytettävä liikuntakasvatusta ja liikuntaa. Lisäksi on varmistettava, että kaikilla kansalaisilla ja etenkin lapsilla ja nuorilla on mahdollisuus harrastaa liikuntaa varsinkin kouluissa.

Urszula Krupa (IND/DEM). - (PL) Arvoisa puhemies, ravitsemukseen, lihavuuteen ja ylipainoon liittyviä terveyskysymyksiä käsittelevä mietintö sisältää monia tärkeitä huomioita. Meillä on hälyttäviä tietoja siitä, miten yleinen ylipaino-ongelma on nykyään. Sitä on siten pyrittävä torjumaan kiinnittämällä erityistä huomiota luomuruoan, urheilun ja liikunnan edistämiseen lapsesta asti. On myös lisättävä tietoisuutta haitallisesta mainonnasta, jolla rohkaistaan tarkoituksellisesti ylensyöntiä. Muita mietinnön myönteisiä kohtia ovat rintaruokinnan edistäminen, kouluruoan laadun parantamiseen tähtäävät toimet, hedelmien

jakelu sekä paljon rasvaa, suolaa ja sokeria sisältävien elintarvikkeiden ja juomien myynnin kieltäminen kouluissa.

Ylipainoon ja lihavuuteen on kuitenkin muitakin syitä. Näitä ovat muun muassa erilaiset traumat ja psykologinen terveydentila, jotka ovat keskeisellä sijalla. Erilaiset psykologiset häiriöt voivat johtaa epäterveellisiin syömishäiriöihin. Anoreksia ja bulimia ovat selviä esimerkkejä tästä. Pikaruoan yleisestä saatavuudesta johtuva biologinen käyttäytyminen voi olla normaalia voimakkaampaa silloin, kun ihmisen kehitys on vielä kesken, arvoja ei kunnioiteta tai masennusta ja jännitystiloihin esiintyy yleisesti. Eettisten ja moraalisten periaatteiden ja paastoamisen merkityksen väheksyminen voi jopa pysäyttää kehityksen ja tehdä riippuvaiseksi veren sokeritasosta sekä visuaalisista ja makuaistimuksista.

Minua hämmästyttää, ettei tyydyttyneiden rasvahappojen merkitystä ole mainittu sähköpostikeskusteluissa tai käsiteltäväksi jätetyissä tarkistuksissa. Tyydyttyneiden rasvahappojen kulutus on kasvussa. Keinotekoisien transrasvahappojen vaikutus verrattuna muiden rasvahappojen vaikutukseen on kuitenkin nähtävästi ratkaistu. Transrasvahappoja esiintyy luonnostaan vain muutamissa tuotteissa, kuten erityisesti maidossa, jossa näitä happoja esiintyy vähän.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, yli puolet Euroopan väestöstä on ylipainoisia, ja Maailman terveysjärjestön mukaan koko maailmassa on miljardi ylipainosta kärsivää ihmistä, joista 300 miljoonaa on liikalihavia. Jopa puolet Euroopan kansalaisista ei harrasta lainkaan liikuntaa.

Kardiometaboliset sairaudet, kuten diabetes, verenpainetauti ja sydänsairaudet lisääntyvät hälyttävällä vauhdilla, ja etenkin merkittävästi ylipainoisilla on suuri riski sairastua 2-tyypin diabetekseen muiden sairauksien ohella, mistä on todisteena tämän diabetestyyppin hälyttävä lisääntyminen varhaisten keskuudessa. Lääkärien mukaan myös ylipainon ja dementiaan tai Alzheimerin taudin välillä on selkeä yhteys.

Tämä on valtava haaste poliitikoille varsinkin kun tiedetään, että Euroopassa on 22 miljoonaa ylipainoista lasta. Olemme nyt siinä kummallisessa tilanteessa, jossa ylipainoisia ihmisiä on enemmän kuin nälkäänäkeviä. Kaiken kukkuraksi suhde ruokaan on etenkin vauraissa maissa entistäkin ongelmallisempi, ja yltäkylläisyydessä elävien maiden sairaudet, kuten anoreksia ja bulimia, ovat kasvussa.

Vaikka terveystarkastukset kuuluvat pitkälti jäsenvaltioiden toimivaltuuksiin, ylipaino-ongelmaa voidaan käsitellä monin eri tavoin myös EU:ssa: parhaiden käytäntöjen vaihdolla sekä edistämällä terveellisiä elämäntapoja EU:n terveystieteillä ja ylikansallisella epidemiologisella yhteistyöllä.

Isännöin viime viikolla aamiaisviikkoa täällä parlamentissa, jossa tuotiin esiin, että 61 prosenttia Euroopan kansalaisista jättää viikolla aamiaisen säännöllisesti väliin. Tällä on lääkäreiden mukaan suora yhteys lihomiseen. Harvardin lääketieteellisessä tiedekunnassa hiljattain tehdystä tutkimuksesta ilmenee, että joka päivä aamiaisen syöville ihmisillä on 35 prosenttia pienempi taipumus lihomiseen. Tutkimukset osoittavat myös, että aamiaisen väliin jättävät ihmiset ovat aamuisin väsyneempiä, ärtyneempiä ja levottomampia kuin ne, jotka nauttivat aamiaisen.

Päivän aloittaminen niin, että veren sokeriarvot ovat kohdallaan, on paras lääke välipalojen napsimista ja sokerinhimoa vastaan. Kansalaiset ovat itse viime kädessä vastuussa ruokavaliostaan, mutta samalla on jatkuvasti edistettävä terveellisten elämäntapojen noudattamista.

Annan vahvan tukeni tälle mietinnölle lukuun ottamatta sen 28 kohtaa, jota en voi hyväksyä. Verotukselliset toimenpiteet eivät nimittäin mielestäni kuulu terveystieteiden käsittelevään mietintöön.

Åsa Westlund (PSE). - (SV) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään tärkeästä aiheesta, kuten moni on jo todennut. Aihe on äärimmäisen tärkeä, ja jäsenvaltiot voivat oppia paljon toisiltaan. Yhtä tärkeää on kuitenkin se, että aiheesta keskusteltaessa noudatamme toissijaisuusperiaatetta.

On paljonkin sellaista, mitä EU voi tehdä lihavuusongelman vähentämiseksi ja johon meidän täällä parlamentissa olisi keskityttävä. Mainonta ja kuluttajatiedotus ovat asioita, joista teemme päätöksiä täällä parlamentissa ja joihin meidän olisi keskityttävä. Tältä osin olemme mielestäni jossakin määrin epäonnistuneet. Emme ole esimerkiksi kieltäneet lapsille osoitettua mainontaa. Lapset ovat kuluttajaryhmä, joka ei osaa tehdä eroa mainonnan ja tosiasioiden välillä, minkä vuoksi lapsille mainoksissa esitetty tieto on aina harhaanjohtavaa. Hyvin monet lapsille suunnatut mainokset itse asiassa liittyvät rasvaiseen, suolaiseen tai sokeripitoiseen ruokaan. Lapsille suunnattujen mainosten kieltäminen olisi tehokas tapa vähentää lihavuusongelmaa Euroopassa.

Toinen asia, jonka halusin ottaa esille, koskee transrasvoja. Olen todella tyytyväinen, että meillä on huomenna kenties mahdollisuus kehottaa komissiota ehdottamaan transrasvojen kieltämistä. Kieltoa vastustetaan yleensä sillä perusteella, että tosiasiaa tyydyttyneet rasvahapot ovat suurin Euroopan kansanterveydellinen ongelma. Tämä on totta, mutta miksei asiaa voitaisi perustella kuten Tanskassa? Jos tyydyttyneet rasvat ovat suuri ongelma, miksi meidän olisi siedettävä vielä transrasvojen aiheuttamaa ongelmaa? En ymmärrä, miksi. Emme voi poistaa kaikkia tyydyttyneitä rasvoja, mutta voimme lopettaa transrasvojen teollisen tuotannon, joka on vain halpa ja huono tapa tuottaa ruokaa.

Olen erittäin iloinen myös siitä, että mietinnössä on käsitelty glutamaatteja. Lopuksi haluan vielä korostaa toissijaisuusperiaatteen merkitystä. Olisimme voineet sanoa paljon vähemmän koulujen velvollisuuksista ja siitä, millaista ruokaa niiden olisi tarjottava. Olen itse asiassa sitä mieltä, että kyseisten päätösten tekoon on poliittisesti paljon sopivampia foorumeja kuin Euroopan parlamentti.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). - (RO) Olemme kaikki kuulleet lasten ja aikuisten lihavuustilastoista, joten niitä on turha toistaa. Huolestuttavaa on se, että vuoden 2010 jälkeiset näkymät ovat vielä synkemmät. Tämän vuoksi ylipaino-ongelma koskee meitä, joten kannatan komission valkoista kirjaa sekä Fogliettan mietintöä.

Ylipaino on valitettavasti lähinnä vähäosaisten ongelma etenkin kun peruselintarvikkeiden hinta on noussut huomattavasti. Terveellisten elämäntapojen ja ruokailutottumusten edistämällä voidaan kuitenkin ennaltaehkäistä liikalihavuutta ja vähentää lihavien määrää sekä alentaa siten terveydenhuoltokustannuksia liikalihavuuteen liittyvien ongelmien hoitotarpeen poistuessa.

Minustakaan pakkotoimet eivät ole mikään ratkaisu. Euroopan kansalaisilla on oltava valinnanvapaus. Ratkaisuna ovat ravintotietouden lisääminen ja tuotesisältöjen ilmoittaminen asianmukaisin merkinnöin sekä Euroopan komission ja jäsenvaltioiden hallitusten rahoittamat tiedotuskampanjat. Emme saa unohtaa myöskään hyvin tärkeässä asemassa oleville vanhemmille tai lapsille suunnattuja kampanjoita. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi valvottava koulujen myyntiautomaattien tarjontaa, kouluissa ja päiväkodeissa tarjottavaa ruokaa sekä kannustettava syömään hedelmiä ja vihanneksia. Liikuntakasvatustunnit ovat niin ikään hyvin tärkeitä. Komission olisi kiinnitettävä erityistä huomiota elintarviketeollisuuden aloitteisiin vastuullisesta mainonnasta sekä suolan, sokerin ja rasvojen vähentämisestä.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, WHO:n tilastojen mukaan yli miljardi ihmistä kärsii ylipainosta ja yli 300 miljoonaa on lihavia. Euroopan tilanne on vieläkin huonompi. Liikalihavuus ei ole enää pelkkä ongelma, vaan siitä on tullut varsinainen epidemia, joka aiheuttaa diabetesta, verenpainetautia, sydänkohtauksia ja tiettyntyyppistä syöpää.

Ylipaino- ja liikalihavuusepidemian torjunta edellyttää monialaisia toimia. Näitä ovat terveellisen ruoan tuotanto, terveellinen ravinto, vähävaraisten väestönosien taloudellisen aseman parantaminen, yhteiskunnallinen valistus, tutkimuksen kehittäminen, lasten ruokavalioiden tarkkailu, terveellisten elämäntapojen noudattaminen sekä aktiivisen vapaa-ajan suosiminen. Ylipainon ja liikalihavuuden yleisesti tunnustettujen syiden lisäksi ongelmaa ruokkivat myös vastuun puute ja voitontavoittelu. Geenimuunneltujen organismien leviäminen on hyvä esimerkki. Niiden viljely on haitallista biologiselle monimuotoisuudelle ja korvaa terveellisiä elintarvikkeita.

Eurooppa olisi yhteisvoimin yritettävä saada vapaaksi geenimuunnelluista tuotteista, mikä edistäisi ihmisten hyvinvointia, kehitystä ja terveyttä. Siten myös luontoa voidaan suojella. On syytä muistaa, että terveellinen ja luonnonmukainen ruoka on paras torjua sairauksia, myös ylipainoa.

Christa Klauß (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, ylipaino ja liikalihavuus ovat suuri yhteiskunnallinen ongelma. Tiedämme hyvin, ettei kuluttajien käyttäytymistä voida muuttaa lainsäädännöllä. Yhteiskunnallisten käytöstapojen muuttuminen sitä vastoin vaikuttaa yksilötasolla: kuka meistä nimittäin haluaisi jäädä ulkopuoliseksi? Sosiaalinen ympäristömme vaikuttaa terveyskäyttäytymiseemme ja ruokavalioomme. Lihan kulutuksen kasvua on valiteltu. Se on kasvussa kuitenkin siksi, että yhä useammalla ihmisellä yhteiskunnassa on varaa syödä lihaa, ei siksi, että lihan syönti henkeä kohti sinänsä olisi lisääntynyt.

Terve suhtautuminen syömiseen ja juomiseen on erityisen tärkeää. Laihuuden pakkomielle on yhtä paha asia terveydelle kuin pakonomainen syöminen. Ruokailutottumuksia ei kuitenkaan voida säädellä lailla. Ihmisten ruokailutarpeet vaihtelevat, eikä ole olemassa yhdenmukaista vaatimusta siitä, kuinka paljon kaloreita tai rasvaa ruoassa pitäisi olla. Ihmiset ovat erilaisia, joten myös heidän yksilöllinen energiantarpeensa vaihtelee iästä, sukupuolesta, ammatista tai aktiivisuudesta riippuen. Kiellot ovat maalaisjärjen huono korvike.

Emme tarvitse lainsäädäntöä. Sitä vastoin tarvitsemme tiedotuskampanjoita tiedon levittämiseksi. Tarvitsemme vapautta, emme holhousta. Vapaus tuo mukanaan myös vastuuta.

Kansalaisemme ovat fiksua aikuisia, jotka osaavat ajatella omilla aivoillaan. Niin sanotut liikennevalomerkinnot eivät ole kattavia, koska ne kertovat vain yksittäisiä asioita ja aiheuttavat siten sekaannusta kuluttajissa. Mitä valitsen, jos tuotemerkinnässä lukee, että tuote sisältää punaisia, keltaisia ja vihreitä ravinteita? Elintarviketeollisuus siirtää uusien merkintöjen kustannukset kuluttajien maksettavaksi, mikä nostaisi hintoja edelleen.

Vastustan tällaista holhoavaa asennetta ja pakkausten etuosan pakollisia värikoodimerkintöjä, joten kehottaisin kollegojani äänestämään mietinnön 37 kohtaa vastaan. Voimme tarvittaessa palata asiaan eri yhteydessä merkinnöistä keskusteltaessa. Suhtautukaamme ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveystarkastuksia käsittelevään valkoiseen kirjaan mielipiteen muokkaajana, joka tarjoaa aineksia yhteiskunnalliseen pohdintakuun sen sijasta, että pitäisimme sitä mahdollisuutena sääntöjen lisäämiseen ja uusien lakien antamiseen.

Justas Vincas Paleckis (PSE). (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella esittelijää näin laajan aiheen onnistuneesta käsittelystä.

Haluan ensinnäkin korostaa koululaisille tarjottavien ilmaisten lounaiden merkitystä. Tämä on tapana kotimaassani Liettuassa, toisin kuin monessa muussa jäsenvaltiossa. Rahoituksen riittämättömyyttä ja kouluruoan laatua yleisesti toki arvostellaan, mutta ilmaiset ateriat ovat etenkin vähävaraisten perheiden lapsille hyvä keino saada kunnan ateria.

Kannatan myös aloitetta ilmaisten hedelmien ja kasvien jakamiseksi kouluissa. Sitä voitaisiin pitää esimerkkinä parhaista käytännöistä. Minusta EU:n rahoituksesta voisi olla hyötyä jäsenvaltioiden taloudellisen taakan keventämisessä. Tämän merkitys on siinä, että kyseiset hankkeet tuovat EU:n suoraan lähelle kansalaisia.

Lopuksi huomauttaisin, ettei mietinnössä mainita kulutusta ja nimenomaan ylikulutusta. Kulutustottumusten muuttaminen on nykyisin sama asia kuin elintapamuutos. On ehkä vaikeaa kuvitella yhteyttä lihavuuden ja ilmastomuutoksen välillä, mutta yhteys on todella olemassa. Jos ajattelemme näitä kahta asiaa samanaikaisesti, ehkä lennättäisimme nykyistä vähemmän omenia tai mansikoita ulkomailta ja viljelisimme niitä enemmän kotimaassa ja myisimme niitä paikallisilla toreilla supermarkettien sijasta. Juuri tätä mietinnössä ehdotetaan.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, ylipainosta ja liikalihavuudesta kärsivien ihmisten määrästä on puhuttu täällä jo useaan otteeseen, ja asiantuntijoiden mukaan ensi vuonna heidän määränsä kasvaa 1,3 miljoonalla. Määrä vastaa kotimaani Viron asukaslukua, mikä on aika kauhistuttava ajatus. Huonoon ruokavalioon ja ylipainoon on monia syitä, mutta syiden arvioinnissa on eittämättä otettava huomioon myös elintarvikkeiden kustannus, saatavuus sekä valistuneisuus.

Euroopan unionin jäsenvaltioista 16 on pitänyt ruoan arvonlisäveron standarditason alapuolella, mikä on kunnioitettava päätös. Mietinnön ehdotus hedelmien ja kasvien arvonlisäveron alentamisesta alle viiden prosentin on kannatettava. WHO:n terveysraportissa hedelmien ja kasvien alhainen kulutus mainitaan yhtenä seitsemästä terveysriskistä. Olisikin suositeltavaa aloittaa hedelmien jakelu kouluissa. Euroopan unionin tuki on tarpeen, jos haluamme toimia näin kaikissa 27 jäsenvaltiossa.

Minuutissa ei ehdi paljon puhua, mutta haluan sanoa vielä muutaman sanan mainonnasta ja tiedotusvälineistä. Niistä on apua, ja ideoita kaivataankin porkkanoiden, ei Pepsi-Colan mainostamiseksi ja jotta voidaan kertoa stereotyyppioista ja kehomielikuvista, sillä niillä on tärkeä rooli kansalaisten valistamisessa. Saanen lopuksi kiittää valiokuntaa ja esittelijää heidän ponnisteluistaan.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, puhumme tänään ylipainoisista ihmisistä, joiden määrä kasvaa koko ajan. Samaan aikaan maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa puidaan tulevaa maatalouspolitiikkaa. Molemmissa keskusteluissa on tavallaan kyse samasta aiheesta, nimittäin yhteiskuntamme ja erityisesti nuorten terveydestä.

Minusta tuntuu, että joissakin asiakirjoissa valitsemme terveysongelmia, kun taas toisissa saatamme suosia geenimuunneltuja tuotteita, kloonauksia ja ruoan tuontia alueilta, joilla ruoka on tuotettu kaikkea muuta kuin luonnonmukaisella tavalla. Neuvottelijamme WTO:ssa haluavat avata uusia markkinoita Euroopan ulkopuolelle. On syytä kysyä, välitämmekö oikeasti yhteiskunnastamme vai annammeko vain tyhjiä lupauksia. Suurin osa maatalouden suorista tuista menee suurille maatalousalan konserneille, joiden ruoantuotannossa käytetään runsaasti kemikaaleja, ei niinkään terveellistä ruokaa tuottaville perheyrittäjille.

Tämä mietintö tulee toki kipeään tarpeeseen, mutta sen tärkeimmät havainnot on myös pantava täytäntöön. Komission nykyisten prioriteettien perusteella epäilen vahvasti, ettei näin tule käymään.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, Euroopassa 27 prosenttia miehistä, 38 prosenttia naisista ja neljännes lapsista kärsii joko ylipainosta tai liikalihavuudesta, ja määrä kasvaa joka vuosi noin 400 000:lla. Tämä riesa pitää Euroopan yhteiskuntaa vahvasti otteessaan. Tiedotuskampanjat ja ennaltaehkäisevät toimet ovat toki tehokas vastatoimi, sillä valitettavasti tästä kansanterveydellisestä ongelmasta on tulossa myös yhteiskunnallinen ongelma. Ylipaino yhdistetään valitettavasti usein myös vähävaraisuuteen ja syrjäytymiseen.

Tiedotuskampanjoista ja ennaltaehkäisystä on puhuttu paljon. En aio toistaa sitä, mitä täällä on sanottu elintarvikemerkinnöistä, julkisviranomaisten roolista, koulujen ruokaloista, liikuntatiloista, asianmukaisesta tiedotuksesta, terveellisestä ruokavaliosta ja päivittäisen liikunnan tarpeesta.

Sitä vastoin haluan kiinnittää huomiota terveydenalan ammattilaisten tärkeään asemaan, sillä he arvioivat lihavuudesta johtuvia riskejä sairastua kroonisiin sairauksiin, kuten diabetekseen sekä sydän- ja verisuonitauteihin, sekä tietenkin näiden tautien vaikutuksia ylipainosiin. Ennaltaehkäisyä voidaan harjoittaa vaihtamalla parhaita käytänteitä toissijaisuusperiaatetta kunnioittaen.

Tutkimukset osoittavat esimerkiksi, että yli 88 senttimetrin vyötärö naisilla (raskausaikaa lukuun ottamatta) ja yli 102 senttimetrin vyötärö miehillä lasketaan vyötärölihavuuden rajaksi ja on terveysriski. Tämä pätee henkilön pituudesta riippumatta. Vaikka raja on hyvin selkeä, lääkärit eivät ole ottaneet sitä tarpeeksi hyvin huomioon. Siten vyötärön ympäryksestä olisi tehtävä selkeä viitearvo kaikille potilaille, ja sen olisi johdettava välittömään arviointiin riskitekijöistä, kuten diabeteksen esiasteesta glukoosi-intoleranssista, kohonneesta kolesterolista ja triglyseriditasosta sekä verenpainetaudista. Tiedämme myös, että valitettavasti kaikki nämä oireet ovat merkki Alzheimerin taudin kehittymisestä.

Siten meillä on todellinen syy korostaa terveydenalan ammattilaisten roolia.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella esittelijää. Mietintö on hyvin ajankohtainen ja ansaitsee poliitikkojen täyden huomion. Lihavuustilastot ovat hälyttäviä, ja ne on jo mainittu täällä. Dublinissa eilen pidetyssä laaja-alaisessa kokouksessa eräs ravitsemusasiantuntija totesi, että Irlanti on lihavuusepidemian kärkimaita. Samanlainen tilanne näyttääkin vallitsevan kautta Euroopan.

Mainitsen nyt lyhyesti yhden asian: itsesääntely vastaan lainsäädäntö. Meillä Irlannissa on säädetty vapaaehtoinen laki lapsille suunnatuista mainoksista, joilla mainostetaan vähäravinteista ruokaa, mutta lain toimivuus on hyvin kyseenalainen. Irlannin sydänliiton mielestä laki on tehoton. Lakia on mielestäni valvottava hyvin tarkoin, ja välittömiin toimiin on tarpeen tullen ryhdyttävä.

Philip Bushill-Matthews mainitsi henkilökohtaisen vastuun. Se on tietysti mielessä hyvä asia, mutta tarvitsemme selkeitä ja ymmärrettäviä elintarvikemerkintöjä, joten värikoodit ovat mielestäni myönteinen askel tähän suuntaan. Elämme maailmassa, jossa kulutamme yhä enemmän jalostettua ruokaa. Jopa tietyt EU:n politiikanalat edistävät tätä, kuten Lissabonin toimintaohjelma, jossa ihmisiä halutaan enemmän töihin, jolloin myös ruoanlaittoon jää vähemmän aikaa. Kannatan toki täysin Lissabonin toimintaohjelmaa, mutta sen ohessa meillä EU:n päättäjillä on velvollisuus varmistaa, että ruoanvalmistajat ilmoittavat hyvin selkeästi valmistamiensa jalostettujen elintarvikkeiden sisällön.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyvät terveyskysymykset huolestuttavat nykyisin, joten on oikein, että niistä puhutaan nyt. Ei vain Eurooppa vaan koko maailma on valtavan haasteen edessä lihavuuden ja siihen suoraan ja epäsuoraan liittyvien sairauksien vuoksi. Sairauksien hoidon kustannukset nousevat hälyttävällä vauhdilla. Yhdysvaltain väestöstä 60 prosenttia on ylipainoisia, ja kolmannes kärsii liikalihavuudesta. Yhdysvaltain viimeisimpien tietojen mukaan lihavuuteen liittyvien sairauksien hoitomenot ovat yli 100 miljardia dollaria. Tämä on yli 10 prosenttia terveydenhuollon määrärahoista. Eurooppa on vähitellen ottamassa kiinni Yhdysvaltoja näissä ikävissä luvuissa. Yhä useampi lapsi ja nuori kärsii kohonneesta verenpaineesta ja diabeteksesta. Ne johtuvat usein huonosta ravinnosta ja liikunnan puutteesta. Meidän on Euroopan ja sen kansalaisten tulevaisuuden nimissä kiinnitettävä nykyistä enemmän huomiota Alessandro Fogliettan mietinnössä esille otettuihin ongelmiin. Eurooppaa ja koko globalisoitunutta maailmaa uhkaava terveyskatastrofi voidaan välttää vain ripeillä ja päättävillä yhteistoimilla.

Euroopan parlamentissa ratkotaan parhaillaan useita taloudellisia ja sosiaalisia ongelmia. Jos haluamme onnistua niiden ratkaisussa, meidän ei pidä unohtaa, että vain terveet yhteiskunnat voivat hyödyntää

täysipainoisesti niille tarjoutuneet edut. On siis ryhdyttävä toimiin terveellisten elämäntapojen edistämiseksi. Samalla on tarpeen toteuttaa myös oikeudellisia toimenpiteitä, joilla kaikki jäsenvaltiot saadaan ottamaan vastuuta entistä päättäväisemmästä toiminnasta kansalaisten fyysisen kunnon parantamiseksi terveellisen ruokavalion ja liikunnan avulla. On toki muistettava, että liikalihavuuden vastaiset erityiset toimet ja politiikanalat kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltuuksiin.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Valkoisessa kirjassa ehdotetaan kolmen tekijän huomioon ottamista määriteltäessä ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveystekijöitä koskevaa eurooppalaista strategiaa. Ensinnäkin yksilöt ovat itse vastuussa elämäntavoistaan. Toiseksi vain hyvin asioista perillä olevat yksilöt voivat tehdä oikeita päätöksiä. Kolmanneksi valkoisessa kirjassa ehdotetaan eri tekijöiden kuten elintarvikkeiden, kuluttajien, liikunnan, valistuksen ja liikenteen välistä koordinaatiota.

Kaikkiin näihin tekijöihin voidaan kuitenkin vaikuttaa mainonnalla. Mitä me sitten syömme? Mistä ostamme näitä tuotteita? Miten saamme tietoa niistä? Epäterveellisten tuotteiden osuus televisiossa mainostettavista elintarvikkeista on 89 prosenttia. Yli 70 prosenttia lapsista pyytää vanhempiaan ostamaan heille ruokaa, jota he ovat nähneet mainostettavan televisiossa.

Terveystekijöitä koskeissa keskusteluissa unohdetaan mielestäni eräs taho, nimittäin elintarviketeollisuuden edustajat. Haluamme heidän ymmärtävän, millaista vahinkoa he aiheuttavat epäterveellisillä elintarvikkeilla sekä yhteiskunnan maksettavaksi koituvilla kustannuksilla. Haluamme, että he paitsi lopettavat epäterveellisen ruoan mainostamisen myös ryhtyvät tuottamaan nykyistä terveellisempiä elintarvikkeita.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Yli puolet Euroopan väestöstä on ylipainoisia. Tilastojen mukaan lähes 27 prosenttia miehistä ja 38 prosenttia naisista on ylipainoisia, ja liikalihavuudesta kärsiviä lapsia on yli viisi miljoonaa. Yhteensä 5–7 prosenttia terveydenhuollon menoista liittyy suoraan lihavuuteen. Tämä tarkoittaa miljardeja. Tämän huolestuttavan tosiasian vuoksi on välttämätöntä toteuttaa kaikilla tasoilla määrätietoisia aloitteita lihavuuden vähentämiseksi.

Kannatan komission aloitetta valkoisen kirjan laatimisesta, sillä siten ruokavalioita, ylipainoa ja lihavuutta koskevista kysymyksistä tehdään Euroopan unionin poliittisia painopistealueita. Minusta liikalihavuuden torjunnassa voidaan edetä koordinoimalla alakohtaisia politiikanaloja Euroopassa.

Seuraavaksi haluan ottaa esille ylipainoisten lasten ja nuorten ongelman: tämä ikäryhmä olisi nostettava yhdeksi painopistealueeksi. Oikeanlainen ruokavalio ja liikunta ovat lasten normaalin kasvun ja terveellisen kehityksen ehdoton edellytys. Terveellisten ruokailutottumusten opettaminen on lähinnä vanhempien tehtävä, mutta myös koulut voivat tehdä osansa. Koulujen olisi toimittava liikunnan keskuksina taistelussa liikalihavuutta vastaan.

Yhdyn esittelijän näkemykseen siitä, että kouluihin olisi saatava ravitsemukseen erikoistunut lääkäri. Kannatan myös liian rasvaisten, suolaisten ja sokeristen tuotteiden myynnin kieltä koulussa, joissa näitä tuotteita voi ostaa erityisesti automaateista. Tilastojen mukaan nykytietä käyttävät päivittäin yli viisi tuntia epäaktiiviseen toimintaan lähinnä televisiota katsellen ja tietokonepelejä pelaten. Liikunta sitä vastoin kasvattaa luuston kalsiumin määrää, kehittää lasten sosiaalisia taitoja ja on tärkeä tekijä stressin vähentämisessä. Onkin tärkeää luoda kouluun otot, joissa riittävästi aikaa voidaan varata päivittäin liikuntakasvatukseen ja jotta koululaisia voidaan kannustaa liikkumaan esimerkiksi urheilukenttiä ja liikuntahalleja rakentamalla. Nämä toimet ovat välttämättömiä, jos haluamme varmistaa terveellisen tulevaisuuden nuorille sukupolville.

Lopetan toteamalla, että liikalihavuuden ennaltaehkäisy edellyttää vähintään yhtä terveellistä, kaikessa rauhassa nautittua perheateriaa päivässä. Tämä edistää ennen kaikkea terveellisiä elämäntapoja.

Antonio De Blasio (PPE-DE). – (HU) Kiitos, arvoisa puhemies. Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, ylipaino ja liikalihavuus eivät puhuta vain terveyden vuoksi vaan laajemmin myös yhteiskunnallisten syiden vuoksi. Oli ilahduttavaa huomata, että valkoisessa kirjassa ja mietinnössä todetaan, ettei ylipaino- ja lihavuusongelmaa pidä ottaa puheeksi vasta, kun siitä on tullut jo todellinen terveysongelma, vaan on pureuduttava ongelman perimmäisiin syihin.

Minusta on tärkeää korostaa, ettei valkoista kirjaa tai parlamentin näkemyksiä pidä kohdistaa terveydenhuoltosektoriin vaan kansalaisiin ja yhteisöihin, toisin sanoen yhteiskuntaan. Tätä äärimmäisen tärkeää kysymystä on käsiteltävä yhdessä Euroopan unionin muiden asiakirjojen kanssa, koska ongelman

syvät ovat moninaiset, joten myös ratkaisujen on tullava monelta eri suunnalta vieläpä koordinoitusti onnistumisen takaamiseksi.

Terveellisten elämäntapojen suosion kasvattamista on tuettava kaikin keinoin sekä Euroopan unionissa ja jäsenvaltioissa että alueellisesti ja paikallisesti. Erityisen suurta huomiota on kiinnitettävä ohjelmiin ja toimiin, joilla kouluikäisille lapsille ja nuorille pyritään opettamaan terveellisiä elämäntapoja. Tältä osin on syytä korostaa paikallishallintojen roolia, sillä koulujen johto on pääasiassa niiden vastuulla. Hyvin toimivista ohjelmista on tiedotettava laajalti.

Me kaikki tiedämme, että tiedotusvälineiden rooli tiedon muokkaajana on yhä suurempi. Terveellisistä ruokailutottumuksista, urheilusta, säännöllisestä liikunnasta ja terveellisistä elämäntavoista voidaan tehdä mainonnan avulla muotiasia, jota halutaan noudattaa. Lihavuuden ennaltaehkäisyssä liikunnan ja urheilun merkitys on liitettävä tiiviisti terveellisten ruokailutottumusten vaatimukseen, mutta vain näihin kahteen näkökohtaan keskittyminen ei vielä riitä. Terveellisiin elämäntapoihin kannustamisesta on tehtävä tärkein tavoite kaikilla asiaa koskevilla politiikanaloilla.

Tavoitteena on saada ihmiset ymmärtämään, ettei terveellisesti ja tasapainoisesti syöminen tarkoita luopumista kokonaan tietyistä ruoista. Säännöllinen liikunta ei tarkoita, että liikuntaa olisi harrastettava aina, kun meillä on vapaa-aikaa. Avainsana on kohtuus, jolla voimme tehdä ruokavalioistamme ja elämäntavoistamme entistä tasapainoisempia. Haluan kiittää esittelijää hänen työstään, sekä teitä muita siitä, että kuuntelitte minua. Kiitoksia paljon.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, puhumme tänään kahdesta ruokaan liittyvästä häiriöstä. Toinen niistä on anoreksia, jonka syyt ovat yleensä psykologisia ja liittyvät siihen, että laihuutta pidetään viehättävänä. Me kaikki olemme kuulleet ääritapauksista, joissa anoreksia on johtanut kuolemaan. Onneksi muoti-ihanteet ovat kuitenkin muuttumassa, ja anoreksia on vähentynyt. Toinen syömiseen liittyvä häiriö on liikalihavuus, jonka syyt voivat niin ikään olla psykologiset. Ruoan avulla voidaan hallita stressiä ja paeta elämän varrella tulevia ongelmia. Näin ollen avainsana on mielestäni ravitsemus. Elintarvikkeiden tuottajat ja jakelijat ovat suuressa määrin syyllisiä. Käsiteltävänäme nyt oleva mietintö on erittäin kannatettava, ja sen olisi voitava toimia varoituksen sanana. Koululaisille retkillä tarjottava niin sanottu pikaruoka on terveysriski. Retkiähän voidaan pitää oppituntina ruokailutottumuksista. Tarvitaan asianmukaista valistusta ja ruoan hallintaa. Ponnistelumme ovat mielestäni oikeansuuntaisia, minkä vuoksi kannatan mietintöä.

Marian Złotea (PPE-DE). - (RO) Meidän olisi mielestäni ruokailutottumusten oppimisessa kiinnitettävä huomiota ylipainoisiin lapsiin ja yritettävä kehittää uusia ohjelmia lasten lihavuuden torjumiseksi. Ravintokasvatusta olisi edistettävä sekä ala-asteella että myöhemmissä koulutusasteissa. Kaikkien jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä opinto-ohjelmiinsa peruskurssit tasapainoisesta ruokavaliosta ja liikunnasta.

Joidenkin tilastojen mukaan Euroopassa on yli 30 miljoonaa ylipainoista lasta noin kymmenen vuoden kuluttua. Olen todella huolissani tästä ongelmasta. Tämän vuoksi valmistin joukon kirjallisia lausumia, joissa ehdotan erityisten kouluohjelmien laatimista sekä ilmaisia säännöllisiä terveystarkastuksia ja terveysneuvontaa. Kannatan valkoisen kirjan ehdotuksia, kuten asianmukaisia elintarvikemerkintöjä, lapsille haitallisten tuotteiden mainonnan rajoittamista, hedelmien ja kasvien arvonlisäveron alentamista sekä vain lapsille tarkoitettujen ruokien tuotantoa. Lopuksi haluan onnitella esittelijää hänen panoksestaan.

László Kovács, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, olen todella iloinen, että puheenvuoron käyttäneet jäsenet ovat pohjimmiltaan samaa mieltä komission valkoisesta kirjasta. Jäsenet olivat samaa mieltä komission näkemyksistä ja kaiken lisäksi antoivat tukensa komission aloitteille.

Arvostan puhujien monipuolisia lähestymistapoja. Tämä on täysin sopusoinnussa lihavuusongelman monimutkaisuuden kanssa. Moni puhuja vaatii valistuksen lisäämistä ja yhteistyötä elintarviketeollisuuden kanssa. Myös tämä on täysin sopusoinnussa valkoisen kirjan sisällön ja hengen kanssa. Komission sitoutuminen näkyy siinä, että se on tehnyt ehdotuksen elintarvikkeita koskevan tiedon antamisesta kuluttajille. Ehdotuksesta keskustellaan piakkoin parlamentin ja neuvoston kanssa.

Haluan korostaa, että Euroopan unionissa on laadittu monia erilaisia ohjelmia ja hankkeita, jotka tukevat vastavuoroisesti ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveyskysymyksiä käsittelevää valkoista kirjaa. Näitä ovat muun muassa kaupunkiliikennettä käsittelevä vihreä kirja sekä urheilun valkoinen kirja. Molemmilla pyritään entistä terveellisimpiin elämäntapoihin ja ympäristöön. Muita ovat yhteisen maatalouspolitiikan ”terveystarkastus”, jonka tarkoituksena on muun muassa vähentää voimien kulutustukea,

sekä koulumaito- ja hedelmähankkeet, mainontaa ja markkinointia koskeva yhteisön lainsäädäntö, jolla pyritään edistämään vastuullista mainontaa, sekä sopimattomista kaupallisista menettelyistä annettu direktiivi.

Nämä ovat hyvin tärkeitä aloitteita, jotka ovat täysin komission linjan mukaisia. Komissio jatkaa työskentelyä ruokavaliota, liikuntaa ja terveyttä käsittelevän EU:n toimintafoorumin sekä jäsenvaltioiden asiantuntijoista koostuvan korkean tason työryhmän kanssa.

Haluan korostaa myös, että komissio edistää aloitteita, joilla pyritään ennaltaehkäisemään sydän- ja verisuonitautien leviämistä Euroopassa, sillä transrasvahappojen kulutus, rasvojen kokonaiskulutus sekä tyydyttyneiden rasvahappojen kulutus lisäävät näiden tautien riskiä. Tuotteiden koostumuksen vapaaehtoisella muokkaamisella voidaan saada aikaan tuloksia. Ruokavaliota, liikuntaa ja terveyttä käsittelevässä EU:n toimintafoorumissa on sitouduttu tuotteiden koostumuksen muokkaamiseen sekä tuotteiden sisältämien transrasvojen ja tyydyttyneiden rasvojen vähentämiseen.

Haluan mainita vielä yhden asian, joka koskee vastuualaani verotusta. Mietinnössä esitetään mahdollisuutta alentaa vihannesten ja hedelmien arvonlisäveroa. Olen myötämielinen ehdotukselle, sillä se osoittaa selkeästi, kuinka veropolitiikalla voidaan edesauttaa tärkeiden poliittisten tavoitteiden saavuttamista.

Lopuksi haluan muistuttaa, että parlamentti on yksi toimintafoorumin perustajista ja että Euroopan komissio pitää parlamenttia jatkuvasti ajan tasalla toimintafoorumin toiminnassa. Parlamentin on tarkoitus keskustella seurantaraportista vuonna 2010.

Puhemies. – (EN) Päättämme keskustelun esittelijä Alessandro Fogliettan puheenvuoroon. Kehotan häntä pitäytymään kahden minuutin puheajassaan.

Alessandro Foglietta, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan korostaa komission lausunnossa yhtä näkökohtaa, joka on mielestäni hyvin tärkeä. Meidän olisi kiinnitettävä tarkoin huomiota asiaan, jota on syytä pohtia vakavasti, sillä pyrimme samalla uusien mahdollisuuksien luomiseen.

Tämä aihe koskettaa uskoakseni monia meistä, sillä sitä on tarkasteltu monissa tarkoin kohdistetuissa puheenvuoroissa, joilla komissiota on kannustettu toimimaan. Mietinnöllähän pyritään tekemään ennen kaikkea selväksi, että kyse on hyvin kriittisestä terveydentilasta: lihavuudesta.

Terveysongelmista puhuttaessa voidaan todeta, että liikalihavuudesta on tullut äärimmäisen monimutkainen ongelma, joka meidän on ratkaistava. Tukea tarvitaan, ja on saatava aikaan oikeanlainen suhde, joka auttaa meitä tavoitteiden saavuttamisessa. Arvoisa komission jäsen, komissio on todella korostanut Maailman terveysjärjestön roolia, mutta ei pidä unohtaa, että WHO on itse vaatinut, että lasten lihavuuden lisääntymisessä kasvusuuntaus on voitava kääntää vuoteen 2015 mennessä. Toinen tärkeä vuosi on 2010, jolloin voimme arvioida komission strategian tuloksia.

Haluankin kiittää kaikkia keskustelussa puheenvuoron käyttäneitä jäseniä sekä varjoesittelijöitä. Olen kiitollinen kaikista ehdotuksista ja katson, että meidän on oltava tarkkoina yrittäessämme saavuttaa oikeanlaisen tasapainon, jotta voimme pohtia ennaltaehkäisyä sekä tasapainoisia ja terveellisiä ruokailutottumuksia sekä ruumiin että sielun hyväksi. Uskon meidän pääsevän tähän tavoitteeseen kaikkien yhteistyön ansiosta. Vielä kerran kiitokset kaikille mietintöni puolesta puhuneille. Kiitoksia, arvoisa komission jäsen.

Puhemies. – (EN) Arvoisa esittelijä Foglietta, kiitos työstänne, jota kaikki täällä ovat kiitelleet.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Genowefa Grabowska (PSE), kirjallinen. – (PL) Ylipaino ja liikalihavuus ovat nykyajan epidemioita, joilla on vaaralliset seuraukset ihmisten terveydelle ja jopa elämälle. Diabetes, verenkiertohäiriöt, verenpainetauti, sydänkohtaukset ja tiettyntyyppiset syövät ovat vain osa ylipainon ja liikalihavuuden vaarallisista seurauksista. On siten täysin asianmukaista, että Euroopan parlamentti on ottanut osaa ylipainon ja liikalihavuuden torjuntaan. Oikein on myös se, että parlamentti kannustaa EU:n kansalaisten terveydestä vastuussa olevia elimiä ottamaan osaa tähän taistoon. Tarkoitan kaikilla tasoilla toimivia kansallisia ja EU:n hallintoelimiä.

Lasten lihavuus on erityisen huolestuttavaa. Euroopassa on jo 22 miljoonaa ylipainoista lasta, ja määrä kasvaa tasaisesti. Jos kehityssuuntaa ei saada käännetyksi, yhteiskuntamme on pian entistä lihavampi, sairaampi ja

siten paljon vähemmän tuottava. Tämän vuoksi mietintö saa täyden tukeni. Minusta nyt on korkea aika yhdistää voimamme ja käynnistää päättäväinen ja jatkuva taistelu ylipainoa ja liikalihavuutta vastaan. Huomio on kohdistettava yhteiskunnan vähäosaisiin, kuten lapsiin ja vanhuksiin sekä erityisesti naisiin ja yksin asuviin.

Vältymme monilta ongelmilta, jos voimme vakuuttaa yhteiskunnan siitä, että painoa kannattaa tarkkailla ja ylipainoa torjua, ja jos onnistumme kehittämään mekanismeja terveellisten elämäntapojen edistämiseksi. Liikalihavuuden ennaltaehkäisyssä ei siis ole kyse pelkästään terveydestä tai kauneudesta vaan sillä on myös sosiaalisia ja kulttuurisia vaikutuksia.

Louis Grech (PSE), kirjallinen. – (EN) Liikalihavuus ja ruokavalioon liittyvät sairaudet ovat lisääntyneet jyrkästi koko maailmassa. Kehittyneet ja aggressiiviset markkinointitekniikat ovat mielestäni estäneet kuluttajia tekemästä valistuneita päätöksiä ruokavalioistaan. Siten lapset ovat erityisen altis ryhmä. Audiovisuaalisista mediapalveluista annetussa direktiivissä esitetään, että mediapalvelujen tarjoajat ottaisivat käyttöön vapaaehtoiset käytäntönsäännöt, jotka koskevat tiedottamista ruoasta ja juomista. Vaikka kannatan elintarviketeollisuuden ja median itsesääntelypyrkimyksiä, olisin mieluummin toivonut konkreettisia rajoituksia lapsille suunnattujen mainosten määrästä ja luonteesta. Huonolaatuisen ruoan tuhoiset vaikutukset yhteiskunnassa ovat verrattavissa alkoholin ja tupakan seurauksiin, mutta alkoholin ja tupakan mainontaa säädellään voimakkaasti. Voimakasta säätelyä voitaisiin soveltaa myös elintarvikkeisiin, jotka on todettu haitallisiksi ihmisten terveydelle. Kuluttajat tarvitsevat selkeää ja objektiivista tietoa, jota voidaan tarjota vaatimalla ruoan pakkausmerkintävaatimusten tiukentamista sekä lisäämällä mainonnan rajoittamista.

Nykyinen talouskriisi on jälleen kerran paljastanut ahneuden ja sääntelyn puutteen seuraukset. Jos vaarana on kodin tai terveyden menettäminen, välinpitämättömän markkinoinnin panokset ovat mielestäni liian suuret. Meidän on sääntelyviranomaisten ominaisuudessa hoidettava hommamme.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. (PL) Kannatan ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveyskysymyksiä käsittelevää Alessandro Fogliettan mietintöä. On aivan oikein, että parlamentti on ryhtynyt käsittelemään terveellisten ruokailutottumusten edistämistä, joka on hyvin tärkeä aihe. Meidän on syytä muistaa, että terveellinen ravitsemus on yksi niistä 12 tekijästä, joita Maailman terveysjärjestö pitää hyvän terveyden edistäjänä. Terve yksilö on terveen yhteiskunnan ehdoton edellytys. Elintarvikkeiden turvallisuus on tässä ratkaisevassa osassa. Tuore tapaus kiinalaisen lastenmaitokorvikkeen saastumisesta osoittaa, kuinka tärkeää tämä on.

Huono ravinto on monen ongelman, kuten ylipainon ja lihavuuden syy. Lihavuus tarkoittaa, että elimistössä on liikaa rasvaa. Tämä lisää sydänsairauksien, verenpainetaudin, verisuonten kalkkeutumisen, diabeteksen, sappi- ja munuais kivien sekä virtsatiehyiden kivien muodostumisen, luuston ja nivelten rappeutumisen sekä tiettyjen syöpätyyppien riskiä. 35–65-vuotiaista puolalaisista 65 prosenttia on ylipainoisia tai lihavia. Nuorten liikalihavuus on saanut epidemian mittasuhteet. Euroopassa on 22 miljoonaa ylipainoista lasta. Paljon rasvaa, sokeria tai suolaa sisältävien elintarvikkeiden mainonnan kielteiset vaikutukset ovat hyvin vakavia. On tärkeää kertoa kouluille ja perheille asianmukaisesti valmistetun ja hyvälaatuisen ruoan edistämiseksi tehdyistä ponnisteluista. Koulujen ja perheiden olisi kannustettava nuoria omaksumaan terveelliset elämäntavat, joihin kuuluvat liikunta ja muut vapaa-ajan harrasteet.

Bogusław Rogalski (UEN), kirjallinen. – (PL) Ylipaino ja liikalihavuus ovat ongelmia, jotka ovat viime aikoina saavuttaneet epidemian mittasuhteet niiden kielteisten terveysvaikutusten vuoksi. Maailman terveysjärjestön mukaan puolet Euroopan väestöstä on ylipainoisia tai liikalihavia. Erityisen huolestuttavia ovat tiedot siitä, että yli viisi miljoonaa lasta kärsii liikalihavuudesta ja 22 miljoonaa ylipainosta. Luvut nousevat hälyttävällä vauhdilla. Liikalihavuus on kuolleisuuden ja kroonisten sairauksien, kuten 2-tyyppin diabeteksen, verenkiertoelinhäiriöiden, verenpainetaudin, sydänkohtausten ja tiettyjen syöpätyyppien keskeinen syy.

Liikalihavuuden hoito tulee todella kalliiksi. Sen osuus unionin jäsenvaltioiden terveydenhuoltomäärärahoista on noin seitsemän prosenttia ja jopa kuusi prosenttia hallitusten terveydenhoitomenoista.

Ongelman torjumiseksi Eurooppalaisilla kuluttajilla olisi oltava nykyistä paremmat mahdollisuudet päästä käsiksi tietoon parhaista ruoan lähteistä, jotta he voivat omaksua terveellisen ruokavalion. Elintarvikkeet olisi varustettava selkeillä merkinnöillä. Jotkin ainesosat, kuten keinotekoiset transrasvahapot ja transisomeerit olisi poistettava käytöstä. On myös tärkeää muistaa, että televisiomainokset vaikuttavat 2–11-vuotiaiden lasten niin sanottuihin lyhyen aikavälin kulutustottumuksiin. Mainonnalla on kielteinen vaikutus ruokailutottumusten muodostumiseen.

Etenkin lasten ylipainon torjuminen olisi oltava ensisijainen tavoite sekä kansainvälisesti, EU:ssa että jäsenvaltioissa ja paikallisesti.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Epäterveellisistä ruokailutottumuksista ja liikunnan puutteesta johtuva ylipaino ja painon kertyminen lisääntyvät kaikkialla EU:ssa vakavin taloudellisin ja yhteiskunnallisin seurauksin. Komission olisi entistä terveellisemmän yhteiskunnan edistämiseksi otettava aktiivisesti osaa jäsenvaltioiden tukemiseen epätasapainoisen ravinnon ja liikunnan puutteen haittavaikutusten vähentämiseksi. Terveellisten elämäntapojen edistäminen EU:n kansalaisten keskuudessa ei kuitenkaan yksistään riitä, vaan heille on tarjottava myös tarvittava motivaatio ja infrastruktuuri. Paikallisin toimin olisi pyrittävä vähentämään autojen käyttöä ja suosimaan kävelyä, ja puistoja ja pyöräilyteitä olisi rakennettava. Liikaliikavuuden torjuntaan tähtäävä politiikka olisi liitettävä kaupunki- ja liikennesuunnittelupolitiikkaan, kuten kaupunkiliikenteen vihreään korttiin, ja näiden politiikanalojen olisi voitava täydentää liikkumisen edistämiseen tarkoitettua toimintoja. Meidän on kiinnitettävä entistä suurempaa huomiota sosiaalisesti ja taloudellisesti epäedullisessa asemassa oleviin väestöryhmiin, joiden asemaa raaka-aineen ja ruoan hinnan nousu vaikeuttaa, sekä riskialttiisiin ryhmiin, kuten lapsiin ja raskaana oleviin naisiin. Koulujen terveyskasvatuksen edistäminen sekä hyvin rasvaisten, sokeripitoisten ja suolaisten elintarvikkeiden myynnin kieltäminen kouluissa ja päiväkodeissa takaavat tulevien sukupolvien terveyden.

Richard Seeber (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Kun otetaan huomioon Euroopan lasten hälyttävä terveydentila – yli viisi miljoonaa lasta kärsii liikaliikavuudesta ja 22 miljoonaa ylipainosta – ravitsemusta koskevan EU:n strategian laatiminen on hyvin kannatettava toimi. Tarkat elintarvikemerkinnät, joista käy ilmi tuotteiden ravintosisältö, ovat tehokas keino, jonka ansiosta kuluttajat voivat tehdä valistuneita päätöksiä ruokavalionsa parantamiseksi. Myös laaja-alainen valistus varhaislapsuudesta asti auttaa eittämättä kääntämään nyky-suuntauksen tulevina vuosina. Tilapäiset kampanjat, kuten koulujen tuorehedelmäkampanjat, ovat välttämättömiä keskipitkän aikavälin toimia. Euroopan koulujen on otettava vastuu myös koululiikunnasta ja päivittäisestä liikkumisesta yleensä, koska lapset ja nuoret viettävät suuren osan päivästä koulussa.

EU:n sääntelyllä voidaan kuitenkin vain luoda olot terveellisille ruokailutottumuksille, mutta tämä ei poista kansalaisten omaa vastuuta. Jos haluamme Euroopasta entistä terveemmän tulevaisuudessa, Euroopan unionin on luotava kumppanuuksia kaikilla tasoilla: niin politiikassa, liike-elämässä kuin kansalaisyhteiskunnassa.

18. Vakuutus- ja rahoituspalvelujen yhteydessä sovellettava alv (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Joseph Muscatin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0344/2008) ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta vakuutus- ja rahoituspalvelujen kohtelun osalta (KOM(2007)0747 - C6-0473/2007 - 2007/0267(CNS)).

Haluan hyödyntää tilaisuuden toivottaakseni ystäväni Joseph Muscatin tervetulleeksi ja onnitellakseni häntä viimeaikaisesta merkittävästä poliittisesta menestyksestä. Hän saattaa tämän vuoksi joutua jättämään parlamentin jossakin vaiheessa, mutta toistaiseksi hänellä ja ainakin monella meistä on aihetta kiitokseen.

Joseph Muscat, esittelijä. – (MT) Keskustelemme uusista ja entistä avoimemmista rahoituspalvelujen säännöistä nyt, kun käsillä on yksi aikamme vakavimmista rahoitusalan kriiseistä. Nykytilanne osoittaa, ettemme voi antaa asioiden mennä omalla painollaan, vaan tarvitaan sääntelyä. Sääntely ei tarkoita byrokratiaa eikä ainakaan ylenpalttista byrokratiaa vaan sen varmistamista, että asioita hoidetaan parhaalla mahdollisella tavalla eikä byrokratialla, joka ei johda mihinkään. Valmistellessani tätä mietintöä kollegoideni kanssa lähtökohtanamme oli kaksi ensisijaista tavoitetta: Ensimmäinen tavoite on sen varmistaminen, ettei mahdollisesti tehtävillä muutoksilla ole kielteisiä vaikutuksia kuluttajiin.

Toisin sanoen on vältettävä ylimääräisen taakan aiheuttamista kuluttajille. Tästä syystä katsomme, että rahoituspalvelujen mahdollinen arvonlisävero olisi kohdistettava vain yritysten väliseen liiketoimintaan, ja se olisi voitava palauttaa. Tekstin missään kohdassa ei voida esittää, että ei-verotettavien rahoituspalvelujen arvonlisävero siirrettäisiin yksilöiden eli kuluttajien maksettavaksi. Tämä todetaan selkeästi ja suoraan ehdottamassamme tekstissä muiden toimielinten mahdollisesta varauksellisesta suhtautumisesta huolimatta. Jotkut arvostelevat sitä, että rahoitusala säästää menoissa ja että jäsenvaltioiden tulot saattavat alentua. Tämä on mielenkiintoinen väite, jonka takana ovat suoraan sanottuna mielestäni lähinnä ne, joilla on kovin kapea-alainen näkemys taloudesta ja veropolitiikasta. Ensinnäkin rahoituspalvelusektorin kaltaisella kilpailusektorilla sekä järjestelmässä, jossa on suojauduttu yritysten välisiltä sopimuksilta, kaikki kustannukset,

joilta yritykset ovat välttyneet, olisi siirrettävä etuina kuluttajille tai hyödynnettävä muulla tavoin muiden menojen kompensoimiseksi. Toiseksi eurooppalaisina meidän on ymmärrettävä lopullisesti, ettemme kilpaile yksin markkinoilla. Siksi on varmistettava, että muissa jäsenvaltioissa ja yleensäkin Euroopan unionissa käytössä olevat järjestelmät houkuttelevat vakavasti otettavia yrityksiä, jotka haluavat eurooppalaisille markkinoille sijoittautuakseen sinne aitoina eurooppalaisina toimijoina. Järjestelmien toiminnan helpottamisella alalle tarjotaan kannustimia ja luodaan markkinapotentiaalia sekä tuottavia työpaikkoja.

Pyrimme tällä mietinnöllä edistämään EU:n markkinoiden luomista esteitä poistamalla. Teemme juuri sitä, mistä on puhuttu vuosikausia: täytämme yhtä alan toimintaohjelmaan sisältyvää tavoitetta. Osoitamme, että voimme olla proaktiivisia, ratkaista ongelmia ja toimia uusien ideoiden pohjalta. Saatamme olla eri mieltä teknisistä yksityiskohdista, ja jotkut voivat väittää, että osaamme hyödyntää vain jotain tiettyä järjestelmää, mutta olen silti sitä mieltä, että parlamentin on osoitettava, että tämä on perimmäinen tavoitteemme. On toki näkökohtia, joista me kaikki emme ole samaa mieltä, en minäkään. Yksi niistä on määritelmien laajentaminen. Minusta olisi ollut parempi, jos valiokunta olisi noudattanut tätä asiaa koskevia suosituksiani, eli että joko pitäydytään komission tekstissä tai rajataan määritelmiä edelleen. Tästä huolimatta on huomattava myös, että valiokunta valitsi strategisen etenemistavan, joten mietintö hyväksyttiin niin, että vain yksi jäsen äänesti vastaan. Odotankin nyt kollegojeni ja komission reaktioita.

Puhetta johti

varapuhemies **Luisa MORGANTINI**

László Kovács, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa kiittämällä Joseph Muscatia hänen työstään ja komission ehdotukselle antamastaan tuesta. Toivon hänelle menestystä tulevassa tehtävässä Maltalla.

Komission ehdotus kohdistuu kolmeen keskeiseen kysymykseen.

Ensimmäinen liittyy siihen, että nykyisiä säännöksiä riitautetaan enenevissä määrin Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Tälle on tehtävä jotakin.

Toiseksi rahoituspalvelujen arvonlisäveroa koskevia sääntöjä on voitava soveltaa nykyistä yhdenmukaisemmin, ja sisämarkkinoille on saatava tasapuoliset toimintaedellytykset.

Kolmanneksi on ryhdyttävä toimenpiteisiin alan kilpailukyvyn parantamiseksi.

Jotkut ovat huolissaan siitä, että rahoituspalvelut ja vakuutusala Euroopan unionissa eivät olisi niin kilpailukykyisiä kuin pitäisi. Rahoituspalvelujen ja vakuutusalan kustannukset ovat EU:ssa toki korkeammat kuin kolmansissa maissa. Tämä ei johdu pelkästään EU:n arvonlisäverosäännöistä, vaikka niilläkin on osuutta asiaan. Minun on lisättävä, ettei arvonlisäverovapautta sovelleta yhdenmukaisesti eri jäsenvaltioissa, mikä aiheuttaa kilpailun vääristymiä Euroopan unionissa. Esimerkiksi mahdollisuus palauttaa veroja kolmantena osapuolena oleville asiantunneille palvelujentarjoajille (alihankkijoille) vaihtelee sen mukaan, miten jäsenvaltiot tulkitsevat arvonlisäverosääntöjä.

Eurooppalaisten rahoitus- ja vakuutusalan yritysten kilpailukyvyn parantaminen antoikin komissiolle syyn tämän ehdotuksen tekemiseen, mutta ehdotus on suhteutettava jäsenvaltioiden tarpeeseen varmistaa vakaat verotulot.

Ehdotuksessa on kolme osaa.

Ensinnäkin ehdotamme rahoitus- ja vakuutuspalveluiden verovapautusta koskevan määritelmän uudistamista kaikkien osapuolten oikeusvarmuuden parantamiseksi.

Jotta välttytään siltä, että pankki- ja vakuutusalan yritysten asiakkaat joutuisivat maksamaan niin sanottua piilevää ja ei-vähennyskelpoista arvonlisäveroa, ehdotuksella pyritään siihen, että kaikki kyseiset yritykset saisivat mahdollisuuden verottaa palveluistaan.

Kolmanneksi ehdotukseen sisältyy kustannusten jakojärjestelyjä, myös ylikansallisia, koskevasta arvonlisäverosta vapauttaminen.

Ehdotukset saattavat aluksi johtaa jäsenvaltioiden arvonlisäverotulojen jonkinasteiseen laskemiseen, mutta ne ovat perusteltavissa jos, kuten oletamme, ehdotetut muutokset lisäävät kilpailukykyä.

Suhtaudunkin myönteisesti siihen, että mietinnössä tarkastellaan menetetyn arvonlisäveron ongelmaa ja sen merkitystä yritysten tehokkuuteen ja Lissabonin strategiaan. Olen tyytyväinen myös siihen, että esittelijä tunnustaa, että muutokset saattavat johtaa arvonlisäverotulojen laskemiseen.

Olen samaa mieltä siitä, että seuraukset kuluttajille eivät ole aina selvät, mutta uskon heidän lopulta hyötyvän alan kustannussäästöistä.

Myös ehdotuksen soveltamisalaa ja oikeudellisen varmuuden varmistamista koskeva myönteinen palaute ilahduttaa. Komission ehdottamat uudet määritelmät ovat välttämättömiä, jotta lainsäädäntö vastaisi taloudellisia realiteetteja.

Ymmärrän huomiot varovaisuuden tarpeesta ja sellaisten luotettavien lukujen puutteesta, joiden pohjalta muutosten vaikutuksia voitaisiin arvioida täysipainoisesti. Viimeksi mainittua puutetta ei kuitenkaan voida jättää komission ratkaistavaksi, koska kyseiset alat sen enempiä kuin jäsenvaltioiden hallintotakaan eivät voi toimittaa tarvittavia tietoja.

Olen esittelijä Muscatin tavoin tietoinen siitä, että rajat ylittävä konsolidointi rahoituslalla lisää arvonlisäverotuloja niissä jäsenvaltioissa, joissa palvelu on luotu, eikä niinkään jäsenvaltioissa, joihin palvelun kuluttaja on sijoittautunut. Siirtyminen verovapaudesta verotukseen, mikä olisi seurausta ehdotuksessa suosimastamme verotusmahdollisuuden lisäämisestä, korjaisi tätä suuntausta. Tämä on mielestäni paras tapa vastata esitettyihin huolenaiheisiin.

Lopuksi haluan kertoa, että ehdotusta koskevat yksityiskohtaiset keskustelut on jo aloitettu edellisessä neuvostossa Slovenian puheenjohtajuuskaudella. Myös nykyinen puheenjohtajavaltio Ranska on sitoutunut viemään tätä asiaa eteenpäin, joten olen iloinen parlamentin myönteisestä panoksesta, joka voi omalta osaltaan kannustaa neuvostoa asian eteenpäinviemisessä.

David Casa, PPE-DE ryhmän puolesta. – (MT) Käsiteltävänäme oleva mietintö on erityisen tärkeä etenkin kun otetaan huomioon, että viime vuosina talous on ottanut hieman eri suunnan edellisiin vuosiin verrattuna. Mietinnolla pyritään epäilemättä heijastamaan entistä paremmin nykytilannetta. Sen tähden oikeusperustan varmistaminen on tärkeää, jotta yritykset voivat toimia vähällä byrokratialla, kuten esittelijä aivan perustellusti huomautti. Tähän päästään poistamalla epä johdonmukaisuuksia rahoituspalvelujen arvonlisäveroa säätelevästä nyky lainsäädännöstä. Se on ollut voimassa 30 vuotta mutta ei ole tarpeeksi selkeä. Mietinnolla voidaan lisätä mahdollisimman paljon vakautta. Meidän on myös varmistettava mahdollisimman pitkälle, että kaikissa jäsenvaltioissa sovelletaan yhdenmukaisia verokantoja eroavaisuuksien vähentämiseksi. Tilanteeseen on haluttu muutosta jo pitkään, ja minusta esittelijä oli aivan oikeassa halutessaan varmistaa (ja tämä on minusta kaikkein tärkein asia), että kuluttajat hyötyvät ehdotetusta muutoksesta niin, että samalla otetaan huomioon tarve selkiyttää rahoitusalan yritysten toimintaa.

Kollegani Maltalta osallistuu tänään viimeistä kertaa täysistuntoon, joten minäkin haluan toivottaa hänelle onnea hänen työnsä tulevaisuudessa. Hänellä on neljän vuoden kokemus parlamenttityöskentelystä, ja tämä kokemus on uskoakseni muokannut häntä Euroopan unioniin ja sen Maltalle tuomaan hyötyyn epäilevästi suhtautuvasta politiikasta henkilöksi, joka on mietinnöllään osoittanut todella uskovansa, että parlamentista käsin on mahdollista muuttaa paitsi kotimaidemme myös Euroopan unionin politiikkaa. Toivonkin, että hän voisi siirtää muutoksen kotimaahani, sillä uskon, että hänen täällä parlamentissa hankkimansa kokemus voidaan siirtää kotimaahani ja että voimme harjoittaa kotimaassani politiikkaa tavalla, joka muistuttaa työskentelyä täällä parlamentissa. Toisin sanoen kansalliset sekä myös Euroopan unionin edut ovat edelleen tärkeällä sijalla, sillä olemme nyt osa unionia. Toivon siis hänelle onnea työssään ja menestystä oppositiojohtajan tehtävässä. En kuitenkaan toivo hänelle pitkää uraa oppositiojohtajana, koska sellaista ei mielestäni pidä kollegalleen tehdä, mutta sen sijaan toivon, että hän siirtää täällä parlamentissa hankkimansa myönteisen kokemuksen ensinnäkin puolueensa ja lopulta kotimaamme eduksi.

Antolín Sánchez Presedo, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Suurin osa rahoituspalveluista, myös vakuutus- ja investointialan sijoitusrahastopalveluista, on vuodesta 1977 asti ollut vapautettuja arvonlisäverosta. Tänä aikana on noussut esiin kaksi keskeistä ongelmaa: Verovapautuksen soveltamisalan määrittely sekä arvonlisäveron palauttamisen mahdottomuus verovapaiden palveluiden tarjoamiseksi, mikä synnyttää niin sanottua piilevää arvonlisäveroa. Globalisaatio, EU:n rahoitusalan integraatio ja markkinoiden konsolidointi, jotka ovat vaikuttaneet näiden palvelujen tarjoamisen järjestelyyn ja alihankintaan, ovat lisänneet sekavuutta.

Käsillä oleva mietintö onkin ensimmäinen yritys päivittää direktiiviä, joka on paitsi sekava – mikä puolestaan on johtanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen väliintuloon – myös vanhentunut.

Haluankin onnitella esittelijä Muscatia siitä, että hän on saanut aikaan erinomaisen mietinnön taloudellisesti arkaluonteisesta ja teknisesti vaikeasta aiheesta.

Hänen ehdotuksensa vakuutus- ja rahoituspalvelujen määritelmän uudistamiseksi, jotka ovat sopusoinnussa rahoituspalvelujen toimintasuunnitelman kanssa ja joissa suhtaudutaan tiukasti verovapautuksiin, ovat ansainneet yleisen hyväksynnän. Yleisesti hyväksyttyjä ovat myös hänen pyrkimyksensä estää päättäväisesti kuluttajahintojen nousua, joka johtuu siitä, että verovelvolliset voivat valita verotuksen.

Lopullinen seuraus eli se, että kustannustenjakoon osallistuvat yritykset voivat erityistapauksissa vapautua arvonnäisäverosta, lisää sekä alan että jäsenvaltioiden talousarvioiden varmuutta, ehkäisee kilpailun vääristymiä sekä parantaa pankkien ja vakuutusyhtiöiden kilpailukykyä ilman, että kuluttajahinnat nousevat.

Haluan ilmaista tyytyväisyyteni sen johdosta, että tarkistuksiin on sisällytetty kaksi seuraavaa näkökohtaa: Näitä ovat viittaus yhteisvakuuttamiseen sekä välityksen määritelmän selkiyttäminen. Välitys rajoittuu ammattimaiseen toimintaan, jota harjoitetaan erillisenä, välittömänä tai välillisenä välitystoimintana ja jossa edellytetään, etteivät välittäjät ole liiketoimien vastapuolia.

Lopuksi haluan toivottaa Joseph Muscatille menestystä jatkossa. Luotan siihen, että hän saa pian nauttia menestystä osallistumalla Euroopan rakentamiseen neuvostosta käsin.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, käytän tässä keskustelussa puheenvuoron UEN-ryhmän puolesta, ja haluan nostaa esiin kolme kysymystä.

Ensimmäinen on se, että Euroopan komission ehdotukset vakuutus- ja rahoituspalvelujen arvonnäisäveron muuttamiseksi parantavat sekä näitä palveluja tarjoavien taloudellisten yksiköiden myös veroyksiköiden oikeusvarmuutta yksittäisissä jäsenvaltioissa.

Toiseksi ratkaisu, jonka mukaan jäsenvaltiot antavat verovelvollisille mahdollisuuden valita rahoitus- ja vakuutuspalvelujen verottamisen ja jossa alalla sovellettavat yksityiskohtaiset järjestelyt jätetään jäsenvaltioiden toimivaltuuksiin, on oikein hyvä. Tämä tarkoittaa verotusvaltuuksien hajauttamista ja siten toissijaisuusperiaatteen noudattamista.

Kolmanneksi todettakoon, että ehdotettujen muutosten taloudellisten vaikutusten jatkuva arviointi on elintärkeää. Erityisesti olisi arvioitava jäsenvaltioiden arvonnäisäverotulojen vähenemistä yrittäjien verovähennysten lisääntyessä. Näiden muutosten vaikutuksia rahoitus- ja vakuutuspalvelujen kuluttajahintaan on niin ikään tutkittava.

Louis Grech (PSE). – (MT) Esittelijä on tukenut komission ehdotuksen puitteita siinä määrin, että olemme nyt törmänneet ongelmaan, jolta olemme välttyneet yli 30 vuotta. Ala on hyvin tärkeä yhä useammalle maalle, Malta mukaan lukien. Mietinnössä puhutaan sääntelystä, jolla helpotetaan merkittävien yritysten toimintaa ja edistetään todellisten vapaiden ja rajattomien markkinoiden syntymistä, joka lisää vaurautta, työpaikkoja ja valinnanvapautta. Yksi painopistealueista liittyy nykyisiin säännöksiin, joilla kuluttajia voidaan suojella niin, ettei heidän tarvitse maksaa lisäveroja. Kuluttajien olisikin voitava aina hyötyä menosäästöistä ja järjestelmän tehostumisesta. Tulevaisuudessa olisi tarvittaessa arvioitava muiden varotoimien lisäämistä.

Muscatin mietintö lisää rahoituspalvelujen verotuksen selkeyttä ja oikeusvarmuutta etenkin nyt, kun rahoitusmarkkinoilla on käynnissä suuret muutokset.

Lopuksi haluan kiittää Joseph Muscatia, jonka panos näiden neljän ja puolen vuoden aikana on ollut merkittävä.

László Kovács, komission jäsen. – Arvoisa puhemies, haluan kiittää teitä huomioistanne sekä keskustelussa esittämistänne hyödyllisistä näkemyksistä. Kuten totesin avauspuheenvuorossani, parlamentin myönteinen lausunto vakuutus- ja rahoituspalvelujen arvonnäisäveroa koskevasta komission ehdotuksesta on hyvin tärkeä. Olemme panneet merkille mietinnössä esitetyt huolenaiheet, kuten erityisesti palautusprosenttien tasapuolisuuden puutteen, tilastolliset ongelmat sekä tuotantopanosten verottamisesta saatujen palautuskelvottomien arvonnäisäverotulojen mahdollisen menettämisen.

Vaikka komissio voi periaatteessa suhtautua myönteisesti joihinkin tarkistuksiin, kuten johdannaisia koskeviin, emme aio muodollisesti muuttaa ehdotustamme. Pyrimme kuitenkin ottamaan parlamentin esittämät tarkistukset mahdollisimman pitkälle huomioon neuvoston neuvotteluissa.

Olen kiitollinen myönteisestä kannastanne ehdotukseemme. Parlamentin myönteinen lausunto on hyvä merkki, joka saa jäsenvaltiot huomaamaan tarpeen toimia.

Joseph Muscat, esittelijä. – (MT) Haluan ensiksi kiittää parlamentin yksiköitä ja komissiota niiden tuesta tässä hankalassa kysymyksessä. Työ on tosin vielä kesken. Mitä parlamenttiin tulee, myös minä toivon komission jäsenen lailla, että viestimme on hyvin selkeä. Meidän on minusta päästävä yksimielisyyteen – parlamentti on tässä yksimielinen – sääntelyn ja muutosten tarpeesta silloin kun niitä tarvitaan. On varmistettava järjestelmän selkeyttäminen, mutta samalla on pidettävä huoli siitä, ettei koko lasku koidu kuluttajien maksettavaksi. Tämä on uskoakseni komissiolle ja myös neuvostolle tarkoitetun parlamentin viestin pääsisältö. Toivotan kaikille onnea työssä siihen asti, kunnes tämä kysymys on käsitelty loppuun. Kiitän kollegoitani heidän onnentoivotuksistaan, ja erityisesti jäsen Casaa, joka toivotti menestystä Työväenpuolueen uudelle poliittiselle kaudelle sekä kotimaallemme.

Puhemies. – (EN) Paljon kiitoksia, esittelijä Muscat. Minäkin toivon menestystä työllenne, joka tekee Euroopasta toivon mukaan entistä vahvemman.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 25. syyskuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Gábor Harangozó (PSE). - kirjallinen. (EN) Haluan aloittaa onnittelemalla esittelijä Joseph Muscatia hyvin monipuolisesta mietinnöstä, jossa vakuutus- ja rahoituspalvelujen yhteistä arvonlisäverojärjestelmää on mahdollista tarkastella yritysten, verohallintojen ja kuluttajien näkökulmasta. Jotta voimme arvioida selkeästi ehdotuksen tuomaa hyötyä kuluttajille tehokkuudessa ja kustannusten laskussa, meidän on mielestäni varmistettava – vaikka se onkin vaikeaa tämän ehdotuksen pohjalta – vakuutus- ja rahoituspalvelujen (arvonlisäveroon liittyvien kysymysten) oikeusvarmuus ja johdonmukaisuus. Onkin tärkeää varmistaa, että arvonlisäverojärjestelmään liittyvien menettelyjen helpottamista yritysten hyväksi ei panna täytäntöön kuluttajien kustannuksella. On kuitenkin syytä huomauttaa esittelijän tavoin, että jäsenvaltioille on annettu suuri joustovara, joka saattaa johtaa siihen, että menettelyjen helpottamisessa esiintyy eroja jäsenvaltioiden välillä. Lopuksi haluan korostaa, että koska näiden toimenpiteiden täytäntöönpanon vaikutuksista ei ole varmuutta, meidän on oltava valppaita ja tuettava komission velvollisuutta raportoida asiasta sekä neuvostolle että parlamentille.

19. Tekijänoikeuksien yhteinen hallinta verkossa (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Giuseppe Garganin suullinen kysymys tekijänoikeuksien yhteisestä hallinnasta verkossa (O-0081/2008 - B6-0459/2008).

Jacques Toubon, laatijan sijainen. – (FR) Arvoisa puhemies, kysymys on keskeinen Euroopan tulevalle talouskulttuurille. Tietoyhteiskunnan tekijänoikeuksista annetusta direktiivistä huolimatta verkkopalveluja koskevien tekijänoikeuksien ja lähioikeuksien yhteinen hallinta on hyvin hankala kysymys erityisesti tekijänoikeuslainsäädännön alueellisen luonteen sekä yleiseurooppalaisen lisensointijärjestelmän puuttumisen vuoksi. Tilannetta mutkistaa yhdenmukaisen Euroopan komission politiikan puuttuminen sekä se, että yhtenäismarkkinoista ja tekijänoikeuksista vastaa yksi pääosasto ja kilpailupolitiikasta toinen, minkä vuoksi pääosastot toimivat usein itsenäisesti ilman, että niillä on yleisnäkemyksiä alasta, etenkin mitä tulee eurooppalaisten luovien kykyjen etuihin.

Sisämarkkinoiden ja palvelujen pääosasto on itse asiassa luonut oikeudellisen epävarmuuden ilmapiiriin kieltäytymällä lakien säätämisestä ja sivuuttamalla parlamentin antamia päätöslauselmia sekä pyrkimällä säatelemään alaa pikemminkin suositusten ja hallinnollisten päätösten turvin. Tuloksena meillä on kilpailun pääosasto, joka on aloittanut oikeustoimet sellaista alan toimijaa vastaan, joka on vain yrittänyt toimia komission vuonna 2005 antaman suosituksen mukaisesti.

Siten komissio teki Tekijänoikeusjärjestöjen yhteistyöelintä CISACia koskevan päätöksen heinäkuussa. Komissio ei määrännyt CISAC:lle sakkoja vaan yritti muuttaa CISACin ja sen jäsenjärjestöjen toimintatapoja. Tilanteesta kertoo se, että Euroopan komissio ei ottanut vaarin parlamentin varoituksista, joita se esitti 13. maaliskuuta 2007 antamassaan päätöslauselmassa, joka sisälsi myös konkreettisia ehdotuksia kilpailun valvonnasta sekä Euroopan unionin vähemmistöjen suojelusta ja tukemisesta.

Tämän jälkeen on pantu alulle joukko aloitteita, joista vain yksi on lainsäädännöllinen. Näitä aloitteita ovat muun muassa seuraavat: tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestöjä koskevan suosituksen epäasianmukainen arviointi, arviointikertomus ja vihreä kirja vuoden 2001 direktiivistä, kotona tapahtuvaa kopiointia koskeva

kysymys, tutkimuksen pääosaston päätös, jonka mukaan 20 prosenttia tutkimuksen seitsemänteen puiteohjelmaan liittyvistä tarjouskilpailuista on sellaisia, joihin on mahdollista osallistua vapaasti, sekä esittävien taiteilijoiden (joiden osalta direktiiviä harkitaan) oikeuksien keston pidentäminen.

Tästä syystä oikeudellisten asioiden valiokunta on esittänyt seuraavan kysymyksen: Katsooko komissio, että olisi syytä varmistaa, että kaikkia asianosaisia varten olisi syytä järjestää laaja-alainen kuulemistilaisuus esimerkiksi CISACin jäseniltä vaadituista muutoksista komission eriävien kantojen synnyttämän epäselvän oikeudellisen tilanteen lopettamiseksi? Aikooko Euroopan komissio tarkistaa alan politiikkaansa parlamentin 13. maaliskuuta 2007 antaman päätöslauselman pohjalta sellaisen kokonaisvaltaisen näkemyksen löytämiseksi, jossa otetaan huomioon sekä käyttäjien että luvanhaltijoiden ja luovaa työtä tekevien edut? Uskomme vakaasti, että CISACin tapaus osoittaa, että komission lähestymistapa, jonka se omaksui antamalla ei-sitovia säännöksiä eli niin sanotun pehmeän lainsäädännön tai tekemällä puhtaasti hallinnollisia päätöksiä, on ristiriidassa oikeusvarmuusperiaatteen kanssa, koska osapuolilla, joita lainsäädäntö koskee, ei ole mahdollisuutta muutoksenhakuun tai neuvotteluihin.

Huomenna komissio aikoo jatkaa pehmeän lainsäädännön linjaa antamalla jälleen yhden suosituksen, tällä kertaa luovasta verkkosisällöstä. Suosituksessa tarkastellaan myös maantieteellistä lisensointia. Suositusta ei käsitellä yhteispäätösmenettelyssä. Aikooko komissio ottaa parlamentin tosiasiallisesti mukaan suosituksen laadintaan? Vai aikooko komissio jälleen sivuuttaa jäsenvaltioita ja niiden kansalaisia edustavat jäsenet asiassa, jolla on ratkaiseva merkitys Euroopan taloudelle ja kulttuurille tulevaisuudessa?

Minulla on siten kaksi ehdotusta. Ensinnäkin komissio voisi ottaa käyttöön kaikille sidosryhmille tarkoitetun foorumin, kuten se on tehnyt kotona tapahtuvaa kopiointia koskevassa asiassa, jotta kaikki tietoa kaipaavat voivat perehtyä asiaan. Parlamentti puolestaan antaa lausuntonsa suuntaan tai toiseen. Oikeudellisten asioiden valiokunta on asettanut tekijänoikeuksia käsittelevän väliaikaisen työryhmän, jolla on toimivalta esittää kaikille sidosryhmille selkeä ja pitkäaikainen yleisnäkemyks immateriaalioikeuksista ja niiden roolista tietojen ja kulttuuritaloudessa. Ryhmä kokoontuu huomenna ensimmäistä kertaa.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, näitä kysymyksiä olisi mielestäni syytä tarkastella laajemmassa yhteydessä, sillä keskustelu Internetissä soitettavan musiikin lisensointitavoista on saamassa vauhtia. Internetissä on kuluttajille tarjolla musiikkia enemmän kuin koskaan, mutta sitä on kovin harvoin kunnolla lisensoitu. Siten artistit ja musiikintuottajat eivät saa siitä tuloja lähes lainkaan. Laittoman ja laillisen musiikinlataamisen suhde vuonna 2006 oli 40/1, ja yli 20 miljardia äänitystä ladataan laittomasti joka vuosi. Jokin on siis pielessä.

Verkko-operaattorit väittävät, että musiikin lisensointi Euroopassa on liian monimutkaista, minkä vuoksi yhdessäkään uudessa jäsenvaltiossa ei ole vielä saatavilla laillista verkkopalvelua.

Tämä on jäsen Garganilta saamiemme kysymysten tausta. Kaikki ovat yhtä mieltä siitä, että Internetistä ja matkapuhelimista ladattavan musiikin lisensointia on selkiytettävä. Kukaan ei kuitenkaan halua menettää mitään.

Onko olemassa yksinkertaista tapaa saada lisenssi, joka kattaisi kaikki oikeudet kautta Euroopan? Kysymykseen vastaamiseksi meidän on muistettava, että suurin osa tekijöistä, säveltäjistä ja esiintyjistä elää tekijänoikeuksista saamallaan tuloilla. Siten he varmistavat elantonsa kuukausittain.

Kuinka tehokkuus ja oikeudenmukaisuus olisivat sovitettavissa yhteen? Komissio antoi suosituksensa vuonna 2005. Kuten suositusten arviointiraportista ilmenee, jotkin tekijänoikeuksien haltijoista, kuten musiikinjulkaisijat, ovat noudattaneet neuvojamme ja ottaneet käyttöön Euroopan laajuisia lisenssejä. Koska pienet tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestöt pelkäävät, etteivät nämä foorumit jätä tilaa pienelle tuotannolle, meidän on varmistettava, että näin tapahtuu. Merkit ovat lupaavat. Pienille musiikinjulkaisijoille on jo kehitetty EU:n lisenssejä. Lakeja ei pidä säätää ennenaikaisesti ponnistelujen ollessa kesken. Meneillään olevalle uudelleenjärjestelylle on annettava mahdollisuus. On kuitenkin varottava, ettei pieni tuotanto häviä tässä prosessissa.

Seuraavaksi sananen antitrustpäätöksestä, jonka komissio teki hiljattain CISACin tapauksessa. Päätöksellä EU:n tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestöjä kielletään harjoittamasta kilpailunvastaista toimintaa. Tämä vähentää niiden mahdollisuuksia tarjota palvelujaan tekijöille ja verkko-operaattoreille. Rajoitusten poistamisella tekijöille annetaan mahdollisuus valita, mikä yhteisvalvontajärjestö hoitaa heidän oikeuksiaan. Siten helpotetaan myös verkko-operaattoreiden mahdollisuuksia saada monessa maassa toimivia lisenssejä valitsemaltaan yksittäiseltä yhteisvalvontajärjestöltä.

Komission vuonna 2005 antaman suosituksen sekä CISACia koskevan päätöksen taustalla ovat samat periaatteet: Molemmilla edistetään sellaisten esteiden poistamista, jotka estävät tekijöitä ja säveltäjiä valitsemasta vapaasti yhteisvalvontajärjestöä ja jotka estävät oikeuksien valvojia antamasta maantieteellisiä lisenssejä.

Komissio aikoo antaa luovaa verkkosisältöä koskevan suosituksen vuoden 2009 ensimmäisellä vuosineljänneksellä. Luovasta verkkosisällöstä vuonna 2008 järjestetty yleinen kuulemistilaisuus osoitti, että audiovisuaalisten teosten maantieteellinen lisensointi ei ole aihe, joka olisi syytä sisällyttää suositukseen.

Komissio on julkistanut tarjouskilpailun audiovisuaalisten teosten maantieteellistä lisensointia koskevasta riippumattomasta tutkimuksesta voidakseen arvioida näiden käytäntöjen taloudellisia ja kulttuurisia näkökohtia. Komissio arvioi parhaillaan tarjouksia, ja arvioinnin tulosten on tarkoitus valmistua vuoden 2009 loppuun mennessä. Teemme tiiviistä yhteistyötä sekä Euroopan parlamentin että jäsenvaltioiden kanssa luovan verkkosisällön kehityksen parissa osallistumalla Euroopan parlamentin järjestämiin kuulemistilaisuuksiin sekä neuvoston audiovisuaalisen työryhmän neuvotteluihin.

Koska luova verkkosisältö kehittyi nopeasti, tässä vaiheessa ei ole olemassa vakiintunutta käytäntöä, jonka pohjalta voitaisiin antaa sitovia lakeja. EU:n lainsäädännöllä voitaisiin pikemminkin vaarantaa uusien toimintamallien kehittäminen ja sidosryhmien välinen yhteistyö. Näin ollen suositus vaikuttaa parhaalta keinolta helpottaa luovan sisällön siirtämistä verkkoympäristöön.

Jacques Toubon teki mielenkiintoisen ehdotuksen siitä, että pienten yhteisvalvontajärjestöjen asiaa ajamaan voitaisiin perustaa työryhmä. Ehdotus on minusta erinomainen. Komissio on valmis toimimaan tukijan roolissa löytääkseen roolin pienille yrityksille verkossa, joten hyväksymme Toubonin ehdotuksen.

Manuel Medina Ortega, PSE-ryhmän puolesta. –(ES) Jacques Toubon on laatinut hienon lainopillisen esityksen ongelmasta. Siten minun ei tarvitse tarttua asian lainopilliseen puoleen.

Sitä vastoin tarkastelin asiaa käytännönläheisestä näkökulmasta. Tekijänoikeusasiassa kilpailun pääosaston peruslähtökohta on, että tekijöillä on sama painoarvo kuin suurilla monikansallisilla yrityksillä, jotka hallitsevat maailmanlaajuisia medioita. Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa.

Tekijät ja esiintyjät ovat itse asiassa työntekijöiden asemassa. Suuria lehdissä näkyviä tähtiä toki löytyy, ja heillä on valinnanvaraa. Tekijöiden, esiintyjien ja luovan työn tekijöiden enemmistöllä tätä valinnanvaraa ei kuitenkaan ole. He ovat käytännössä samassa asemassa kuin tekijänoikeusjärjestöihin järjestäytyneet työntekijät.

Väite siitä, että tuhannet, kymmenentuhannet tai jopa sadattuhannet Euroopassa päivittäin työtä tekevät taiteilijat, jotka saavat tulonsa heitä edustavilta järjestöiltä, olisivat samassa asemassa kuin monikansalliset yritykset, on tuulesta temmattu ja vailla minkäänlaista todellisuuspohjaa.

Jos emme ota lähtökohdaksi sitä, että Euroopan nykyiset tekijöitä edustavat järjestöt ajavat tuhansien jäsenten etuja ja toimivat tässä ominaisuudessa, emme koskaan ole realiteettien tasalla.

Komissio varmasti vain tekee työtänsä, mutta kun se puhuu tutkimuksista, alan huolestua, sillä voidaan kysyä, kuka nämä tutkimukset suorittaa, kuka maksaa ne ja mitkä painostusryhmät vaikuttavat niihin?

Juuri tämän vuoksi meillä on Euroopan unionissa demokraattinen järjestelmä jäsenvaltioiden välillä ja jäsenvaltioissa. Euroopan parlamentin tehtävänä on nöyrästi hoitaa velvollisuutensa ja kertoa täällä parlamentissa sosiaaliset realiteetit, joita ei ehkä löydy toimistoista tai laajoista taloustutkimuksista.

Olemme nyt tilanteessa, jossa tapamme ainutlaatuisen valttimme eli luovuuden, ellemme pidä varaamme ja jos yritämme vapauttaa alan säännöstelystä, kuten on tehty muiden alojen kohdalla. Eurooppa on näistä ongelmista huolimatta täynnä luovuutta. Päädymme audiovisuaaliseen alaan, josta puuttuu kaikki sisältö. Tämä on jo nähtävissä muissa maissa. Täten katson, että ponnisteluissamme on nyt keskityttävä antamaan luovan työn tekijöille institutionaalinen järjestelmä, joka antaa heille mahdollisuuden toimintaan.

Abstrakti ajattelu tai luulo siitä, että muusikot tai säveltäjät voisivat ajaa omia etujaan, on minusta naurettava.

Jos Beethoven eläisi nyt ja säveltäisi sinfonioita, ja jos hän joutuisi ottamaan osaa kansainvälisille markkinoille kilpaillakseen muiden suurten ylikansallisten musiikkialan yritysten kanssa, hän kuolisi nälkään. Hänen taloudellinen tilanteensa olisi paljon surkeampi nyt kuin 1800- ja 1900-luvuilla. Tämä on minusta elintärkeä näkökohta, joka on välitettävä eteenpäin.

Jacques Toubon mainitsi valiokuntamme päätöksen immateriaalioikeuksien suojelua käsittelevän työryhmän perustamisesta. Toivomme, että komissio ja varsinkin komission jäsen McCreevy, joka on aina ollut oikeudellisten asioiden valiokunnan suuri ystävä, ovat valmiita tekemään yhteistyötä kanssamme ja kertomaan omista huolenaiheistaan mutta myös kuuntelemaan meitä. Työryhmä aikoo kuunnella myös niiden tuhansien näkemyksiä, jotka tekevät parhaillaan nöyrästi luovaa työtä ja antavat siten parhaillaan luotavalle audiovisuaaliselle medialle sisällön.

Muuten on olemassa todellinen vaara, että, kuten totesin, päädyimme täysin sisältököyhään audiovisuaaliseen järjestelmään, jossa on vain mainoksia ilman erityistä sisältöä.

Näin ollen katson, arvoisa puhemies, että ehdotuksella, suullisella kysymyksellä sekä päätöslauselmaesityksellä, jonka aiomme jättää käsiteltäväksi, halutaan vahvistaa eurooppalaisen kulttuurin riippumattomuutta ja ainutlaatuisuutta, sillä sitä ei voida korvata vapaaseen kilpailuun perustuvilla abstrakteilla tuotteilla.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, oikeudellisten asioiden valiokunta järjesti vuonna 2004 kuulemistilaisuuden, jossa käsiteltiin muun muassa tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestöjen roolia. Jotkin artistit kertoivat vakuuttavia esimerkkejä tuodakseen esiin yhteisvalvontajärjestöjen kautta toimivan nykyisen järjestelmän heille aiheuttaneita ongelmia. Tämän jälkeen komissio valitsi niin sanotun pehmeän lainsäädännön linjan, tai pikemminkin ei-lainsäädännöllisen lähestymistavan, joka on tällä välin vain lisännyt oikeudellista epävarmuutta sillä seurauksella, että kantelujen ja valitusten määrä on kasvanut epäselvän tilanteen vuoksi. Tämä on todellinen ongelma, arvoisa komission jäsen.

Ehdottamamme järjestelmä johtaa markkinoiden keskittymiseen, josta hyötyvät vain suuret ja vahvat ja jossa sivuutetaan esimerkiksi kulttuurisen monimuotoisuuden yleissopimus Euroopan taiteen ja kulttuurin osalta. Tällaisessa järjestelmässä vähemmistökieliset, jotka eivät kuulu valtavirtaan tai jotka puhuvat vähemmistökieliä, jäävät varmasti jalkoihin, koska järjestelmässä heidät sivuutetaan täysin.

Kun kysymme teiltä oikeudellisten asioiden valiokunnassa, miksette ole esittänyt Lévain mietinnössä esitettyjen ehdotusten kaltaisia ehdotuksia, vastasitte, että markkinat liikkuvat siihen suuntaan joka tapauksessa, minkä vuoksi muutoksiin ei mielestänne ollut aihetta. Arvoisa komission jäsen, viime aikoina kuulemamme ristiriitaiset lausunnot osoittavat, ettei lähestymistapamme ollut oikea. Nyt tarvitaan tulevaisuuteen suuntautuvia ratkaisuja, jos haluamme suojella luovuuden tuomaa potentiaalia. Oikeuksien sitovuutta olisi niin ikään syytä pohtia yleisesti. Onko lähestymistapa kestävä myös pitkällä aikavälillä entisessä kovassa muodossaan? Saavutammeko välttämättömät tavoitteet vai onko niin, että tämä ei toimi?

Arvoisa komission jäsen, tutkimusten ja kuulemisten lisääminen ei ole mielestäni oikea etenemistapa. Olemme valitettavasti nähneet, että kuulemistilaisuuksiin kutsutaan aina samat ihmiset, jotka edustavat markkinajättejä eivätkä suinkaan pieniä toimijoita, jotka eivät siten saa ääntään kuuluville. Nyt tarvitaan muutosta lähestymistapaan sekä selkeää lainsäädäntöehdotusta siitä, miten yhteisvalvontajärjestöt voivat ajaa pienten toimijoiden oikeuksia ja etuja.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti antoi viime vuonna päätöslauselman vastauksena komission vuonna 2005 antamaan suositukseen tekijänoikeuksien yhteisestä rajatylittävästä hallinnasta. Parlamentti vaati päätöslauselmassaan, että oli tehtävä selväksi, että komission suositus koskee vain Internetissä esitettävän musiikin myyntiä. Vaadimme myös sidosryhmien välitöntä ja asianmukaista kuulemistä. Vaadimme niin ikään, että komissio toimittaisi parlamentille ja neuvostolle luonnoksen suositukseksi verkkomusiikkipalveluihin liittyvästä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien rajatylittävästä yhteisestä hallinnasta.

Verkkomusiikkipalveluihin liittyvä tekijänoikeuksien ja lähioikeuksien hallinnointi on vaikea ja hankala kysymys siitä huolimatta, että tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa on annettu sitova direktiivi. Ongelmat johtuvat lähinnä Euroopan laajuisten lisenssien puuttumisesta. Suosituksen epäselvyys aiheuttaa erityistä päänvaivaa. Suositusta voidaan nimittäin soveltaa mahdollisesti myös muihin äänityksiä sisältäviin palveluihin, kuten lähetysspalveluihin. Epäselvyys eri lisenssijärjestelmien hyödyntämisessä luo oikeudellista epävarmuutta ja saa aikaan ei-toivottuja vaikutuksia muun muassa verkkolähetysspalveluissa.

Valitettavasti on todettava myös, ettei komissio ole ottanut huomioon parlamentin suosituksia. Komissio on tyytynyt vain vuoden 2005 suositusten valvontaan ja täytäntöönpanoon. Tämä ei todellakaan ratkaise alan ongelmia. Komission politiikka näkyy muun muassa Tekijänoikeusjärjestöjen yhteistyöelintä CISACia koskevassa päätöksessä. Komissio on sulkenut pois järjestöjen mahdollisuudet tehdä yhteistyötä esimerkiksi

avoimen tekijänoikeusjärjestön perustamista Eurooppaan koskevan ehdotuksen parissa. Tämä tarkoittaa, että valta on jätetty kahdenvälisiä sopimuksia johtavien esiintyjien kanssa tehneistä suurista yrityksistä muodostuvan oligarkian käsiin. Voidaankin odottaa, että päätöksen seurauksena valinnanvapaus kapenee entisestään ja että pienet yritykset katoavat markkinoilta kulttuurisen monimuotoisuuden tappioksi.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Digitaalisen sisällön markkinatilanne on kestävä, pirstoutunut ja jäykkä monopolien takia. Olenkin tyytyväinen siihen, että heinäkuussa komissio valotti hieman tekijänoikeuksien yhteistä hallintaa koskevaa kysymystä. Olen huolissani paitsi tekijöiden myös käyttäjien epäoikeudenmukaisista sopimusehdoista. Haluaisin uskoa, että tšekkiläiset ja muut pienten jäsenvaltioiden kansalaiset voivat tulevaisuudessa hankkia mielikappaleitaan, digitaalisia kirjoja tai televisiosarjoja Internetistä, kuten iTunesista ja muista verkkokaupoista ylikansallisesti, mikä vielä tänään on mahdotonta. Haluaisin uskoa, että tekijät puolestaan voivat vapaasti valita minkä tahansa jäsenvaltion yhteishallinnointijärjestelmän sekä vaatia sitä parantamaan palvelujen laatua ja alentamaan käyttökustannuksia. Toivon, että yhteinen hallinta puolestaan mahdollistaa lisenssien, myös eurooppalaisten, tarjoamisen yli valtioiden rajojen. Tämä ei kuitenkaan ole helppoa. En usko, että komission heinäkuiset hätäiset yritykset todella johtavat järjestelmällisiin muutoksiin digitaalisen sisällön markkinoilla. Kehottaisin komissiota teettämään kokonaisvaltaisen ja riippumattoman selvityksen tekijänoikeuksien yhteisestä hallinnasta sekä toimittamaan parlamentille lainsäädäntötekstin, jossa luodaan katsaus koko järjestelmään kaikki ongelman erityisnäkökohdat huomioon ottavan asianmukaisen arvioinnin pohjalta.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olette osoittanut, että olette valmiita kuuntelemaan meitä ja kiinnittämään huomiota näihin kysymyksiin. Haluan kuitenkin esittää teille yhden kysymyksen ja yhden pyynnön.

Kysymys koskee tapaa, jolla parlamentti otetaan mukaan työhön, jonka aloittamista olette ehdottanut. Pyyntöni on puolestaan seuraava: Jos foorumi perustetaan, minusta on oleellista, ettei foorumin havaintoja päätetä etukäteen vaan että ne ovat aidon keskustelun seurausta. Myös foorumin jäsenten olisi mielestäni edustettava taloudellista ja kulttuurista monipuolisuuttamme.

Charlie McCreevy, komission jäsen. - (EN) Haluan kiittää arvoisia jäseniä monipuolisista puheenvuoroista.

Sääntelyviranomaiset eivät voi tehdä kaikkia päätöksiä. Komissio ajaa aktiivisesti musiikin verkkolisensointimarkkinoiden kehittämistä, mutta ennenaikainen lainsäädäntö ilman kattavaa analyysiä markkinoiden tarpeista ja suuntauksista ei ole paras tapa kehittää terveitä online-vähittäiskauppamarkkinoita Euroopassa. Jos kuitenkin ilmenee, ettei komission nykyisillä toimilla saada aikaan 2000-luvulle sopivaa verkkolisensointimallia, harkitsemme toisenlaista lähestymistapaa.

Nyt on tärkeää, että kaikki sidosryhmät, tekijät, esiintyjät, julkaisijat, yhteisvalvontajärjestöt sekä levy-yhtiöt pyrkivät yhdessä löytämään lisensiointijärjestelmän, joka mahdollistaa laillisten verkkopalvelujen lisääntymisen ja on tyydyttävä myös tekijöiden kannalta.

Jäsen Medina Ortega totesi, että terve eurooppalainen kulttuuriteollisuus on kaikkien etujen mukaista. Kaikki komissiossa ovat varmasti samaa mieltä, kun sanon, että juuri tämä on tavoitteemme. Minusta olisi myös syytä pyrkiä järjestelmään, jossa kaikki, myös taiteilijat, voivat hyötyä luovuudesta ja kulttuurista sekä nauttia siitä kohtuuhinnalla.

Tähän me kaikki siis pyrimme. Voimme kyllä olla eri mieltä siitä, miten tähän päästään. Olen viime vuosina kuunnellut eri näkökantoja sekä parlamentissa että parlamentin ulkopuolisilta ryhmiltä. Emme ole aina yhtä mieltä tavoitteiden saavuttamisen tavoista, mutta me kaikki olemme uskoakseni selvillä pyrkimyksistämme.

Ehdotin foorumia – johon jäsen Gauzès ja muut viittasivat – tarpeesta tuoda yhteen sekä pienet että suuret toimijat sekä erityisesti pienet yhteisvalvontajärjestöt, jotka tuntevat tulleen sivuutetuksi tässä keskustelussa, kuten olen ymmärtänyt. Ehdotin siis foorumin perustamista. Meillä on uskoakseni samat tavoitteet. Haluamme totisesti ottaa kaikki asianomaiset huomioon ja saada aikaan asianmukaisen lisensiointijärjestelmän, joka sopii malliksi nykymaailmassa eikä 40 tai 50 vuoden takaisessa maailmassa.

Puhemies. - (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 25. syyskuuta 2008.

20. IASCF: perussäännön tarkistaminen - julkinen vastuuvollisuus ja IASB:n muutosehdotusten laatiminen (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Pervenche Berèsin laatima suullinen kysymys IASCF:stä: perussäännön tarkistaminen – julkinen vastuuvollisuus ja IASB:n muutosehdotusten laatiminen (B6-0463/2008).

Pervenche Berès, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, parlamentti tietää nyt, että komissio käyttää tiettyä luovuutta kansainvälisten tilinpäätösstandardien kohdalla perustaessaan valiokuntia, jotka eivät tee mitään. Tiedustellessamme teiltä tämän parlamenttikauden alussa EFRAGin sääntöjä ja roolia, järjestitte paneelikeskustelun, joka ei ole täyttänyt tehtäväänsä, sen myöntävät nykyään kaikki.

IASCF:n valtuutetut ovat ehdottaneet valvontaryhmän perustamista, mutta heti kun jotkin jäsenet olivat eri mieltä suunnitelmistanne, esititte kansainvälisen kirjanpitoa käsittelevän neuvoa-antava ryhmän perustamista.

Parlamentti on nyt jo tottunut menettelyihinne. Kun kerroimme tästä teille ja teimme aloitteen mietinnön laatimiseksi IASCF:n hallinnointiin liittyvistä kysymyksistä, ryhdyitte yhdessä japanilaisten ja amerikkalaisten kollegoidenne sekä IOSCON kanssa kiireesti puuhaamaan 7. marraskuuta 2007 lehdistötiedotetta, jossa ilmoititte toimivanne välittäjänä kaikissa hallintoa koskevissa ongelmissa sen sijaan, että olisitte odottaneet voidaksenne toimia Euroopan unionin demokraattisen edustuksen eli parlamentin kannan mahdollistamalla lainmukaisella tavalla.

Kun parlamentti laati kantansa esittelijämme Alexander Radwanin aloitteesta, te katsoitte parhaaksi viime maaliskuussa lykätä keskustelua huhtikuulle teitä koskevista syistä, joista te yksin olette vastuussa.

Huhtikuussa annettujen ehdotusten pohjalta teillä oli mahdollisuus toimia välittäjänä siinä, mikä olisi voinut olla Euroopan unionin kansainvälinen kanta. Toimitte näin tämän päätöslauselman 9 kohdan pohjalta, ja luen nyt tuon kohdan: ”Toteaa, että komissio pyrkii edellä mainitussa 7. marraskuuta 2007 annetussa lausunnossa – kuten se teki huhtikuussa 2006 sopiessaan suuntaviivoista Yhdysvaltain viranomaisten kanssa – ennakoimaan ratkaisuja, vaikka tehokkuuden ja legitiimiyden kannalta parempi toteuttaa avoin kuulemisprosessi ja keskustelu, jonka osan tämä päätöslauselma voisi muodostaa”. Siten teitte salaisissa ja yksityisissä kabineteissanne ja yksiköissänne ratkaisun kuulematta sen enempää neuvostoa kuin parlamenttiakaan.

Arvoisa komission jäsen, mitä te olette tehneet 24. huhtikuuta jälkeen, jolloin hyväksyimme tämän päätöslauselman? Tiedustelimme teiltä tuolloin IMF:n ja Maailmanpankin roolia. Sen jälkeen muita jäseniä on esittänyt teille kysymyksiä Baselin pankkivalvontakomitean toimista sekä IASCF:n valvontaryhmissä toimivista Euroopan valvontaviranomaisista. Jälleen kerran olette tämän ongelman edessä päätyneet tyhjänpäiväisen komitean, nimittäin kansainvälisen kirjanpitoa käsittelevän neuvoa-antava ryhmän perustamiseen.

Toteatte, ettei valvontaryhmää pidä kasvattaa, koska se heikentäisi sen valtaa, eikä komissiolla olisi enää valtaa ohjata valtuutettujen toimintaa. Valtuutettujen ehdotus perustuu seitsenjäseniseen kokoonpanoon. Te ehdotatte kokoonpanoa, jossa on viisi jäsentä, yksi tarkkailijajäsen sekä kaksi jäsentä neuvoa-antavassa elimessä eli tilintarkastajien kansainvälisessä komiteassa.

Me puolestamme ehdotamme, että valtuutettujen ehdottamaa seitsenjäsenistä ryhmää vahvistetaan tarpeen mukaan. Jäsenmäärä ei ole oleellinen asia, sillä myös Kansainvälisen tilinpäätösstandardilautakunnan jäsenmäärää on ehdotettu kasvatettavan 14 jäsenestä 16:een.

Arvoisa komission jäsen, haluamme näin ollen sanoa teille kaksi asiaa. Ensinnäkin jos todella haluatte uudistaa IASB:n hallintoa, olemme samoilla linjoilla, sillä meidän sitä teiltä pyysimme. Mutta toivomme, että kuulette meitä ja otatte meidät mukaan alusta asti eikä vasta viime hetkellä. Älkää vain sanoko, että teillä oli kiireellisiä töitä elokuussa, koska olemme vaatineet tätä viime syksystä asti, ja parlamentin kanta on ollut tiedossanne viime huhtikuusta lähtien.

Kaiken lisäksi olemme todenneet, että IASB:n ja IASCF:n työohjelmissa on toinen vaihe, jonka kuluessa koko välinettä on tarpeen tarkistaa, samoin kuten IASCF:n perustamishetkeä. Ehdotammekin, että ottaisitte tilaisuudesta vaarin ja asettaisitte koko mekanismin vakautta ja hallintoa koskevat selkeät ehdot, jotta saisimme vihdoin nykyisten haasteiden tasalla olevan hallintojärjestelmän. Toisin sanoen voidaan kysyä, millaisia tilinpäätösstandardeja tarvitaan sellaisten rahoitusmarkkinoiden luomiseksi, joilla tilinpäätösstandardeja tulkitaan ottamalla huomioon talouden realiteetit meillä ja muualla?

Charlie McCreedy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tarve parantaa Kansainvälisen tilinpäätösstandardilautakunnan IASB:n hallintoa on tunnustettu jo pitkään komissiossa, parlamentissa ja neuvostossa. Itse olen korostanut tätä useaan otteeseen. Olen suhtautunut kriittisesti IASB:n puutteelliseen kuulemiseen ja palautteen antamiseen sekä uusien standardien vaikutusten riittämättömään arviointiin.

Koska IASB:n tosiasiallisena tehtävänä on kansainvälisten standardien asettaminen, on ehdottoman tärkeää, että sen hallintomenettelyissä noudatetaan mahdollisimman korkeita standardeja. Haluaisin päästä tilanteeseen, jossa voimme ottaa käyttöön EU:ssa kansainväliset tilinpäätösstandardit luottaen täysin siihen, että standardien käsittely ja sisältö ovat esimerkillisiä. Sen tähden saadessani kuulla, että IASCF:n perussääntöä aiotaan tarkistaa, asetin ensisijaiseksi tavoitteeksi hallinnon parantamisen.

Muistatte varmaan, että ehdotin viime marraskuussa yhdessä Yhdysvaltain arvopaperikomission (SEC), Japanin rahoituspalveluviraston sekä IOSCON kollegoideni kanssa valvontakomitean perustamista IASCF:n julkisen vastuuvuolllisuuden varmistamiseksi.

Olemme edenneet tässä mukavasti. IASCF on hiljattain ehdottanut muuttavansa perussääntöään muodollisen yhteyden saamiseksi ehdotettuun valvontalautakuntaan. IASCF hyväksyy, että lautakunnalle on annettava valtuudet osallistua IASCF:n valtuutettujen nimittämiseen ja että lautakunnalla on lopullinen sana nimitysten hyväksynnässä. Se hyväksyy niin ikään, että valvontalautakunta voi käsitellä mitä tahansa valtuutettujen tai IASB:n toimialuetta ja saattaa se IASCF:n valtuutettujen lautakunnan tai IASB:n käsiteltäväksi.

IASCF:n tarkoituksena on saada näiden asioiden käsittely päätökseen lokakuun alussa. IASCF:n perussäännön muutokset tulevat voimaan 1. tammikuuta 2009. Tämä mahdollistaa etenkin sen, että valvontalautakunta voi aloittaa toimintansa vuoden 2009 alussa. Nyt onkin korkea aika vahvistaa nämä ehdotukset. Jos jätämme vahvistamisen viime tippaan, emme ehdi aloittaa hallintokysymysten käsittelyä uudelleen.

Käynnissä oleva rahoitusalan kriisi vain vahvistaa tarvetta varmistaa, että tilinpäätösstandardeissa otetaan huomioon vakauden valvonnan ja taloudellisen vakauden tavoitteet. EKP:n kaltaisia elimiä ei ole sopimuksilla aiemmin onnistuttu saamaan valvontalautakuntaan. Uusissa sopimuksissa voimme harkita kompromissia, jonka mukaan kirjanpitoa käsittelevän kansainvälisen neuvoa-antavan ryhmän tehtäväksi asetetaan valvontaryhmän neuvominen vakauden valvontaa ja taloudellista vakautta koskevista asioista. Ryhmään olisi otettava mukaan sekä Euroopan keskuspankin että Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean sekä luonnollisesti myös muiden keskeisten elinten edustajia. Olen jälleen kerran kiitollinen parlamentille siitä, että se on korostanut 24. huhtikuuta antamassaan päätöslauselmassa vakauden valvonnan ja taloudellisen vakauden merkitystä.

Komission on edustettava myös muita EU:n toimielimiä ja etenkin parlamenttia hoitaessaan mahdollisia tehtäviään valvontalautakunnassa. Jotta komissio voisi hoitaa tehtäviään tehokkaasti, ehdotan kuulemismenettelyjen aloittamista Euroopan parlamentin kanssa. Kuuleminen voidaan tarvittaessa muokata sopivaan muotoon.

Olen pyrkinyt varmistamaan, että yksikköni pitävät parlamentin keskeiset jäsenet ajan tasalla tämän keskustelun etenemisessä. Minulle kerrottiin tänään, että kommunikaatiossa oli kuitenkin katkos. Valmistellessaan kantaamme yksikköni eivät olleet nähtävästi tiedottaneet heinäkuun loppupuolen tapahtumista kesälomien vuoksi, kuten niillä on yleensä tapana. Tiedän, että parlamentissa ollaan laajasti tyytymättömiä siihen, ettei teitä ollut kuultu riittävästi ehdotustemme laatimisen yhteydessä. En minäkään ole tyytyväinen siihen, ja olenkin antanut selkeät ja tiukat ohjeet yksiköilleni siitä, ettei sama virhe saa toistua. Pääsihteerini on käsitteäkseeni ottanut yhteyttä jäsen Berèsiin selvittääkseen, mistä erehdys johtui. Toivon, ettei tämä erehdys vaaranna tavoitetta, johon olemme yhdessä pyrkineet, eli IASB:n hallintojärjestelmän parantamiseen.

Luotan siihen, että pienin lisäparannuksin IASCF:n hallinnon parantaminen parantaa myös tilinpäätösstandardien laatua ja varmistaa, että ne vastaavat kaikkien sidosryhmien, myös Euroopan unionin, tarpeita, onhan unioni toistaiseksi laajin alue, jolla kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja sovelletaan.

Nyt käsillä oleva IASCF:n hallinnonuudistus merkitsee muutosta elimen vastuuvuolllisuudessa julkisviranomaisia kohtaan, mitä parlamentti on toistuvasti vaatinut. Vetoan Euroopan parlamenttiin, että se antaisi tukensa ehdotuksillemme, sillä siten voidaan parhaiten varmistaa uudistuksen todellinen vaikutus.

Jean-Paul Gauzès, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olemme juuri kuulleet talous- ja raha-asoiden valiokunnan puheenjohtajan kertovan meille tähän asiaan perehtyneiden jäsenten näkemyksistä. Kaikki tiedostavat tilinpäätösstandardien ja

ilmoitettujen uudistusten merkityksen, kuten täällä on korostettu. Arvoisa komission jäsen, nyt on aika selvittää huomionne ja panna ne täytäntöön.

Minulla on ehdotus: päätöslauselma on kovin tiukka ja niin sen pitääkin olla, mutta synnintekijää ei sentään tarvitse tappa. Sitä vastoin voimme hengähtää muutaman päivän, jotta saisimme luotua komission ja parlamentin välille menettelyn, jonka avulla voimme selkeästi määrittää parlamentille tiedottamisen laajuus, missä määrin parlamentti on otettava mukaan näiden asioiden käsittelyyn sekä parlamentin kannat. Tämän vuoksi joudumme lykkäämään äänestystä muutamalla päivällä. Tämän ehdotuksen PPE-DE-ryhmä aikoo esittää huomenna, eli että päätöslauselmaa koskevaa äänestystä lykätään, jotta parlamentti ja komissio voivat työskennellä kunnolla yhdessä tämän tärkeän aiheen parissa. On selvää, että jos tällä välin ei saada mitään aikaan ja jotta saamme kiinni hukatun ajan sekä korjattua mahdolliset tiedotuskatkokset, joudumme äänestämään tänään käsiteltäväksi jätetystä päätöslauselmasta sen mukanaan tuomista hankalista päätöksistä huolimatta.

Toivon, että me kaikki ymmärrämme nykyisen talouskriisin aiheuttamissa vaikeissa oloissa, jotka eivät ole täysin vieraista ainakaan tilinpäätösstandardien kohdalla, että meidän on löydettävä nopea ja käytännönläheinen ratkaisu, jolla kehitys saadaan vietyä haluttuun suuntaan.

John Purvis (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, minun on myönnettävä komission jäsenelle, että olen varsin ymmälläni tästä tapauksesta. En ollut kuullut siitä mitään tähän viikkoon asti, ja yhtäkkiä minulle tulvi yhteydenottoja IASCF:stä ja komissiosta, jotka yrittivät saada minut tavalla tai toisella vakuuttuneeksi IMF:n ottamisesta mukaan valvontaryhmään. Tämä on minusta väärä tapa edetä asiassa, jossa on kyse oikeastaan laista, joten kysyisin komission jäseneltä, emmekö voisi lykätä asian käsittelyä, selvittää se ensin ja palata siihen esimerkiksi lokakuun minityksistunnossa.

Tekisi mieli sanoa, etten usko, että IMF:n ja Maailmanpankin ottaminen mukaan valvontaryhmään tekisi siitä jäykkää. Minusta ne voisivat edustaa muuta maailmaa varsin tyydyttävästi. En näe tarvetta uudelle kirjanpitoa käsittelevälle neuvoa-antavalle ryhmälle, joka neuvoo valvontaviranomaisia. Se on täysin turha. Ajattelen vain, eikä neuvoa voi joka tapauksessa tarvittaessa kysyä vaivattomasti ja epävirallisesti. Voisimme kenties keskustella asiasta tulevana viikkoina ja äänestää siitä lokakuun minityksistunnossa, mikä voisi olla tyydyttävämpi tapa.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa komission jäsen, nykyinen talouskriisi paljastaa, kuinka tärkeä yritysten käypä reaaliarvo on rahoitusmarkkinoiden terveen toiminnan kannalta. Tämä on tärkeä tieto sidosryhmille ja velkojille. Valvontakomitealla voitaisiin parantaa tilinpäätösten avoimuutta ja vertailukelpoisuutta ja siten lisätä sidosryhmien henkilökohtaista vastuuta oikeiden talouspäätösten teossa. Kansainvälinen standardointi johtaa rajatylittävien pääomamarkkinoiden syntymiseen, joten valvontaryhmän olisi vakauden nimissä pantava täytäntöön myös suhdannevaihteluja ehkäiseviä toimia sekä ennaltaehkäistävä systemaattisia riskejä. Ryhmän perustamista ei toki ole kyseenalaistettu. Sitä vastoin sen toimivaltuuksia ei ole selvennetty, eikä myöskään esimerkiksi sitä, annetaanko sille myös valvontatehtävä. Lisäksi minusta on tärkeää, että kaikilla jäsenvaltioilla olisi edustajansa ehdotetussa valvontaryhmässä, johon olisi otettava mukaan myös keskeisten elinten edustajia edustamaan maailman suurimpia rahatalousalueita, kulttuurista monimuotoisuutta sekä kehittyneiden ja kehitysmaiden talouksien ja julkisille elimille vastuussa olevien kansainvälisten laitosten etuja. On harmillista, ettei parlamenttia kuultu etukäteen, mikä olisi pitänyt olla itsestään selvää.

Pervenche Berès, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, mitä olette tehneet huhtikuun 24. päivän jälkeen parlamentin kannan huomioon ottamiseksi? Mitä olette tehneet tuon päivän jälkeen sen hyväksi, että parlamentin kanssa keskusteltaisiin tehokkaista ratkaisuista valtuutettujen hallintoa koskevassa asiassa? Tiedämme vallan hyvin, että IASB on kuin uppoava laiva niiden tilintarkastajien käsissä, jotka ovat luoneet nämä niin sanotut ”käypät arvot”. Kukaan ei kuitenkaan tiedä, miten heidät on valittu, koska markkinoita ei enää ole.

Näin ollen IASCF:n hallinto on kysymys, josta meidän on tänään puhuttava. Olette kiirehtineet ehdottamaan meille neuvoa-antavien komiteoiden perustamista nyt, kun olemme esittäneet varsin järjeviä ratkaisuja, joiden mukaan kyseisten elinten hallinto voitaisiin sisällyttää osaksi maailmanlaajuisia ja tilivelvollista hallintojärjestelmää. Onko tässä mitään järkeä?

Kysymystä ei voida mielestäni ratkaista vain ottamalla parlamentti mukaan prosessin eri vaiheisiin. IASCF:n hallintoa koskeva ehdotuksenne ei tyydytä meitä. Odotamme teiltä uutta ehdotusta, ja joudumme mahdollisesti odottamaan kuulemisen toista vaihetta ja tarvittaessa hallintoprosessin tarkistamista.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tässä elämänvaiheessa en enää hämmästy kovin usein, joten en ole ollenkaan yllättynyt Euroopan parlamentin tapahtumista tai joidenkin jäsenten näkemyksistä.

Meidän olisi vain muistettava eräs pikkuasia tässä erityisessä keskustelussa. IASCF ja sen perustuslaillinen elin IASB ovat riippumattomia elimiä.

(Hälinää istuntosalissa)

Haluan vain kertoa tosiasiat. Nuo elimet ovat siis täysin riippumattomia, mutta niistä on tosiasiaa tullut tilinpäätösstandardeja maailmanlaajuisesti asettavia elimiä, koska IASB:stä peräisin olevista tilinpäätösstandardeista on tosiasiaa tullut maailmanlaajuisesti sovellettavia tilinpitostandardeja. Kyse on siis riippumattomasta elimestä. Koska me olemme ottaneet Euroopassa käyttöön kansainväliset tilinpäätösstandardit (niitä koskeva päätös tehtiin ennen toimikauttani komissiossa ja Euroopan parlamentin suostumuksella), olemme nyt suurin alue, jolla näitä standardeja sovelletaan nykyisin. Asetelma saattaa muuttua, kun yhä useampi maa ottaa käyttöön nämä standardit. Sen jälkeen emme enää kenties ole suurin näitä standardeja käyttävä alue, mutta tällä hetkellä olemme sitä.

Olemme jo jonkin aikaa yrittäneet Euroopan parlamentin tuella parantaa IASCF:n valtuutettujen hallintojärjestelyjä ottamalla huomioon, että kyse on riippumattomasta järjestöstä.

Olemme edenneet asiassa, ja IAS ilmoitti hiljattain aikovansa tarkistaa omaa perussääntöään. Käytämme siis tilaisuuden hyväksemme ehdotuksen tekemiseksi. Meillä ei ole oikeutta tuputtaa näkemystämme IASCF:stä – se on riippumattomien valtuutettujen tehtävä – mutta voimme ehdottaa hallintojärjestelyjen parantamista. Halusin vain kertoa tämän tosiasian ennen kuin ”joku menettää malttinsa”, kuten meillä Irlannissa on tapana sanoa. Tämä on juridinen tosiasia.

IAS:n valtuutetut aikovat ottaa lokakuun alussa käyttöön uudet hallintojärjestelynsä käsiteltyään sitä ennen kaikki ehdotukset. Ehdotuksemme jättämisen määräaika on itse asiassa mennyt umpeen pari päivää sitten. Se oli 20. syyskuuta, ja nyt on 24. syyskuuta. Odotimme voidaksemme jättää lopullisen ehdotuksemme. Olemme olleet epämuodollisesti yhteydessä valtuutettuihin jonkin aikaa, joten he tietävät, mitä aiomme ehdottaa, mutta odotimme kohteliaasti parlamentin päätöslauselmaa. Näin ollen jätämme muodolliset ehdotuksemme muutaman päivän kuluessa.

Parlamentti voi nyt itse päättää, mitä se haluaa tehdä suosituksemme kanssa. Jäsen Gauzèsin esittämä lähestymistapa oli järkevä, kun hän ehdotti asian lykkäämistä muutamalla päivällä oikean menettelyn löytämiseksi siinä, kuinka parlamentti voidaan ottaa mukaan prosessiin, jonka aion panna alulle.

Viime marraskuussa ilmoittamastamme valvontalautakuntaa koskevasta ehdotuksesta on sanottava, ettei kaikkia voida ottaa mukaan edustamaan sitä. IASCF:n valtuutetut eivät tule hyväksymään sitä, ja jos he kieltäytyvät ehdottomasti, emme voi asialle mitään. Siten ehdotimme keskeisten henkilöiden ja elinten ottamista mukaan neuvo-antavaan ryhmään. En suhtaudu tiukasti siihen, miten ryhmä olisi muodostettava ja ketkä olisi otettava siihen mukaan. Minulla ei ole erityistä kantaa siitä.

Sain vasta tänään kuulla, etteivät yksikköni ole olleet jatkuvasti yhteydessä asiasta vastaavien Euroopan parlamentin jäsenten kanssa viimeisen kuukauden ajan. Tämä oli minulle uusi tieto, sillä luulin, että virkamieheni ovat pitäneet jatkuvasti yhteyttä jäseniin, joita tämä erityinen asia koskee, mutta nyt tiedän olleeni väärässä. Pahoittelin tätä edellisessä puheenvuorossani, jossa totesin myös antaneeni tiukat ohjeet siitä, ettei tämä saa toistua, sillä haluamme tehdä yhteistyötä. Enempää en voi tehdä.

Jäsen Purvis, parlamentti voi kyllä lykätä asian käsittelyä niin pitkälle kuin se haluaa – lokakuun puoleenväliin tai pidemmälle – mutta jotta Euroopan komissio voi sanoa sanansa asiassa, minun on jätettävä IASF:n hallintoa koskevat muodolliset ehdotuksemme suoraan IASF:n lautakunnalle. Lautakunta ei tule hyväksymään kaikkia ehdotuksia. Kuten John Purvis totesi, eri tahot ovat viime päivinä lobanneet häntä täällä saavuttaakseen haluamansa.

Päätöslauselman nykyistä muotoa luettaessa voidaan havaita yksi erityinen seikka, joka ei varmaankaan jää huomaamatta jäsen Berèsiltä, joka on jo pitkään ajanut IASB:n hallinnon ja vastuuvollisuuden parantamista. Tämä erityinen seikka on se, että päätöslauselma saisi aikaan juuri sen, mitä valtuutetut tosiasiaa haluavatkin eli kumota tavoitteemme parantaa hallintoa. Tämä on varsin erikoista, mutta päätöslauselma on kokonaan Euroopan parlamentin asia, ei minun. Halusin vain huomauttaa tästä ohimennen, koska IASB:ssä on valtuutettuja, jotka eivät ole järin innostuneita kauaskantoisista hallintojärjestelyistä, joita me heille ehdotamme. Heidän taholtaan on odotettavissa kohtuullisen paljon vastustusta. Luotamme siihen, että

nykyiset valtuutetut ottavat huomioon huolenaiheemme ja parantavat hallintojärjestelmiä sopivaksi katsomallamme tavalla. Me vain ehdotamme, joten meillä ei ole valtuuksia vaatia tietynlaista järjestelmää, mutta meillä on kontakteja, joten he tietävät, mitä aiomme ehdottaa. Kaikki ehdotuksemme eivät ilahduta heitä. Olen tietoinen tästä, mutta me haluamme parantaa hallintoa.

En sano olevani kovin hämmästynyt poliittisista tapahtumista, koska olen toiminut tällä alalla jo runsaat 30 vuotta, mutta olisi varsin ironista, jos parlamentti, joka on ollut kovin vaativa meitä kohtaan ja painostanut meitä parantamaan IASB:n hallintoa ja vastuuvollisuutta, tekisi nyt tässä vaiheessa täysin päinvastoin, kuten se joidenkin mukaan tekee. Ja tämä kaiken sen jälkeen, mitä olemme vuosien mittaan saavuttaneet kahdessa asiassa eli siinä, että tilinpäätösstandardeista on tullut kansainvälisiä, ja siinä, että (kuten jäsenet tietävät) myös Yhdysvallat harkitsee näiden standardien käyttöönottoa yrityksissään (tätä minä ennustin pari vuotta sitten asiaa käsitelleille valiokunnan jäsenille, jotka naureskelivat ajatukselle, johon he eivät uskoneet mutta joka kuitenkin toteutui). Tämä olisi varsin ironista, mutta toivon, että esitin asiani parhaani mukaan.

Puhemies. – (EN) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽⁸⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 25. syyskuuta 2008.

21. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

22. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.45.)

⁽⁸⁾ Ks. pöytäkirja.